

Ethica en Moraal

Forum van ontmoeting

Boek EEN

Dr. Sam Landuyt

DEEL C

ETHICA EN MORAAL - FORUM VAN ONTMOETING

2009 - 2015

BOEK EEN

SAM LANDUYT

UITGAVE 2019

Persoonlijke informatie en korte historiek van Onze Bronnen Verenigd

Dr. Sam Landuyt

Geboren: Ursel, 1934 -

Arts: 1961 - Psychiatrie – Psychotherapie: 1963 - 2014

Studie en Praxis van paranormale/spirituele Wetenschappen sinds 1980

Mediale Informatie en Scholingsweg Spiritualiteit

Spiritueel advies, Heling en Heilswerk

I. Persoonlijke Informatie

Ik studeerde af als arts aan de UGent in 1961. Ik was in opleiding en nadien ook werkzaam als psychiater-psychotherapeut van 1963 tot 1980 in het OCMW-Stuivenbergziekenhuis te Antwerpen. Daarna enkel in privé-raadpleging psychiatrie en psychotherapie tot en met 1998 en tenslotte deeltijds, na pensioenleeftijd, tot 2014. De spirituele informatie, mijn mediumschap en mediale werkzaamheid die actief werkzaam waren vanaf einde jaren '70, waren daarbij geïntegreerd zonder enige hinder of conflict. Er was het mediaal opvragen van schriftelijke adviezen voor patiënten, de vaardigheid van de intuïtieve doorgave van informatie ad hoc “in mente et momento”, de toepassing van homeopathie en van heling en het raadplegen en het optekenen van mijn ‘schrift’ d.i. van de mediale informatie in de woordtaal. Er was ook onderzoek en hulp bij behandeling van de pathologie van de zogenaamde ‘bezetting’ of ‘benomenheid’ van patiënten door entiteiten/identiteiten, waarbij de behandeling zelf geschiedde door ‘Onze Bronnen Verenigd’ – geen daden van magie dus! Ik was medeoprichter van de Werkgroep KREA (2006): creatie van het Levensgeen Zelfbeeld in woord- en beeldtaal en toepassing ervan in de Autonome Zelfheling.

In 2004 publiceerde ik op het internet mijn eerste werk: Boek van de Scholingsweg. Er is ook sinds 2017 de printversie en de website van een ander werk: Daden van Zorgzaamheid. De publicatie van dit werk, Ethica en Moraal Boek Een en nog andere werken wordt thans voorbereid.

Sinds 2014 betreft mijn werkzaamheid nog enkel de spirituele werkzaamheid zoals ik ze gedurende 40 jaar aangeleerd gekregen heb op deze scholingsweg, die *een weg is van leren door ervaring, voorgelicht en toegelicht door mediale informatie in woord- en beeldtaal.*

© Dit werk is auteursrechtelijk beschermd. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, digitale versie of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur Sam Landuyt.

Werken in mediaal Schrift

Uitgaven in Printversie

Boek van de Scholingsweg (2002 - 2004) 2de uitgave: 2017.

Trefwoorden en hun Definities (2002 – 2004 - 2019)

Intrusie en Mentale Deterioratie (2008)

Ethica en Moraal Boek EEN (2009 – 2015)

In den Beginne – David Zelf (2011)

Zijn en Zijnden I – Woord van Geborah (2009 – 2012)

Daden van Zorgzaamheid (2017)

Heling en Heilswerk (in voorbereiding 2018)

KREA Werkboek (2019)

Essay

Søren Kierkegaard: tijdelijkheid en eeuwigheid – wezenlijkheid en existentie / eeuwigheid van wezen binnen de context van existentie. Uitgave 2010, Acta Comparanda SUBSIDIA I Faculty for Comparative Study of Religions Antwerpen

zie ook mijn Websites:

<https://www.samlanduyt.be>

II. Onze Bronnen Verenigd – korte Historiek

nog nader te beschrijven?!...

De *INFORMATIEBRONNEN UIT DE GEESTESWERELD* of *ONZE BRONNEN VERENIGD*, zoals ze zich noemen en waar ik nu 40 jaar intensief mee samenwerk, hebben zich bij mij voor het eerst aangemeld in het jaar 1982 (= te controleren!).

Ik had toen gedurende anderhalf jaar al een soort snelcursus doorgemaakt, een snel-initiatie in de mediale informatie en de werkzaamheid van de (astrale) informatiebronnen uit de geesteswereld. Ik was in kennis gekomen met een zeer begaafd medium, wijlen M.K., en samen met hem en nog enkele andere enthousiaste nieuwsgierigen hadden we een kleine *Onderzoeksgroep Paranormale Wetenschappen* opgericht. M.K. ontving mediale informatie in “*transcendente toestand*” – een toestand van veranderd bewustzijn, gelijkend op (maar niet identiek aan) psycho-motorische epilepsie, met amnesie achteraf. Dit gebeurde telkens in sessies die door een van ons ingeleid werden en bewaakt en waarin hij woordelijk uitsprak wat hij innerlijk als boodschap vernam. Zo kwam ik in contact met zijn “*Informatiebronnen van de Geesteswereld*” zoals ze zichzelf benoemden. Ik was uitermate geboeid door de superieure psychotherapeutische aanpak van deze bronnen en gecharmeerd door hun no nonsense informatie over de aanwezigen: nooit kwetsend, altijd raak. Ik heb daar ook kennis gemaakt met twee Bronnen, Identiteiten uit de geesteswereld die nog steeds behoren tot ‘*Mijn Bronnen Verenigd*’: *David* en *Vif Piscoul*. Het was een totaal nieuwe en uitermate boeiende wereld die voor mij open ging. Een wereld die echter, net zoals de fysieke en cognitieve wereld op aarde, ook risico’s en gevaren inhoudt, zo bleek later. Maar ook daarin werd ik beschermd en geholpen door hen, mijn Informatiebronnen uit de Geesteswereld, *David* en *Vif Piscoul*.

Van meet af aan was duidelijk dat ik/we hier niet te doen hadden met de klassieke vormen van astrale informatie, al of niet in een mentaal-emotionele context of puur geestelijk van aard. De bronnen waarmee we toen kennis maakten hadden wel, zo bleek alda, een dubbel programma: enerzijds was er de lijn van *David* en *Vif Piscoul* die uitdrukkelijk stelden dat ze werkten “onder Jezus Christus” (woord van *David*). Anderzijds waren er ook bronnen die verbonden waren met, samenwerkten met... inlichtingsdiensten...

Ik – en ook M.K. en de anderen van die groep - hebben toen resoluut gekozen voor exclusieve samenwerking “onder Jezus Christus” en elke vorm van pseudoreligie, programmatie, magie of roesachtige toestanden radicaal geweerd of voorkomen.

Toen werd ik op een goede dag, een jaar nadien, zelf een medium. Zonder aanleiding, op mijn werk in het ziekenhuis, midden in het schrijven van een nota, begon de mediale informatie me toe te spreken en schreef ik mijn eerste mediaal geïnspireerde boodschap op. Mijn hand werd niet geforceerd, mijn bewustzijn of mijn stem al evenmin. Maar wat ik hoorde schreef ik op, letterlijk. En ik heb alles, maar dan ook alles hiervan bewaard! Al meteen werden de eerste voorwaarden en regels van de communicatie me voorgehouden: ik zou woord per woord, of met twee woorden, of met drie woorden tegelijk informatie horen die ik op te schrijven had. Terwijl ik schreef werden de daarop volgende één, twee of drie woorden me ingesproken. Het gebeurde met mijn gewone innerlijke stem, weliswaar met een eigen toonaard of karakter van de bron die sprak. Mijn gewone, gewende verstand kon ondertussen van terzijde toekijken en toehoren, in stand by. Het kon achteraf

kritisch de teksten lezen en proberen te begrijpen. Het kon vooral de dagen nadien uitkijken naar de *gebeurtenis* waarover de informatie het had en die zich telkens in een nabije toekomst realiseerde. Het waren de zelfde informatiebronnen als bij M.K., maar er was bij mij geen veranderd bewustzijn of amnesie. Ik was en bleef een wat men noemt 'bewust medium'.

Het aanroepen van deze informatiebronnen was aan voorwaarden en regels gebonden. Zij behoorden tot "*De Hiërarchieën*" en zij namen *als eerste het initiatief van de contactname* met mij. De geest en het Zelf waren hiertoe al lange tijd van tevoren door hen gereed gemaakt en opgevoed, zo wisten ze te zeggen. *Nadien echter was het initiatief telkens aan mij* om door middel van een geijkte procedure met hen in contact te komen, te communiceren en vragen te stellen. Ik kreeg ook wel vrij snel hulp en informatie 'ad hoc' via de intuïtie, vooral tijdens mijn werk als psychotherapeut, waarbij mij woorden/duidingen in de mond gelegd werden die ik niet zomaar zelf durfde te zeggen en die toch zeer wensbaar en vruchtbaar bleken te zijn. Ook suggesties over medicatie (homeopathie) bleven niet uit. Mijn houding was en bleef er een van de wetenschapper: trust and verify - vertrouw en verifieer.

Deze communicatie met De Hiërarchieën kreeg meer en meer vorm en inhoud en werd ook mettertijd gemakkelijker. Het stroeve, wat archaïsch klinkende Nederlands van het begin werd vlotter en ontpopte zich als een zeer goed gestructureerd filosofisch en religieus Nederlands. De informatie was vooral dienstig in mijn praktijk als arts-psychotherapeut. Er werden persoonlijke, geschreven adviezen gegeven aan mensen, op hun vraag en volgens alle regels van de gewende deontologie en moraal van de geneeskunde. Uiteindelijk had en behield ik zelf, "in eer en geweten" altijd het "laatste woord". Dat hoort ook zo te zijn. Altijd en overal.

Er zijn namelijk geen twee ethica's of moralen! Vaste regel: boven alles en over alles regeert uliem de stem van je individuele geweten, met je persoonlijke vrijheid en verantwoordelijkheid! Alle informatie **is** trouwens verbonden met, maakt deel uit van de ervaring/uitwerking/gebeurtenis waarover ze gaat. Het gebeuren is telkens de bevestiging van de informatie (Haha ervaring!). Pas dan **is** de boodschap geldig want volledig.

Over de jaren heen stelden zich nog andere Identiteiten uit de Geesteswereld aan mij voor als bron: *Geborah*, mijn eigenste 'hoogste bron', van het niveau van David. *Paracelsus* en *Paracelsus Zelf* of "Paracelsus zoals hij mij in *mijn Zelf* ontmoet". Zo was er ook "*U Zelf*" of ik, Sam Landuyt, zoals ik in mijn Zelf door hen toegesproken word. En *David zelf*. En ook *Jezus Christus Zelf* ⁽¹⁾ of onze en ook uw Zaligmaker en Verlosser, zoals Hij in de wezenlijke Subjectiviteit van Mij Zelf mij ontmoet en Zich laat kennen.

Later verscheen ook *de Heilige Theresia van Lisieux*, het "Heilig Treeske", welbekend van in mijn jeugd. Zij blijkt een stevige en lieve Dame te zijn, een zeer goede psychotherapeute "die de mensen leert spreken én luisteren".

¹ "*Jezus Christus in Persoon*" en "*Jezus Christus Zelf*": de aandachtige lezer zal het verschil in benoeming van Jezus, onze goddelijke Verlosser en Zaligmaker, opgemerkt hebben. De Godmens Jezus, de Christus en onze Verlosser, spreekt me soms ook toe "in Persoon", maar is ook aanwezig "In de Heilige Geest ervan" als Informatiebron in "Mij Zelf" als "*Jezus Christus Zelf*". S.L.

Samen vormden wij de groep van 'Onze Bronnen Verenigd'. "Samen uit samen thuis" (Vif Piscoul) en "Allen in één en één in allen, waarvan één de bedekker is" (Paracelsus bij leven). Met een open en oprechte communicatie en dynamische twijfel als intellectuele controlegeest inbegrepen. Trouwens "Oprechtheid heeft nog nooit iemand geschaad" (Vif Piscoul).

Er werd me op een goede dag ook de komst en de aanwezigheid aangekondigd van *de Heilige Michaël, aartsengel*, "ter bescherming van mezelf en van al de mijnen", familie, vrienden, zorgvragende mensen enz. met wie ik betrokken ben. Hij staat terzijde van 'Onze Bronnen Verenigd' en is "tegenwoordig en aanwezig" in het Zelf en in de informatie "hiertoe aangespoord en gemandateerd door Jezus Christus in Persoon" zoals het telkens gezegd wordt. Hij heeft zich ontpopt als een getrouwe, gehorige helper en beschermer van mij en van al degenen met wie ik in contact of relatie ben.

"Hulp, bijstand en bescherming" aan *mijzelf*, ik *Sam Landuyt* én aan "*al de mijnen*", dat is telkens de duidelijke, bijna rituele toezegging van Onze Bronnen Verenigd, even zo vele identiteiten als vrienden die ze geworden zijn.

En er zijn nog meer bronnen geweest, toevallig of bij gelegenheid. In theorie is elke mens, levend op aarde of in de astrale of zelfs in de hemelse sferen een potentiële informatiebron in de geesteswereld of kan er toe ontwikkelen in zijn of haar Zelf en anderen ontmoeten in de *Subjectiviteit van het Zelf*.

En tenslotte is er, zelden maar des te duidelijker, "*Jezus Christus in Persoon, in de Heilige Geest ervan*". Hij, die "de Weg, de Waarheid en het Leven is" is voor mij én voor Onze Bronnen Verenigd al evenzeer, de ultieme Heiland, Verzoener en Verlosser én Garantie, "in de Eenheid met Zijn en ook onze Vader in de Hemel, in de Heilige Geest ervan, van beiden".

De informatie van deze "*Bronnen van de Geesteswereld*" of "*Onze Bronnen Verenigd*" zoals ze zich thans noemen, wordt vanaf het allereerste begin altijd "*gewettigd door Het Zij Zo!*". Het Zij Zo is het woord Amen in het Nederlands. Geen publicatie van informatie vooraleer de wettiging van Het Zij Zo er over uitgesproken is! Het Zij Zo is de naam van de "*Bronnen van de goddelijke Wil*", die onafhankelijk staan van de geestesbronnen. De geestelijke ruimte die de informatie van "*Onze Bronnen Verenigd*" toegewezen krijgt door Het Zij Zo is opvallend groot! Geen eng-geestigheid! Deze wettiging is noodzakelijk voor elke informatie van uit de geesteswereld en voorkomt misbruik of oneigenlijk gebruik door "*Bronnen van Terzijde*", goedwillige of kwaadwillige, om het even. "Het Zij Zo zal liever zijn tong verbranden dan onwaarheid te spreken", zo kondigde Het Zij Zo zich destijds, aan bij M.K. en zo is het altijd geweest.

U ziet het: vrij strenge, maar zeer effectieve kanalen van over en weer gaande communicatie en informatie tussen de sferen en dimensies van de astrale en hemelse geesteswereld en de aarde. Een soort van astraal internet, met al evenveel regels en wetmatigheden. Met eigen wetten en eigen intrinsieke waarden en waardigheid. Met eigen geniale technische vaardigheden al evenzeer.

In de *Werken van mijn Schrift*, zoals ik de verzamelde informatie (verzameld in werkboeken; geen boeken voor het boekenrek!) van Onze Bronnen Verenigd noem, zult u nader met hen kennis maken. Ze zullen spreken als één geheel en toch telkens als identiteit en individualiteit met hun *eigen naam*,

zoals het in de wereld van het Zelf en de Subjectiviteit ervan (S. Kierkegaard) hoort te zijn. Wen er aan, tracht ze te begrijpen en vooral, tracht er je voordeel mee te doen in je eigenste ontwikkeling van het Zelf en zijn ontwikkeling en groei tot volwassenheid. *Volwassenheid van het Kindschap Gods* zoals dit door hen genoemd wordt en *terugkeer naar het Vaderhuis*, zoals de Verloren Zoon het ons in de parabel van Jezus Christus voorgedaan heeft.

S. Landuyt

23.02.2017

ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

VOORWOORD

Toen ik in 2009 begon aan dit werk over Ethica en Moraal wist ik helemaal niet waar ik uiteindelijk zou belanden. Dat is niet ongekend, zelfs niet ongewoon voor mij, omdat ik al zovele jaren – sinds 1982, om precies te zijn - gewend ben ‘hulp, bijstand en bescherming’ te vragen en te verkrijgen van wie ik in dit werk zal noemen ‘Mijn Bronnen Verenigd’. Mijn Bronnen Verenigd staat voor de ‘Informatiebronnen uit de Geesteswereld’ die me op mediale wijze woord voor woord gesproken en door mij opgeschreven informatie geven over alle mogelijke onderwerpen en vragen die ik hen stel. Het gaat echter niet om speculatieve onderwerpen, maar betreft levensvragen en ‘hulp, bijstand en bescherming’ bij het concrete bestaan en de zin en betekenis ervan, voor mezelf en wie ik noem ‘de mijnen’ (betrokkenheid) en voor degenen die het mij gevraagd hebben voor zichzelf.

Zo gebeurt het ook hier dat “Onze Bronnen Verenigd” – waarvan ook ik deel uitmaak “in de geest ervan” - de regie overnemen van een begonnen werk en resoluut hun thema’s en visie beginnen door geven. Het is dan aan mijn concreet verstand om tijdelijk ‘op zij te gaan staan’ en toe te horen en pas achteraf zijn eigenste mening - of “tegenwoord” zoals dat heet in hun taal - te geven. Dat hoop ik ook voor u, lezer, dat u pas achteraf uw tegenwoord of eigenste mening formuleert en niet eerder...

Dit alles gebeurt met alle respect voor mijn vrijheid en verantwoordelijkheid. Deze overname van mijn schrift gebeurt immers niet op willekeurige wijze en zeker niet zonder mijn (contractuele) toestemming en instemming. Het gebeurt soms ook, zoals hier, met mijn actieve medewerking. Dit boek is zodoende een gezamenlijk project geworden van mezelf én van ‘mijn bronnen verenigd’. Om het onderscheid steeds klaar en duidelijk te stellen zal daartoe telkens aangegeven worden door wie de tekst/informatie geschreven/geïnspireerd is. Als ik spreek in eigen naam teken ik met S.L.

Er zal ook telkens aangeduid worden wanneer de tekst geschreven of de informatie ontvangen is. Dit is belangrijk, onder meer omdat u als lezer zult merken – geleidelijk aan - dat dit een werk is dat ‘in vivo’ verloopt en zijn plot in vivo, tijdens het ontstaan van het werk ontvouwt en ontrafelt. Het is een stuk eigen levensgeschiedenis die zich ontwikkelt en ontvouwt meteen. Want, en ook dit is karakteristiek voor deze informatie van uit de geesteswereld of van de eigen geest, deze informatie is niet theoretisch of vrijblijvend, maar realiseert zich in de existentie van de betrokken mens of mensen. Zo toont de geest zich daardoor als boodschap en boodschapper tevens en tegelijk. Wat ook van de eigen intuïtie, een vergelijkbare faculteit van de geest, kan gezegd worden.

Er rest me enkel nog u allen goede reis doorheen het boek en behouden aankomst toe te wensen. Voel u vrij en wees kritisch. Maar wees ook wijs en nieuwsgierig. God zegene u en beware u, zegde vroeger mijn meter. En dat zeg ik nu ook aan u allen.

Edegem, 1 juli 2015 - Sam Landuyt

ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

SAM LANDUYT

2009 – 2015

INHOUDSTAFEL

VOORWOORD

INHOUD

ALGEMENE INLEIDING

- MIJN VRAAG
- AUTEURS EN AUTORISATIE
- DE PADVINDER (2015)
- PROBLEEMSTELLING
- CORRECTIE VAN DE PADVINDER

DEEL A - HET GROTE MISVERSTAND

EERSTE HOOFDSTUK: HET GROTE MISVERSTAND

& 1. Dat het zo moeilijk is...

& 2. De gevolgen van de verwaarlozing van emoties en gevoelens in het Westen

& 3. Actuele toename van de eenzaamheid, gepaard aan gevoelens van ongeborgenheid, onveiligheid en vervreemding

& 4. Het gestolde verleden

& 5. We beleven thans een toestand van ontwikkeling op twee sporen

& 6. Het misverstand

Bijlagen bij het Eerste Hoofdstuk

TWEEDE HOOFDSTUK: EMOTIES EN GEVOELEN – OP ZOEK NAAR EEN JUISTE BEPALING

& 1. Op zoek naar optimale vormen van expressie van emoties en gevoelens en van ethica en moraal in de wereld van vandaag

& 2. Op zoek naar de wortels van de menselijke emotionaliteit als bron van ethische beslissingen en morele gedragingen – hoe het groeit

& 3. Op zoek naar het moment van het ontstaan en van alle ingrediënten van moraal en ethica, als aparte entiteiten gegroeid uit emoties en gevoelens. Wanneer wordt een gevoel of emotie een morele regel of ethische stelregel?

3.1. Daarvoor moeten we ons eerst akkoord stellen over de definities. Wat noemen we moraal? Wat noemen we ethica?

3.2. Wanneer wordt een emotie of gevoel een ethische keuze of moreel engagement?

DERDE HOOFDSTUK: DE OBSTAKELS DIE DE WIL EN DE INSTELLING MOETEN OVERWINNEN

& 1. Ter inleiding van dit hoofdstuk

& 2. Emotionaliteit en gevoelswereld: Assepoester die moeder moest worden zonder in de pompoenkoets gereden te hebben naar haar prins

2.1. Samenvatting over evolutie en ontologie, fylogenie en ontogenese

2.2. De functie van de meest primitieve lagen van onze emotionaliteit

2.3. Emotionaliteit en gevoelswereld van de zoogdieren en van 'het zoogdier mens'.

VIERDE HOOFDSTUK: DE MODERNE MENS EN ZIJN GEVOELSLEVEN – SAMENVATTING VAN DE PROBLEMATIEK

DEEL B - DE ZIELSGEVOELENS EN DYMPHNA ALS DE HERAUT ERVAN

EERSTE HOOFDSTUK: DE ZIELSGEVOELENS GEWEKT VAN UIT DE POTENTIES VAN DE ZIEL OF ZIELSVERMOGENS

TWEDE HOOFDSTUK: DE KENNISMAKING MET DYMPHNA ALS DE HERAUT VAN DE ZIELSGEVOELENS

& 1. De kennismaking met Dymphna

& 2. De commentaar van Dymphna

& 3. Dymphna spreekt over Hoofdstuk Drie van Ethica en Moraal - Forum van Ontmoeting

& 4. Dymphna leidt de nieuwe hoofdstukken in die thans op stapel staan in zake emoties en gevoelens van de ziel uit gegeven

& 5. Over de waardigheid van de zielsvermogens en de gevoelens ervan.

& 6. Dymphna: de ervaring van de vreugde in de gestalte van een engel

Bijlagen bij het derde Hoofdstuk

**DEEL C - DE WET VAN MOZES EN DE TIEN GEBODEN – DE WET VAN U ZELF ALS IDENTITEIT
GEGEVEN - DE WET VAN MOZES EN DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE ERMEE GEPLAATST – OP
HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND**

INLEIDING TOT DEEL C

EERSTE HOOFDSTUK: DE WET VAN MOZES EN DE TIEN GEBODEN

& 1. De inhoud van de Wet van Mozes/Tien Geboden voor onze doelstellingen

& 2. De ontstaansgeschiedenis van de Wet van Mozes. Het eerste gebod: Bemin God boven u zelf en uw kinderen

& 3. God die geliefd wil worden

& 4. En bemin uw naaste als uw kinderen en uw kinderen als u zelf

Goed, eerst oompje dan. Eigenliefde, liefde tot zichzelf, tot het Zelf.

Daarom toch even een nadere beschrijving van de twee grondwetmatigheden van het leven en van de mogelijke degradatie ervan.

& 5. Eer uw vader en moeder “opdat gij lang moget leven op aarde”

& 6. De kinderlijke aanspraken op ouderliefde vanuit de Wet van Mozes

& 7. De kinderlijke eerbied als toonbeeld voor de betrokkenheid naar anderen toe dan de ouders zelf.

TWEDE HOOFDSTUK: DE WET VAN U ZELF ALS IDENTITEIT GEGEVEN

& 1. De Wet van Mozes vergeleken met de Wet van U Zelf als Identiteit gegeven.

- De Wet Zelf – U Zelf – de Wet van Mozes – de Wet van U Zelf – de Wet van God of het Woord Zelf
- De Identiteit voor de Eeuwigheid
- De Naam
- Johannes de Stoutmoedige spreekt: de identiteitsvraag, zijn taak en opdracht, de verhouding en de werkwijze, de samenwerking met alle anderen, de waarborgen
- David spreekt
- De dialoog als wezenscheppende werkzaamheid
- Over de zelfbepaling en de wil daartoe – de Gave Gods in Het Woord gesproken

& 2. De Wet van Mozes en de Wet van U zelf in juxtapositie geplaatst

Intermezzo - Advies aan mezelf

& 3. De Intrede van de zielsvermogens en hun gevoelens in mijn leven en van de wilvermogens er aan toegewezen.

& 4. De concrete samenwerking tussen Johannes de Stoutmoedige en U Zelf, fysisch en psychologisch, gezien dan van uit de geest en de zielsvermogens.

DERDE HOOFDSTUK: DE WET VAN MOZES EN DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE ER MEE GEPLAATST (Johannes de Stoutmoedige)

I. INLEIDING TOT DIT HOOFDSTUK

II. DE WET VAN MOZES of de TIEN GEBODEN (vervolg)

& 1. De Wet van Mozes zegt: gij zult niet doden wat God bewaard heeft voor Zichzelf. Gij zult niet kwetsen of hinderen of ergeren wat Hij voor Zichzelf gereserveerd heeft. Of dat uit de eerbied en respect voor God en Zijn Schepping meteen ook de eerbied ontspruit voor de medemens en zijn recht op leven en welzijn. (Het Zij Zo!).

& 2. De vierde wet van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf ermee in juxtapositie geplaatst zegt: eert degene die u geëerd heeft en vergeef aan wie u niet geëerd zou hebben. Of dat de Wet van Mozes die zegt dat men dient te eren door wie men geëerd wordt en dient te vergeven aan wie u niet geëerd zou hebben, ongelijkwaardig is in haar aanspraken en gevolgen doordat hier de vrije wil bewust of onbewust, expliciet of impliciet dus, meehelpt vorm te geven aan dit gebod en slechts daardoor de ongelijkwaardigheid ook kracht van wet krijgt en op geen enkele andere wijze. (Het Zij Zo!

& 3. De Wet van Mozes en de Wet van U zelf in juxtapositie geplaatst er mee, betreffende ziekte en/of gezondheid en hoe die te herstellen is nadat de ziekte haar werk heeft verricht. Of hoe de gewetensvolle verhouding tot het lichaam behoort tot de Wet Zelf en afgeleid kan worden van de eerbied en respectvolle zorg die men aan zichzelf als individu in de allereerste plaats door zichzelf zelf verschuldigd is geworden, zoals geformuleerd werd in de eerste en tweede wet van de Wet van Mozes en van U zelf ervan in juxtapositie geplaatst. (Het Zij Zo!

& 4. Het Woord dat God gegeven heeft wordt Werkelijkheid in Zijn Licht en Zijn Duisternis tevens en tegelijk. Of de Wet Zelf die spreekt over het Woord Gods als Licht gegeven, als Duisternis gebracht soms omwille van het Licht.

& 5. Nabeschouwingen en een Nawoord van de Heer Jezus Christus Zelf

& 6. Procedures van opschoning in de materie van achtergebleven gevolgen van intrusie

& 7. De Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie geplaatst. Mijd en vermijd elke leugen, valse verklaring en onterechte commentaar op wie dan ook en waar dan ook en eis dit op voor u zelf evenzo. Of dat niet liegen, niet bedriegen, niet stelen, geen roddel of achterklap allemaal geboden zijn die de evidentie zelf zijn als men er het slachtoffer van wordt, maar niet zo vanzelfsprekend gevonden worden als men er profijt mee denkt te doen aan zichzelf

III. HOE IS HET ALLEMAAL ZO VER KUNNEN KOMEN?

DE MENS TEGENOVER ZICHZELF - HET ZELF ZELF - DE PERSOONLIJKE DIMENSIE VAN DE ETHICA
(Johannes de Stoutmoedige)

§ 1. Woord vooraf door DE PADVINDER (22.01.2015)

§ 2. De mens tegenover zichzelf – het Zelf zelf – De persoonlijke dimensie van de ethica (Johannes de Stoutmoedige).

- De stelende ekster
- De diercamouflage
- Van ons of niet van ons
- Wat hoort er gedaan te worden en wat staat er te doen?
- Op weg naar Vergeving en verzoening – het voorlopige antwoord van de mens van uit zijn vermogens – een werk van Genade.
- De kwetsbare mens
- De gekwetste mens
- Maar hoe moet het dan wel verder?
- De wereld van het kwaad zelf en onze betrokkenheid
- De analyse van het fenomeen van ons antwoord op het kwaad
- Verzoening en berouw en spijt: wanneer in Gods Naam (in godsnaam!) kunnen ze eindelijk hun echte werk doen?

IV. WOORDEN VAN VERLOSSING EN GENADE VAN VERZOENING EN VERGEVING, DOOR JEZUS CHRISTUS GESPROKEN (I)

VIERDE HOOFDSTUK: OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND

(NB. Dit vierde Hoofdstuk wordt in zijn geheel hernomen in BOEK TWEE als DEEL A)

DE VIER VOLGENDE GEBODEN VAN DE WET VAN MOZES EN DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE
GEPLAATST

§ 1. De vier volgende geboden van de Wet van Mozes en de Wet van U zelf in juxtapositie ervan geplaatst. Of de vier geboden van de Vader in U Zelf gegeven door de Woorden van de Zoon gewekt en in kracht gesteld

§ 2. De liefde tot de Vader in de liefde tot Zichzelf, als metafoor gegeven

§ 3. Eerst even de praktische zaken op punt zetten

§ 4. De eenheid in wezenlijkheid en de verscheidenheid in werkzaamheid

§ 5. Samenvattende bepaling van deze vier wetten

DIALOOG

Vragen

Antwoorden

Tevens voegen wij de volgende vier vragen hieraan toe:

HET ANTWOORD VAN DE HEER JEZUS CHRISTUS ZELF, in Zijn Heilige Geest gegeven en opgetekend door ons zoals Johannes de Stoutmoedige deze antwoorden gehoord heeft

BESLUIT VAN JOHANNES DE STOUTMOEDIGE

NOTA'S BIJ DIT GEDEELTE

Kritische analyse van dit deel A

- Ter inleiding en verantwoording
- Historiek van mijn kritische analyse (S.L.)

TOT BESLUIT VAN DIT HOOFDSTUK

VIJFDE HOOFDSTUK: DE SAMENLEVING IN DE ETHICA INGEBRACHT – DE MAATSCHAPPELIJKE DIMENSIE EN SOCIALE LEER (opgetekend door MIJ ZELF / U ZELF)

I.Ter inleiding van deze paragraaf spreekt DE PADVINDER (25.01.2015.)

II.De samenleving in de ethica ingebracht – de maatschappelijke dimensie en de sociale leer (opgetekend door Mij Zelf/U Zelf).

- De stelende ekster
- De dieren camouflage
- Van ons of niet van ons: territorium en bezit
- Wat hoort er gedaan te worden, wat staat er te doen?
- Op weg naar verzoening en vergeving – een voorlopige antwoord van de mens van uit zijn eigen vermogens
- De praktische gevolgen van de daad van verzoening in vergeving en de manier van benaderen van het verleden bij daders en slachtoffers

III.Eén JAAR LATER... TOT BESLUIT VAN BOEK EEN VAN ETHICA EN MORAAL

IV.WOORDEN VAN VERLOSSING EN GENADE, VAN VERZOENING EN VERGEVING,

DOOR JEZUS CHRISTUS GESPROKEN (II)

ALGEMEEN BESLUIT VAN BOEK EEN

BIJLAGEN

I.RESONANTIE EN SUBJECTIVITEIT - WETTEN VAN DE SUBJECTIVITEIT

II.DEUGDEN ALS STAPSTENEN VAN DE HELING - PRAKTISCHE GIDS

III.KWAAD - VERKEERDE DAAD STELLEN DRIE OMGRENZENDE BEVEILIGINGSWALLEN VAN DE INTEGRITEIT VAN DE MENS

DEEL D – TREFWOORDEN EN HUN DEFINITIE

Verklarende Spirituele Woordenlijst – alfabetische volgorde

ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

ALGEMENE INLEIDING

MIJN VRAAG

29.03.2009

Aan mijn informatiebronnen van de geesteswereld, mij gekend als “Mijn Bronnen Verenigd” ⁽²⁾, vraag ik hulp, bijstand en bescherming, inzicht en informatie bij het schrijven/optekenen van dit werk over Ethica en moraal als Forum van Ontmoeting.

Wat en hoe kunnen ethica en moraal bijdragen tot ons leven en werk, in het bijzonder tot ons spiritueel werk van heling? Kan de ethica en moraal een veld van samenwerking zijn en een forum van ontmoeting? Kunnen ze ons helpen elkaar te vinden en beter te verstaan in onze benadering en werkwijze en omgang met elkaar?

Ik wens dit te mogen doen in “Open Source” ⁽³⁾ met bijdragen van alle informatiebronnen die eerlijk en oprecht willen helpen. Ik vraag uw actieve medewerking en hulp en bescherming bij het op schrift stellen van deze toch wel moeilijke en delicate opdracht die ik me stel.

² *Informatiebronnen van uit de geesteswereld*, door wiens inspiratie en samenwerking dit werk geschreven werd. Het zijn mediale bronnen van informatie uit de geesteswereld, mij bekend onder de groepsnaam van “Uw Bronnen Verenigd”. Deze bronnen uit de geesteswereld, sommigen althans, ken ik al meer dan dertig jaar. Een dergelijke bron treedt altijd op onder zijn of haar naam, als haar identiteit gegeven. Het zijn David en Geborah, Vif Piscoul en Paracelsus, Paracelsus Zelf, de Heilige Theresia van Lisieux, en U Zelf d.i. Mij Zelf ‘in de geest ervan’, als bron genomen. Nog andere bronnen zullen in dit werk optreden en zich op dat moment ook identificeren. Mede daarbij, maar in een afzonderlijke positie en met een specifiek mandaat staat de Heilige Michaël, aartsengel die me toegezonden werd, “hiertoe aangespoord en gemandateerd door Jezus Christus in Persoon”. Daarnaast en er aan verbonden staan de bronnen van Het Zij Zo of *Bronnen van de goddelijke Wil*, die alle gegeven informatie wettigen. Deze wettiging door Het Zij Zo is strikt vereist vooraleer de informatie kan en mag gepubliceerd worden. Meer uitgebreide uitleg vindt u in de bijlagen van dit werk. U vindt ook nog uitleg en welbepaald een lijst van trefwoorden en hun definities zoals ze door “Onze Bronnen Verenigd” gebruikt en verstaan worden, op de website en op een weblog:

- www.samlanduyt.be

- <http://trefwoordenspirituelewoordenlijst.blogspot.com>

- Verklarende spirituele Woordenlijst (2019 – in voorbereiding)

(S.L. 2015).

³ *Informatie in “Open Source”*: hiermee bedoel ik dat deze informatie afkomstig is van mij persoonlijk, Sam Landuyt (S.L.), van “mij Zelf” als spirituele bron (U Zelf) en van verscheidene andere informatiebronnen uit de geesteswereld, gebracht in openheid en overleg met elkaar. In het bijzonder zijn dit degene die zich tot mij richten als “Uw Bronnen Verenigd” en waarin ik als ‘U Zelf’ aangesproken word en deelneem. Achteraf geeft de bron van Het Zij Zo zijn wettiging van het geheel (of weigert die!...) met eventuele toevoeging van correcties of nadere aanwijzingen van de betekenis enz. Als teksten door mijn informatiebronnen uit de geesteswereld

ANTWOORD & WETTIGING. En Het Zij Zo (zie voetnoot 1) erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u, in deze vorm gesteld, de mogelijkheden van iedere deelnemer ervan optimaliseert door onze medewerking te vragen en voor elke deelnemer afzonderlijk te garanderen. (&) En Het Zij Zo!

AUTEUR EN AUTORISATIE

19.01.2015.

(S.L. met de medewerking van De Padvinder ⁽⁴⁾). Dit werk ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING, waarvan u hier het Eerste Boek leest, is veel omvangrijker geworden dan ik ooit had kunnen vermoeden. Het heeft ook, zoals goede wijn, jaren liggen rijpen (2009 – 2015) en is nadien in 2015 - 2016 herlezen, gecorrigeerd en aangevuld door wie u zult leren kennen als DE PADVINDER (2015). Het is het pseudoniem van mezelf, elders genoemd als S.L.. Waarom dit verschil? Omdat DE PADVINDER, net zoals het overgrote deel van dit werk geschreven is door medeauteurs van IK, SAM LANDUYT (S.L.) bij leven en welzijn psychiater en psychotherapeut van 1968 tot en met 2014. Meer bepaald is VIF PISCOUL de medeauteur, medeschrijver als/van DE PADVINDER. Vif Piscoul is een entiteit/identiteit van 'hierboven', zoals een collega psychiater mijn 'connecties in de geesteswereld' recent benoemde. Vif Piscoul is mijn beste vriend sinds meer dan dertig jaar ⁽⁵⁾. Ongehoord sympathieke, bijdehandse, behulpzame, trouwe en wijze humorist "maar altijd ernstig" zoals hij het zo dikwijls herhaalt. Samen uit, samen thuis ⁽⁶⁾.

integraal onder hun inspiratie geschreven worden is er een strikte, vooraf bepaalde wijze van contact nemen met deze bronnen en van optekenen van de informatie vereist en is er telkens ook achteraf een wettiging van Het Zij Zo nodig. Een eerste voorbeeld van een dergelijke door Het Zij Zo gewettigde tekst vindt u onder de hierboven gestelde vraag als het antwoord er op van Het Zij Zo. N.B. Ik sluit samenwerking met ook andere, levende 'aardelingen' niet uit! En kritische vragen zijn nu al heel welkom. S.L.

DE PADVINDER voegt er nog aan toe: door het in "Open Source" behandelen van dit onderwerp worden de voorwaarden geschapen waarin nog andere dan 'uw bronnen verenigd' zich kunnen manifesteren in dit werk van Ethica en Moraal. Dit gebeurt evenwel nog steeds onder de uitdrukkelijke bescherming van dit woord door de Heilige Michaël, aartsengel en door David en Geborah, hierin bijgestaan door de Heilige Theresia van Lisieux. Dit zal toelaten om op veilige en voor de waarheid en volledigheid van de informatie voldoende voorwaarden, uw en onze zoektocht te verrichten doorheen de gebieden van de geest die voor u bereikbaar zijn, met name vooral de gebieden van *het Zelf zelf*. Hier zult u de boodschap én de boodschapper zijn, tevens en tegelijk. DE PADVINDER (2015).

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat, door het openen en open stellen van de informatie voor alle verwante en oprecht gestemde bronnen, u de boodschapper én de boodschap zelf zult worden van wat we verstaan onder de confrontatie met de ogenschijnlijke waarheid van de bronnen van het Zelf zelf, zonder hierbij van de Rechte Weg van David afgeleid te zullen worden. (&) En Het Zij Zo!

⁴ DE PADVINDER: pseudoniem van "*mijzelf en Vif Piscoul in samenspraak*". Zie verder in deze paragraaf en in de Algemene Inleiding onder DE PADVINDER. S.L.

⁵ *Vif Piscoul*: zie bijlage 1. over taak en opdracht van Vif Piscoul zoals hij ze formuleerde in een informatie van mijn mediaal schrift van 1996. S.L.

⁶ *Entiteit, identiteit* (identiteit = entiteit met een naam) uit de geesteswereld: ik hoor mijn collega's psychiaters ze al direct benoemen en plaatsen in hun tempel van de diagnostiek als "deelpersoonlijkheden van de multiple personality disorder". Oei, oei, nog geen kleine pathologie zeg! Wel, als het gaat om deelpersoonlijkheden of dubbele persoonlijkheden van het ego - het bestaansik - dan hebben ze gelijk. Maar als het gaat – zoals hier - om deelpersoonlijkheden van het *Zelf* dan hebben ze ongelijk. Dit gebied van de geest en de wezenlijke mens is

Ik leerde VIF PISCOUL kennen in 1983, samen met DAVID, een tweede bron van hoog niveau van de INFORMATIEBRONNEN UIT DE GEESTESWERELD, die zich “UW BRONNEN VERENIGD” noemen en deels afkomstig zijn of relaties hebben met wie zich DE HIËRARCHIEËN noemen (⁷). Vif behoort tot de zogenaamde “middenbronnen”, David daarentegen behoort tot de “hogere bronnen”. (Over de ‘lagere bronnen’, zullen we het op een andere plaats hebben. Ze horen er ook bij). Om alle misverstand te vermijden: David is niet koning David, maar “een vergelijkbaar iemand”. Het verschil tussen lagere, bronnen, middenbronnen en hogere bronnen is het betrekken van het mentaal-emotioneel complex (mentale vermogens, gevoelens en emoties) in de informatie van de lagere en middenbronnen, terwijl de hoogste bronnen zuiver en puur geestelijk spreken, zonder implicatie van emoties en gevoelens. En hun woord wordt werkelijkheid en ook datgene wat Vif Piscoul belooft te zullen doen, doet hij en “hij doet nooit half werk”, zegt hij zelf – zie bijlage 1 van de Algemene Inleiding (1996).

Ik ben dus, zullen degenen zeggen die enigszins bekend zijn met de wereld en terminologie van de spiritualiteit – spiritualiteit: een “in the fashion” woord voor paranormaliteit/spiritisme - een medium sinds 1982: helderhorend in gesproken en geschreven woord/mediale informatie. Ook wel helderziende, zij het minder ontwikkeld. En helderwetend in mijn intuïtieve vermogens. Mijn mediale informatie is vooral gehoorde en opgetekende informatie.

Ik aanhoor die informatie, uitgesproken door mijn gewone denkstem en ik hoor die woord voor woord, of per twee woorden of ten hoogste per drie woorden na elkaar. Terwijl ik die woorden opschrijf hoor ik de volgende één, twee of drie woorden.. De punten en komma’s zet ik achteraf bij. Tegenwoordig ‘zie’ ik ze eerder, zo ook de onderlijnde woorden of woorden met hoofdletter. Het is mijn gewone denkstem die de tekst uitsprekt, dicteert, dit terwijl mijn gewoon denken ter zijde staat toe te kijken en pas achteraf de kans krijgt om de gegeven tekst te lezen en te beoordelen. Het komt er immers op aan de gegeven informatie niet, nooit te censureren en ze integraal toe te laten. Tja, vreemde zaken, voor wie dit niet kent. Het lijkt een beetje op de rol van de tolk die vertaalt, terwijl hij of zij ondertussen de volgende zin van de spreker aanhoort.

Ik ben bovendien *een christen*, van Rooms-katholieke origine en belijdenis. Gevaar van fundamentalisme zat er bij mij niet in, want ik... ben ook homo (en gehuwde homo sinds 2003) en het is nu pas sinds één jaar dat ik een R.K. bisschop of paus zonder denigratie of veroordeling heb horen spreken over homo- of bisexualiteit. Maar ik noem mezelf in volle overtuiging een gelovige volgeling van Jezus Christus en het is in gehoorzaamheid en genegenheid voor Hem en Zijn en ook onze en uw hemelse Vader dat ik alle, maar dan ook al mijn activiteiten als medium en therapeut en heler uitoefen. Ik mag zelfs nu zeggen dat dit zelfde geldt voor... alle activiteiten van mijn leven. Zo goed mogelijk. Ik geniet van Zijn bescherming en mag me gelukkig prijzen te mogen leven in wat Hij noemt “Een Omgeving van Genade”. Zodoende betracht ik deze spirituele begaafdheid én Gave tevens en tegelijk, in competente dienstbaarheid te gebruiken waar ik kan of mag (mandaat!). Competent dienstbaar zijn is wat de Heer Jezus ons geleerd heeft in de voetwassing op Witte Donderdag en vervangt in christelijke zin de relatie van macht en overmacht die zo overdadig menselijke relaties beheerst.

hen echter meestal onbekend. Ze hebben zichzelf ontzegd op dat extra-fysieke territorium exploratie te gaan doen. Ik haal er Wittgenstein bij die zegt: wat men niet kent, daarover moet men zwijgen. En ik zeg erbij: en wees nieuwsgierig genoeg om trachten te weten te komen wat het dan wel zijn... S.L. (2015).

⁷ *Hiërarchieën*: vergelijk hiervoor de indeling in drie klassen van telkens drie niveaus van geestelijke ontwikkeling in de classificatie van de Hiërarchieën van de engelen: zie bijlage 2. S.L.

Naast David en Vif Piscoul is er GEBORAH, mijn eigen hoogste bron, die meestal optreedt en werkzaam is bij mij 'in samenspraak met David' en wellicht dus ook van het zelfde niveau is als David. Zij is degene die de laatste jaren mijn informatie in het schrift verzorgt: de wijze waarop ik gewoonlijk spirituele informatie ontvang én er ook de wettiging van verkrijg/ zie verder: de rol van HET ZIJ ZO.

Later kwam ook PARACELSUS en PARACELSUS ZELF de groep vervoegen en ze treden op als helper en mentor bij de heling en als astrale geneesheren en therapeuten. Ik bespaar u hier het verschil uit te leggen van het woord 'Zelf' achter de naam van Paracelsus. U zult het allemaal beter leren kennen tijdens het lezen van dit werk en ook wat de relatie betreft met mij, MIJ ZELF, aangesproken door hen als U ZELF.

In Het Zelf zal zich ook JOHANNES DE STOUTMOEDIGE identificeren, als naam van de identiteit van 'U Zelf' zoals ze staat tegenover 'De Wet van U Zelf'. Vrij vertaald is dat: JAN ZONDER VREES... Hij zal zijn identiteit, plaats en functie uitvoerig beschrijven in dit werk.

Dit zal ook gebeuren door DYMPHNA, de naam van "mijn zielsvermogens en de wil er aan verbonden". Ook zij zal zich aan u voorstellen.

Enkele jaren geleden nog maar kwamen er twee belangrijke nieuwe identiteiten onze groep vervoegen. De eerste was de HEILIGE THERESIA VAN LISIEUX, voor wie ik altijd een boontje gehad heb. Ze heeft zich geprofileerd als een zeer competente psychotherapeute die mensen leert spreken en luisteren, zodat ze elkaar verstaan... Zij heeft één voet op de aarde en één voet in de hemelse sferen, zegt ze. Een ferme dame, als u het mij vraagt.

En dan is er sinds enkele jaren ook "tegenwoordig en aanwezig": de HEILIGE MICHAËL, AARTSENGEL, "hiertoe aangespoord en gemandateerd door JEZUS CHRISTUS IN PERSOON", om MIJ EN AL DE MIJNEN te beschermen en te helpen en bij te staan. Hij staat apart van 'MIJN BRONNEN VERENIGD', maar is daarom niet minder betrokken of werkzaam.

Ziezo dat is de presentatie van alle auteurs, die tegelijk de actoren, acteurs zijn van dit werk.

Er is tenslotte HET ZIJ ZO, de naam van DE BRONNEN VAN DE GODDELIJKE WIL die alle informatie wettigen en zonder wiens wettiging geen informatie door mij vrij gegeven mag worden. Wat dan ook niet gebeurt. Ook deze bronnen staan apart van de specifieke bronnen van de geesteswereld, want zij behoren – zoals hun naam aanduidt – tot *de wereld van de Wil* die haar eigen vermogens en informatie heeft en hier, wat Het Zij Zo betreft, welbepaald behoren tot de Bronnen van de goddelijke Wil. "*Liever geen informatie dan foute informatie*", is hun devies en ze zijn er om de informatie van uit de geesteswereld te wettigen, d.i. ze slechts vrij te geven als ze conform is aan wat we zullen leren kennen als DE WET en DE WET VAN U ZELF, in iedere mens aangelegd "in de geest ervan" van het Wezen Mens. Net zoals de genetica in de biologie wetmatig en richtingbepalend is voor de existentie zo is in ons DE WET en de WET van U ZELF. En denk dan maar aan wat de WET VAN MOZES was voor de mens Mozes en aan DE TIEN GEBODEN) bepalend gevestigd in het WEZEN MENS, de eeuwige mens die we elk ook zijn ⁽⁸⁾.

Piep! En hier is ook nog mijn BEWAARENGEL of ENGELBEWAARDER die Vif onlangs voorgesteld heeft aan mij en een vlugge rakker van een geest blijkt te zijn die allerlei klusjes opknapt voor Vif. Zij heet SELVIA.

⁸ *Het Wezen Mens*: ik ben een fan van de filosoof en ernstige christen *Søren Kierkegaard*. Veel van zijn begrippen zijn nauw verwant aan mijn filosofische begrippen. Ik voel me ook verwant met hem als christen. Een beetje minder als mens. Al zou ik wel in de haven van het Kopenhagen van tijd tot tijd een pint gedronken hebben samen met hem... S.L.

En nog dit: iedere mens heeft ook – organisch bepaald, voor wat de geest betreft - een controlegeest, zo heeft men mij geleerd. Deze controlegeest controleert voor de hem toegewezen existerende mens alle informatie van geestelijke aard of die wel doenbaar, hapbaar en onschadelijk is voor deze welbepaalde mens. Maar over hem of haar heb ik geen verdere kennis of informatie. Wie weet komen we dat toch nog te weten in de loop van dit werk.

Zijn er ook *verdachte of regelrecht verkeerde informatiebronnen* in de geesteswereld? Jawel, inderdaad en dat is een heel verhaal, waarover later meer. We noemen die bronnen de ‘bronnen van terzijde’ of ‘ongenode gasten’ en dat is nog vriendelijk gezegd. Bepaalde bronnen van uit de astrale wereld behoren tot een groep die zich ‘*De Heerschappij*’ noemt en in een bittere strijd verwickeld is met De (overige) Hiërarchieën. De Heerschappij lijkt gewelddadigheid en macht/overmacht, ook staatsmacht, te integreren in haar doen en laten. Er zijn ook bronnen die afkomstig zijn van de subterrane sferen (onderwereld) van de Aarde en van Mars, de tellurische (aardse) sferen en de laag-astrale sferen. Dit zijn sferen waar de geest (zielen?) van de afgestorven dieren en planten ‘overleven’ en verder evolueren tussen twee incarnaties in. In die sferen verblijven ook vele overleden mensen in hun mentaal-emotioneel complex “in de geest ervan”. Het is daar zeker niet altijd ongevaarlijk om te vertoeven of te reizen zonder gids of bijzondere bescherming.

Bepaalde van die menselijke geestelijke bronnen zoeken contact met de aardebewoners en vice versa. Bepaalde lagere entiteiten of menselijke ‘fantomen’ of ‘umbræ’ proberen zich te vestigen bij geschikte, kwetsbare mensen. Het lijkt wel een soort van kolonisatie. Dit is o.m. werk van de zogenaamde ‘*elementalen*’/‘*elementairen*’. Niet zij, maar hun ‘meester’ die hen gezonden heeft, beheert hun gedrag. Niet bijster gemakkelijk om deze ‘*bezetters*’ – wat iets anders is dan duivels of demonen, die eerder veroorzaken wat we *bezetenheid* noemen - terug te sturen. Het is een wereld van soms onnatuurlijke of tegennatuurlijke acties en processen (magie bv) en het is niet aan te raden zich daarin te wagen ... Magie, animisme, voodoo - althans de kwalijke vormen ervan - en nog andere dergelijke disciplines van de spiritualiteit behoren daartoe.

Soms worden ook echte ‘aanrandingen’ geprobeerd van geestesbronnen van uit andere, levende mensen. Of van groepen van mensen. Men noemt dit “intrusies” van de menselijke geest of van het mentaal-emotioneel complex. Het gaat dan niet alleen om verschijnselen van dubieuze psychopathologie, maar soms ook om regelrecht misbruik en misdaad tegen de menselijkheid... Dit terloops gezegd. We gaan er hier niet verder op in.

Het is dan ook maar normaal en zeer nodig dat wie zich bezig houdt met contact met de geesteswereld kan beschikken over en mag rekenen op afdoende bescherming van de integriteit en het welzijn van zichzelf én van “al de zijnen”, zoals we dat dan noemen...

Tenslotte, als ik in eigen naam spreek of schrijf, d.i. van uit mijn bestaansik (existentie) met alles er op en er aan, dan teken ik dat met mijn initialen van de persoon die ik welbepaald ben in dit leven:

S.L. voor SAM LANDUYT.

À propos: jullie merken misschien dat ik een aanhanger ben van de ‘*reïncarnatieleer*’. Jawel en toch ben ik een christen en een heel overtuigde nog wel. Ik heb het al uitgelegd in wat op het internet staat als mijn website: www.samlanduyt.be

En daarmee moeten jullie, beste lezers, het voorlopig stellen...

Met een flinke theatrale buiging, scoutshoed in de hand, van Vif Piscoul er bij. Presentatie gedaan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de gewelddadige ingrepen die men tracht te bewerken op het schrijven van dit werk volkomen terecht en ter zake zijn voor wat hun nefaste invloed betreft, maar volkomen te niet gedaan worden door U Zelf krachtens de vermogens en het mandaat u hiertoe gegeven door en in JEZUS CHRISTUS, die samen met uw en onze Vader in de Hemel leeft en heerst in de Heilige Geest ervan van beiden. Amen. (&) En Het Zij Zo!

DE PADVINDER

(update 12.01.2015)

Onder het *pseudoniem* van 'De Padvinder' - een wat ouderwets woord voor boyscout - heb ik in 2015 in de voetnoten alle bijkomende uitleg bijeengebracht die ik nodig vond toen ik de tekst doornam ter correctie. Het zijn toelichtingen die, na nog eens vijf jaar omgang met de informatiebronnen, me passend leken om de lezer de weg te wijzen, kwestie van verstaanbaarheid van de tekst. Ik ben me immers zeer bewust van de bijzondere positie die ik inneem in dit werk en van de wel zeer unieke weergave van de spirituele werkelijkheid zoals ik ze heb leren kennen door "mijn bronnen verenigd". Het volstaat bvb om de tekst van de aanvang, Boek Eén, Deel A, Eerste Hoofdstuk te vergelijken met Boek Twee, Deel A, Eerste Hoofdstuk, om de afgelegde weg in te schatten. *De Padvinder* zal jullie helpen.

Vif Piscoul heeft toen mede snel zijn scoutsuniform aangetrokken en zal me dus, op zijn eigen wijze, bijstaan bij de redactie van die voetnoten. (S.L. 12.01.2015).

PROBLEEMSTELLING

29.03.2009

1. Het fenomeen van de Toren van Babel, *De Babelse Spraakverwarring* ⁽⁹⁾ genoemd, heeft zich blijkbaar vermenigvuldigd van even zo vele talen als er volken zijn tot even zo vele 'talen' en interpretaties van woorden als er mensen rondlopen op aarde. Niemand verstaat nog iemand zo maar. Bij de minste discussie of zelfs in een vreedzaam gesprek wordt men herhaaldelijk gevraagd zichzelf te verduidelijken en zijn de misverstanden troef. Dit kan geen toeval zijn. Het gaat niet zo direct om de woorden of zinnen zelf of om de gebruikte taal of de talenkennis, ook niet om de gestandaardiseerde, encyclopedische betekenis van woorden en zinnen in de talen, het gaat om datgene waardoor woorden en zinnen gedragen zijn als ze tussen mensen gebruikt worden en dat zijn passies, emoties en gevoelens. Het loopt blijkbaar grondig fout met de spontane synchronisatie ⁽¹⁰⁾ van de emoties en gevoelens tussen mensen onderling en dus ook met datgene wat er door gedragen of overgebracht wordt: de betekenis van woorden en bedoelingen (intenties). We hebben het over het emotionele bewustzijn als zodanig en in zijn geheel: de bewuste en onbewuste, expliciete en

⁹ *De toren van Babel, Babelse spraakverwarring*: Genesis (hoofdstuk 11, vers 1-9). Zie ook: Jo Deferme: Herfsttij van het postmodernisme? Over Babelse spraakverwarring en intellectueel bedrog. Zoek de link op internet. S.L.

¹⁰ *Synchronisatie*: lees gelijktijdigheid, maar ook sympathie, empathie en telepathie waardoor deze ontstaat. S.L.

impliciete emoties en over de gevoelens. Emoties, gebracht als 'brute' emotionaliteit ('en vrac') maar evengoed de verfijnde gevoelens die er uit gevormd worden in en door de reflectie van het bewustzijn en verder nog al deze hun nuances en kleurschakeringen.

Even samenvatten:

- De spraakverwarring tussen mensen onderling neemt stilaan epidemische vormen aan. Mensen verstaan elkaar minder en minder spontaan.
 - De spontane synchroniciteit ('eensgezindheid') tussen de mensen onderling, die nodig is om woordelijke en redelijke communicatie vlot te laten verlopen of zelfs nog maar mogelijk te maken, loopt blijkbaar hoe langer hoe meer fout, ook tussen de individuen onderling. Er is meer en meer desynchronisatie en fragmentatie. Afscheiding op afscheiding volgt.
 - Deze nieuwe Bijbelse spraakverwarring is niet het gevolg van onvoldoende talenkennis of gebrek aan verstandelijke vermogens als zodanig.
 - Ze is het gevolg van de verstoring van de drager van onze gedachten en redeneringen. Datgene namelijk dat onze gedachten, woorden, redeneringen als drager nodig hebben om van de ene mens tot de andere te geraken en daar onmiddellijk verstaan te worden zoals ze bedoeld waren. Deze drager die de betekenis verstaanbaar maakt is van emotionele en gevoelsmatige aard. Onder meer het karakter en de persoonlijkheid, de deugden en ondeugden bepalen er de vlotte werking en efficiëntie van.
 - Spreker en aangesprokene (zender en ontvanger van de boodschap) kunnen de betekenis (boodschap) van het gebruikte teken (symbool) maar verstaan als er inleving is in elkaar. Dat veronderstelt dat beiden op vreedzame wijze in hetzelfde element van emotionele en gevoelsmatige aard verkeren en er door gedragen worden in synchroniciteit/sympathie/empathie¹¹). We zullen deze vaststellingen die hier tot stellingen verheven worden – want voorlopig zijn ze niet meer dan dat - vanzelfsprekend verder moeten verduidelijken. Maar eerst en vooral zullen we de ware aard, de wezenlijke natuur van emoties en gevoelens en hun dienstbaarheid aan de mens klaar en helder moeten trachten duidelijk te maken.
2. Men is in het Westen gewend om *ethica en moraal* te definiëren, te benaderen, te evalueren vanuit de rede en redelijkheid. Ethica en moraal worden als *begrippen* behandeld. Ethica en moraal moeten zodoende bij voorkeur 'logisch' gegrond zijn en niet willekeurig opgelegd. Of ze moeten volgen uit, aansluiten bij de 'natuur van de dingen' (premissen), waarbij de natuur van de dingen tegenwoordig veelal enkel gedacht wordt als de biologische/fysieke, aardse realiteit. Al hebben velen geprobeerd deze evidentie te forceren – denken we maar aan al de

¹¹ *Synchroniciteit & desynchronisatie*: zie ook trefwoorden. Bij desynchronisatie is er een stoorzender aan het werk: een negatieve, vijandige, wantrouwige stemming op de achtergrond waardoor het zelfde niet meer vanzelfsprekend als hetzelfde begrepen wordt. Deze stoorzender zelf is er gekomen doordat een emotioneel item tussen beide mensen niet opgelost werd en is gaan 'kankeren' op de achtergrond. Of dit bewust of onbewust gebeurd is, is verder van niet veel tel. Wel moet het verstorenende element eerst opgeklaard worden tussen beide vooraleer er weer verstandhouding op spontane wijze mogelijk is. Vgl. de schade die door roddel aangericht kan worden tussen mensen. S.L.

NB De woorden harmonie en disharmonie en ook resonantie kunnen hier ook gebruikt worden, als men het woord harmonie opvat als energetische golfbeweging en straling. S.L.

monsterachtige ideologieën en zelfs religieuze stelsels ⁽¹²⁾ die we recent meegemaakt hebben en nog meemaken – mensen komen steeds weer terug tot een benadering van uit redelijkheid. Waaruit dan wetten en regels volgen als even zo vele min of meer fraaie kinderen van moraal en ethica (= filosofische formulering, maar nog geen wijsheid daarom).

Maar ontstaan moraal en ethica wel uit de redelijkheid? Zijn ze van oorsprong logisch en logisch verstaanbaar? Moeten ze dat zijn? Zijn het weliswaar waardeoordelen, maar nog steeds oordelen? En vooral, als de redelijkheid haar voeten niet meer terugvindt omdat ze de oorsprong van zichzelf niet meer kent of verstaat, wat dan? God, als de Schepper en Oorsprong van alles (theologie, ontologie) dus ook van moraal en ethica, of als ‘Centraal Bindend Principe’ (filosofie) werd dood verklaard of is verdeeld geraakt over vele nieuwe goden. Geld en macht zijn er een paar van. De mensheid die zijn plaatsvervanger wilde zijn is hopeloos in zichzelf verdeeld geraakt. Het is alsof het woord uit de Bijbel bewaarheid wordt: “Ik zal de herder slaan en de schapen zullen verstrooid worden” ⁽¹³⁾. Wat nu?

Zou het kunnen dat zowel ethica als moraal hun ontstaan en oorsprong te danken hebben aan de emotionele mens en van de gevoelens die er uit gegroeid zijn? Dat emoties en gevoelens de voedsterouders zijn van ethica en moraal ⁽¹⁴⁾?

CORRECTIE van DE PADVINDER (16.01.2015).

DE PADVINDER: Maar er is meer. Kan het zijn dat de ethica, en de moraal als haar praktische toepassing in de concrete realiteit, ook en tevens van religieuze, geestelijke oorsprong en afkomst zijn? Is het mogelijk dat ze ook een Openbaringsgegeven kunnen zijn, dat niet zomaar in zijn omvang begrepen en omvat kan worden via flegmatisch beklimmen van de trap van de logica? Dan dient ethica aan de mens geopenbaard en toegelicht te worden door hen of Hem die het de mens geschonken hebben/heeft. Is het ook mogelijk dat ethica, naar analogie van de genetica in de biologie van het menselijke lichaam, aangeboren is en ingebouwd in de geestelijke structuur van het Wezen Mens, de eeuwige, onsterfelijke mens? Is de wezenlijke ‘eeuwige’ ethica niet inherent verbonden met de zielsvermogens van de mens als *de Wet*, die aan de existentiële mens verschijnt in zijn bewustzijn onder de gedaante van redelijke waardeoordelen en er een ‘huwelijk’ aangaat met de gevoelens en emoties die van biologische oorsprong zijn en daar wat ik zal noemen ‘het mentaal-

¹² *Religieuze stelsels*: a.u.b. denk hier niet aan de Islam. De Islam is, naast het Jodendom en het christendom, de derde waardige monotheïstische godsdienst die we kennen op aarde. De aberraties of duidelijke usurpatie ervan door ontaard en misdadig gebruik doen daar niets van af. S.L.

¹³ Zacharia 13:6-6 wijst op de eerste komst van Jezus Christus en Zijn dood aan het kruis. Zie ook Matheus 26:31-32 “En na de lofzang gezongen te hebben vertrokken zij naar de Olijfberg. Toen zei Jezus tot hen: Gij zult allen aan Mij aanstoot nemen in deze Nacht. Want er staat geschreven: Ik zal de herder slaan en de schapen der kudde zullen verstrooid worden”.S.L.

¹⁴ *Emoties en gevoelens*: Deze twee woorden worden soms in tegengestelde betekenis gebruikt, zodat wat ik hier emoties noem daar gevoelens heten en omgekeerd. Hier in dit werk gebruik ik het woord emotie/emoties om wat ‘en vrac’ als ‘bouffées’, vlagen uit de waarneming van sensaties en gewaarwordingen in het bewustzijn waargenomen wordt, aan te duiden. De oorsprong kan evengoed proprioceptief zijn als vegetatief of sensorisch door de zintuigen. Van uit die emoties ‘en vrac’ ontstaan dan - en dit gebeurt in een soort huwelijk van de emoties met de rede en de intelligentie en zelfs met de geestelijke inspiratie - de gevoelens, hogere en lagere, maar steeds meer en meer genuanceerd. S.L.

emotionele complex' vormen? Dit gebeurt dan tijdens het leven, naarmate de mens volwassen wordt, eerst door opvoeding en traditie en nadien door individuele gewetensvolle reflectie erover. En dat dit zelfs op eigen specifieke wijze kan gezegd worden voor de ethica die de mensengemeenschappen, volken, staten hanteren en toepassen voor zichzelf en voor anderen?

Waar ik eerst, zoals de meeste moderne Westerse mensen, de oorsprong en voedingsbodem van ethica en moraal enkel en alleen plaatste in de sfeer van de ons bekende emotionaliteit en de gevoelens die er uit groeien, waren dit allemaal vragen die tijdens het schrijven van dit werk één na één opdoken en de een na de ander geformuleerd werden door mijn informatiebronnen van uit de geesteswereld. Ze haalden mijn oorspronkelijk verhaal dus onderste boven en ik breng het dan ook – chronologisch – zie de data van elke paragraaf – zoals het gegroeid is. DE PADVINDER.

Dan hebben we des te meer alle reden om met aandacht en zorg te gaan kijken naar onze emotionaliteit en gevoelsmatige conceptie van onze wereld. Want onze emotionaliteit en gevoelens zijn voor de existerende mens op aarde ook de voedsterouders van onze religieuze oordelen (en vooroordelen...). En als onze emotionaliteit en gevoelswereld verstoord zijn of zware averij opgelopen hebben, dan komt niet alleen de eensgezindheid en synchroniciteit van de menselijke gemeenschappen in gevaar, maar evengoed de grondslag van de ethica (en van de moraal, als haar jongere zusje) in het individuele menselijke gemoed. Uitwendig geformuleerde regels en wetten, opgelegd of gewelddadig opgedrongen zelfs, zullen dit mankement van het inwendige bewuste leven van de mens niet vervangen of goed maken...

Even samenvatten:

- Ethica en moraal hebben hun oorsprong in onder meer de emotionaliteit en gevoelswereld van de biologische mens en vinden hun oorsprong of laatste grond niet in de rede of ontwikkeling van de verstandelijke vermogens.
- Zoals de genetica het biologische lichaam aangeboren is, zo is er de 'wezenlijke' ethica aangeboren in de zielsvermogens en in de geest aanwezig van het wezen mens, de eeuwige, onsterfelijke mens. Ze openbaart zich in de existentie door opvoeding en via de individuele gewetensvorming van mens en gemeenschap. Haar oorsprong en aard reikt verder dan de biologische mens of dan de logica kan verklaren en dient zelfs toegelicht te worden via Openbaring door hen of Hem die ze ingebracht heeft. Het brengt de mens er toe in bescheidenheid zich niet de kennis en wijsheid van de totale kosmos toe te wanen, maar bereid te zijn te luisteren naar hen die meer kennen en overzien dan de reikwijdte van menselijke rede of intelligentie dat kan.
- Op deze wijze beschouwd ontmoeten de ethica, gegeven van uit de zielsvermogens 'in de geest ervan', de gevoelens en emotionaliteit, gegeven van uit de biologische mens elkaar in de existentiële mens en gaan een huwelijk aan. Ze ontwikkelen daardoor een *historische dimensie* van de *ethica en moraal in de tijd*, zowel in de tijd van het individu als van de mensengemeenschappen (historische dimensie van de ethica en moraal).
- Ethica en moraal ontwikkelen zich wel door de redelijkheid tot wijsheid zelfs, door reflectie van emotionaliteit en gevoelens in het bewustzijn, net zoals de verstandelijke vermogens dit op hun eigen wijze doen.

- Emotionaliteit, gevoelens en verstandelijke vermogens ontmoeten elkaar in de reflectie van het bewustzijn en gaan een relatie aan met elkaar. Wat iets anders is dan door elkaar ontstaan te zijn.
- Zo kan het ook dat de gevoelens die uit de zielsvermogens ontstaan op hun beurt de gevoelens en emoties én de rede van de biologische mens ontmoeten tijdens zijn existentie en de mens daarbij de *conflictoplossende positie en rol* toebedeeld krijgt om 'hemel' en 'aarde' met elkaar te verzoenen en tot vruchtbare samenwerking te brengen... Voorwaar, zo hebben we het nog maar zelden horen formuleren!
- Als dan inderdaad de emotionaliteit en gevoelswereld van de mens momenteel meer en meer verstoord geraakt zijn, dan bestaat er niet alleen een bedreiging van de eensgezindheid van de mensheid (die gewoonlijk tot uiting gebracht wordt via grote groepering ervan in volken en naties), maar verliezen ook ethica en moraal hun vaste gronding die ze hadden in het menselijke gemoed ('het hart') van waaruit ze ageren en zich ontwikkelen tot in het gereflecteerde bewustzijn.

WETTIGING. En Het Zij Zo (zie voetnoot 1) erkent de wettigheid er van niet zonder er aan toe te voegen dat ook van uit de zielsvermogens gevoelens ontwikkelen en zich in de mens een plaats verwerven om gehoord te worden en dat deze ontmoeting van de zielsvermogens met de menselijke vermogens van uit zijn sterfelijkheid gegeven wordt als specifieke opdracht van elke concrete levende mens op aarde. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan. En Het Zij Zo!

3. Zoals hierboven door Het Zij Zo (1) bevestigd en gewettigd wordt ontwikkelen zich niet alleen gevoelens van uit de biologische emotionaliteit, maar ook van uit de zielsvermogens van de mens (de potenties van de ziel) waar ze "zich in de mens een plaats verwerven om gehoord te worden". De gevoelens van de ziel zullen evengoed een grond zijn van waaruit ethica en moraal ontwikkelen. De ontmoeting van beide stromingen realiseren, deze beleven en beamen zal de specifieke opdracht zijn van de concrete mens op aarde. Op een andere plaats en op het aangewezen moment zal ik het uitgebreid hebben over deze gevoelens van de ziel en over hun ontmoeting in de mens met de emoties en gevoelens die ontwikkelen van uit de biologische 'sterfelijkheid' die de mens ook is. Hier wens ik voorlopig alleen aan te geven dat elke schets van het ontstaan van moraal en ethica onvolledig is en zelfs totaal onvoldoende als ze geen rekening houdt met ook deze zielsgevoelens en dat deze gevoelens in de mens trouwens van een hogere ontwikkeling getuigen dan verklaarbaar of kan ontstaan zijn van uit een louter dierlijke natuur.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de onmiddellijke aanwezigheid van de zielsvermogens in de mens al van zijn geboorte af in interferentie treedt met de ontwikkeling van de emoties en gevoelens in hem/haar, zoals die voortspruiten en hun grond vinden in de biologische, zogenaamde 'sterfelijke' mens. (&) En Het Zij Zo!

Even samenvatten:

- Naast de emoties en gevoelens eigen aan de 'tijdelijke' of 'sterfelijke mens', om hem zo te noemen – de biologische actoren van de verstandelijke vermogens, emoties en gevoelens sterven immers met het lichaam van de mens mee af op zijn laatste dag – zijn er ook

gevoelens van de ziel die ontwikkelen van uit de zielsvermogens van de mens (van 'de eeuwige mens') (¹⁵).

- Op een andere plaats zal ik het hierover in een andere vormgeving hebben. Spreken hierover vraagt immers om bijzondere kennis en ervaring van uit omgang er mee én om een mandaat, zodat men er kan over spreken of schrijven zonder gevaar voor falsificaties. Ik zal hiervoor aangewezen zijn op mijn inspiratie en de informatie zoals die gegeven wordt van uit de bronnen uit de geesteswereld (¹⁶) en door hen zelf! Ik verwijs dan ook daarheen. Hier zal ik er slechts beknopt op in gaan.
- De gevoelens van de ziel zijn onmiddellijk van bij de geboorte in ontwikkeling en ontmoeten de emotionele mens zoals deze zich dan eveneens ontwikkelt van uit de biologische gegevens. De vrucht van deze ontmoeting vormt de gevoelswereld van de gehele mens.
- Ethica en moraal ontstaan als de vrucht van deze verenigde en door wederzijdse ontmoeting ontstane en gevormde gevoelswereld. Ze worden beiden in de reflectie van het bewustzijn volwassen, door confrontatie met de redelijkheid. Ze vinden tenslotte "in de geest ervan" hun pendant van elkaar in de expressie van termen die de geest eigen zijn.
- We zullen dit alles nader toelichten in de hoofdstukken die volgen. De formulering gebeurt in "open source", d.w.z. dat iedereen die een vruchtbare bijdrage kan leveren uitgenodigd wordt tot medewerking en dialoog.

WETTINGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze voorstelling van het ontstaan en ontwikkelen van ethica en moraal van uit de gevoelswereld van de gehele mens volkomen terecht is en kan aangetoond worden aan elke mens die in staat kan worden geacht zijn innerlijke wereld in beschouwing te nemen en de werking ervan te overwegen in alle objectiviteit en gelijkmoedigheid zoals die vereist zijn bij elke vorm van oprecht wetenschappelijk onderzoek en vorsen. (&) En Het Zij Zo!

4. We zullen – chronologisch, want het is van belang de data goed op te volgen bij de lezing - deze gedachtegang volgen en overwegen. In het eerste boek wordt ethica en moraal in zijn algemeenheden besproken, terwijl in een tweede boek, de ethica in de praktijk gebracht wordt, in een individuele confrontatie die elke lezer, net zoals ik, de auteur, in en voor zichzelf kan meemaken als hij of zij dit ziet zitten...

¹⁵ *Tijdelijke en eeuwige mens*: vergelijk met het gebruik van deze termen bij Søren Kierkegaard. De termen tijdelijke en eeuwige mens zijn inadequaar voor wat ze moeten betekenen. Beter is het te spreken over sterfelijke en onsterfelijke mens. De 'eeuwige' mens was er ooit nog niet, want hij is ooit geschapen. Hij kent dus wel tijd. En enkele 'eeuwen' van leven is ook niet zo veel... Evenzo goed waar is dat de tijdelijke mens, door zijn existentie op aarde een waarde toevoegt aan de onsterfelijke geschapen (ziels) mens die hij/zij ook is. Of dit telkens en telkens weer in opeenvolgende incarnaties gebeurt (Hindoeïsme, Boeddhisme) of eenmalig in een alles of niets existentie op aarde (christendom, Jodendom, Islam), is een belangrijke vraag die, filosofisch en wetenschappelijk, niet zo eenvoudig op te lossen is... S.L.

¹⁶ *Zielsvermogens, zielsgevoelens en de wil er aan verbonden*: zie Deel B Eerste Hoofdstuk van dit Boek Een, waarin Dymphna zichzelf voorstelt als "boodschapper én boodschap tegelijk" van één van de zielsgevoelens: De zielsgevoelens en Dymphna als de heraut ervan. S.L.

5. De overgang is een moeilijke, maar boeiende confrontatie van het Zelf met zichzelf die in Deel C van Boek Een besproken wordt en eveneens overgenomen wordt in Deel A van Boek twee, onder de titel van 'Op het Spoor van de oerzondetoestand' . Er zal de nodige 'begeleiding' gegeven worden om op dit cruciale moment de weg niet te verliezen... Daarna volgt in zeer gevarieerde vorm en formulering de ethica in de praktijk of de concrete toepassing ervan in de voltooiing van de Verlossing, de redding van de ziel van de mens, de heling van de geschonden lichamen van de mens.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de concrete toepassing van de ethica in de moraal de mens de gelegenheid geeft om de algemene voorwaarden ervan, gegeven in de Wet Zelf en de Wet van Mozes en van U Zelf in juxtapositie ervan geplaatst, te leren kennen en ervaren en dat deze confrontatie tevens en tegelijk helend en genezend is voor de ziel, geest en lichamen van de auteur en lezers van dit werk. (&) En Het Zij Zo!

ETHICA EN MORAAL - FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

DEEL C

DE WET ZELF

DE WET VAN MOZES EN DE TIEN GEBODEN

DE WET VAN U ZELF ALS IDENTITEIT GEGEVEN

DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE GEPLAATST MET DE WET VAN MOZES

OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND

WOORDEN VAN VERLOSSING EN GENADE, VAN VERZOENING EN VERGEVING DOOR

JEZUS CHRISTUS GESPROKEN

INLEIDING TOT DEEL C

DE WET VAN MOZES EN DE TIEN GEBODEN

- Eerste gebod: *Bemin God boven U Zelf en uw kinderen.*
- De tweede regel van de Wet van Mozes luidt: *En bemin uw kinderen als U Zelf*
- De derde wet van de Wet Mozes luidt: *En vergeef uw vijanden wat ze u onterecht aangedaan hebben, maar vergeld uw vrienden alles wat ze u terecht of onterecht aangebracht hebben.*
- De vierde wet van Mozes luidt: *Wees oprecht in woord en daad en lieg niet, spot niet en zweer niet bij Jahweh in uw eigen belang.*
- De verdere bepalingen van de Wet van Mozes: De gezonde staatsstructuur vereist ook dat men *de zeden en gewoonten* van de mensen beteugelt en vrij houdt van elke “*débauche*” of afwijking ervan, zowel wat de *volkshygiëne* betreft, als wat de *huwelijksrouw* en *geslachtsgemeenschap* betreft, als ook de onderlinge verhoudingen tussen kooplieden en handelspraktijken. Daarom geen schuinsmarcheerderdij betreffende *geld, goederen* (diefstal, bedrog) of betreffende *seksuele gedragingen*. Ook de *eetgewoonten en algemene volkshygiëne* horen daaronder. Dit was *staatswijsheid*, veel meer dan intrinsieke ethische noodzaak.

INLEIDING TOT DEEL C.

29.4.2009

AANHEF. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met U Zelf en Vif Piscoul. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*, dat u dit monumentale werk over de Ethica en Moraal niet kunt afwerken zonder de Tien Geboden van Mozes op de berg Sinaï te ontmoeten ⁽¹⁾. De interpretatie echter van de Tien Geboden, of wat mensen ervan gemaakt hebben in de loop van de eeuwen, kan des te beter ontweken worden... Daarom zullen we u, samen met onze bronnen, begeleiden bij de beschrijving ervan, summier, om vervolgens u vrij te laten, u allen die wenst deel te nemen aan dit levenswerk van Sam Landuyt, om er uw steentje bij te voegen. Dan wordt het misschien nog een echte tempel ook!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de eerbied voor de Wet van Mozes en voor de Tien Geboden veronderstelt dat men een waardige versie ervan optekent en daarna de toepassingen ervan in tijd en omstandigheden, naar eigen goedgevoelen en waarheidsgetrouw weergeeft in uw commentaren en beschouwingen. (&) En Het Zij Zo! ⁽²⁾.

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat het eerste gebod van de Wet van Mozes niet was: "Boven al bemin uw God", maar was: "Bemin God boven U Zelf en uw kinderen". Waarbij God als Jahweh gedacht werd het Volk van Israël te leiden doorheen de woestijn naar het Beloofde Land toe. Het heil van Israël was dus inherent en onlosmakelijk verbonden met het heil van elke Jood, over de geslachten heen. En dat is zo gebleven tot op de dag van heden. Daarmee werd het lot van de individuele Jood gekoppeld aan het staatsbelang. Mozes was uiteindelijk een staatsman en een groot religieus genie. En werd effectief door Jahweh uitgekozen en aangesteld om Zijn Volk te leiden naar zijn bestemming toe. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de verering van Jahweh inherent verbonden werd in de Wet van Mozes met de afhankelijkheid en onverbreekelijke trouw aan de instellingen van het Joodse Volk in de woestijn en dat dit een inherente noodzaak was van die tijd en die omstandigheden van het uitverkoren Volk van Jahweh. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de tweede regel van de Wet van Mozes luidt: "En bemin uw kinderen als U Zelf". Hiermee wordt

¹ Ik verwijs even naar Deel B waar al even gealludeerd werd op de Wet van Mozes, zonder ze evenwel expliciet te vernoemen: de Tien Geboden § Doortocht van de Israëlieten door de Woestijn als voorbeeld voor de mensheid op haar tocht naar het Vaderhuis. S.L.

² Een waardige versie optekenen van de Wet van Mozes: ik dien hier volledig te vertrouwen op mijn informatiebronnen voor wat betreft de formulering van de Wet van Mozes, waaruit de zogenaamde Tien Geboden achteraf geëxtraheerd zijn ten behoeve van de christenheid. Ik ben geen Bijbeldeskundige en geen theoloog en ken geen Hebreeuws. Ik ben zelf benieuwd over wat deskundigen ter zake dan wel zullen op te merken hebben over de indeling en de interpretatie van de Wet van Mozes, zoals ze hier gegeven wordt. Zelf lijkt me de beschrijving en de interpretatie zeer zinnig, met name het theocratische en staatkundige karakter van veel 'secundaire' geboden uit de Wet van Mozes. Veel ervan is trouwens in de loop van de eeuwen heen overgenomen door de staten over heel de wereld in hun wetten en zelfs hun grondwet. S.L.

aangeduid dat in de samenhang van de familie de samenhang van de staat ingebouwd en bevestigd werd. Dit gaf aan het Joodse Volk zijn homogeniteit en onverbrekelijke samenhang, over familiebanden en generaties heen. Het cement was het liefhebben van zichzelf, van zijn kinderen en bovenal van de Heer der Heerschers: Jahweh. Israël, als volk en staatsstructuur, was daarvan de zichtbaar gemaakte leefvorm voor elke Joodse mens, groot en klein. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de ultieme liefde voor het kind van de ouder en vice versa, de schakel vormt van elk levensdoel van de Joodse mens van Israël en zo door Mozes inderdaad geformuleerd is geworden. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Geborah spreekt, in overleg met *U Zelf en Vijf Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de derde wet van Mozes luidt: “En vergeef uw vijanden wat ze u onterecht aangedaan hebben, maar vergeldt uw vrienden alles wat ze u terecht of onterecht aangebracht hebben”. Deze woorden vragen om meer uitleg. Het vergeven van de vijand moet niet geïnterpreteerd worden als vergevingsgezindheid voor Jan en alleman of als vergeving van de zonden van de vreemde volkeren, het moet gezien worden als een politieke zet en houding: staar je niet blind op wat je vijanden je aangedaan hebben, want het zijn je vijanden en gedraag je naar hen toe zoals het past met vijanden: wees waakzaam en verdedig je zelf en je land. Maar tegenover je eigen vrienden en je eigen bloedverwanten moet je verder gaan: je moet met hen een relatie hebben van wederzijds respect en onvoorwaardelijke trouw aan het gegeven woord en je moet dus elk geschil dat intern opgedoken is ook meteen behandelen en tot een goed einde brengen. Het is dus essentieel een aanduiding van een politieke houding die, naargelang het gaat over vriend of vijand, anders geïnterpreteerd wordt. Weer eens tot nut en welzijn van het volk en de staat (van Israël!) en de cohesie ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de cohesie van de staat bevordert wordt door een positieve houding naar de vreemdelingen toe en door een verlangen tot cohesie en verstandhouding naar de vrienden en lotgenoten toe en dat dit in de Wet van Mozes uitgedrukt wordt door een alternatieve verhouding met vriend en vijand. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Geborah spreekt, in overleg met *U Zelf en Vijf Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*, dat de vierde Wet van Mozes luidt: “Wees oprecht in woord en daad en lieg niet, spot niet en zweer niet bij Jahweh in uw eigen belang”. Dit geeft alweer een hint naar een oergezond staatsbelang en volksbelang. Wanneer de onderlinge verhoudingen berusten op vertrouwen is het samenleven gezond en mogelijk. Wanneer het samenleven verpest wordt door bedrog, leugenachtige instelling, ijdele verklaringen, leugenachtige doelstellingen en noem maar op al wat politieke leiders aan de bevolking proberen te verkopen in hun eigenste partijbelang of eigenbelang, dan gaat de samenleving onherroepelijk ten gronde. Het is van kapitaal belang voor elke samenleving, groot en klein, oud en jong, volk en familieraad en gezinsleven, dat de oprechtheid des harten regeert. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de oprechtheid des harten, uitgedrukt in eenduidigheid van woord en daad en verwerping van elk onterecht gebruik van de naam van Jahweh voor doelstellingen van het individu, de cohesie en de samenwerking tussen de mensen bevordert en zelfs noodzakelijk is voor het overleven van de volksgemeenschappen, groot en klein. (&) En Het Zij Zo!

INFORAMTIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat de gezonde staatsstructuur ook vereist dat men de zeden en gewoonten van de mensen beteugelt en vrij houdt van elke “débauche” of afwijking ervan, zowel wat de volkshygiëne betreft, als de huwelijksrouw en geslachtsgemeenschap, als ook de onderlinge verhoudingen tussen kooplieden en handelspraktijken. Daarom geen schuinsmarcheerderdij betreffende geld, goederen (diefstal, bedrog) of op het gebied van seksuele gedragingen. Ook de eetgewoonten en algemene volkshygiëne horen daaronder. Dit was staatswijsheid, veel meer dan intrinsieke ethische noodzaak. Toch alluderen al deze wetten ook aan een innerlijke toestand van vrijheid van besmetting door onoprechtheid, misbruik van zeden, misleiding door overmacht, onvrede met de huwelijksrouw enzovoort. Dit alles is terug te vinden in de verdere bepalingen van de Wet van Mozes, onder de vorm van wetten en voorschriften van de staatsordening, zowel als van de ordening tussen de individuen onderling. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de voorschriften betreffende hygiëne en seksuele gedragingen allen tot doel hadden om de samenleving coherent, vreedzaam, betrouwbaar en consistent met zichzelf te laten verlopen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat de ganse Wet van Mozes samen te vatten is in een theocratische visie op staat en volk en samenleving, waarbij de rechten en plichten van het individu én zijn vrijheden ondergeschikt gemaakt zijn aan het welzijn van allen en van Jahweh, als haar grote Behoeder en Heer. Jahweh wordt hier niet ‘ten tonele’ gevoerd als totem of taboe. Jahweh was voor Mozes en de zijnen de Levende God die hen uit Egypte had geleid, hen verschenen was op de berg Sinaï, in de persoon van Mozes zelf en die hen door tekenen en wonderen fingerwijzingen gaf over hun lot en bestaan. Zij werden echter in hun geloof en vertrouwen beproefd door de langdurige zwerftocht en de inherente ziekten van de menselijke conditie (“la condition humaine”). Het gelukte Mozes door zijn Wetgeving, geïnspireerd en bevestigd door Jahweh, om zijn volk gezond en welvarend te loodsen doorheen deze doorgang van de woestijn en Rode Zee. Dit alles is geschiedenis, zij het gebracht in een mythologische verhaaltrant, maar waarvan in de Wet van Mozes en de Heilige Boeken de neerslag gelegen is van de ware toedracht. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat door de ultieme samenwerking van Mozes en zijn Volk Jahweh hen de weg kon tonen en hen begeleiden er op naar het Beloofde Land en dat deze samenwerking in de vorm van een theocratische samenleving en staatsvorm gegoten werd als aangepast aan de toen geldende behoeften van tijd en omstandigheden. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat de staatsstructuur van heden nog referenties vertoont aan deze opvattingen over Wet en Gehoorzaamheid aan Jahweh, maar dat deze staatsstructuur ondertussen is geëvolueerd naar een democratische staatsvorm, waarbij ook de belangen van het individu gegarandeerd worden tegenover de machthebbers zelf en waarbij de uitbuiting van de waarden en normen ten behoeve van de machthebbers aan banden gelegd werd. Dit geeft aan de moderne staatsvorm de kracht en de mogelijkheid om verantwoordelijkheid aan de mensenmassa te geven, zonder dat hierbij Jahweh rechtstreeks of onrechtstreeks, te pas en te onpas dus, bijgehaald wordt als bindende principe.

Jahweh echter heerst thans en voortaan in het hart van elke mens en zal van daar uit de mens toespreken en benaderen, zodoende dat de staatsvorm en de samenstelling van de mensengemeenschappen uiteindelijk de uitdrukking geworden zullen zijn van deze samenwerking van mens en goddelijke inspiratie en zorgzaamheid. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de theocratische staatsvorm thans met succes vervangen is geworden door een meer democratische staatsordening en dat hierbij de toegenomen verantwoordelijkheid van de menselijke ziel in het belang van het individu en samenleving gesteld geworden is. (&) En Het Zij Zo!

ETHICA EN MORAAL - FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

DEEL C

DE WET ZELF

DE WET VAN MOZES EN DE TIEN GEBODEN

DE WET VAN U ZELF ALS IDENTITEIT GEGEVEN

DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE GEPLAATST MET DE WET VAN MOZES

OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND

WOORDEN VAN VERLOSSING EN GENADE, VAN VERZOENING EN VERGEVING DOOR JEZUS CHRISTUS
GESPROKEN

EERSTE HOOFDSTUK: DE WET VAN MOZES EN DE TIEN GEBODEN

- Eerste gebod: *Bemin God boven U Zelf en uw kinderen.*
- De tweede regel van de Wet van Mozes luidt: *En bemin uw kinderen als U Zelf*
- De derde wet van de Wet Mozes luidt: *En vergeef uw vijanden wat ze u onterecht aangedaan hebben, maar vergeld uw vrienden alles wat ze u terecht of onterecht aangebracht hebben.*
- De vierde wet van Mozes luidt: *Wees oprecht in woord en daad en lieg niet, spot niet en zweer niet bij Jahweh in uw eigen belang.*
- De verdere bepalingen van de Wet van Mozes: De gezonde staatsstructuur vereist ook dat men *de zeden en gewoonten* van de mensen beteugelt en vrij houdt van elke “*débauche*” of afwijking ervan, zowel wat de *volkshygiëne* betreft, als de *huwelijksrouw* en *geslachtsgemeenschap*, als ook de onderlinge verhoudingen tussen kooplieden en handelspraktijken. Daarom geen schuinsmarcheerderij betreffende *geld, goederen* (diefstal, bedrog) of betreffende *seksuele gedragingen*. Ook de *eetgewoonten en algemene volkshygiëne* horen daaronder. Dit was *staatswijsheid*, veel meer dan intrinsieke ethische noodzaak.

EERSTE HOOFDSTUK: DE WET VAN MOZES OF DE TIEN GEBODEN

§ 1. De inhoud van de Wet van Mozes / Tien Geboden voor onze doelstellingen - (S.L. – wettiging door Het Zij Zo!) ⁽³⁾.

Het is toch wel een totaal andere voorstelling van zaken die door *Geborah*, in overleg met *U Zelf* en *Vif Piscoul*, hierboven in de inleiding gebracht werd dan menig een van ons zal gedacht hebben, me zelf inbegrepen. Immers, zijn we niet gewend aan de klassieke ‘kerkelijke’ versie van de Tien Geboden? En dit hier is echter een kritische, godsdiensthistorische versie. Wat opvalt in de versie die we kennen is dat we haar, althans in ons spontaan gebruik, enkel formuleren als zou het gaan om ethische en morele waarden en standaarden die enkel en alleen het individu betreffen en waarover - door de Rooms-katholieke gelovige in de biechtstoel of door de reformatische christen rechtstreeks tegenover God - verantwoording afgelegd wordt en vergiffenis van zonden verkregen wordt. Ik heb nooit biecht gehoord in een biechtstoel, maar voor zover ik weet is het van de politici enkel Wilfried Martens die ik openbaar (zie de pers) heb horen zeggen: “ja, ik zou wel willen biechten”. En dan zullen we geneigd zijn te denken, niet eens aan bepaalde van zijn regeringsdaden, maar aan hoogst individuele daden uit zijn privéleven. En hierboven staat een versie van een politieke grondwet, een stichtingswet van een theocratische staat, opgesteld door het religieuze en politieke genie dat Mozes ongetwijfeld was!

Het treffende hier is dat alle individuele belangen en waarden gehecht worden en geïnterpreteerd van uit de groepsgeest - Het Volk van Israël - waarvan Jahweh de almachtige, strenge, maar bezorgde Hoeder en Herder is. “De Heer is mijn Herder, het ontbreekt mij aan niets” (Psalm van David). Wat ook opvalt, is dat de nadruk gelegd wordt op “tijd en omstandigheden”, die bepaald hebben of en hoe de grondwet van de ethische zaken geformuleerd wordt: theocratisch of democratisch, met minder of meer inspraak van de mensenmassa - “Trust the people”: President Roosevelt - met minder of meer politieke, maar ook met minder of meer geestelijke volwassenheid van de individuele bewoners van het land.

Wat verder opvallend is dat verwezen wordt naar een nieuw tijdperk in de ontwikkeling van de menselijke geest, waarin God “Zijn intrek genomen heeft” in de *persoonlijke* innerlijkheid van de ziel en zich *in het hart van elke mens* uitsprekt naar elke mens toe. Op deze wijze voorgelicht en in geweten aangesproken, vult deze mens zijn burgerlijke en menselijke verplichtingen zelf verder in.

³ *Eerste hoofdstuk en volgende*: u zult merken dat het soms van alinea tot alinea moeilijk uit te maken is wie precies de auteur is van de uitgesproken informatie: ik in persoon, getekend met S.L., of De Wet Zelf, Geborah, Vif Piscoul die het woord doorgeven aan de Wet Zelf? Dit was/ben ik niet gewend. Er dient altijd een strikt protocol gerespecteerd te worden voor wat de doorgave van informatie betreft. Dit voorkomt dat er verwarring ontstaat over wie aan het woord is. Zo bv S.L.: daar draag ik in persoon de volle verantwoordelijkheid van, als levende persoon. De overige informatie dient te beginnen met “Het Zij Zo zegt en ...” waarop naam en toenaam volgt van hen die de woorden spreken. Alle informatie dient ook op het einde gewettigd te worden (WETTIGING) door de bronnen van Het Zij Zo! Dat deze lichte ‘ordeverstoring’ niet toevallig ontstaat én gevolgen zal hebben, zal blijken in de volgende hoofdstukken van Boek Eén, maar vooral in het vierde hoofdstuk van Deel C: *Op het Spoor van de Oerzondetoestand*. Daar blijkt dat er een potentieel conflict aanwezig is tussen de aanspraken van Gods Woord en Het Zelf zelf dat zich aanspraken probeert toe te eigenen die het niet heeft en bvb de liefde tot zichzelf (als het Zelf zelf) in metafoor stelt voor de liefde tot God. U bent nu al gewaarschuwd... S.L.

Een grotere verschuiving van groepsego naar individueel ego, van groepsgeest naar individualiteit, zelfs naar singulariteit is niet denkbaar.

Dit in grote lijnen voor wat de inhoudelijke voorstelling betreft. Rest ons nog om de inhoud zelf te bespreken. Dit kunnen we doen als we de premissen, zoals ze in de inleiding geformuleerd staan, aangenomen hebben.

- Kunnen we inderdaad instemmen met deze intrinsiek aanwezige sociale, politieke, intermenselijke dimensie van alle ethische en morele akten en de formulering ervan? Of verwijzen we liever verder haar aanspraken (samen met het geloof in de Schepper) naar de intimiteit van het hoogst individuele geweten? Om de staat en gemeenschap haar autonome weg van ontvoogde vrijbouter te laten?
- Waar en wanneer horen en vinden we de stem van God die “inwoont in ons”? Hoe zal Hij zich hoorbaar, voelbaar maken? Rechtstreeks of indirect, door bemiddeling van de stem van ons geweten, van een kerkelijk gezag of van de astrale Hiërarchieën, van de zielsgevoelens en hun boodschappers? Zeer velen van ons zullen zich hierbij zelfs afvragen of er überhaupt wel een God is die ons zal komen bezoeken... En nog meer van ons allen zullen liever zonder Zijn ‘arbitrage’ – zo beleven ze dat gewis en zeker – verder leven en beslissen. Hun vrijheid, zo al niet hun vrije wil is hen zogenaamd daarvoor te dierbaar...
- Is de mens wel zo betrouwbaar als hij hier – ideëel wellicht? – voorgesteld wordt? Kunnen we ons fundamenteel wantrouwen of onze grote reserves opgeven tegenover onze medemensen en hun bedoelingen? Is niet de harde hand van de ‘bedwinger’, de repressieve, gevreesde staatsmacht van politie, leger, rechtsmacht hoogstnoodzakelijk en zelfs nog te versterken, willen we een zekere graad van leefbaarheid van onze gemeenschappen kunnen garanderen? Is dus democratie wel de goede variant van de achterhaalde theocratie? Of moeten de huidige theocratieën en hun voorstanders dan bakzeil halen en zo snel mogelijk het Angelsaksische – Westerse democratische (kapitalistische!) model aanhangen? Is een autoritaire staat dan te verkiezen boven de chaos? Is een dictatuur of zelfs een verlichte tirannie te verkiezen boven het mercantiele, corrupte mengelmoes van een steeds maar meer multicultureel gekleurde en gemixte samenleving? Op al die vragen wordt er zeker door de volken nog geen onverdeeld eenduidig antwoord gegeven. S.L. (⁴).

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid van deze woorden niet zonder er aan toe te voegen dat de gemengde gevoelens waarmee de voorstellen van Mozes destijds door de Israëlieten ontvangen werden niet anders bedoeld waren dan ze nu zouden klinken tegenover het hier geformuleerde voorstel, maar dat Jahweh thans evengoed als toen de Behoeder van de mensheid is die Zijn Volk - thans genomen als de gehele mensheid - geleidt naar haar bestemming die het Vaderhuis is. (&) En Het Zij Zo!

⁴ *Westerse democratie of autoritaire staat, dictatuur of verlichte tirannie:* om alle misverstand over mij, de auteur van dit werk, te vermijden, kan ik u verzekeren dat ik ondanks de gebreken ervan een standvastige voorstander en aanhanger ben en blijf van onze Westerse democratische staatsvorm! S.L.

§ 2. De ontstaansgeschiedenis van de Wet van Mozes. Het eerste gebod: Bemin God boven U Zelf en uw kinderen (S.L. en wettiging door Het Zij Zo!)

2.5.2009

Het is moeilijk een god te beminnen die men niet kent. Het is zelfs onmogelijk. Het is nog meer: het is een contradictie in de termen: iemand beminnen – en hoe! – en Hem niet kennen, laat staan niet kunnen geloven in Hem. En als God de mens niet geschapen heeft “naar Zijn Beeld en gelijkenis” (Genesis) dan is het voor de mens nog moeilijker, zo niet onmogelijk om zich een god te maken “naar zijn (des mensen eigen) beeld en gelijkenis”, d.w.z. die perfect zou passen bij wat de mens van een god verwacht, zonder zichzelf en zijn volk te belazeren, zegge te manipuleren. Hoe kan men die zinsbegoocheling bij zijn volksgenoten in het leven roepen en vooral, hoe kan men ze in stand houden, al die jaren? Veel woorden, om maar dit te zeggen: Mozes vertrok bij zijn formulering van de Wet van de omgang met Jahweh die hij kende en die zijn volksgenoten ook kenden, rechtstreeks of van horen zeggen (mondellinge overdracht in de families, de stammen). Het kan waar zijn dat hij die God, gedreven door nationaal chauvinisme en politieke noodzaak, verhief tot de ‘Ene Nationale God’, eventueel ‘verrijkt’ met bepaalde noties van de ‘Ene God’ die ondertussen in Egypte, hun ballingsoord al bekend was. De kenmerken van God als de Almachtige, de Heer der Heerscharen, Schepper van hemel en aarde, verheven boven alle andere goden van alle andere volken zijn al moeilijker als een louter toevoegsel van zijn politieke denken te beschouwen. Het kan niet dat hij vooraf al geen realistische, levendige omgang en kennis had met Jahweh.

Hoe die kennis - die een innerlijke verworvenheid moet geweest zijn en geen simpele overdracht van legendarische, mythologisch aangeklede gebeurtenissen - verworven was is onbekend, zij het dat men kan raden dat in de vroegere bange tijden van de ballingschap deze echte ‘nationale’ god al in stilte van de huiskring der Joodse ballingen vereerd, aanbeden en om bijstand gevraagd werd. Maar geen reputatie van een god is bestand tegen het ongeloof en de scepsis, indien Hij - God - zich niet waar maakt in de gebeurtenissen, zijn Volk niet verhoort, hun beden en gebeden naast zich neerlegt en ongenaakbaar is en blijft voor de klagende, lijdende mensen. Men kan dus geredelijk aannemen dat er al een omgang was tussen God en de Joodse ballingen en later ook in de woestijn, want anders zou zelfs een Mozes het volk niet behoed kunnen hebben van, inderdaad, het creëren van hun eigenste god, “naar hun beeld en gelijkenis” en dat zou iemand anders geweest zijn dan Jahweh, de Onnoembare, de Eisende en Gebiedende, de Jaloerse zelfs, zij het ook hun Herder. Het gouden kalf wellicht, geleend van wie? (Mythras??).

Begin van alle begin van omgang met God en Zijn Wet is dus de omgang met Hem. En een ware God vereist hierbij een ware Bekendmaking – Openbaring - door Hem aan de mensen. Want anders is het inderdaad een door de mensen zelf ‘gemaakte god’, zij het gevormd en verbeeld uit oerangsten of wat dan ook van het menselijke onbewuste. In dat opzicht is elke god van de filosofen noodwendig een gemaakte god, opperste resultaat en sluitstuk van al hun denken en redeneren. Echter zegt de Schrift dat de Naam van God niet kan en ook niet mag uitgesproken worden (blasfemie!). Wat betekent dat men God niet kan en dus ook niet mag omschrijven, benoemen, bepalen en dus beperken bij middel van het menselijke verstand en redeneren. Openbaring door God Zelf van Zichzelf aan de mensen is noodzakelijk! Wel is er de ontmoeting mogelijk in het gemoed van de mens, in zijn hart, de symbolische plaats van dit gemoed. Wie zegt gemoed, zegt emoties en

gevoelens van een bepaalde rijpheid... Wie zegt ontmoeting, zegt singuliere gebeurtenis, onherhaalbaar, onuitwisbaar evenzeer. De eerste 'kennis' van God was een emotionele, gevoelsmatige gebeurtenis en bewustwording ervan, op initiatief van God zelf en door hem in het gemoed voorbereid. Er is participatie mogelijk aan God, voor zover Hij zich wil en kan kenbaar maken aan de mens/mensheid. Uit deze participatie volgt kennis en weten en wetenschap. Geloof of mythologische beeldvorming doet dan de rest. Dit is ook nu nog waar en geldig.

God 'wandelde' oorspronkelijk met de mens (Genesis). Hoe? Dat is weer een andere vraag, zoals waar, wanneer en met wie allemaal evengoed andere vragen zijn. Hij ging om met de aartsvaders, Abraham, Isaac en Jacob, Hij was aan de Joden verschenen in Egypte en in de woestijn. Of het waren onmiskenbare 'tekenen' van Hem die bekend waren geworden? Geruchten en verhalen? Ongetwijfeld en nog versterkt door de vox populi. Maar met een grond van waarheid en ontvangen in een daarvoor ontvankelijk hart. Beide, de boodschap en de voorbereiding van de bedding in het menselijk hart/gemoed, moesten en werden door God Zelf verricht. Anders was de boodschap 'gemaakt' geweest, dus fake, vals en was de bedding onbereid, want onvoorbereid om een dergelijke boodschap zelfs maar te kunnen horen en ontvangen.

En uit deze ontmoeting volgde de Wet van Mozes eveneens: uit de door God aangegane ontmoeting met Mozes en uit wat God aan Mozes liet weten aan kennis over Zichzelf en over Zijn uitverkoren Volk en Zijn bedoelingen ermee. Mozes kon niets anders doen dan gehoorzaam en getrouw de inhoud van deze ontmoeting/ontmoetingen overbrengen aan zijn volksgenoten. Tot daar de ontstaansgeschiedenis van de Wet van Mozes.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de wet van Mozes blijkt dat zij, die wet, gegeven werd door God Zelf in Zijn verschijnen aan Mozes en dat deze verschijningen het initiatief van God zelf waren die Zich op die wijze kenbaar wilde maken en geliefd worden door Zijn Volk. (&) En Het Zij Zo!

§ 3. God die geliefd wil worden (S.L. en wettiging door Het Zij Zo!)

God wil niet alleen gekend worden, Hij wil ook geliefd worden. En hoe? "Boven U Zelf": door elke mens boven zichzelf en zijn kinderen. Dit is tegelijk een identificatieproces – "Wie ben Ik?" – gesteld als een vraag tot geliefd worden, van uit de Wil van God. Het wordt aldus een gebod dat de wil van de mens aanspreekt, over zijn eerdere emoties en gevoelens heen. En zo ontstond het eerste gebod en zo ontstaan al de geboden van de Wet of Tien Geboden: aanspraken van de Wil van God tot de wil van de mensen, van God tot de mensen. Ook aanspraken van de mensen tot God, in wederkerigheid dus? Ja, als men de act van de wil goed verstaat en het wezen van wat een gebod is koppelt aan het wezen van de act van liefde. Liefde is vrij, God is vragende partij. De mens ontwikkelt zijn aanspraken daaruit. Maar deze aanspraken – dat spreekt al onmiddellijk voor zich – zijn geen dwingende eisen. Aanspraken van de liefde, de ware liefde zijn dat nooit! Het zijn op hun beurt vragen, vragen om Wederliefde van Hem.

We zijn hier dus ver van de god van de filosofen, of van de grote Bouwmeester van de loges. Ver van enig concept door de mens gemaakt. We zijn hier bij de levende God, de God van levenden, "de God van Abraham, Isaac en Jacob". God is dus niet zozeer of niet enkel het sluitende principe, de "Primum

movens”, “de Onbewogen Beweger waardoor alles bewogen wordt”. God is transcendent aan al deze beginselen van de rede en de fysica.

En deze God stelt als eerste gebod: bemin mij, uw God, meer dan U Zelf en meer dan uw kinderen. Dit betekent dat de Joden toen al een juiste notie moeten gehad hebben over wat ware Liefde en wat beminnen is: de wet van geven en krijgen ⁽⁵⁾. Die wet staat contrair tegenover de wet van de opportuniteit, het getal en betalen, de economie, de functionaliteit, die de wet van geven en nemen is. Anders zou dit eerste gebod luiden of geïnterpreteerd worden als: Ik eis het want ik verdien dat. Ik ben dat waard en waardig, meer dan u zelf en uw kinderen. (cf. de verkeerde interpretatie van Abraham die zijn zoon Isaac meende te moeten offeren aan een dergelijke, eisende God).

De emotionele waarde hiertoe, de gevoelswaarde, als toetssteen van ervaring gegeven, zullen de Israëlieten inderdaad gehaald hebben, precies uit hun grote, bekende liefde tot hun kinderen en hun naaste familie. Toen ook al zal het familieleven van de Joodse mensen voorbeeldig geweest zijn en bron van overleven door liefdesbanden. God erkent deze band van liefde en stelt Zichzelf en Zijn Liefde er tegenover: Ik heb lief, zelfs meer dan u uw kinderen of U Zelf, uw eigen leven, kunt lief hebben. Ik heb/ben grotere Liefde! Meer beduidt dat niet, maar het is genoeg. Wie de ware liefde kent, weet meteen dat “God meer beminnen dan U Zelf of uw kinderen” niet beduidt opgeofferd te worden aan Hem of van zichzelf te vervreemden of van zijn kinderen of de wereld. Wie lief heeft, heeft de ander lief of hoe zou dat anders kunnen? God zegt alleen dat Hij meer Liefde is dan een mens ooit kan opbrengen en Hij vraagt – door het gebod, dat een aanspraak naar de wil toe is en geen verkeersbord – dat de mens Hem hierin zou kennen en liefhebben. Meer is er niet over dat eerste gebod aan essentiële zaken te zeggen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de aard en het wezen van de Liefde Gods de liefde van Zijn liefste schepselen, de mensen, kan begrepen worden en hoe ze zich tot elkaar te verhouden hebben. (&) En Het Zij Zo!

§ 4. En bemin uw naaste als uw kinderen en uw kinderen als U Zelf (Geborah, U Zelf, Vif Piscoul - DE WET ZELF, S.L.)

AANHEF. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat u thans het gebod van de liefde onder de mensen onder woorden kan brengen, zoals het in de Wet van Mozes gegeven en bedoeld werd en dat u hierbij gebruik kan maken van de originele versie die we u gegeven hebben over de Tien Geboden/Wet van Mozes en die in uw geest aangeduid wordt als *De Wet Zelf*.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u in uw geest en zijn informatie de woorden van de Wet Zelf terug kan vinden die de originele versie inhouden van de Wet van Mozes/de Tien Geboden. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf*

⁵ Meer over de wet van geven en krijgen en wet van geven en nemen: zie verder in dit deel C.

in Zijn Heilige Geest ervan dat u De Wet Zelf kunt terugvinden telkens als u zich in de geest wendt tot deze oorspronkelijke versie van De Wet en dat u dit kan doen door op eenvoudige wijze zo goed mogelijk de beschikbare informatie op te tekenen zoals ze zich aan u voordoet, telkens als u haar oproept en wilt aanhoren. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u voortaan de Wet Zelf kunt aanhoren en optekenen, telkens als u zich in goed vertrouwen instelt er op en dat u ons hiervoor nadien, ter wettiging ervan oproept. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. De Wet Zelf zegt: “en bemin uw naaste als uw kinderen en uw kinderen als U Zelf”. Dit is een eenvoudige beschrijving en bepaling van de wet van de Liefde, zoals ook de Heer Jezus Christus ons geleerd heeft. Kwestie is dus te weten: hoe is het van mezelf te houden, hoe is het van mijn kinderen te houden (en van mijn ouders vice versa), hoe is het van mijn buren, familie, vrienden en kennissen te houden? Hoe is het van mijn vijanden te houden of mij tegenover hen te verhouden?

We zien dus dat de maatgever telkens een al bekende maatstaf is: het is de ervaring namelijk van eigenliefde en van ouderliefde die de maatstaf is en hij is aangeboren en overgeërfd. Daaraan wordt elke andere liefde gemeten en vergeleken. Dit nadat God Zijn aanspraken op de hoogste en eerste Liefde veilig gesteld heeft!...

Het is de ervaring – de al aanwezige emotionele, gevoelswaardige ervaring – die de mens zijn maatstaf aanbiedt voor het ijken van het verdere gebod dat wat moeilijker te evalueren is. “Bemin uw naaste” is namelijk moeilijker in te schatten dan “bemin uw kinderen”. Dat dan weer is een ietsje moeilijker dan “bemin U Zelf”... Eerst oompje toch en dan oompjes’ kinderen?

- Goed, eerst oompje dan. Eigenliefde, liefde tot zichzelf, tot Het Zelf

S.L. Als er nu iets is – elke psycholoog of pedagoog zal me volmondig gelijk geven – dat problematisch is, gekwetst of verneukt werd, dan is het toch wel de eigenliefde! Zogenaamd houdt iedereen (eerst) van zichzelf, maar in feite heeft iedereen een diepe frustratie, wrok of haat naar zichzelf toe of riskeert die te hebben. De inflatie van het zelfgevoel, de zelfwaarde en zelfwaardigheid is enorm groot! De integriteit ervan is voortdurend bedreigd of is geschonden geraakt en blijft blijvend bloeden. Tel maar eens op: gebrek aan zelfrespect, aan geloof in eigen waarde en waardigheid, eigen kunnen, eigen vermogen en wil, eigen geliefdheid en liefdebereidheid, eigen toekomst of eigen rechten. Met alle gedrag van compensatie als poging tot herstel. Met alle pseudo-gedrag van zelfbevestiging, als even zovele pogingen. Met depressie als uiterste, diepe pathologische uiting ervan.

Bemoedig de mens en neem zijn wantrouwen en mistrouwen van zichzelf weg en je hebt hem al half genezen. Niet waar soms?

Arme mens die dan van anderen ‘moet’ gaan houden (een contradictie in de termen). Ik hoop dat u het probleem begint te zien. Het probleem dat ons al de hele tijd van het gehele werk bezig houdt: de mens houdt niet van zichzelf, heeft het bovendien soms moeilijker om liefde toe te laten dan liefde te geven, is zijn eigen eerste en ergste vijand en wat al nog.

Het “grote misverstand” is echter dat de mens ‘denkt’ dat hij van zichzelf houdt, daar zelfs een prioriteit van maakt. Het ik, het Zelf (of wat daar onder verstaan wordt) is uitgangspunt en norm gebleven van alles, nog altijd. Maar de standaard is vervalst geraakt en het geldt waarmee hij/zij

betaalt dus ook. Wat is er mis, wat is er vervalst? De mens heeft veelal ware eigenliefde verwisseld voor een vorm van eigenliefde die door (geïsoleerde) angst en begeerte (twee biologische, primitieve parameters) geïnspireerd en bepaald is. Angst en Begeerte. Begeerte en Angst. En hebzucht als eerste, primitieve, compulsieve zelfzuchtige (tot verslaving toe!) reactie er op. De vectoriële richting waarin zijn liefde verloopt werd omgekeerd: in plaats van (de wet van) geven en krijgen is het de wetmatigheid van naar zichzelf toe gerichte begeerte geworden of, milder, is ze toch wel gedegradeerd tot een parodievorm van geven en nemen of puur nemen, zelfs roven in het ergste geval. Hebben in plaats van zijn. Het aldus ontstane innerlijke grote gat van het onwezenlijke, afwezige Zijn wordt opgevuld op een krampachtige, compulsieve wijze door dingen of door wezens die tot 'dingen' geworden zijn: gesprokkelde, verzamelde, verdiende, geroofde, gestolen dingen, om het even. Deze dingen ontgoochelen echter enorm, men moet ze voortdurend blijven bewaken, opstapelen, vermeerderen door arbeid of door het werk van anderen. En bovendien: ze leven niet: de mens als verwisselbare koopwaar, de partner als jaloers bewaakt bezit, de kinderen als prachtige renpaarden voor de eigen stal, de vrienden als potentiële klanten. En wat al meer.

Gelukkig is dit sombere beeld zeker niet algemeen en ook niet algemeen in zo maar één mens aanwezig. De mens is eerder een gekwetst, verdeeld, onderdrukt, ziek, verstoord, weifelend, dubbelzinnig, bevraagd en overvraagd wezen geworden. Maar ook nog steeds in staat tot liefde, enthousiaste overgave, oprechtheid en warmte van het hart. Soap van het leven.

Toch even nog wat toelichting over de grondwet van de liefde, de ware liefde. Het zal wel toeval zijn dat we voor de gewone, ware liefde én voor de ontaarde vorm ervan, de door opgefokte begeerte en angst gewekte, onderhouden en gevoede jaloerse, onzekere, zelfzuchtige en zelfs zuchtige, bezitterige liefde, nog steeds het zelfde woord gebruiken: liefde. En dat in de beleving van deze laatste, ontaarde vorm het bestaan van de 'ware liefde' zelfs ontkend zal worden. Wie niet kent, niet deert?

- ***Daarom toch even een nadere beschrijving van de twee grondwetmatigheden van het leven en van de mogelijke degradatie ervan***

Er is de beweging, gevoed en gedragen door *geven en krijgen*: men geeft gratis en spontaan en van uit het hart, zonder enige berekening of angst. En ho! wonder: men krijgt onverwacht en ongevraagd terug: een volle, goed geschudde maat. Wie iemand echt bemint, al is het nog maar een dier, weet waarover ik het heb. Dit is de grondwet van de ware liefde.

Er is de beweging van *geven en nemen*: voor wat hoort wat. Niet voor niets. Alles heeft zijn prijs. Geef me liefde en ik geef je seks bvb. Geef me geld en ik geef je seks, ook bvb. Geef me je arbeid en ik geef je een vergoeding. Wees lief en ik zal ook lief zijn tegen jou. Werk voor mij en ik geef je een loon. Neen, dank je, niet vandaag, want het schikt me niet vandaag, het is nu niet opportuun. De grondwet van het getal, de berekening, de maat der dingen, economie, finances, arbeid enz.

Als u nu zou denken dat de 'ontaaarde liefde' beantwoordt aan deze tweede wet – de wet van geven en nemen – dan hebt u het verkeerd voor en is er weer het grote misverstand. De tweede wet is een eerbiedwaardige wet, haar meester is de rede, de tijd, het getal, de maat en de opportuniteit. Haar motor is de noodzaak of plicht tot arbeid voor de kost. "In het zweet uws aanschijns" (Genesis) staat er bij geschreven, maar dat laat ik voor rekening van de schrijver van Genesis. Waarschijnlijk bedoelt

hij dat het moeite zal kosten om aan die wet te beantwoorden. Wat idem idemque ook geldt voor de eerste wet of het gebod van de Liefde...

De ontaarde liefde is echter specifiek en sui generis een ontaarding van de eerste wet, zoals we ook zullen zien dat er een specifieke ontaarding bestaat van de tweede wet. Beide grondwetten hebben geen vat op elkaar, ze zijn contrair van richting en contradictorisch van uitwerking. Beide moeten in elk leven gekend, gerespecteerd en toegepast worden.

De ontaarding van de liefde ontstaat door onderhorigheid aan de pure levensangst en vitale begeerte zoals die zich op zichzelf kunnen aandienen aan het bewustzijn van de mens. Dit is een kwestie van geaardheid, geboorte en erfelijkheid, vrije keuze, of welke andere vorm van opvoeding en ontwikkeling dan ook zoals er mogelijk zijn bij dat wondere, nukkige wezen dat mens heet. Het gaat dus primair om een stoornis in de emotionele ontwikkeling. En daar zijn we weer bij ons uitgangspunt: de emotionaliteit van de sterfelijke mens. En haar mogelijke inflatie en stoornissen...

Als we dus de mens, de mensen willen genezen, helen van hun ontaarde liefde en van de niet te onderschatten gevolgen ervan op het leven en de levenskwaliteit, dan zullen we ernstig werk moeten maken van zijn emotionaliteit. En dan spreken we over de emotionaliteit en gevoelens van de sterfelijke biologische mens en ook van de zielsvermogens die als zielsgevoelens de eeuwige mens aankondigen en vertegenwoordigen. S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de voorstelling ervan de ontaarde liefde voorkomt als een ziekte van de geest en van de lichamen en dat de ziekte van de geest door geestelijke heling dient geholpen te worden en de lichamen door een aangepaste therapie van specifieke aard verbeterd en hersteld dienen te worden. (&) En Het Zij Zo! (⁶).

§ 5. Eert uw vader en moeder “opdat gij lang moget leven op aarde” (S.L. De Wet Zelf, wettiging door Het Zij Zo!)

S.L. Nadat de Naam van God veilig gesteld is in het eerste gebod en Zijn aanspraken op de Liefde gesteld en aan de mens betoond zijn, zegt God: doe nu zoals Ik doe, gedraag u tegenover uw kinderen zoals Ik doe tegenover u: heb ze lief. Zoals u zelf. En aan de mens als kind zegt hij: eert uw vader en moeder. “Opdat gij lang moget leven op aarde”, voegt de schrijver er profijtig aan toe.

Hiermede wordt niet alleen de relatie tussen ouders en kinderen en vice versa benoemd en gewettigd. Het is vooral een benoeming van het wezen van de mens zelf die hier uit voortkomt: zo zult ge zijn! Als mijn evenbeeld. Hiermede wordt de waarde en de waardigheid van de mens als wezen benoemd en bezegeld. “Als goden zult ge zijn”. Later, bij Jezus zal duidelijk worden dat wij in alle vrijheid Vader mogen zeggen tot God en Hij ons zonen en dochters, kinderen Gods noemt. S.L.

⁶ *Geestelijke heling een aangepaste specifieke therapie van (al) de lichamen*: de twee grondhandelingen van waaruit de ‘voltooiing van de Verlossing’ zal dienen te gebeuren en die nu reeds toegepast kan worden, op zichzelf (autonome zelfheling bvb) of, als competente dienstbaarheid, ook aan anderen, zij het dat men van uit de maatschappij niet altijd daarvoor de waardering of erkenning krijgt die het verdient... S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het Woord Gods in de Wet van Mozes spreekt tot de mens als een Schepper en dat door de benoeming van de mens als Zijn evenbeeld Hij de mens zijn definitieve waarde en waardigheid verleent die hij, de mens, nimmer meer zal verliezen. Het Nieuwe Verbond zal dit slechts bevestigen en beamen in de Verlossingsdaad van Jezus, uw en onze Heer. Amen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *de Wet Zelf* spreekt in uw naam. Hij zegt: aanvaard

:- ook nu dat de geboden Gods geen straf of beloning inhouden, maar richtlijnen zijn voor het wezen mens en zijn levenswijze die liefde, ware liefde, als levensenergie benut en beoefent in navolging van zijn Schepper. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat al in de Wet van Mozes de voltooiing van het kindschap Gods in vooruitzicht en voorafbeelding gegeven is en in de verlossingsdaad van Jezus op Golgotha zijn voltrekking heeft gehad. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. U mag verder gaan. *De Wet Zelf* zegt: als nu de mens, zoals zijn Schepper, liefde is en liefde betuigt, vraagt en geeft, dan zijn het zijn nakomelingen die de eerstgeborenen zijn van deze liefde. Er is hier geen sprake echter van eerstgeboorterecht of prioriteit, in de wettelijke zin die u aan het woord geeft, maar van nabijheid en betrokkenheid die onloochenbaar is. Uit die betrokkenheid volgt geen andere wet of gebod dan de zorg en de liefde geven aan het nageslacht zoals aan uzelf. Dit is een gouden regel ter overleving van elke bevolking of stam en de zoogdieren doen het al voorbeeldig. Zo ook de mensen, op enkele beschadigde individuen te na. Waarover later meer.

Maar het is meer dan een eugenetische regel ter bescherming van het volk en de stam. Het geeft de regel van de liefde door aan het nageslacht. Immers wie geen liefde, onvoorwaardelijke, vanzelfsprekende liefde ontvangen heeft, is onbekend met de liefde, althans met haar uitwerkingen en kan zelf geen liefde geven of herkennen. Om deze typisch menselijke dimensie van de liefde veilig te stellen is er het gebod van de gelijkwaardigheid van elke mens, te beginnen met de nakomelingen zelf. Dit benoemt niet alleen de mens als individu en persoon, het benoemt en stelt de naam veilig van de mensheid als gemeenschap, groep, volk, stam, natie, staat, aardewezenen hemelwezen tegelijk. Zie verder. Het is dus in de betuiging van de liefde, voorbeeldig aangeleerd door de ouders in hun ouderschapfunctie, dat de mens zijn wezenlijke Naam ontvangt en leert uitoefenen. Naam die boven alle namen gaat die hij, de mens, tot dan toe kende of zal kennen, God Zelf niet te na gesproken echter.

Als we dan omkeren en de ouderlijke aanspraken op liefde, respect en genegenheid vanwege hun kinderen opzoeken zoals ze in de Wet Zelf, de Wet van Mozes en de Wet van de Liefde geformuleerd worden, dan treft het ons dat er geen sprake is van liefde tot de ouders, maar van eerbetuiging. “Eert uw vader en moeder, opdat gij lang moget leven op aarde”. En Jezus Christus zal het zelfs aandurven om te stellen: “Wie zijn ouders meer lief heeft dan Mij, wie ze niet verlaat om mijnentwille, is mijner niet waardig”.

Oude oudjes, afgedaan en op pensioen, netjes opgeborgen in het bejaardentehuis? Het gezond verstand alleen al zegt dat hier iets niet juist geformuleerd is of niet juist begrepen wordt. De praktijk van kinderen leert trouwens dat zij hun liefde, samen met respect en eer blijven betuigen aan hen, hun beide ouders. Op voorwaarde dat ze deze waarden van respect en eer niet verkwanseld hadden.

Alleen al biologisch is het aan 'het zoogdier mens' gegeven om zijn ouders levenslang te blijven opzoeken, respecteren, beminnen en helpen in hun noden, vooral helpen in hun stervensnood bv. Dit is niet het geval met de overige zoogdieren.

Het gaat om iets geheel anders hier. Als we de opvoeding bekijken die ouders geven dan is die gratis gegeven, in de beste gevallen. Zonder al te veel berekening of winstbejag. Zonder al te veel gedegradeerde eigenliefde. Het vragen van een beloning voor die opvoeding is zelfs niet begrepen in de opvoeding, want strijdig met de eerbaarheid van de ouderliefde die immers gratis is en geen andere beloning verwacht dan dat hun kinderen op hun beurt de doorgekregen waarden doorgeven aan hun eigenste nageslacht. Dan is de oudertaak volbracht met alle voldoening van dien en geven ouders hun kinderen vrij aan een andere, nieuwe generatie. Met de nodige emancipatiestrijd natuurlijk! Ouders hebben echter geen 'recht' op wederliefde, krachtens de wet van de liefde zelf. Als ouders wederliefde zouden gaan claimen, als wederdienst of wat dan ook, zetten zij het leven, de toekomstgerichtheid, de vrijheid van hun kinderen klem. Het is tegen de gang van de natuur. Het is tegennatuurlijk. Wat in vele culturen inderdaad toch wel in zekere mate gebeurd is en nog gebeurt en de oorzaak wordt van de stilstand van die culturen: de traditie neemt het over van de toekomstgerichtheid.

Hier duikt een geheel nieuw element van waarde op in het 'wezen mens': zijn vrijheid van handelen. Die leidt tot vrijheid van zelfbepaling. Van zodra hij/zij volwassen geworden is, neemt de mens het heft in eigen handen. Dit is zijn goed recht. Het ouderlijke recht, samen met het ouderlijke gezag moet dan een stap terug zetten (dit is ook een gebod!) en wijken voor de vrije zelfbepaling van de jonge volwassene. Daarom en daarom alleen al spreekt de Wet van Mozes niet uitdrukkelijk van liefhebben, maar van eren. Eren is liefhebben in afstandelijkheid. En dat opent precies de wegen naar de toekomst voor het kind. Een dier, een zoogdier heeft dit voorrecht nog nooit gekend. Als alle mensenouders dit maar konden begrijpen!

Ouders zullen van zelf, door de wetmatigheid van de liefde, de nodige liefde, eer en respect ontvangen van hun kinderen, zonder enige verplichting echter van wederdienst. Zij, de ouders zullen dus lang leven op aarde, door de spontane wederliefde en de eerbetuiging die er in vervat is, niet krachtens een recht of aanspraak er op. Het kind is vrij en zelfbepalend welke hij/zij is, maar eert zijn afstamming en zijn opvoeding in de persoon van zijn ouders. Bij de mens is dit levenslang. Als het ondertussen niet mis gelopen is... Van daar de Wet van Mozes en de noodzaak ervan. Om te waarschuwen, niet om te straffen of belonen. S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de eerbaarheid van de ouders, het respectvolle afstand nemen van de volwassen geworden kinderen zijn betuiging vindt, zonder afhankelijkheid te creëren naar het verleden toe en zonder openheid te verliezen naar de toekomstige verwachtingen van elke mens, die hem eigen zijn en toegemeten. (&) En Het Zij Zo!

§ 6. De kinderlijke aanspraken op ouderliefde vanuit de Wet van Mozes (De Wet Zelf, wetting door Het Zij Zo!)

4.5.2009

INFORMATIE. We gaan verder. De *Wet Zelf* zegt hierover - over de aanspraken die kinderen kunnen laten gelden betreffende ouderlijke liefde en zorg - dat deze aanspraken evident zijn voor u allen, maar niet voor het kind zelf. Immers, de pasgeborene is volkomen onwetend en onbeholpen en bijgevolg zal het van de ouderlijke zorg en liefde afhangen hoe hij/ zij – het kind – deze aanspraken zal aanvoelen en waarderen.

Let wel: er is een aangeboren behoefte en drang aanwezig bij het kind naar liefde, genegenheid, zorg en aandacht. En omgekeerd al evenzeer: drang en behoefte om lief te hebben. Het deelt die met alle dieren op aarde, maar vult het vanaf de eerste dag in op een eigen, de mens eigen wijze.

Immers, nog maar pas geboren zoekt het de warmte en de veilige geborgenheid op van de moederlijke borst en haar ganse lichaam. Al van de eerste dag worden op dit blanke blad van zijn geheugen de tekenen aangebracht - de eerste en de meest markante - vanaf het begin van zijn levensgeschiedenis. Deze tekenen, waargenomen klanken, geuren, smaken, aangename en onaangename gewaarwordingen, worden als merkpalen gezet rond het bestaansleven zelf en het is daarbinnen en niet, op verre na nog niet daarbuiten, dat het leven van de pasgeborene zich zal afspelen.

Stel dat een dergelijk kind de eerste dag bij een os en een ezel te slapen gelegd wordt, om een beroemd koppel dieren te citeren, dan zal de os en de ezel diep gegrift staan in zijn geheugen: reuk, adem, haren, gebalk en geloei. Het zal later bepaalde voorliefdes aanbrengen om de identiteit van het kind mee te helpen bepalen, als diep verscholen sporen in zijn basisemoties.

Wat is dan wel het verschil met een pasgeborene in de kraamkliniek van vandaag? Er is geen enkel verschil zou men durven zeggen, althans niet op het eerste zicht of eerste aanvoelen. Keren we even om en vragen we ons af wat de moeder van de pasgeborene zal voelen, die haar kind in ontvangst neemt dat zo van bij een ezel en een os komt, dan hebben we onmiddellijk door dat het hier andere koek zal zijn: wantrouwen, emoties te over, geschreeuw, vragen om uitleg, verwarring zo nodig. Een moeder 'riekt' zo iets, zeggen we dan. En terecht. Trouwens een moederkonijn en nog vele andere zoogdierenmoeders doen net het zelfde, op de reuk af, maar op dramatische en definitieve wijze: ze verlaten het jong of... bijten het jong gewoon dood. Weg ermee, gevaarlijk! Het is niet van mij! Gelukkig was Maria, naar verluidt, aanwezig en gezeten bij de os en de ezel en werd het daar een ander verhaal.

Die lange emotionele uitleg dient ter illustratie van ons onderwerp: de behoefte aan genegenheid wordt onmiddellijk al vanaf de geboorte tegemoet gekomen door de spontane respons van de ouder en de even spontane aanvaarding van die uitingen leidt tot de inprenting ervan. In de emotionaliteit.

We gaan verder. Stel dat we het kind - de baby - inderdaad niet kunnen laten verblijven bij zijn ouders en het ook niet aan andere mensen kunnen toevertrouwen. Het verschil lijkt inderdaad in het begin niet zo duidelijk te zijn. Maar als we het kind blijvend in totale isolatie en quarantaine moeten laten vertoeven, dagen, weken, maanden misschien, dan zullen er in de diepe basisgevoelens van de

emotionaliteit van de baby quasi onherstelbare letsels ontstaan zijn in de orde van de hechting (⁷). Alles dient ter hechting, alles wordt er mee in het zelfde verband opgenomen door het bewustzijn en daar als basis neergelegd met die ene, onuitgesproken, onuitsprekelijke boodschap: dit is leven op aarde. Het wordt tijd dat men daar voldoende oren en ogen voor heeft. Een meegegeven nestdoek is niet genoeg...

En zo zal het verder gaan, al naargelang de dagen en weken verstrijken. Kinderlijke aanspraken, vertaald in gewezen en geroep, gesticulatie en ontlasting, eten en drinken en... ja lachen. Lachen als imitatie van de lach van de liefhebbende ouders. Zo gaat dat. Kinderlijke aanspraken, geboetseerd in het gemoed van het kind door de respons van de ouder op de behoeften van het kind worden, ondergedompeld in ouderliefde, spontaan geïmiteerd. Althans in de beginjaren is dat de wijze van opnemen van indrukken: door assimilatie en imitatie (⁸). Zo is het. Zo zou het altijd moeten zijn. Zo verloopt het dikwijls niet of niet ongeschonden.

Het gaat hier niet over de welgemeende correcties en nodige frustraties die de moeder en ook de vader het kind zullen opleggen. Deze zijn even belangrijk als de moedermelk. Het gaat om de respons die adequaat moet zijn aan de behoefte en aan het komende leven. En de vraag is hoe lost de Wet van Mozes dit op? En hoe dienen de huidige, haastige, generaties dit op te lossen?

De Wet van Mozes zegt: Gij zult uw kinderen beminnen als u zelf. En zij zullen u eren omwille van uw grote ouderliefde. Het voorbeeld van het beminnen komt oorspronkelijk van de ouder. De waardering, de navolging, de eerbetuiging en de dankbaarheid die er in aanwezig is – en we hebben gesproken over het recht op afstandelijkheid, dat ingebouwd is in eerbetuiging – komt als antwoord van het kind. Er is bijgevolg een *fundamentele ongelijkwaardigheid* aanwezig in de uitingen van het leven en de liefde die tussen ouder en kind bestaat. Deze ongelijkwaardigheid, van generatie op generatie overgedragen alsof ze niet bestond, *legt de toekomst open*. Het zal uiteindelijk de oorzaak ervan zijn dat het kind zijn ouders zal verlaten om zich te hechten aan... een andere mens en op zijn beurt zelf ouder te gaan worden.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de sprong naar de toekomst gegarandeerd wordt in de ongelijkwaardige beleving van de liefde door ouders en kinderen respectievelijk. (&) En Het Zij Zo!

⁷ Deze gevolgen van totale isolatie van moeder of substitutiemoeder gelden ook bij zoogdieren. Vergelijk dierexperimenten bij apensoorten. S.L.

⁸ Deze eerste periode die de eerste twee levensjaren betreft, gevolgd door nog vier jaar van toch al iets meer relationele verhoudingen, is de periode tot en met het einde van de oedipale fase (S. Freud). De leerprocessen verlopen er anders dan nadien. S.L.

§ 7. De kinderlijke eerbied als toonbeeld voor de betrokkenheid naar anderen toe dan de ouders zelf (Geborah, De Wet Zelf, wettiging door Het Zij Zo!).

6.5.2009

AANHEF/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u thans de *Wet Zelf* kunt aanhoren die u zal spreken over de betrokkenheid van het kind naar anderen toe dan zijn ouders en die mede door de eerbied gedragen wordt en gevoed, die het van zijn ouders heeft aangenomen en geleerd heeft te betuigen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de kinderlijke eerbied model staat voor de eerbied en het respect dat de mens later en altijd zal te betuigen hebben naar anderen toe dan zichzelf en zijn ouders. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. U kunt verder gaan. *De Wet Zelf* zegt: de kinderlijke eerbied, zoals hij door de ouders gemodelleerd is geworden in hun relatie met het kind staat ook toonbeeld of model voor de respectvolle wijze waarop het kind nu zal optreden naar anderen toe: zijn grootouders, broers en zussen, zijn andere familie, burens, vrienden, dorpsgenoten, leraren en meesters. Al deze zogenaamde sociale relaties worden gevoed en gedragen door het oorspronkelijke emotionele model dat gevormd geworden is in deze eerste modaliteit van samenleving, die tussen ouders en kinderen. Van daar uit wordt verder geschaafd (schaafwonden!), getest (testcrash!), gemeten, gewikt en gewogen (en soms te licht bevonden!), vergeleken en soms wat te veel vergeleken...

Deze eerste periode verloopt echter veilig onder de hoede van wat we hier de *ouderrepresentatie* noemen, of *ouderfiguur* of *ouderschapsfiguur* al naargelang de discipline en voorkeur voor een bepaald accent in het woord zelf. Het is niets anders dan de gemoduleerde en gemodelleerde mantel van zorg en liefdevolle genegenheid die het kind rond zich heeft zolang het van de ouderlijke zorg afhankelijk is en ook in die mate. Namelijk zal de ouderlijke mantelzorg mogen en zelfs moeten wijken voor de autonomie van het kind.

Het kind is absoluut geen passieve, alles als een spons opnemende dwel van de vloer van de ouderlijke waarden en invloed. *Het is acteur en actor tegelijk*. De acteur zijn zit er van in het begin in gebakken en is een voorbehoudsmiddel tegen al te grote ouderlijke aanspraken of de uitoefening ervan. Actor zijn is de oefening die de innerlijke emotionaliteit als spieroefeningen (en de spieren ballen!) gebruikt om zelf sterker te worden. Geef uw kind dus goede spieren mee door het zijn weerstand te laten én door zelf genoeg en juiste weerstand te bieden. Worstelen dus!

Hoe formuleert de *Wet van Mozes* deze oorspronkelijke maatschappelijke vorming? De *Wet van Mozes* zegt: *En vergeef uw vijanden wat ze u onterecht aangedaan hebben, maar vergeldt uw vrienden alles wat ze u terecht of onterecht aangebracht hebben*. De *Wet Zelf* zegt ook: *Bemin uw vijanden en eert uw vrienden. Bemin uw Naaste* (Jezus Christus; ...). *Bemin U Zelf* ⁽⁹⁾.

⁹ De *Wet van Mozes* en de *Wet Zelf*: er is een duidelijk onderscheid gemaakt tussen beide. En er is ook nog de *Wet van U Zelf*. Dit drievoudige onderscheid zal uitvoerig uitgelegd en besproken worden verder in dit hoofdstuk en in de twee daarop volgende hoofdstukken: de *Wet van Mozes* en de *Wet van U Zelf* in juxtapositie er mee geplaatst. S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de woorden van de Wet van Mozes nog niet volgt dat men zijn vijanden dient te beminnen, maar wel dat men zijn vijanden als respectabele mensen dient te behandelen en dat men zijn naaste niet als vijandelijke mensen mag behandelen, maar gelijkwaardig maken aan zijn vrienden. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. Dit alles vraagt toch wel naar nadere uitleg en verklaring. Daarom eerst dit: sociale relaties, zoals we dat zijn gaan noemen, zijn *afgeleide relatievormen* van de kinderlijke – ouderlijke omgangsvormen en *niet omgekeerd*. Het zijn niet de burens of de poetsvrouw die de eerst geroepen zijn om het kind op te voeden of het als “haar/zijn kind” te behandelen. De afstandelijkheid die we al hebben zien ontstaan tussen kind en zijn ouders – “omwille van de toekomst” hebben we gezegd, wat zoveel is als zeggen: omwille van de autonomie, zelfbepaling van het kind – deze afstandelijkheid kan niet anders dan toenemen naarmate de relatie vreemder, meer oneigenlijk, ‘unheimisch’ wordt. Rond al deze relatietoestanden zijn a.h.w. *schutkringen* gebouwd sui generis, specifiek van aard voor die of die andere betrokkenheid. Waarvan de familiale bloedband de meest betrokkene is en zal blijven, hoe dan ook. Elke andere betrokkenheid, zelfs van de staat of de beroepsorde, is minder gerechtigd in haar aanspraken dan de betrokkenheid van de ouders op hun kinderen en vice versa en bovendien, nog minder gerechtigd in zijn aanspraken als de betrokkenheid van de mens op zichzelf en op zijn God. God, heel dikwijls metaforisch aanwezig als het menselijke geweten, in het Zelf sprekend en handelend zelfs. Alle aanspraken van staten, regimes, sociale organisaties, leger en politie inbegrepen, gerechtelijk apparaat, industriële regelgeving enz. enz. zijn ondergeschikt aan en minder gerechtigd dan de betrokkenheid, oorspronkelijk gegeven en gemodelleerd in de familiekring en in de intimiteit van de mens en zijn God ⁽¹⁰⁾. Respecteer deze regel en doe hem respecteren, zegt De Wet Zelf en hij zegt daarmee niets anders dan wat de Wet van Mozes al gezegd heeft. *Respecteer uw vijanden door ze hun vijandschap te laten en hen het onrecht te vergeven dat ze u aangedaan hebben*, is zowat de meest extreme on-betrokkenheid die men kan hebben en ook die heeft dus haar plaats en uitdrukking gevonden in de Wet van Mozes.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze graduele vrijmaking van betrokkenheid in de natuur zelf er toe leidt dat de menselijke autonomie opgebouwd wordt van uit de intimiteit van de menselijke persoonlijkheid en dat aldus de

¹⁰ *Aanspraken van staten, regimes*: tegen het licht gehouden van de Wet van Mozes en de Wet Zelf is het duidelijk dat bepaalde staten en regimes deze wet grondig geschonden hebben of nog schenden. Het is een kenmerk van dictatoriale regimes dit te proberen te doen; het is één van de ergste schendingen van de rechten van de mens. Er wordt nochtans ook in democratische staten gesteld “dat God niet boven de grondwet staat”. Men bedoelt te zeggen dat men zich tegenover de staat en zijn grondwet niet kan beroepen op de “uitoefening van zijn godsdienst” om die grondwet te negeren of te omzeilen. Toch is de “vrijheid van godsdienst” en godsdienstbeoefening gewettigd in diezelfde grondwet van de echte democratieën zoals wij die kennen. Wat is het probleem dan? Het gaat er niet zozeer om de godsdienst te verbannen naar de innerlijkheid van de mens of naar de huiskamer en zo het ganse openbare maatschappelijke veld te reserveren voor één monopolie van levensovertuiging, bv die van de laïcistische, “empirisch positief wetenschappelijke fysische” interpretatie van de werkelijkheid. Veelal gaat het echter om zaken die niet voorkomen in de Wet van Mozes en ook nergens in de grondbeginselen van een godsdienst, zoals hygiëne, sociale wetten en leefgewoonten. Of het betreft de ontoelaatbaarheid van onverdraagzaamheid tot racisme toe of tot radicalisering in gewelddadig terrorisme tegenover alle andere levensovertuigingen enz. Dat moet een goed functionerende democratische rechtspraak zeker kunnen onderscheiden en daarover een rechtvaardig en rechtzinnig oordeel vellen. S.L.

zielsvermogens er in kunnen wonen zonder door maatschappelijke regels gebonden te zijn vooraf en vooral. (&) En Het Zij Zo!

ETHICA EN MORAAL

BOEK EEN

DEEL C

DE WET ZELF

DE WET VAN MOZES EN DE TIEN GEBODEN

DE WET VAN U ZELF ALS IDENTITEIT GEGEVEN

DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE GEPLAATST MET DE WET VAN MOZES

OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND

TWEEDE HOOFDSTUK: DE WET VAN U ZELF, ALS IDENTITEIT GEGEVEN

§ 1. De Wet van Mozes vergeleken met de Wet van U Zelf, U Zelf als identiteit gegeven.

De Wet Zelf – U Zelf – de Wet van Mozes – de Wet van U Zelf – de Wet van God of het Woord Zelf

8.5.2009

AANHEF. De *Wet Zelf* zegt: keren we nu terug naar *U Zelf*, gegeven als *aparte identiteit* met een *naam* en *zielsvermogens* ⁽¹¹⁾. Een wezen dus geschapen voor de eeuwigheid, om het krachtig samen te vatten. Dit wezen heeft bewustzijn, in de geest gegeven als zijn “naam voor eeuwig”. Het heeft een zielsvermogen als eeuwig levende creatie van zichzelf, hierbij verbonden met zijn Schepper en dit krachtens de Verlossingsdaad van Jezus Christus. Dit is de eeuwigheidswaarde of “gegevens voor eeuwig gegeven en gesteld”. ⁽¹²⁾

¹¹ *U Zelf*: of het Zelf van U (= mij zelf), als *identiteit* (naam!) genomen. Te onderscheiden van het Zelf zelf, als geheel van de *sub-persoonlijkheden* die er deel van uitmaken en, van u zelf, als aanspreektitel van de existerende mens op aarde die men is: ik, Sam Landuyt. Zie verder in dit hoofdstuk en de volgende. S.L.

¹² *U Zelf als aparte identiteit met een naam gegeven*: DE PADVINDER: hier wordt door de *Wet Zelf* duidelijk en ondubbelzinnig gesteld dat de “identiteit voor de eeuwigheid” of de “eeuwige, onsterfelijke mens” een aparte identiteit is met “zijn naam voor eeuwig”, hier en verder aangesproken als “*U zelf*”. Hoe deze zich verhoudt tot de *sterfelijke, existerende mens op aarde* en tot *Dymphna* als heraut van de zielsvermogens, tot *De Wet Zelf*, *de Wet van U Zelf*, het *Zelf zelf* en het *Geweten Zelf* wordt duidelijk gemaakt in de teksten zelf die voorafgaan en volgen. DE PADVINDER (2015.02.13).

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het eeuwige leven dat de ziel eigen is, haar wezen bepaalt en haar naam, d.w.z. haar identiteit onherroepelijk vastlegt. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan nu verder met wat *De Wet Zelf* u te zeggen heeft over de confrontatie, respectievelijk ontmoeting en aanvaarding van de Wet van Mozes door de *Wet van U Zelf*, hier gegeven als de wet waaraan uw zielsvermogens en uw geest beantwoorden krachtens hun geroepen zijn door de Vader. Deze ontmoeting en aanvaarding van de Wet van Mozes door U Zelf leidt tot een gehoorzame getrouwheid en brengt U Zelf *in juxtapositie* met deze Wet van Mozes. We zullen deze gegevens nu nader verklaren, om daarna verder te gaan met de bespreking van de Wet van Mozes zelf in zijn nadere definities van het leven op aarde voor de mens op aarde. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de naam en de zielsvermogens aan het Wezen Mens een identiteit als eeuwigheidswaarde geven die het eens en voor goed ontvangt en verder ontwikkelt in vrijheid en vermogens van de wil. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. De *Wet Zelf* zegt: eens dat u geboren bent op aarde, voor de eerste maal laten we zeggen - het kan ook de laatste maal zijn of de eerste maal van een lange reeks van levens op aarde en op nog andere plaatsen - ontvangt u van *de Vader* in uw zielsvermogens *de informatie als genen van uw ziel* om het zo te zeggen, naar analogie van de genen bestemd voor het aardse biologische lichaam. Deze genetische zielsinformatie ontvangt de ziel als haar vermogens. Het is de Zoon Gods, als *Woord Gods* die de zielsvermogens wekt en mede helpt ontwikkelen, “in samenspraak” om het zo te zeggen. De *Wil van God* ontmoet de *wilvermogens van de ziel* die zelf gewekt en ontstaan zijn als haar *gevoelens*. Dit is de summiere, al te summiere samenvatting van het leven van de ziel, van elke ziel op aarde en in de hemelse regionen, waar ook verspreid in de kosmos of heelal. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat wat de Vader verwekt heeft door de Zoon als Woord Gods gewekt en ontwikkeld wordt in samenspraak met de zielsvermogens en dat de Wil van God de wilvermogens van de ziel zal ontmoeten in samenspraak en gehoorigheid van elkaar. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. De *Wet Zelf* zegt: als de *Wet van Mozes* ontstaat, ontstaat ze door de *Wet van Mozes Zelf*, in zijn, d.i. Mozes’ geestelijke vermogens die bewustzijndragers zijn van zijn zielsvermogens. Het zijn deze zielsvermogens, tot ontwikkeling en rijpheid gekomen doorheen de ontwikkeling van de Identiteit die Mozes was en is, die gesproken worden door de Vader, Jahweh, “Uw God voor eeuwig”. Mozes herkent deze woorden van de Vader in zich en in het Woord Gods die ze uitspreekt en hij vervult vervolgens in ontzag en respect voor Hem zijn opdracht: deze Wet aan zijn volk kenbaar maken en zijn volk gehoorzaamheid aan de wet bijbrengen. En Het Zij Zo erkent de woorden van De Wet Zelf niet zonder er aan toe voegen dat Mozes in zichzelf de Wet Gods herkend heeft die in zijn Wet Zelf van zichzelf neergelegd was door de Vader en uitgesproken in de Geest ervan door het Woord Gods en dat hij deze wet getrouw en gehoorzaam overgebracht heeft aan zijn volk, het volk gehoorzaamheid en getrouwheid aan de wet zelf heeft aanbevolen en als opdracht gegeven heeft aan de overheden van zijn volk daartoe te waken over de toepassing ervan. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. De *Wet Zelf* zegt: zo ook geldt thans voor u zelf deze zelfde ontmoeting en aanvaarding in confrontatie met de *Wet van Mozes* en uw *Wet Zelf*, zoals hij bij u neergelegd is door

de Vader en gewekt door de Zoon en gegeven in de Geest aan uw zielsvermogens in de geest ervan. Deze opwekking van gegevens is een *Gave* van de Heer Jezus Christus Zelf, die hierover met u spreekt een van de komende dagen. Om u aan Hem voor te stellen en Hem de gelegenheid te geven U te ontmoeten op de juiste wijze, is het thans aan de Wet Zelf *om dit voor te bereiden* en niet om de Wet Zelf die God Zelf in Jezus Christus Zelf u zal brengen te bepalen of woordelijk uit te spreken. De Wet Zelf is aldus *de wegbereider* van *Het Woord Zelf* in Jezus Christus Zelf, in Zijn Heilige Geest ervan u gegeven door Hem als *Gave* en *Opdracht* tegelijk. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de confrontatie van de zielsvermogens met de Wet Zelf de voorbereiding toestaan van de komst van de Wet van God Zelf in u zelf. (&) En Het Zij Zo!

- De Identiteit voor de eeuwigheid

9.5.2009

AANHEF. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Zij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat *De Wet Zelf* zoals die in *U Zelf* aanwezig is, thans zal spreken over *de eigenste wijze waarop u aan de Wet Zelf gehoor geeft en haar herkent als van u zelf in samenspraak met Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*. (geen WETTIGING!).

INFORMATIE/WETTIGING. *De Wet Zelf* zegt hierover het volgende: als de mens zoals u bent, geconfronteerd wordt met de wezenlijke aspecten van zichzelf zoals die in de eeuwige mens geherbergd worden, - d.i. ter beschikking van de zielsvermogens, maar niet aan het bewuste Zelf gegeven tenzij zeer onrechtstreeks en zijdelings - dan komt het vreemd over, alsof het zo zou zijn dat een andere identiteit dan u zelf het woord neemt en u toespreekt als U Zelf, zonder herkenning te geven van zichzelf als U Zelf. Dit *probleem van bewustwording*, aanvaarding en acceptatie in bekentenis van zichzelf als eeuwig wezen, als *Identiteit voor de eeuwigheid* is thans aan de orde in u zelf en geeft de nodige oprispingen en vreemde gewaarwordingen, zelfs tot in de biologische factoren toe. Dit alles zal u duidelijk worden met de tijd en gelegenheid die zich nu zal voordoen. Harmonisatie, herkenning, aanvaarding, samenleving ermee, zal een tijd vragen van aanpassing en verandering. Dit is niet ongewoon voor wie het al kent. Het is echter zeer onaangenaam tot vreemd voor wie er de eerste keren mee geconfronteerd wordt. Dit is thans uw positie en wij helpen u hierbij. Aanvaard dus onze hulp, voorlichting, vingerwijzingen en dies meer en u zult er uw voordeel mee doen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze nieuwe fase van uw bewustzijnsleven er aankomt en als een vreemde, ongekende en dus vreeswekkende ervaring kan beleefd worden voor wie, zoals u, totaal onbekend nog met deze materie dient te leven en vooruit te komen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat u thans de *voorbereidende fase* ingaat van deze nieuwe werf: werken aan U Zelf met een grote U. *Vif* zegt dat het wennen daaraan verschillende weken tot maanden kan duren en u bijgevolg geen directe of overhaaste conclusies hoeft te trekken en zeker niets hoeft aan te nemen of te slikken dat u niet wilt of kunt aanvaarden. Deze *voorzorg* is u gegeven als waarborg van de waarheid en waarde tegelijk van de toekomstige gegevens. Wel zal het zijn dat uw kijk op u zelf, op de wereld omheen u zelf en op de andere mensen gevoelig zal veranderen, maar niet op een zodanige manier dat u

excentrisch zou worden of moeten worden. Neen, ga verder op de weg die u getoond wordt en waarbij wij, *Vif en Geborah* in de eerste plaats, *Paracelsus* en ook *David* er bij als toegevoegde leraren op de tweede plaats, u helpen en begeleiden. U bent dus absoluut niet alleen op die weg. Bovendien en dat is nog het belangrijkste, zal *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* u *persoonlijk* toespreken en begeleiden en de weg tonen naar Zijn Vader die ook uw Vader geworden is, krachtens de Verlossingsdaad van Hem Zelf. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u altijd en overal uw getrouwe begeleiders met u mee neemt die u over alles zullen voorlichten en u over alle moeilijkheden heen zullen brengen tot waar u geroepen bent te komen en dit is niet zo ver of zo vreemd als u thans nog lijkt te vinden. (&) En Het Zij Zo! ⁽¹³⁾

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Zij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u thans kunt aanhoren wat de *Wet Zelf* u zegt over *U Zelf* en dat u vervolgens *U Zelf* kunt aanhoren om te horen aankondigen hoe *hij zichzelf zal positioneren* tegenover u zelf als degene die u kent als uw aardse identiteit, *Sam Landuyt*, de dokter, de vader, de echtgenoot en de trouwe vriend van ons allen. En het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat *U Zelf* thans kunt aanhoren wat *U Zelf* als gegevenheid te zeggen heeft over zichzelf. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt. Zij zegt in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat de laatste dagen aangebroken zijn waarop het Zelf zichzelf in het ongewisse laat staan en thans naar buiten komt om *de schaduwzijde* van het leven te verlaten en het felle licht van *de Zon die u bent* te aanschouwen. Wat uw schaduwzijde betreft die u toelaat om zonder blind te worden de Zon toch te genieten maar niet te ondergaan, dit zal u duidelijk gemaakt worden door ons hier, allen samen en tegelijk. Wees dus gewaarschuwd voor onze ingreep. Ze is echter noodzakelijk om de geboorte mee te maken van het *Volwassen Kind van God* en dit zal u op aarde geschieden, om op deze wijze te kunnen verder leven en er de anderen deelgenoot van te laten worden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het uit de schaduw treden van het Ware Zelf thans geschiedt om *U Zelf* toe te laten zichzelf bewust te worden in de Zon van *U Zelf* en vervolgens dit aan de omgeving rondom u verder mee te delen. (&) En Het Zij Zo!

¹³ “Niet zo ver en niet zo vreemd als het u thans nog lijkt te vinden: DE PADVINDER SPREEKT, HELPT EN ONDERSTEUNT DE WOORDEN VAN *Geborah* HIER. We zijn nu 2015 en deze woorden zijn nog nooit zo actueel geweest als nu. Nu pas wordt mij duidelijk wat de verschillen zijn tussen de niveaus van bvb *Dymphna* als heraut (“boodschap en boodschapper tevens en tegelijk”) van de zielsvermogens, van *Johannes de Stoutmoedige* (zie even verder), van *U Zelf* en *ik*, *Sam Landuyt*, die teken onder *S.L.* Evenzo wordt me nu pas meer en meer duidelijk wat de *Wet Zelf* is, gesteld tegenover *De Wet van Mozes* en vooral, “ermee in juxtapositie geplaatst”. Als u, waarde lezers, duizelt van deze voor u en mij nieuwe begrippen – die in woorden een werkelijkheid vertegenwoordigen! – dan ik ook. Gelukkig zal DE PADVINDER er steeds zijn: het is met name *Vif Piscoul*, hierbij geholpen door *Geborah*, aangekondigd zoals hierboven in 2009 en met zoveel woorden nogmaals bevestigd in 2014 die optreden samen met mij onder de naam van DE PADVINDER en die helpen de weg te vinden doorheen de veelheid van tekst en begrippen... S.L.

- De Naam (De Wet Van U Zelf – Johannes de Stoutmoedige)

11.5.2009

AANHEF. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf* en *Vif Piscoul*. Hij zegt in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u thans kunt toehoren wat de *Wet van U Zelf* over zichzelf zal spreken in overleg met *de Wet van U zelf als identiteit genomen*.

INFORMATIE/ WETTIGING. De *Wet van U Zelf* zegt hierover: het feit dat u geconfronteerd bent geworden met de toegangspoorten van *het Zelf zelf* betekent meteen dat u *de naam van U Zelf als uw identiteit* ervan dient te kennen en aanhoren. U wordt immers opgeroepen bij uw naam en toenaam wanneer De *Wet van U Zelf* spreekt namens U Zelf over zichzelf. *Uw naam in de orde van de Wet van U Zelf genomen als uw identiteit*, is *Johannes de Stoutmoedige* (¹⁴). Deze naam draagt u en het is bij deze naam dat u ons aanhoort en dat wij u aanhoren. Deze naam is nieuw voor u en uiteraard niet dezelfde als de naam die u thans draagt in de aardse context van uw incarnatie tot op heden. Aanvaard echter voortaan dat u opgeroepen wordt bij deze naam en roep ons ook op met deze naam. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat door U Zelf de naam van Johannes, bijgenaamd De Stoutmoedige toe te eigenen u er voor gekozen hebt in te treden met deze naam in de ordening van de Wet van U Zelf en dat deze naam tevens de sleutel tot de toegangspoort ervan in handen geeft van uw persoonlijke naam op aarde. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. *De Wet Zelf* spreekt in uw naam van *Johannes de Stoutmoedige* en hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u voortaan ons kan aanhoren *over de grenzen heen van de Hiërarchieën*, maar nog steeds vergezeld bent van *Vif Piscoul* en *Geborah* en van *David* en *Paracelsus* en bovendien steeds en altijd dient gewettigd te worden door Het Zij Zo als de bronnen van de goddelijke Wil. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze naam beveiligd wordt door degenen die u kent van uit de *Hiërarchieën* en dat u daarbij door Het Zij Zo dient gewettigd te worden. (&) En Het Zij Zo! (¹⁵)

¹⁴ *Uw naam in de orde van de Wet van U Zelf genomen als uw identiteit*, is *Johannes de Stoutmoedige*. DE PADVINDER SPREEKT: Het is goed zo, Sam, goed geformuleerd en voldoende klaar en duidelijk voor wat volgt. Later zal de onderlinge verhouding van het Zelf zelf, van U Zelf en van u als existierende mens op aarde duidelijk gemaakt worden door nadere kennismaking ermee. Zie voorstelling van zichzelf, telkens ad hoc in de teksten van de informatiebronnen. DE PADVINDER. (2015.02.13.).

Later, vele jaren later (2017?) zal ik zelfs kennis maken met... *de moeder van Johannes de Stoutmoedige*. Zij assisteerde mij als geestelijke identiteit al een hele tijd bij het koken. We geraakten “aan de klap” en zij vertelde me de moeder te zijn van Johannes De Stoutmoedige en *MARGARETHA VAN MALE (1350 - 1405)* geweest te zijn en haar zoon, *JAN ZONDER VREES (1371 – 1419)* , alias *Johannes De Stoutmoedige*... Ik had/heb enige moeite om me deze adellijke afkomst echt toe te eigenen, d.i. haar zomaar te geloven. Dat spreekt van zelf. (S.L. 2019)

¹⁵ *Aanhef en Wettiging door Het Zij Zo*: de oplettende lezer zal hier merken dat in deze aanhef en de wettiging ervan op duidelijke wijze de rol en taakverdeling tussen *de Hiërarchieën* en *Johannes de Stoutmoedige* bepaald wordt. Dit zal voor de toekomst, in de omgang met de *Hiërarchieën*, met *Johannes de Stoutmoedige* en ook met Dymphna en de *heiligen en engelen* die zich nog zullen aandienen niet onbelangrijk zijn... Voor Johannes de Stoutmoedige vind ik het nogal typisch dat hij minder dan de andere bronnen zich gelegen laat aan het

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het is nu *Johannes de Stoutmoedige* die u aanspreekt, van uit zijn regionen van de zielsvermogens, hierbij aangesteld en gewettigd door *Het Zij Zo* in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*. Hij, Johannes, bijgenaamd de Stoutmoedige, heeft deze naam *gekregen van de Heer Jezus zelf* op de dag dat hij zich gewaagd heeft Hem te vragen of Hij hem wilde opnemen in zijn groep van volgelingen en dat de Heer toen geantwoord heeft: Volg mij, voortaan is uw naam Johannes en, stoutmoedig als u bent, zult u mij overal volgen waarheen ik ook ga. Aanvaard deze weg als uw opdracht. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de naamgeving door Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan gegeven, u zelf, Johannes, *uw opdracht en doelstellingen aantreft in uw bijnaam van de Stoutmoedige* en uw wil tot het navolgen van Jezus de Christus hierbij de toegangspoort is geweest. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* vertelt verder. Om een lange weg kort te beschrijven zij gezegd dat ik, Johannes de Stoutmoedige inderdaad steeds en altijd de weg heb gevolgd die Jezus me voorgaf te gaan, maar dat het leven op aarde dikwijls voor mij ongekende hinderpalen, moeilijke toestanden, oneerlijke gevechten met de tegenstander, ziekten en kwalen heeft meegebracht, zo veel en zo dikwijls dat ik totaal verslagen en wanhopig zou geworden zijn als er niet telkens de Heer was geweest die in allerlaatste instantie mij geroepen heeft bij mijn ware naam en me gered heeft uit de klauwen van Jan en alleman, om ze zo maar te noemen zonder verder er op in te gaan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de weg die Johannes heeft afgelegd, getuigt van zijn ware trouw en gehoorzaamheid, maar dat de karmische toestanden die hij heeft overwonnen getuigen van de wereld waarin hij telkens is moeten indalen en dat dit wel het laatste is geweest dat hij zichzelf had voorgesteld of toegewenst. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*. Hij zegt: weliswaar ben ik steeds gered en weliswaar heb ik Jezus gevolgd op Zijn pad, maar *mijn achtereenvolgende levens* waren telkens op het nare af van wat een mens kan overkomen. Toch ben ik nooit helemaal ongelukkig geweest of verstoken van hulp. Integendeel heb ik daarmee een onverwoestbaar optimisme en geloof en vertrouwen opgebouwd dat me nu van groot nut is geworden. Immers, u hebt het zelf ondervonden in uw leven: ondanks de echt moeilijke periodes van lijden en onvermogen is er altijd heel diep in U Zelf de bakermat aanwezig geweest van waaruit u weer kon vertrekken en verder stappen en is er telkens ook de Poolster geweest aan uw geestelijk firmament waarop u zich kon richten. De rest is bijzaak geweest en trouwens vlug vergeten. Waarom echter al die *karmische rommel* meegesleept of doorgemaakt, zult u zeggen. Nu allereerst: ik heb het, hoe stoutmoedig ik ook ben, niet altijd zo rechtlijnig opgelost als u zou denken of ik zou doen vermoeden door mijn voorstelling van zaken. Dat is een. Vervolgens zat ik telkens ondergedompeld in een familiale kring die ik mee te voeren had. Ik was een soort visnet, om het even zo uit te drukken en dat woog zwaar. Maar de visvangst was wel wonderbaar. Fier als een gieter thuis gekomen, dat wel. Nu echter ben ik zowat aan het einde van mijn vissersbestaan gekomen of liever is mijn visnet zo groot geworden dat ik wel in een megafabriek van visserij zal moeten gaan werken. Enfin, ik overdrijf

protocol van presentatie en van afsluiting van de informatie. Het is even wennen en misschien is hier enige waakzaamheid geboden? S.L.

graag een beetje. Feit is dat je boft met dit leven en dat je deze keer op een wonderlijke manier zelf in het net opgevangen bent geworden en geen voet te veel of te weinig hebt moeten zetten, al vele jaren aan een stuk. Ook dat mocht wel eens gebeuren. Oef! En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit het verhaal van Johan de Stoutmoedige blijkt dat zijn vele levens telkens echte uitdagingen hadden, maar dat de opdracht die hij zich gesteld had toch weer uitgevoerd werd met moed en volharding en bovendien met het licht in de ogen van de Heer zelf. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het is *Johannes de Stoutmoedige* die spreekt. Hij zegt dat de taak die *ik-Sam* thans uitvoer ook deel uitmaakt van zijn pakket van taken en opdrachten, maar dat ik van hem de ware toedracht zal vernemen en de omvang ervan. Hij dient hierbij rekening te houden met mijn *draagvermogen en incasseringsvermogen*, zegt hij want *Vif* ⁽¹⁶⁾ staat er bij hier en wenkt met nadruk naar hem om hem dit te doen zeggen. Zeer zeker, zegt *Vif* en hij kent zijn pappenheimers goed. Trouwens, zegt *Vif* er bij, *Johannes* en ik-*Vif*, kennen elkaar al zo lang en zo goed, als vrienden en bondgenoten, lotgenoten zelfs, dat het een hele grote klus is geworden die gemakkelijk verloopt door de intieme kennis van mekaars leven en beleven ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat *Geborah* en *Vif Piscoul* de trouwe lotgenoten van *Johannes de Stoutmoedige* zijn en hem steeds geholpen hebben in zijn opdracht en doelstellingen en dat zulks maar mogelijk is geweest krachtens de grote eerbied en genegenheid die ze allen voor mekaar voelen en bewezen hebben. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: wat *David* betreft en de ontmoeting met hem, is dit in opdracht van Jezus Christus geweest dat ze elkaar hebben leren kennen, hebben leren samenwerken en thans bezig zijn aan de taak van hun leven. Om het even zonder *David*, maar met de toelating van Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan te zeggen, *David* is aangesteld door de Heer om ons allen te richten en te besturen in de zeer grote opdracht die hij van de Heer ontvangen heeft en waarin wij allen, elk op zijn niveau van kennis en kunnen, deel mogen hebben en een belangrijke en markante rol vervullen. Dit hoeft u niet meer te verbazen aangezien u zelf, *Sam*, al jaren samenwerkt met *David* en hem waardeert en genegen bent en hij ook u trouwens, dat weet u zelf best genoeg. Ziezo, zegt hij dit was de kennismaking of liever, de voorstelling van de personages. Volgt thans de voorstelling van de werkwijze zoals ze in de toekomst zal dienen te verlopen. En het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het *David* zelf zal zijn die de toekomstige werkwijze en taken zal komen toelichten, waarbij u allen uw taak en opdracht toegewezen hebt gekregen. (&) En Het Zij Zo!

¹⁶ *Vif* of *Vif Piscoul*, is van oudsher – nu al meer dan dertig jaar – mijn trouwe, bijdehandse beschermer, bondgenoot, lotgenoot en intiemste vriend die ik heb. Humoristisch, maar altijd ernstig. We verstaan mekaar op een prik. Dat heb ik hier al meermaals gezegd. S.L. 2014.

- *Johannes de Stoutmoedige spreekt: de identiteitsvraag, zijn taak en opdracht, de verhouding en de werkwijze, de samenwerking met alle anderen, de waarborgen. (Johannes de Stoutmoedige, Geborah, Vif Piscoul)*

12.5.2009

AANHEF. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Joannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *Geborah en Vif Piscoul*. *Vif Piscoul* zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u thans *Johannes de Stoutmoedige* voluit kunt aanhoren en met hem in discussie treden zelfs, zonder dat dit onnodige ongemakken meebrengt. Immers *Johannes de Stoutmoedige*, in tegenspraak met zijn stijl of naam, is *de eerbiedige zelf en de zachtmoedigheid in persoon*. Maar in zijn taal weerklinkt wel eens de mens van vroeger. Dit is trouwens zowel bij u, *Sam*, als bij mij, *Vif*, ook nog wel te merken, nu en dan, zegt hij. En dat is ook toegelaten en maakt het gesprek des te geanimeerder, vindt hij zelf. Hij geeft nu het woord door aan *Johannes*, bijgenaamd *de Stoutmoedige*.

INFORMATIE/WETTING. Hallo, *Sam*, dit is dan *Johannes*, bijgenaamd *de Stoutmoedige* (Jean le Hardi, John the Bold? The Audacious? Jan zonder Vrees?). Met uw permissie gezegd, maar mijn naam vertalen is er nog niet van gekomen bij mij. Ik ga akkoord met de versie die je voorstelt, al zal ik later nog wel een correctie geven op die naam. Hier dus nu mijn verdere *identiteitscrisis of identiteitsvraag*. Om u te kunnen ontmoeten is het nodig dat we in dialoog treden en dat we onze meningsverschillen herleiden tot wat ze zijn: nuts. Zelfs geen karakterverschillen. Het zijn manieren van uitdrukken, niet van zijn. Ik houd het bij een goede, directe stijl van optreden en in feite is dat ook altijd je diepere wens geweest. Al heb je jaren aan een stuk heel ‘diplomatiek’ moeten zijn of spreken, innerlijk houdt je van oprechtheid en zoals *Vif* het gezegd heeft: “oprechtheid heeft nog nooit iemand geschaad”.

Wat nu *mijn taak en opdracht* betreffen, zal ze dadelijk aan bod komen als we het hebben over de verdere opdracht die onder *David* loopt en die al onze krachten zal bundelen omdat het nodig zal zijn om ze allemaal samen te gebruiken tegen de obstakels die we tegemoet gaan. Immers, onze vijanden – en die halen we, zoals onze vrienden, van uit onze intense en intieme relatie met de Heer *Jezus Christus* – laten niet af om stokken in de wielen te steken. Maar iedere stok is tevens een wapen tegen hen en dat maakt ze wat nerveus, om niet te zeggen: soms zijn ze gewoon razend daarover. Stop even.

We gaan verder. *Johannes* zegt: als u verder gaat met mij zal ik u leren hoe wij dit moeten pareren, die aanvallen. U hoeft niets te doen, niets te laten, niets te veranderen. U hoeft alleen maar te volgen, zoals u al geleerd hebt *Vif* te volgen en te vertrouwen. Ik doe het en... ik doe het even goed als *Vif*, zegt hij zelf er tussendoor. Het doen zonder te doen, handelen zonder te handelen, werken zonder te werken, wat is er aangenamer, gemakkelijker en rustiger om te leven? Precies, men moet het leren, aanleren als houding en verhouding tot de dingen. Dat is nu aan de orde, zoals je weet. Heel gemakkelijk is het niet altijd geweest. Precies omwille van het vurige temperament zou jij zowel als ik er graag genoeg soms invliegen en tussenvliegen. Niet doen! Vertrouwen op mij. Ik ken mijn job. De ongemakken zullen altijd heel kort en oppervlakkig zijn. De resultaten, de echte dan, des te meer opvallend en ingrijpend. Ziezo. Dit over onze *verhouding en werkwijze*. De rest volgt vanzelf wel uit onze gesprekken en samenwerking. Stop even.

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. *Johannes* zegt: wat we nu aan *David* zullen vragen is ons in het kort te melden wat we als *onze specifieke opdracht* hebben te verwachten van hem en, zoals gezegd, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*, zoals altijd en overal. Welnu, daartoe zullen we nu vragen aan *David* om ons dit te willen samenvatten, voor ons beiden, met *Vif*er bij en *Geborah* ook aan onze zijde. Dit gezegd zijnde sluit ik af en nodig u uit verder mee te luisteren naar wat *David* zelf u te zeggen heeft. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit alles blijkt dat u in goede verstandhouding en samenhorigheid met elkaar zult werken en dat deze *een voor allen en allen voor een* ook geldt voor de samenwerking met *Paracelsus*. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan. En Het Zij Zo!

AANHEF/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de Genade die Hij ons geeft ons toelaat nu aan *David zelf* te vragen om ons mee te delen wat er in de toekomst te wachten staat als opdracht en taak tegelijk en dat ik hiervoor gelegenheid geef om dit nu te willen doen, als het hem behaagt tenminste en gelegen komt. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat ik, *Sam*, nu aan *David* zelf kan vragen wat hij u wenst mee te delen over de samenwerking met *Johannes de Stoutmoedige* en wat uw beider taak en opdracht is in ons werk. (&) En Het Zij Zo.

- ***David spreekt***

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *David* spreekt. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*: gegroet *Sam en Johannes*, strijdmakkers en broeders van weleer tot in der eeuwigheid! *De opdracht* die ik van de Heer Zelf gekregen heb en die ik, *David*, samen met *u allen* getrouw uitvoer, is noch min noch meer de mensheid als zodanig en iedere mens individueel, voor te bereiden op de grondige vernieuwing die zich in hen voltrekt en al voltrokken heeft, zij het in stilte en op de achtergrond, op de wijze zoals u, *Johannes*, in stilte en op de achtergrond aanwezig bent geweest bij *Sam*, uw verschijningsvorm op aarde van vandaag. Om deze opdracht tot een goed einde te brengen is de mens geroepen in zichzelf de krachten en vermogens te mobiliseren die hem/haar moeten toelaten zich op te hijsen uit zichzelf, uit zijn verleden van zichzelf dus en zijn karmische bindingen om zodoende te leren zijn/haar vrije wil als besturingsmechanisme te gebruiken. De *opwekking van de wilvermogens*, zoals ze in de zielsvermogens als gevoelens gelegen zijn, is bijgevolg de grote opdracht van ons allen. Dit proces is gaande en zal nog versneld worden bij u allen, als voorbeelden genomen. U zult het vervolgens doorgeven aan hen die volgen en u zult op die manier de aardse toestanden niet alleen overleven maar veranderen en leefbaar maken voor uw medemensen. In het licht van de komende gebeurtenissen op aarde is dit zo maar geen evidentie. Toch zult u niet geconfronteerd worden met de moeilijkheden van uit het verleden van de aarde of van uit uw persoonlijk karma of verleden. Dit alles zal exemplarisch voor de andere mensen u gemakkelijk gemaakt worden om te overschrijden en zodoende kunt u, gebruik makend van de krachten en vermogens die u ter beschikking gesteld worden, uw taak in overleg en eendrachtige samenwerking gemakkelijk voltooien. Tot heil van de mensheid zelf en van u zelf en uw naasten in het bijzonder. En Het Zij Zo erkent de wettigheid er van niet zonder er aan toe te voegen dat het aan *David* als opdracht gegeven werd door de Heer *Jezus Christus* om de mensheid voor te bereiden op de ingrijpende veranderingen in zichzelf die alle te

maken hebben met het wakker worden van de wilvermogens in de mensheid, individueel en als collectiviteit genomen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *David* spreekt. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*, dat thans *de structuren* aangepast zijn geworden en nog verder aangepast worden om de mensen die u bent toe te laten deze taak naar behoren te vervullen, zonder dat hierbij anderen dan u zelf in het gedrang komen of verantwoording moeten afleggen. Hij bedoelt te zeggen dat anderen dan u zelf niet hoeven te lijden onder wat u overkomt aan kleine ongemakken, die alle te maken hebben met de noodwendige aanpassingen aan het werk dat u te verrichten hebt. Ook relaties en vriendschapsbanden of echtelijke verbintenissen komen in geen geval in het gedrang. Uw financieel welzijn wordt in het oog gehouden zoals voorheen en zal niet aangetast worden. Uw gezondheid zal verbeteren en zich stabiliseren op een niveau van welbevinden dat u tevreden zal maken en dankbaar voor wat u als taak en opdracht hebt opgenomen. Dit alles wordt u nu gezegd en zal zich in de toekomst voltrekken en voldoende aangeduid worden, telkens als er sprake is van aanpassingen of aangebrachte veranderingen in het menselijke vermogen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat Davids woorden ook gelden voor al wie betrokken is op u en uw werk, inclusief alle uw menselijke relaties en bindingen van het hart uit gegeven. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *David* spreekt. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de verdere afwikkelingen van de gebeurtenissen u niet onthouden worden uit voorzorg of beveiliging ervan, maar dat *het toekomstig perspectief* u langzaam zal geopenbaard worden in schouwing ervan, helderziendheid of door intellectuele benadering ervan. *In uw geest* zal steeds de informatie aanwezig zijn die nodig is om elke gebeurtenis te duiden en uw positie er tegenover te bepalen. Dit zal u beiden toelaten gemakkelijk samen te werken en ook aan anderen dan u zelf de nodige geruststelling en ruggensteun te geven die ze soms wel eens hard nodig zullen blijken te hebben. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de geest van u beiden de informatie voor wat de toekomstige gebeurtenissen betreft, steeds aanwezig zal blijken te zijn en kan geraadpleegd worden, ter welzijn van u zelf en van uw kinderen en naaste. (&) En Het Zij Zo!

- De dialoog als wezen scheppende werkzaamheid (Johannes de Stoutmoedige, ik Sam/S.L.)

16.5.2009

AANHEF/WETTIGING. We gaan verder Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt. Zij zegt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*, dat u thans aan *Johannes de Stoutmoedige* kunt vragen u verder te informeren over de *Wet van U Zelf zoals hij die belichaamt* en verder met hem kunt onderhandelen over hoe u de taken tussen u beiden zult verdelen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat *Johannes de Stoutmoedige* u deze versie van zijn wezen zal voorstellen in samenspraak met *U Zelf* en met de andere bronnen van u zelf. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het is *Johannes de Stoutmoedige* die spreekt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*. Hij zegt: welaan *Sam*, dit is dan de verrassing van de dag: ik zelf die over mij zelf dien te spreken zonder zelf te weten wat ik zal te

zeggen hebben. Immers, zoals jij hier mij op de voet volgt in jouw Schrift en begot niet weet wat het volgende woord zal zijn, zo zit ik hier te schrijven voor jou en weet ook niet wat zeggen. Immers wat ik ben, wie ik ben en hoe ik ben is ook voor mij nieuw en nieuwe leerstof. Je zult dat moeilijk kunnen bevatten en nog minder aanvaarden, want je gaat er van uit dat ik alles weet of toch alles veel beter weet dan jij. Niet zo? Wel, het is niet zo! Ik volg Jezus Christus op de voet en Hij geeft me in wat ik zal zeggen en doen. Zo is dat gelegen en getogen. Stel je dus voor hoe bizar dat is voor mij om te verhalen wie ik ben, zonder te weten wie ik ben of liever zonder te weten wat zeggen over wie ik ben. *Ik word me pas bewust van mezelf door te spreken over mezelf en door je te ontmoeten.* Net zoals ik de anderen ontmoet die we samen zijn geweest, “één voor allen en allen voor één waarvan steeds één de bedekker is”. Inderdaad. Zo is het door *Paracelsus* geformuleerd en het is juist gezegd. Precies zo is het inderdaad!

V. S.L. Wacht eens, wacht eens, versta ik het goed? Jij – ik hoop dat we jij /jou mogen zeggen onder elkaar? Dank je! - Jij zit dus in precies dezelfde positie als ik hier die zit op te tekenen: je spreekt of schrijft ook op en je weet maar één, twee of drie woorden tegelijk vooraf van wat je zult zeggen of spreken over jezelf? ⁽¹⁷⁾ De rest is nog ongekend, onbekend nog voor je bewuste zelf? Geldt dat dan alleen als je iets over je zelf moet zeggen of geldt dat voor alles waarover je met mij bvb spreekt of zult spreken? S.L.

A. *Johannes* spreekt: ja, inderdaad. Ik ben me *volkomen onbewust* van wat ik over het *Geweten Zelf* van mezelf zal spreken of zeggen, laat staan over het *Zelf zelf* dat ik ook ben, samen met *U Zelf*. Het *Zelf zelf*, het bewuste *Zelf* of *geweten Zelf* is een *entiteit* die zich maar laat *benoemen via de taal van de geest zelf* en die taal wordt mij, net zoals aan jou daar aan uw laptop, in gefractioneerde porties doorgegeven. We zitten precies met ouderwetse Morsetekens op telex te werken met elkaar, zonder te weten wat het volgende teken zal zijn dat op het scherm verschijnt. Wie is dan de auteur zul je zeggen. Zijn wij dan complete blinden, doven, onwetenden? Wie denkt er in onze plaats, wie spreekt er in onze plaats, wie bepaalt er dan wat we zullen spreken als wij het niet zelf zijn? Dat is straffe koffie inderdaad.

V. S.L. Daaraan moet ik even wennen. Dat moet ik even nakijken en er over nadenken. Ben je wel zo aan mij voorgesteld? Of heb ik spontaan verondersteld dat jij ‘zo’ was: een bijna alles wetende, een veel wijzere, veel meer wetende identiteit dan ik zelf ben of heb? Het zou er op neerkomen dat het *Zelf zelf* zichzelf bewust wordt in en door de reflectie over en weer tussen ons beiden of tussen bvb jij en een van de andere identiteiten die we gezamenlijk ook (geweest) zijn of nog zullen zijn? Jij

¹⁷ “Jij zit dus in precies dezelfde positie als ik hier die zit op te tekenen: je spreekt of schrijft ook op en je weet maar één, twee of drie woorden tegelijk vooraf van wat je zult zeggen of spreken over jezelf?” Dit is een korte, maar juiste beschrijving van de methode die ik gebruik in het mediale Schrift, waarin een overgroot deel van dit werk geschreven is. De doorgave van de tekst gebeurt dus inderdaad in fracties van één, twee, maximum drie woorden tegelijk. Ik hoor die (gesproken door mijn inwendige denkstem) en terwijl ik die opschrijf hoor ik de volgende één, twee of drie woorden. Soms ‘zie’ ik (door helderziendheid, in de faculteit van de verbeelding opduikend) ook onderlijnde woorden, uitroepetekens en dergelijke. De punten en de komma’s diende ik vroeger zelf bij te voegen. Tegenwoordig, door de langdurige routine, ‘hoor’ ik ze a.h.w. er bij, of wordt het er bij gezegd of ‘zie’ ik ze staan. Mijn ‘normale’ denken wordt dan al die tijd ‘stand by’ ter zijde gezet en kijkt toe. Achteraf kan mijn gewone denken (ego-gebonden) en zijn inwendige denkstem dan weer denken en bedenken en overdenken, zoveel als het wil. Dit nadat “de poorten gesloten werden”. S.L.

‘wordt’ het *Zelf zelf* ⁽¹⁸⁾ door werkzaam te zijn, door de woorden van Jezus Christus te aanhoren, ze op te tekenen en ze naar mij toe uit te spreken, ze aan mij over te dragen *in de geest ervan*: namelijk die woorden over je zelf die Hij spreekt over je zelf tot jou? Het Woord spreekt en jij wordt! Je wordt! Maar je wordt maar mits je de woorden van Christus over je zelf ook op jouw beurt uitspreekt, beaamt, in bekentenis neemt... in de relatie met mij, met ons allen die we samen zijn? Dus doordat ook ik ze aanhoor, aanvaard, beaam en “in bekentenis neem”... Wij moeten dus doen onder elkaar zoals Maria deed toen ze zei tot de engel: “Mij geschiede naar uw woord!”

Maar ik mag toch veronderstellen dat ook jij al een verleden hebt en een bewustzijn daarvan? Net zoals ik hier op aarde een bewustzijn heb en (al) ‘ben’ wat ik (al) ‘geweest ben’ op aarde in dit leven?

A. *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: neen, ik ben wat ik word met jou. Ik ben wat ik samen word met jou. En jij zult worden wat je samen met mij wordt, vanaf nu. Wat we waren, jij op aarde en ik hier in mijn eigen sfeer, is niet wat we worden. Wat we aan het worden zijn is wat we worden *in de Woorden van Het Woord Zelf gesproken!* We waren tot nu toe, elk voor zich, een voorbereidende *voedsterouder* van het komende *volwassen geworden Kind Gods*. Begrijpen wie het kan begrijpen daar, bij jullie...

V. S.L. Dat zal inderdaad moeite kosten om begrijpelijk over te komen.

A. Johannes: Keren we nu de rollen even om en laten we Jezus Christus gaandeweg aanhoren via jouw oren en hart. Dan spreekt Hij met jou en jij spreekt die woorden uit naar mij toe. Ik aanvaard ze dan en beaam ze in Mij Zelf. Dan zijn we dat geworden.

V. S.L. Maar hoe zit het dan met al die andere ‘identiteiten’ die ik ook geweest ben, om het zo uit te drukken in de Wet van Karma en Wedergeboorte door Karma? Ook zij volgen toch diezelfde weg als wij, al zijn of staan of stonden we niet allen even ver. Sommigen waren misschien zelfs afgedwaald, anderen wellicht veel moediger en standvastiger dan ik zelf bvb? Wat dan met hen?

A. Johannes: Zij volgen dezelfde weg en dezelfde evolutie. Wat ze zullen aanhoren van Jezus Christus uit zal hen doen worden in het Kindschap Gods. Wat ze als *kinderen van de aarde* aanhoorden is hun voorbereiding en vormt de schelp en de bedding die de aardse mens is. Tijd is hier een zaak van tijd van iedereen, elk afzonderlijk. Uw tijd, mijn tijd, hun tijd, de Tijd van Het Woord. Synchroniciteit onder ons is er enkel in Het Woord Zelf te vinden.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze dialoog tussen u en Johannes de Stoutmoedige een beginfase inluidt van hoger bewustzijn waarin de ware aard van het Wezen Mens dat u bent aan het licht gebracht wordt en duidelijk gemaakt aan het verstand dat enige moeite zal hebben om te wennen aan deze voorstelling van zaken, maar dat zich vreedzaam en gewillig zal laten onderrichten in deze hogere materie van de Geest Gods. (&) En Het Zij Zo!

¹⁸ *Jij wordt het Zelf zelf*: hier stelt zich nog wel de vraag: wordt Johannes het Zelf zelf als zodanig of wordt Johannes door de dialoog onder ons zich *bewust* van wie en hoe hij is, het Zelf zelf namelijk? Als een opgeplooid wezen - in - onbewustheid dat door in dialoog te treden zich geleidelijk open plooit, ontplooit en zodoende aan zichzelf openbaart? Dat dan voortaan het *bewuste Zelf zelf* is geworden. S.L.

- Over de zelfbepaling en de wil daartoe – de Gave Gods in Het Woord gesproken (U Zelf, Johannes de Stoutmoedige)

18.05.2009

AANHEF. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vijf Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u thans de nodige volwassenheid betrokken hebt in *U Zelf* om samen met *Johannes de Stoutmoedige* het onderwerp aan te vatten over *de zelfbepaling en de wil*. Immers enkel en alleen van uit volwassenheid en de bescheidenheid die daaruit voortgekomen is kan men zonder roes of duizeligheid de verantwoordelijkheid beginnen te over-schouwen die de aanspraken van de mens op zijn wil meebrengen. Dit zal u door Johannes de Stoutmoedige met zoveel woorden ook duidelijk gemaakt worden. We wensen u allebei veel luistergenot en veel hartelijkheid toe!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. *Johannes de Stoutmoedige* spreekt en Het Zij Zo bevestigt u beiden in zijn wettigheid ervan. Hij zegt: ik heb vooreerst de boodschap over te brengen van de *Heer Jezus Christus Zelf* die u meedeelt dat Hij hoogstpersoonlijk u zal komen spreken over Zichzelf en op deze wijze alle aarzeling en dubbelheid zal kunnen wegnemen in *U Zelf* omtrent Zijn Aanwezigheid, Zijn Aanspraken en Zijn Opdracht aan ons allen en aan u zelf in het bijzonder dan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het aan de Heer Jezus Christus Zelf is in Zijn Heilige Geest ervan die u zal komen opzoeken en toespreken over Zichzelf en Zijn wensen en verlangens met u zelf. (&) En Het Zij Zo! (¹⁹)

We gaan verder. *Johannes de Stoutmoedige* spreekt verder. Hij zegt: om even terug te komen op uw vraag van verleden keer - vraag die u in een voetnota geformuleerd hebt - zij gezegd dat *de bewustwording van onszelf in het Zelf zelf tevens en tegelijk de wording van het Zelf zelf* is. Het Zelf zelf is maar wat het in bewustzijn van zichzelf is geworden door het Woord Gods dat gesproken is daartoe en dat door ons in dialoog en verwerking mee opgenomen is geworden in onze sferen van de aardse mens die u bent en de hemelse mens die ik het voorrecht heb te zijn. (Uw tijd komt nog hoor!). Bijgevolg is wat u geschreven hebt juist en volledig en dient slechts aangevuld te worden met de voetnota van heden, zoals ik ze hier neergeschreven heb. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de huidige formulering van hierboven de juiste en de volledige versie is, namelijk dat het Zelf zelf zichzelf wordt in bewustzijn van zichzelf, in dialoog en in beaming van elkaars gehoorzaamheid aan het Woord Gods. (&) En het Zij Zo!

We gaan verder. *Johannes de Stoutmoedige* spreekt verder. Hij zegt: *de Zelfbepaling en de wil daartoe* is de grootste Gave die ooit door het Woord Gods aan Zichzelf gegeven is geworden en die Hij ook uitdeelt aan de mensen die Hij daartoe geroepen heeft. Zoals het Woord Gods Zichzelf bepaalt en wil, zo geeft hij ook de kracht en het vermogen door aan de toekomstige kinderen Gods om zichzelf te bepalen en de wil daartoe te erven. Deze wil is het vermogen van de ziel geworden, in

¹⁹ *Jezus Christus Hoogstpersoonlijk*: (november 2014) Ik kan u met stelligheid verzekeren dat deze ontmoeting nog niet heeft plaats gehad, althans niet op bewust zintuiglijke wijze of zoals ik verwacht had. Eén keer heb ik een kort onderhoud gehad met Hem, waarin Hij me een correctie van jewelste gegeven heeft. Die zeer deugddoend bleek te zijn, achteraf gezien. Maar dat vertel ik een andere keer... Toch is er in mijn innerlijkheid een ononderbroken gerustheid en vertrouwen in Hem. S.L.

de gevoelens van de zielsvermogens aangekweekt en gevormd en bepaalt verder autonoom zichzelf in eenheid en gehoorzaamheid aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat zoals God de mens geschapen heeft naar Zijn beeld en gelijkenis, zo heeft hij ook de wil van de mens geschapen als zielsvermogen aanwezig voortaan die, van goddelijke oorsprong als hij is, zichzelf realiseert *in gehoorzaamheid aan het Woord Gods* dat Hem gewekt heeft en *in liefdevolle aandacht* steeds gericht op dat Woord van God dat voortdurend hem toespreekt en voeding verschaft. (&) En Het Zij Zo!

We gaan verder. *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: keren we ons nu naar de schepsels die we zijn dan is het maar al te duidelijk dat onze positie er een is van afhankelijkheid van en aanhankelijkheid aan de aarde, tot nog toe. Het is de aardse mens die je bent en die ik ook geweest ben die bepalend is voor wie en wat we zijn, wat we zullen worden en doen op aarde enzovoort. Het perspectief van een totaal andere benadering - die van de hemelse mens als volwassen geworden kind van God - is bangelijk en benauwelijk genoeg voor de aardse mens om hem een tijdlang gedeisd te laten zijn voor zijn eigen aanspraken en verantwoordelijkheden, als die welke voortspruiten uit de werkzaamheid van zijn autonome wilvermogens. Echter, na verloop van tijd en vooral als men de wil in actie heeft zien komen, kan de verleiding groot worden om als een echte bengel de leerling-tovenaar te gaan spelen en zich te wanen dat men God zelf is geworden. "En Het Zij Zo" wordt dan "En ik ben zo", met alle gevolgen van dien... Net zoals bij de aardse mens zal de *opvoeding van de wil* gebeuren binnen de beschutting van de *ouderzorg van de Vader en de Zoon in Zijn Heilige Geest ervan*. Pas nadat de ouderlijke opvoeding ook hier voltooid geworden is zal de mens zijn autonomie uitoefenen en medeschepper geworden zijn op aarde en overal ter wereld. Let dus op dat je niet vergeet dat je voortaan *een klein kind* bent geworden dat goed moet luisteren en gehoorzamen naar wat de Vader je in De Zoon en Zijn Heilige Geest zal meegeven en aanreiken. Er staat niet voor niets de waarschuwing geschreven: "als jullie niet worden als kinderen zullen jullie het Rijk der Hemelen niet binnengaan" ⁽²⁰⁾. Maar geen moed verloren en geen schrik hebben, een kind heeft dat ook niet. Toch geen schrik van zijn liefhebbende ouders. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de uitzonderlijke omstandigheden van het vrijkomen van de wilvermogens vereisen dat de mens als een kind tegenover zijn vader en moeder zich laat opvoeden in deze materie en gewillig de ouderlijke zorg aanvaardt die het tevens beschermt en richting geeft. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de Wil Gods zich vertaalt in de wil van de ziel door de Woorden die Het Woord Zelf spreekt tot de zielsvermogens en in dialoog treedt met de wezenlijke mens doorheen de zielvermogens. Deze dialoog zal bij u beiden, *U Sam* en *U Johannes*, gevoerd kunnen worden in uw bewustwording van *U Zelf*. Deze samenhang zal voortaan de periferie bepalen waarbinnen u functioneert als gezamenlijke sfeer en lichaam tegelijk. De geest ervan zal zich vertonen in de vertaling ervan door de woorden zoals ze hier geschreven en opgetekend werden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de wilvermogens de Woorden

²⁰ *Evangelie: Mc 10: 17 – 31.*

Gods aanwezig zijn zoals ze gesproken werden door Het Woord Zelf en dat het aan de wilvermogens is om deze woorden tot wasdom te laten worden. (&) En Het Zij Zo!

§ 2. De Wet van Mozes en de Wet van U zelf in juxtapositie geplaatst (De Wet Zelf).

18.05.2009

AANHEF/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u thans kunt voortgaan op de weg van de ontmoeting met de Wet van Mozes. Nu U Zelf en Johannes de Stoutmoedige elkaar hebt leren kennen zult u de *Wet van U Zelf* kunnen plaatsen in juxtapositie van de *Wet van Mozes*. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u thans door *de Wet Zelf* zult geholpen worden om de Wet van Mozes te leren bezien in juxtapositie met De Wet Zelf van U Zelf. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. *De Wet Zelf* zegt: we keren ons nu tot de *Wet van Mozes* in zijn relatie tot de medemensen en hun rechten en plichten tegenover elkaar. We hebben gezien hoe de rechten en plichten een afgeleide waarde zijn van de innerlijke hechting van de kinderen Gods die ze als Joden aangingen met hun God en hun ouders en naaste. En we hebben gezien hoe eerbied en respect de grondslagen waren van de relaties met de evenmens.

Maar hoe was het gesteld met deze waarden toen, tijdens de zwerftocht door de woestijn? In feite moeten we toegeven, was het ongeveer even slecht of even goed er mee gesteld als het al altijd geweest is met de mensen en nu nog ongeveer zo is: belabberd en gestoord. Gewoonweg gestoord! Om niet van erger te spreken en kwaadaardig opzet te vermoeden in deze evolutie van de mensen - in casu hier het Joodse Volk bij uitverkiezing - waarbij opvalt dat hun morele en ethische ontwikkeling voortdurend in dezelfde kringetjes ronddraait van zeer onvolwaardig gedrag, zonder blijkbare kentering ten gunste, althans niet op korte termijn. Oorlog is nog steeds oorlog, verkrachting is nog steeds verkrachting, moord is moord, diefstal is diefstal gebleven en liegen is liegen, hoe men ze ook voor de rest betitelt; veelwijverij is nauwelijks of nog niet uit de wereld gebannen en dit geldt ook voor slavernij, verwoesting van huis en haard van de vijanden, onzedelijk gedrag tegenover kinderen, uitbuiting van de zwakke en de arme medemens en noem maar op, ga maar verder. Doodstraf of gevangenisstraf, boete of zweepslagen, het helpt allemaal niet. Het is zowaar het enige alternatief dat men heeft kunnen bedenken om dit 'onzedelijk' gedrag van de mensen te beteugelen. En, laat ze even los die mensen, laat ze even aan het staatsgezag of de dreiging van bestraffing ontsnappen en ze herbeginnen onmiddellijk terug!

En toch wenst niemand dat! Niemand wenst het te moeten ondergaan: geen zonde, geen misdaad en geen straf.

En slechts weinig mensen willen of wensen opzettelijk kwaad te doen aan hun evenmens.

Vielen er dus miljoenen onschuldige slachtoffers van even zo vele miljoenen onverantwoordelijke daders?

Heeft de Wet van Mozes dan gefaald? Of zou het nog veel erger geweest zijn zonder die fameuze Wet van Mozes?

Het is ongetwijfeld zo dat de Wet van Mozes gelijk heeft gehaald in het vestigen en behouden van de Joodse gemeenschapszin en de identiteit van het Joodse Volk, over verbanning en diaspora heen. Ondanks de Shoah zelfs. En dat de Heilige Schriften bewaard en vereerd gebleven zijn, neerslag van de Wet van Mozes, het Genesisverhaal, de woorden van de profeten en de voorbeeldverhalen van zonde en vergeving ervan door Jahweh, eeuwenlang. De politieke doelstellingen van de Wet werden gehaald en de Openbaringsgegevens werden overgeleverd aan het nageslacht tot op heden toe van Joden, christenen en moslims. Zaken zoals het brengen van mensenoffers aan de goden werden voorkomen, er waren geen grove schendingen van de mensenrechten intern, tussen Joden onderling. Er waren wel ongenadige afslachtingen van de vijanden! De Wet heeft niet kunnen verhinderen dat de staatsstructuur overweldigd is geworden en stuk geslagen destijds, in '70 ? na Christus. En nu pas, in de twintigste eeuw kon er terug een Joodse staat opgericht worden (en met hoeveel onrechtmatig leed, toegebracht aan anderen!). De Joodse individuele mens is er ook niet veel deugdzamer op geworden dan de Romein of Griek, of de Westerse barbaar of de Aziaat van Confucius. Al kan zijn traditioneel familielevens model staan voor vele andere volken. Op de gewoonte van het uithuwelijken van hun dochters en zonen te na... Tja, als men nu eenmaal zichzelf gevangen gezet heeft in zijn eigen strikken van de wetgeving – Cf. op andere plaats over de olifanten in de loopgraven.

Wat er ook van zij, de invloed van de Wet van Mozes op het gedrag van de mensheid, individueel en collectief, is al bij al minimaal gebleven en de morele en ethische kwaliteiten van de mensheid zijn niet fundamenteel veranderd geworden door de goede dingen uit de Wet van Mozes.

Maar ook *de Verlossingsdaad van Jezus Christus* en de doorgave ervan in de Evangelies, de traditie en de sacramenten of andere kerkelijke instituties en liturgie lijkt een mislukking geweest te zijn op dat gebied. Weer kan men zeggen dat de *politieke invloed* van de christelijk geïnspireerde volken tot op heden toe groot tot overwegend geworden is, maar men kan niet zeggen dat deze volken zich voorbeeldig gedragen hebben op het gebied van ethiek en moraal, niet als collectief en ook niet zo erg individueel. Al kan men niet ontkennen dat de *caritas* in de onderlinge verhoudingen en het *respect en mededogen* zeker een grote sociale dimensie hebben gekregen bij deze volken en blijvend aanwezig zijn in het hart van de individuele mens. En dat althans getracht wordt de wet van de liefde in toepassing te brengen tussen man en vrouw, ouders en kinderen, naasten en bloedverwanten. Net trouwens zoals door het boeddhisme het mededogen en respect grondig gevestigd zijn geworden in die landen waar ze de heersende religie is.

Als men het durft te bekijken zoals het allemaal werkelijk gelopen is dan kan men niet anders dan spreken over *een menselijke tragedie*, heel die ontwikkelingsgeschiedenis tot nu toe. Steeds weer recht de mens de rug op, wordt hij mededogend en respectvol voor anderen, haalt cultuur en beschaving en meteen respect en genegenheid binnen in zichzelf en in de relaties met anderen en steeds weer wordt hem/haar alle moed terug ontnomen en wordt hij/zij in de wanhoop gestort wanneer de ellende van het kwaad weer eens gaat overheersen en triomfantelijk alle oprechte pogingen van de goede mensen vernietigt. Wat is dat toch?

Men ontkomt er niet aan om te moeten aannemen dat de mensheid *als zodanig erfelijk aangetast, gestoord (of is het verstoord? ⁽²¹⁾) geraakt is* in haar wezen, erfelijk en karmisch tegelijk. Letterlijk. Erfelijk voor wat de biologische, familiale lijn betreft en karmisch voor wat de wetmatigheden betreft die in de geest van de mens heersen en zijn reïncarnatie beheersen: de Wet van Karma en Wet van Herhaling (van Karma). Daarbij kan men de familiale karmische lijnen als een variant/ mixt van beide beschouwen, als overdracht in de bloedlijnen van solidariteit in goed en kwaad: samen dragen, blijven dragen van elkaars lasten over de generaties heen; samen zoeken naar oplossingen en bevrijding tevens en tegelijk; samen doorgeven van de verworvenheden aan elkaar. De erfelijkheidsleer heeft nog veel werk te doen. En vaccins te maken?

Wat ons daartegenover te doen staat, wat onvermijdelijke en dringende noodzaak geworden is, is het heropnemen van *de grondwet* (die de Wet van Mozes toch is) en van de onnoemelijke Hoop en Eeuwigheidswaarde die *de Verlossing door Jezus Christus* ons verschaft. Dit gesteld tegenover de blijvende gevolgen van de wetmatigheden van *karma* en van de *biologische erfelijk* overgedragen stoornissen in emotionaliteit en gevoelsleven. Dit alles heropnemen, ter harte nemen, accepteren en aanvaarden en “in bekentenis nemen” van zichzelf, dit is wat er te doen staat. En dit is niet weinig.

We moeten dit doen in wetenschap en opvoeding, in liturgie en geloof en maatschappelijke processen, in techniek, geneeskunde en uitvindingen, door samenwerking met allen die ons kunnen helpen. Wij mensen, allen onder elkaar en ook met degenen die zich aandienen als de Hiërarchieën die werken onder Jezus Christus en die de voorlopers zijn geworden van de realisatie van het volle kingschap Gods zoals de Heer het beloofd heeft en inderdaad wil realiseren. Dit is, al te summier, samengevat wat er te doen staat, wat er dringend te doen staat, wat er door allen en iedereen te doen staat. Maar we staan er niet alleen voor.

Het zijn, kort gezegd, de dingen die ik hier verder wens toe te lichten, aan de hand van de Wet van Mozes, in juxtapositie met De Wet van Mezelf, van het Zelf zelf die ik ben en in samenwerking met de Verlossing van Jezus Christus zoals Hij het gewild heeft met ons.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de juxtapositie van de Wet van U zelf tegenover de Wet van Mozes inderdaad mede de Verlossingsdaad van onze Heer Jezus Christus betreft en zich opstelt tegenover de biologische en karmische verwickelingen die de mensheid gebracht hebben - in de gevolgen van het kwaad dat ze diende te ondergaan - tot waar ze nu gekomen is en dat dit inderdaad de wezenlijke opdracht is waarvoor u thans staat en die u thans ten uitvoer begint te brengen in het volle bewustzijn ervan. (&) En Het Zij Zo!

²¹ *Gestoord, verstoord*: op andere plaatsen hebben de informatiebronnen mij er op gewezen dat er eerder sprake is van verstoorde dan van gestoorde mensheid. Als u weet dat de informatiebronnen een zeer deskundig en wetenschappelijk verantwoord Nederlands spreken, waarbij elk woord telt, goed en wel afgeleid van de wortel zelf van het woord (zoals het in goede filologie hoort?) dan moet men telkens spreken van een mensheid die verstoord is geworden en niet van een mensheid die gestoord is... S.L.

- Intermezzo - Advies aan mezelf

21.05.2009

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de oplossing die aangereikt geworden is aan *X. en Y* ⁽²²⁾ ook inhoudt dat u optreedt in uw eigen naam en in naam van *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* en dat deze gezamenlijke opdracht u namens *Johannes de Stoutmoedige* aangekondigd wordt. Hij treedt dan op in uw plaats en wordt werkzaam, zoals u al hebt menen te merken bij iemand die u verleden dinsdag gezien hebt en waarin hij zijn opdracht vervuld heeft. Het zal telkens op deze onzichtbare en nauwelijks tastbare wijze gedaan worden en dit is een korte introductie ervan op een geschikt moment van uw tijdslijn. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze korte aankondiging van *Johannes de Stoutmoedige* tevens de aankondiging is van zijn werkzaamheid doorheen uw eigenste optreden en dat deze wijze van samenwerking de regel wordt. (&) En Het Zij Zo!

§ 3. De Intrede van de zielsvermogens en hun gevoelens in mijn leven en van de wilvermogens er aan toegewezen (Johannes de Stoutmoedige).

22.05.2009

AANHEF/WETTIGING . We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat u thans aan *Johannes de Stoutmoedige* het woord kunt geven die u zal spreken over de intrede van de zielsvermogens en hun gevoelens in uw leven en van de wilvermogens er aan verbonden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de wilvermogens als eindresultaat van de ontwikkelde zielsgevoelens u thans bekend gemaakt zijn geworden en door *Johannes de Stoutmoedige* van de nodige toelichting zullen voorzien worden en in hun begeleiding ervan geholpen zullen worden. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. *De Wet Zelf* zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: Dat heb je goed gedaan gisteren en eergisteren, samen met mij overigens, om de belagers met het puntje van je schoen de weg te versperren en de deur op slot te doen. Dit is een voorbeeld van misleiding door inspraak te verlenen aan verlangens en gevoelens, niet van de zielvermogens, maar van de aardse begeerte en lust, gecamoufleerd als zielvermogens of verlangens en gevoelens van de zielvermogens. Niets van dus. De echte zielsgevoelens en de wilvermogens die er uit voortspruiten zijn van een gans andere natuur en kaliber. U zult er onmiddellijk kennis mee maken, d.w.z. op directe wijze mee geconfronteerd worden en/of gedwongen worden te ontkennen dat zij het zijn. Dit is mijn werk, zegt hij. Vandaar dat hij tussenkomt van zodra er nog maar een schim van een poging gedaan wordt om jou of je omgeving hierin, hierbij of hiermee te misleiden. Sluw was het wel. Maar je gevoelens van wantrouwen werkten perfect, op een paar uur te na van een “dizzy” gevoel dat je al direct mag interpreteren als wezensvreemd. Je zult nooit, ik herhaal: nooit zul je dizzy

²² *Namen* worden hier vanzelfsprekend niet genoemd omwille van de bescherming van de privacy. S.L.

of wat dan ook vreemd te moede zijn van je eigenste wezen en de manifestaties ervan. Gegarandeerd! En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de wezenlijke verschillen die gevoelens hebben als ze van u zelf uitgaan of van een ander, gelijk welk ander wezen, er toe leiden dat u als geen ander ze zult herkennen als van u zelf of van iemand anders en dat de begeleiding van Johannes de Stoutmoedige hierin ruimschoots voldoende is ter verdere kennismaking er mee en als onderscheid ervan te leren is door u. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. *De Wet Zelf* zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: keren we nu de zaken om en vragen we ons af wat er dan zoal te doen staat voor wie kennis maakt met onze gevoelens en wilverlangens, dan is de regel dat zielsgevoelens en de wilvermogens er aan verbonden onder onze beheersmandaten vallen, d.w.z. dat ook ik mee bepaal of ze de mens verlaten en iemand anders bereiken, ja of neen. Bijgevolg heb je al de tijd om op vrijwillige basis je zelf de discipline op te leggen en/of aan te leren om de volledige – inderdaad de volledige – controle te verwerven en uit te oefenen over al je verlangens en begeerten, al je wensen en wilakten enzovoort. Het is geen licentie om er luchthartig mee om te gaan, zogenaamd omdat er toch niets verkeerd kan mee gebeuren, het is de ouderlijke zorg van de Vader in de Zoon die je de tijd geeft om je te leren besturen als een wijze bestuurder zoals Hij het gewild heeft. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de leerschool van de wilvermogens er voor gezorgd wordt en gewaakt dat geen onvertogen woorden of akten de mens verlaten naar anderen toe en dat dit een leerproces is waarbij de mens leert zichzelf ten volle te beheren en te besturen in de Woorden van de Heer Jezus Christus Zelf. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: wat nu de volgende taken betreft, zijnde het leren controleren van het gemoedsleven en het besturen van de wilakten zelf in hun uitwerking ervan, dit zal u aangeleerd worden door mij in een serie van gebeurtenissen – inderdaad, maar van een totaal andere allure en omvang dan de zopas afgeketste reeks van voorvallen en predisposities van u zelf naar de wetten van karma toe – en daarbij hoeft u niets anders te doen dan in eer en geweten te handelen en mij om advies te vragen zo nodig. Ik zal altijd even discreet optreden als u al van mij gewend geraakt bent. Dit is a.h.w. mijn merkteken en waarborgzegel: discretie en zachtmoedige aanwezigheid voor u en voor wie tegenover u zit of handelt. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de intimiteit van de handelingen zelf de Naam van Johannes de Stoutmoedige enkel geldt voor uw vijanden en belagers en niet voor u of voor de andere slachtoffers van intrusies of aanrandingen van hun integriteit of intimiteit. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: de *Wet van Mozes* en de *Wet van U Zelf* in Juxtapositie zullen u tevens duidelijk getoond worden in hun gelijkenissen en verschillen (verschillen vooral door de ontwikkelde geschiedenis, eerder dan door wezenlijke veranderingen ervan). U zult de gelegenheid krijgen, naar aanleiding van gebeurtenissen en voorvallen om iedere wet of onderdeel er van op een geschikte wijze te commentariëren en voor de mensen van uw gevolg beschikbaar te stellen. Deze geschreven opdrachten zoals men de *Wet van Mozes* en van *U Zelf* kan noemen, zullen voor de andere mensen toegankelijk gemaakt worden in hun eigenste zielsvermogens en verlangens. Zodoende dat ook zij er mee verder kunnen geraken op hun eigen, persoonlijke weg en wijze van bewandelen ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de *Wet van Mozes* en de *Wet*

van U Zelf in juxtapositie ermee geplaatst, opgetekend zal worden aan de hand van gebeurtenissen en voorvallen die, als voorbeelden genomen, duidelijk maken wat deze opdrachten die de Wet zijn inhoudt en aanleert aan elke mens afzonderlijk en in samenstelling ervan. (&) En Het Zij Zo!

§ 4. De concrete samenwerking tussen Johannes de Stoutmoedige en U Zelf, fysisch en psychologisch, gezien van uit de geest en de zielsvermogens – taakverdeling en hanteren van bescherming tegenover intrusies en magie (Johannes de Stoutmoedige).

27.05.2009

AANHEF/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat u thans aan *Johannes de Stoutmoedige* kunt vragen om samen met hem *de voorwaarden* te bepalen waaronder u zult samenwerken, *concreet gezien* dan, in de ontmoeting met groepen of individuen die op vijandige wijze trachten binnen te dringen in uw intimiteit en uw integriteit te schenden, dit ten einde het werk dat u doet en dat in opdracht van Jezus Christus Zelf en Zijn Heilige Geest ervan geschiedt, te vernietigen of om te voorkomen dat het zijn vruchten afwerpt. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u op concrete wijze samenwerkt met Johannes de Stoutmoedige en bijgevolg de afspraken met hem dient te maken over uw samenwerking inzake hanteren van vijandige inbreuken op u zelf, zowel op uw fysische integriteit als op uw geest en zielsvermogens en al hun lichamen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. De Wet Zelf zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*: gegroet andermaal, *Sam*. We hebben concrete afspraken te maken over onze samenwerking en de vormen die dat kan aannemen. Welnu, je hebt er al een paar voorbeelden van meegemaakt, hoe ik aanwezig ben, eventueel zelfs woordelijk het woord neem en de mensen toespreek ofwel discreet op de achtergrond verblijf en mijn werk verricht waarvoor ik gekomen ben. Dit alles bepaalt tevens jouw rol en werkzaamheid: wat ik te zeggen heb, zeg ik door jouw mond op de gekende en door Het Zij Zo gewettigde wijze, in woord en schrift dus en op het geschikte moment zoals je al meegemaakt hebt. Dit is één zaak. Mijn echte optreden echter, energetisch en telkens *specifiek in opdracht van de Heer Jezus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*, gebeurt in stilte en is door jou nauwelijks waar te nemen. Accepteer dit, het is de gemakkelijkste wijze van werken voor ons beiden. Je zult de vruchten ervan, van mijn optreden, merken in de gevolgen die nadien zichtbaar worden in de levensverrichtingen en gebeurtenissen van jezelf of van je medemens. Dit is een voldoende en valabele afspraak. Meer is niet nodig. Als het over echte magie en magische praktijken gaat neem ik mijn voorzorgen hier met wat ik zal noemen “de collega’s” en daar hoeft u absoluut niet in tussen te komen. Blijf daar af en ver vandaan! Wat de pogingen tot intrusies betreft, al of niet al aanwezig, al of niet merkbaar, al of niet al aangekondigd, ook daar treed ik op in stilte en met jouw medeweten en medewerking voor zoverre dit aanleiding is tot verdere opleiding van jezelf. Meer niet. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in een concrete samenwerking elk zijn taak toegewezen is geworden op een wijze die het voor beiden het gemakkelijkste te doen maakt en tevens de andere betrokkenen het minste hindert of betreft waar het niet nodig zou geweest zijn. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. *De Wet Zelf* zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: om te komen tot behandeling van alle mogelijke *intrusies en malafide praktijken* is het voor jou nog veel te vroeg om met voorkennis van zaken te kunnen optreden. Bijgevolg wordt dit gereserveerd voor ons hier die wel van wanten weten en hoe zelfs! Wees een goede observator en ga uit de wind staan. Het is je van harte gegund. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat op tijd en stond een hint van Johannes de Stoutmoedige ter zake dient opgetekend te worden om niet verloren te lopen in de veelheid van indrukken en voorvallen en dat dit op een systematische en geordende wijze zal gebeuren. (&) En Het Zij Zo!

April 2019 - Bij de Eindcorrectie voor de Drukversie.

We zijn tien jaar verder en wat is er ondertussen gebeurd? Veel en niet veel. Ik ben en blijf nog altijd ‘dezelfde’, met dezelfde mogelijkheden van heling, van aanhoren van mijn mediaal schrift, van geven van mediale adviezen aan wie het me vragen. Er “is geen onheil mij overkomen” (woord van David, destijds gesproken aan mij, jaren geleden al), ook geen mirakels of al te dramatische ontwikkelingen in de familie. Er zijn de gewone, gewende, kleine conflicten hier en daar (bv in de familie, met één van de kinderen). Er is een psychische ziekte geweest bij één van de kinderen, maar alles is goed behandeld en goed verlopen.

Ik kan wel zeggen dat alle adviezen die ik gegeven heb, zonder ‘voorspellingen’ te zijn of ‘wonderbaarlijke gebeurtenissen’ toch allemaal gebeurd zijn en het is zeer duidelijk geworden dat de “mediale Woorden en Boodschappen, gekoppeld aan de Verwezenlijking ervan in de aardse werkelijkheid” de totaliteit en waarheid, waarachtigheid ervan betekenen én waarborgen, al die jaren al.

Geen uitzonderlijke, spectaculaire gedragingen of gebeurtenissen, des te meer heilzame woorden en de verwezenlijking ervan in de dagdagelijkse werkelijkheid. Soberheid in bescheidenheid van woord en daad. Dat is het zegelmerk en maar goed ook!

ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN

DEEL C

DE WET ZELF

DE WET VAN MOZES EN DE TIEN GEBODEN

DE WET VAN U ZELF ALS IDENTITEIT GEGEVEN

DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE GEPLAATST MET DE WET VAN MOZES

OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND

DERDE HOOFDSTUK : DE WET VAN MOZES of DE TIEN GEBODEN en DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE ER MEE GEPLAATST (Johannes de Stoutmoedige)

I. TER INLEIDING VAN DIT HOOFDSTUK

27.5.2009

1. Tweede wet van de Wet van Mozes over de mens en zijn daden: gij zult niet doden wat God bewaard heeft voor Zichzelf. Gij zult niet kwetsen of hinderen of ergeren wat Hij voor Zichzelf gereserveerd heeft. *Of dat uit de eerbied en respect voor God en Zijn Schepping meteen ook de eerbied ontspruit voor de medemens en zijn recht op leven en welzijn. (Het Zij Zo!).*
2. De vierde wet van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf ermee in juxtapositie geplaatst zegt: eert degene die u geëerd heeft en vergeef aan wie u niet geëerd zou hebben. *Of dat de Wet van Mozes die zegt dat men dient te eren door wie men geëerd wordt en dient te vergeven aan wie u niet geëerd zou hebben, ongelijkwaardig is in haar aanspraken en gevolgen doordat hier de vrije wil bewust of onbewust, expliciet of impliciet dus, meehelpt vorm te geven aan dit gebod en slechts daardoor de ongelijkwaardigheid ook kracht van wet krijgt en op geen enkele andere wijze. (Het Zij Zo!)*
3. De Wet van Mozes en de Wet van U zelf in juxtapositie geplaatst er mee, betreffende ziekte en/of gezondheid en hoe die te herstellen is nadat de ziekte haar werk heeft verricht. *Of hoe de gewetensvolle verhouding tot het lichaam behoort tot de Wet Zelf en afgeleid kan worden van de eerbied en respectvolle zorg die men aan zichzelf als individu in de allereerste plaats*

door zichzelf zelf verschuldigd is geworden, zoals geformuleerd werd in de eerste en tweede wet van de Wet van Mozes en van U zelf ervan in juxtapositie geplaatst. (Het Zij Zo!)

4. De Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie geplaatst. Mijd en vermijd elke leugen, valse verklaring en onterechte commentaar op wie dan ook en waar dan ook en eis dit op voor u zelf evenzo. *Of: dat niet liegen, niet bedriegen, niet stelen, geen roddel of achterklap allemaal geboden zijn die de evidentie zelf zijn als men er het slachtoffer van wordt, maar niet zo vanzelfsprekend gevonden worden als men er zelf profijt mee denkt te doen aan zichzelf. (&) En het Zij Zo!*

AANHEF/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat *Johannes de Stoutmoedige* u thans zal informeren over de *Wet van U Zelf* zoals hij zelf die beleefd heeft, al de jaren van uw leven op aarde en dat, aan de hand van voorbeelden uit het verleden en het toekomstige heden, u alles kunt verklaard hebben over de *Wet van U Zelf*, in juxtapositie geplaatst tegenover de *Wet van Mozes* en de *Tien Geboden* die ervan afgeleid werden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de *Wet van Mozes* en de *Wet van U Zelf* in juxtapositie geplaatst ervan getuigen dat de evolutie in de *Wet Zelf* doorheen de geschiedenis er een is van uitklaring van posities en culturele aanverwante gewoonten, veeleer dan van wezenlijke veranderingen of toevoegingen van dien aard dat ze tot wezenlijk andere visie zouden moeten leiden over de mens en zijn roeping op aarde. (&) En het Zij Zo!

II. DE WET VAN MOZES of DE TIEN GEBODEN (vervolg)

§ 1. De tweede Wet van Mozes over de mens en zijn daden zegt: gij zult niet doden wat God bewaard heeft voor Zichzelf. Gij zult niet kwetsen of hinderen of ergeren wat Hij voor Zichzelf gereserveerd heeft. *Of: dat uit de eerbied en respect voor God en Zijn Schepping meteen ook de eerbied ontspruit voor de medemens en zijn recht op leven en welzijn. (Het Zij Zo!).*

AANHEF/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de *tweede Wet van Mozes over de mens en zijn daden* er een is van eerbied voor de schepping, voor zover de mens er heer en meester over is en van eerbied voor zichzelf, voor zover hij of zij in de andere medemens zichzelf heeft herkend of diende te kunnen herkennen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de eerbied en respect voor God en Zijn Schepping meteen ook de eerbied ontspruit voor de medemens en zijn recht op leven en welzijn. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: Wat God geschapen heeft, heeft Hij toevertrouwd aan Zijn Schepping tot zorg en behoud ervan. God

heeft a.h.w. Zijn Schepping losgelaten in de Werken van de Zoon ervan ⁽²³⁾ en Hij laat de Schepping zichzelf ontdekken en in vervulling gaan. Meteen ook stelt Hij, de Vader in de Zoon, Zijn *Wet van Zichzelf* er in ten toon aan de wezens die er deel van uit maken: respecteert de anderen, respecteert u zelf. Wie aldus respect verdient zal het ook *mogen opeisen* en dit is het tweede gebod: eert uw vader en moeder en ook het derde gebod er aan gelijk: eert en bemint uw naaste als u zelf. Dan geldt ook het gebod van: gij zult niet doden of kwetsen of ergeren, als een variant daarop. Er staat niet: gij zult nooit doden! Er staat: gij zult *niet* doden. Het verschil is duidelijk gelegen in de *negatie van de intentie* tot doden of ergeren of kwetsen of welke overweldiging dan ook. Het *doden met de intentie* te kwetsen en te ergeren, te vernietigen wat niet vernietigd kan of mag worden, daarover gaat dit gebod. Niet over de daad zelf van het doodmaken van een wezen, mens, dier of plant en mineraal ⁽²⁴⁾

Dit *fundamentele onderscheid tussen de daad en de intentie van de dader* draagt de gehele wet. De Wet gaat nooit over de daad zelf als zodanig, maar steeds over de intentie en de dader en zijn/haar bedoelingen. Daarmee worden als vanzelf een aantal daden en gebeurtenissen uit de Wet Zelf getild om verantwoording af te leggen tegenover zichzelf en tegenover de wetten van de schepping als dusdanig. Niet tegen over onze God en Vader. Tegenover Hem hebben we enkel onze intenties te verantwoorden, niet de daden zelf of de gevolgen ervan. De daden zelf hebben wel hun gevolgen en die hebben zich te verantwoorden tegenover de wetten van de natuur, de kosmos, de schepping zelf ⁽²⁵⁾.

Keren we de zaken om en vertrekken we van de daden. Een moord, een verkrachting, een opzettelijke verwonding, een kwetsend woord en wederwoord, actie en reactie van uit woede, boosheid, ergernis en frustratie is *op zichzelf een kwaad*, voor zover het de schepping betreft. Het is *tevens een kwaad voor zover het God betreft in Zijn Liefde tot Zijn Schepping en haar wezens*. Het is

²³ “*In de Werken van de Zoon ervan*”: de tekst is hier onduidelijk. Gaat het over de Werken (in de Schepping) van de Zoon Gods, de tweede persoon van de Heilige Drievuldigheid, Jezus Christus als Godmens of gaat het over ‘in de Werken van de Zoon ervan’, d.i. ‘van de Schepping’? En wie is “de zoon van de schepping” dan? Dat zal Geborah, Vif Piscoul en Johannes de Stoutmoedige ons nog nader moeten verklaren... S.L. DE PADVINDER SPREEKT: hier is welbepaald Jezus Christus, de Zoon Gods, tweede persoon van de Drievuldigheid bedoeld. De Vader in de Hemel laat aan de Zoon Gods de werken over die Hij gewild heeft en in Zijn Raadsbesluiten opgenomen heeft. Er is geen ‘aparte Zoon van de Vader voor de schepping’ voorzien... De Logos is de Zoon Gods zoals Hij het Woord Gods is dat Werkelijkheid wordt in zijn Persoon en dat is voor ons Jezus Christus, de Messias en onze Heer en Meester en Verlosser. Amen. En het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de Zoon Gods in Zijn Woord de Werken van de Vader realiseert en dit doet als volgt uit de Wil van Zijn Vader. (&). En Het Zij Zo! DE PADVINDER (15.02.2015).

²⁴ *Niet de daad zelf van het doden, maar “niet doden wat God bewaard heeft voor Zichzelf”*: de intentie en bedoeling is voor de Wet/de Vader van tel. S.L.

²⁵ *Immanente rechtvaardigheid en straf?* Sommigen zullen hier spreken over immanente rechtvaardigheid en straf of beloning die als het ware aanwezig is/gereed ligt in de daden die we stellen, afgezien van de intentie of instelling waarover we rechtstreeks tegenover God verantwoording verschuldigd zijn. Dit probleem van immanente rechtvaardigheid of gevolgen die rechtstreeks voortvloeien uit de daden die we stellen zijn bijna hetzelfde als de gevolgen die uit natuurfenomenen voortvloeien. S.L.

een *kwaad in de intenties ervan*, voor zover het God en de mensen betreft in hun recht op onze liefde en eerbied door ons, voor ons ⁽²⁶⁾.

Daartoe is *in de mens ingeboren* en aanwezig het *onmiddellijk aanvoelen* van wat hem/haar kwetst of ergert en is er zijn/haar *onmiddellijke verdedigingsreflex* tegen elke aanval van zijn/haar integriteit en levensloop. Deze reflex van verdediging is dus op zichzelf niet alleen normaal, maar moreel en ethisch *verantwoorde zelfverdediging*. Tot zover de *rechten van de mens*.⁽²⁷⁾

Daartoe is ook in de maatschappij van volken en staten de organisatie en *wetgeving* gegroeid die deze *zelfverdediging erkent en accepteert als gewettigd* en is ook de *collectieve zelfverdediging* in geval van agressie van een land of volk erkend en gewettigd geworden. Helaas echter, houdt de mens daaraan een gevolg over van onterechte wraakgevoelens en onterechte uitoefening van de wraak, die verre het aangedane onrecht kan overschrijden. Intern, in elk land, is daartoe *het apparaat van het gerecht* en zijn handlangers van politie en onderzoekers opgericht om zich te positioneren als middelaar tussen de wraakgevoelens van de slachtoffers en de bestraffing op maat van de daders. Dit zelfde apparaat van matiging en mildheid ontbreekt nog op wereldschaal of wordt niet voldoende gerespecteerd. We zullen het er later uitvoerig over hebben als we spreken over de organisatie van de mondiale problematiek, zoals hij in de toekomst zal moeten gebeuren ⁽²⁸⁾.

WETTIGING. En het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat zelfverdediging en collectieve zelfverdediging onterecht kunnen uitmonden in collectieve wraakneming of individuele wraakacties en dat daartoe de nodige instellingen dienen te functioneren om dit kwalijke proces ten dode op te heffen of om te leiden tot een doenbare, voor verzoening vatbare levenswijze. (&) En Het Zij Zo!

§ 2. De vierde wet van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf ermee in juxtapositie geplaatst zegt: eert degene die u geëerd heeft en vergeef aan wie u niet geëerd zou hebben. *Of: dat de Wet van Mozes - die zegt dat men dient te eren door wie men geëerd wordt en dient te vergeven aan wie u niet geëerd zou hebben - ongelijkwaardig is in haar aanspraken en gevolgen doordat hier de vrije wil bewust of onbewust, expliciet of impliciet dus, meehelpt vorm te geven aan dit gebod en slechts daardoor de ongelijkwaardigheid ook kracht van wet krijgt en op geen enkele andere wijze. (Het Zij Zo!)*

²⁶ *Drie betrekkelijkheden, drie nuanceringen*: dit is al een verduidelijking die telt en die de puntjes op de i zet in de relatie met God de Vader, met de Mens en met de schepping. Mede door deze wijze van formuleren wordt de mens pal voor zijn verantwoordelijkheid geplaatst, wie hij ook is en van welke godsdienst of cult of beschaving ook. Het gaat niet meer om alles zo maar door te schuiven op de schoot van de Vader en Zijn Eendoordeel. S.L.

²⁷ *Rechten van de Mens*: Van uit de antropologie weten we hoe divers en soms radicaal verscheiden de menselijke beschavingen dit aanvoelen interpreteren van uit hun eigenste opvoeding en traditie of historiek van de stam of cultuur. Het is een boeiende studie op zichzelf om na te gaan op welke diverse wijze dit universele 'aanvoelen' vertaald en vertolkt kan worden in de context van de existentie van de collectiviteit van volken en beschavingen. Sommigen hebben, juist op basis van het feit van deze wel opvallende diversiteit en het 'afwijkende gedrag' dat er uit volgt, betwist of er wel sprake kan zijn van een dergelijk universeel aangeboren aanvoelen. Cf gewetensfunctie. S.L.

²⁸ Zie verder in het vierde hoofdstuk: De samenleving ingebracht in de ethica. S.L.

04.06.2009

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en het is *Johannes de Stoutmoedige* die spreekt, in overleg met *U Zelf, Sam, en met Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u thans een *moeilijk hoofdstuk* aansnijdt van *ongelijkwaardige behandeling* van U Zelf en van de anderen: het is namelijk aan de anderen toegelaten u niet te eren, terwijl U Zelf alle eer dient te bewijzen aan al wie U Zelf eert en respecteert... Hier dus absoluut geen oog om oog of tand om tand maar: ongelijkwaardigheid van uitgangspositie geldt als ongelijkwaardigheid voor verantwoording. Blijkbaar vraagt men aan U Zelf meer dan aan iemand anders! Dit is maar schijnbaarheid, als men tenminste goed beseft dat de Wet van Mozes en evenmin de Wet van U Zelf niet gesteld is ter wettiging van individueel gedrag, maar zich richt, ondubbelzinnig en zonder omhaal, tot al wie er kennis van neemt: U Zelf in de eerste plaats natuurlijk, maar ook allen die hem – de Wet Zelf zoals hij door U en door Mozes gesteld is geworden – aanhoren of ter harte nemen. Niet dus aan degenen die hem - die Wet - niet horen of niet willen horen! Vandaar de ongelijkwaardigheid in verantwoording en schuldvraag: wie bewust deel heeft aan het aanhoren van de Wet, wie ze dus aanhoort en ter harte neemt, acht zich er ook aan gebonden. Wie niet zo ver aan toekomt of wie zich er vrijwillig, bewust of onbewust, voor afgesloten houdt is niets verschuldigd. Althans niet aan deze wet. We verklaren ons nader echter.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de Wet van Mozes die zegt dat men dient te eren door wie men geëerd wordt en dient te vergeven aan wie u niet geëerd zou hebben, ongelijkwaardig is in haar aanspraken en gevolgen doordat hier de vrije wil bewust of onbewust, expliciet of impliciet dus, meehelpt vorm te geven aan dit gebod en slechts daardoor de ongelijkwaardigheid ook kracht van wet krijgt en op geen enkele andere wijze. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *U Zelf en met Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat deze juxtapositie van U Zelf en Mozes maar zin heeft als u bereid bent er de gevolgen van te dragen. Dit is ook waar voor deze wet van respect en eerbied voor degene die ze aanhoort en die niet geldt voor degene die er niet aan toe komt. Immers hangt het van de vrije wil af of men al of niet geneigd zal zijn dit gebod ter harte te nemen. Wie neen zegt, krijgt een neen. Wie ja zegt dient een ja te willen volgen en er de respectabele gevolgen van op zich te nemen. Zo iets als: “Wie Mij Liefheeft, neme zijn kruis op en volg Mij” ⁽²⁹⁾. Precies uitgedrukt: wie er al aan toe is om de diepere zin en uitnodiging ervan te begrijpen en te kunnen waarderen bijgevolg, neme hier zijn verantwoordelijkheid op en neme het vooral niet kwalijk aan de anderen dat ze dit nog niet doen of gedaan hebben. Het gaat om een niveau van waardering kunnen voelen en verantwoordelijkheid kunnen opnemen, daar waar anderen daar nog niet aan toe zijn, dus ook niets kwalijk te nemen zijn. Zo gesteld is de wet helder en voor iedereen duidelijk, elk op zijn niveau en ze is mild voor iedereen.

Maar wat is *de inhoud* van deze vierde wet van Mozes en van U Zelf in juxtapositie er mee gesteld? Waarover gaat het eigenlijk? Het gaat over de diepere zin van de *nederigheid* en de ontdooiing van *de trots* als onwelkome spelbreker in de menselijke verhoudingen. Het gaat evenzeer over de

²⁹ Evangelie: Matt. 16 -24; Luc. 9 -23; Marc. 8 - 24

ongelijkmatige evolutie van mensen onderling, over *ieder zijn tijd dus en zijn omstandigheden* – vergelijk het met het kind en de volwassene en met wat Paulus zei: “toen ik een kind was, sprak en handelde ik als een kind, nu ik volwassen ben geworden, spreek en handel ik als een volwassene” (³⁰). Het gaat om *Stadia op de Levensweg* (S. Kierkegaard – zie verder). Wie vordert en zich als een kind zou gedragen in zijn waardering over zichzelf, maakt zich gewoon belachelijk in eigen ogen en die van een ander. Maar het gaat nog veel verder: niet iedereen kan begrijpen dat men nederigheid niet moet evalueren als op de buik rondkruipen en doen alsof men de kleinste is of de geringste. Wees gerust de beste, de betere dan de beste zelfs. Maar wees bovendien en vooral dan nederig, zijnde bewust van uw positie daarin, die geen positie van voorrecht is maar van voorrang in tijd en ontwikkeling. Niet meer, niet minder.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de ongelijkwaardige behandeling van zichzelf en van de medemens voortspuit uit de *ongelijktijdigheid* (³¹) waarin de mensen zich bevinden en geen aanspraken doet op meerwaarde als zodanig of daardoor gewettigd zou zijn. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. *Johannes de Stoutmoedige* zegt: wie als een trotse pauw de pauwenveren van zijn staart open spreidt, moet niet verwonderd zijn dat er pauwstrijkers op af komen. Jaloers en submissief als ze zijn, zullen ze tegelijk de imitatie willen doen van wie je bent. Dit zijn nog de minst schadelijke: je kunt ze negeren en met een kluitje in het riet sturen. Maar veel gevaarlijker is het wanneer andere pauwen, met evenveel veren als jij, je tegemoet komen en ook de veren opzetten. Dan ben je vlug geneigd om je tegen de andere te weer te stellen en in de slalom te gaan voor wie het rapste, het beste, het grootste, het dikste is en heeft en ga zo maar verder. Met andere woorden, een dergelijke wet is dikwijls vooral van toepassing op zeer triviale wijze, niet zozeer in de hooghartige teruggetrokkenheid van de mediterende ziel over eigen grootsheid, maar eerder op de dag van heden in de straat van heden en met de voorbijgangers van heden als prettig geamuseerde toeschouwers van zoveel interessante hanengevechten tussen pauwen. Gedenk onze woorden, de dag dat je gevierd wordt.

Nog veel moeilijker wordt het om zich de eerbetuigingen van het lijf te houden die, hoewel gemeend en goed bedoeld, in feite je van de wijs brengen en vooral van de weg af. We bedoelen eerbetuigingen die je werk geven. Niet het werk dat je wilde doen of deed tot dan toe, maar werk dat toevallig beter uitkomt voor de eerbetuiging zelf en voor de eerbetuygers in het bijzonder dan. Een grotere nood aan zelfstandigheid, nederigheid en doorprikte trots is niet denkbaar dan. Onthoud onze woorden als het zo ver dreigt te komen en wij je vriendelijk op de schouder tikken en vragen: En?

Het moeilijkste is nog wel als eer betuigen een soort wet wordt en oneer oogsten een schande of maatschappelijke degradatie meebrengt. Zelfs vervolging (zie vroeger, zie later misschien) of regelrechte miskennen van je eigenwaarde. Kruip dan maar vlug in je schelp, niet van je trots, maar

³⁰ Paulus: 1 Corinthiërs 13 - 11

³¹ *Ongelijktijdigheid*: natuurlijk niet van de Rolex of van de atoomklok, maar ongelijktijdigheid van de subjectieve historiciteit in ieder individu en in de diverse mensengemeenschappen en culturen. Elk heeft zijn tijd en daarvan is de aardse tijdelijkheid maar de klok en niet de tijd zelf... S.L

van je nederige dienstbaarheid van altijd en overal zoals nu en in het verleden geweest is. En gedenk onze woorden: de wet is de wet, maar de Gave is de Gave ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de Wet van U Zelf u behoedt voor uitschuivers en vergissingen, maar dat niettemin de trots en de valse eigenwaarde op hun onechtheid dienen voorzien te worden, wil men met recht en reden kunnen zeggen dat men de Wet gehoorzaamd heeft die zegt: eert wie u eert en vergeef wie u vergeten was te eren. (&) En Het Zij Zo!

§ 3. De Wet van Mozes en de Wet van U zelf in juxtapositie geplaatst er mee, inzake ziekte en/of gezondheid en hoe die te herstellen is nadat de ziekte haar werk heeft verricht. *Of hoe de gewetensvolle verhouding tot het lichaam behoort tot de Wet Zelf en afgeleid kan worden van de eerbied en respectvolle zorg die men aan zichzelf als individu in de allereerste plaats door zichzelf zelf verschuldigd is geworden, zoals geformuleerd werd in de eerste en tweede wet van de Wet van Mozes en van U zelf ervan in juxtapositie geplaatst. (Het Zij zo!)*

06.06.2009

AANHEF. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is *Johannes de Stoutmoedige* die spreekt. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat we nu een moeilijk, maar zeer interessant en vruchtbaar onderwerp zullen aansnijden dat u, meer dan gelijk welke andere wet van de *Wet Zelf* of van de *Wet van Mozes en van U Zelf*, zal helpen om gezond te leven en gezond te sterven, als het ooit zo ver gekomen is dat u het tijdelijke met het eeuwige, letterlijk, mag opgeven en verwisselen. We bedoelen te spreken over *ziekte en gezondheid*, maar we zullen dit merkwaardigerwijze doen op een manier die je nog niet gewend bent (om de dingen zo te bezien).

INFORMATIE. Allereerst even over *je eigen gezondheid*. Ziekte of wat er voor doorgaat in termen van de actuele geneeskunde, is een proces van het lichaam om vooralsnog, bij stress of een andere aandoening die gevaar oplevert voor zijn integriteit en functionaliteit, *het geheel te verkiezen boven het heil van de delen of van de onderdelen, zegge functies en orgaanwerking*. We geven een voorbeeld. Je kneust je enkel en dan zal het lichaam er voor zorgen dat je genoeg pijn, moeheid, koorts zelfs, ontwikkelt zodat je wel moet rust nemen en dat die enkel kan verkrijgen wat hij nodig heeft, namelijk: 1. rust. 2. nazicht 3. correctie van zijn functie 4. aandacht door er aandacht aan te geven, wat weer eens door de pijn zal gedragen worden. Anderzijds zal het lichaam verder functioneren, rekening houdende met het momentane zwakke broertje in het geheel. Dit is niet altijd naar de zin van het geheel (dat bvb. wil gaan dansen of winkelen), maar “First Things First” is de regel en die wordt dan willens nillens toegepast. Dit is een algemene regel bij ziekte, stoornis, gebrek of letsel: het geheel wordt aangemaand rekening te houden met het onderdeel. Het onderdeel krijgt zo goed en zo kwaad als maar mogelijk is wat het hiertoe nodig heeft om zo snel mogelijk zijn normale werking te kunnen hervatten.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze algemene voorstelling van zaken die het lichaam regelen en de wetten ervan dienen als voorbeeld van gelijk welke ziekte, stoornis of gebrek die optreedt in het lichamelijke gebeuren van de fysieke

mens en dat enkel in de *verouderingsprocessen* ⁽³²⁾ daartegenover een uitzondering staat, geordend als deze zijn door gans andere wetten van de fysica dan de wetten van het leven zelf. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: de tussenkomst van de ‘opererende’ mens (homo operandi) en zijn tactieken en optieken (modus operandi), is niet altijd de gewenste in die zaken. Met andere woorden: de handelende mens is tegenover zichzelf niet altijd de ‘bekwame ouder’ die het lichaam zich had mogen wensen te ontmoeten. Integendeel geraakt de mens, individueel en zelfs collectief, vlug behekt door de idée fixe van gezondheid - alsof permanente staat van gezondheid en welbevinden een must is en geen harmonische uitkomst van het levensproces - en bovendien verdraagt de mens geen ziekte, gebrek of stoornis zomaar. Hij beleeft het niet alleen als een falen of uitvallen van functie, maar ook als een aantasting van zijn eergevoel en waardigheid of waarde zelfs. Hij is beschaamd, voelt zich verward en zelfs schuldig en vooral chaotisch en onbekwaam tot een adequaat antwoord. Hij/zij kent het eigen lichaam nog amper, beschouwt het als een gegeven dat, zoals het een goede ezel past, steeds gereed moet staan om hem te dragen waarheen hij of zij bepaald heeft – bepaald ‘op soevereine wijze’ in zijn mentale hoofd en zonder naar de ezel zijn gezondheid en staat van welbevinden te kijken – bepaald om te gaan, te staan of te verkeren waar hij/zij het wenst of wil. Deze houding en verhouding zijn het eerste wat je te veranderen hebt in je hantering van leven en gezondheid. En wie zegt veranderen, zegt aanpassen en veranderen van gedrag en gewoonten, hierbij in acht genomen “tijd en omstandigheden” en die zijn er vooral bij jou van de aard van leeftijd en vrije tijdsbesteding voor je goedvinden en je goed voelen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de mens die je bent je moet leren gedragen tegenover het lichaam dat je bent als een goede ouder en wijze grootouder, dit gezien de tijd en omstandigheden je toelaten hier veel aandacht aan te besteden. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: jawel, Sam, beste Sam, je moet een aantal zaken veranderen en aanpassen, indien je van broeder ezel houdt en hem respecteert zoals het hoort. Dit gezien zijn leeftijd, maar ook gezien de tijd die je ter beschikking hebt daartoe. Geef het maar toe, je beschouwt ontspanning, wandelen, gaan zwemmen, in de tuin werken, onder mensen komen enz. enz. eerder als een tijdverlies dan als een aangename tijdsbesteding. En je denkt met rusten en slapen genoeg energie te sparen en je lichaam genoeg te laten betijen zodat het je dan weer verder met genoeg en voldoening kan helpen dragen. Maar bekijk het gerust eens zoals je een hond of ander geliefd huisdier zou bekijken: is het vooral rust en slapen dat het dier nodig heeft? Is het veel eten en genoeg drank die ontbreken? Is het bewegen,

³² *Verouderingsprocessen*: noteer goed, beste lezer dat hier een duidelijk en onmiskenbaar onderscheid gemaakt wordt tussen 1. Ziekte en 2. Ouderdomsverschijnselen, “geordend als deze (laatste) zijn door gans andere wetten van de fysica dan de wetten van het leven zelf”. Begrijp me goed: ik zou als S.L. op mijn eentje dergelijke uitspraak nooit zelf durven doen, laat staan kunnen verantwoorden. S.L.

wandelen niet veel aangenamer voor het dier dan thuis naast je te moeten liggen wachten? Zeg het nu zelf en vraag het eens aan haar, onze Zingara, ⁽³³⁾ of aan je eigen ezeltje.

Is dat alles, zul je zeggen. Neen, hoegenaamd niet. Dit is wel een goed begin. Het getuigt van een ommekeer in de mentaliteit, een verandering van optiek en tactiek, dus van je *modus operandi*. Het lichaam zal daar 'op zijn lichaam's' op reageren, d.w.z. dat heel graag hebben. En daar ging het om. Eenvoudig hé! Dan zullen al een aantal signalen en kleine vervelende alarmtekentjes verdwijnen, zegge gehoord zijn en zwijgen bijgevolg. Dan komt het grotere werk aan bod en dat betreft de rugklachten en aanverwanten. Dit is privé echter en geen spek voor de bek van de liefhebbers van de Wet van Mozes en van U Zelf. Ieder heeft het zijne te doen en te laten.

Waar we het dus nu verder over hebben is over het algemene belang van de *houding en verhouding tot het lichaam*, als drager van onze menselijkheid voor de tijd dat we op aarde vertoeven en daar heeft de Wet van Mozes tal van bepalingen ingelast die toen, voor de Joden is de woestijn, van kapitaal belang waren. Inclusief het vermijden van varkensvlees, waaronder dat van wilde varkens en gekweekte varkens evenzeer. Inclusief het scheiden van het keukengerief voor melk en voor vleesproducten. Enz. enz.. Wat is de essentie van de bepalingen van de Wet van Mozes op dat gebied? Het zijn allemaal maatregelen van hygiëne of van mentale hygiëne. Of het zijn richtlijnen voor het goede geweten en gezonde verstand, zoals het moet heersen tussen mensen onderling en tussen de mens zelf en zijn innerlijke levensstroom, het *Geweten Zelf* ⁽³⁴⁾ namelijk. M.a.w. het zijn geen kapitale, eeuwige waarden die hier vertolkt worden, maar ze waren wel van actueel levensbelang toen, voor het zwervende volk van Israël in een vijandig en onbekend gebied.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de gewetensvolle verhouding tot het lichaam behoort tot de Wet Zelf en afgeleid kan worden van de eerbied en respectvolle zorg die men aan zichzelf als individu in de allereerste plaats door zichzelf zelf verschuldigd is geworden, zoals geformuleerd werd in de eerste en tweede wet van de Wet van Mozes en van U zelf ervan in juxtapositie geplaatst. (&) En Het Zij Zo!

§ 4. Het Woord dat God gegeven heeft wordt Werkelijkheid in zijn Licht en zijn Duisternis tevens en tegelijk. *Of: de Wet Zelf die spreekt over het Woord Gods als Licht gegeven, als Duisternis gebracht soms, omwille van het Licht.*

10.06.2009

AANHEF/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *De Wet Zelf* zegt, in *Naam van Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u thans kunt voortgaan met de doorgave van de woorden van *Joannes de Stoutmoedige* die in naam van *Ons Zelf* zal spreken over het *Woord Gods* zoals hij het gehoord heeft en zoals ook u het zult horen door zijn bemiddeling en voorspraak ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de woorden van Johannes de

³³ *Zingara* was de naam van onze hond toen, inmiddels overleden en nu is het Milly Menina die deze belangrijke plaats in ons gezin ingenomen heeft. S.L. (2014).

³⁴ *Geweten Zelf*: Het Zelf voor zover het in het bewustzijn geweten is. zie de lijst van Trefwoorden en hun Definities. S.L.

Stoutmoedige de *Waarheid Gods* gehoord wordt zoals hij zelf ze van Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan heeft gehoord voor u. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is *Johannes de Stoutmoedige* die spreekt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*. Hij zegt: wanneer *De Wet Zelf* spreekt in onze aanwezigheid is het alsof *wij* spreken tot u, *Sam*. Dit spreken van De Wet Zelf is ons ingegeven door Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan, opdat op deze wijze gehoord mag worden wat *Het Woord Gods* spreekt naar ons toe, *U Zelf* die ook *Mij Zelf, Ons Zelf* dus is. Deze wijze van spreken is geen gewone spraak zoals we hier onder elkaar voeren. Deze wijze van spreken van het Woord Gods is een spreken van *Licht en Duister in één Woord*. De *Openbaring Gods is een Woord dat gesproken wordt*. Het *Woord Zelf is God, in Zijn Zoon aanwezig, in de Heilige Geest ervan*. Het Woord nu dat *de Zoon* spreekt naar ons toe is niet de Zoon van de Zoon, zoals mag verwacht worden, maar de woorden die aldus werkelijkheid worden zijn het Heelal en zijn wetten, inbegrepen de schepping van de mens en van al zijn kinderen en nazaten. *De schepping*, of wat u en ik de schepping noemen, *is dus het Woord van het Woord Gods, gemaakt en niet geboren echter uit God*. Vandaar dat de Zoon zowel Licht als Duisternis is voor ons, zijn schepselen. Het Licht als Duisternis gegeven is geen duisternis zoals de Schepper het ziet of bedoelt naar ons toe, maar is duisternis omdat wij het duisternis noemen, zijnde duisternis voor onze ogen, ook voor onze geestelijke ogen. De *Timor Dei* is er het gevolg van... Het valt ieder schepsel moeilijk om die Duisternis geen duisternis in zijn eigenste betekenis van schepsel te noemen en om ze dus te aanvaarden als Licht - en - Duisternis te samen en meteen. Omwille van de *Liefde Gods* echter wordt deze Duisternis niet gecapteerd als liefdeloosheid of onverwachte straf of iets anders dat naar (naargeestig) of antimenselijk van aard zou zijn. Het wordt alleen niet begrepen als Licht. Het valt de rede van de mens, ook zijn hogere rede van de geest moeilijk om dit "Duistere" aspect van het Woord te begrijpen, laat staan het te aanvaarden. Maar door de betoonde Liefde erin aanwezig wordt langzaam het Duister tot Licht en wordt in een goddelijk mede - begrijpen aan de mens geopenbaard als *Gods Wil of Gods Gebod of Gods Aanwijzing*. *Gods Weten* is er in aanwezig en dit Weten geeft aan het geliefde schepsel de nodige uitleg in overgave eraan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de mens als schepsel door de Liefde Gods gedwongen wordt tot luisteren en zien van het Woord in zijn Licht en Duisternis tevens en tegelijk, maar dat de Liefde Gods ook meteen de Duisternis in Licht verandert door Zijn Woord aan de geliefde mens uit te spreken in Liefde en Barmhartigheid. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat het Woord Gods in de Zoon gesproken thans spreekt tot de aarde als Woord van het Woord Gods. Dit Woord zegt: wordt wakker, mensen van de aarde en valt neer voor *de verschrikking* die komt over u zelf, want *geen ander woord zal u gegeven worden dan de verschrikking van U Zelf door U Zelf* ⁽³⁵⁾. Dit is het woord dat de schepping thans aanhoort en zal uitwerken, door de Duisternis van het Woord gegrepen en geleid tegelijk.

³⁵ *Geen ander woord zal u gegeven worden dan de verschrikking van U Zelf door U Zelf*. Ik roep er DE PADVINDER BIJ! Want dit is misschien wel de meest duistere en tegelijk meest verhelderende zin uit het gehele Boek Een. Als Westerse mensen hebben we tegenwoordig heel veel te doen met Het Zelf:

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het Zelf zelf zichzelf als verschrikking zal vertonen aan de mens zelf en zodoende de weg openen naar de waarheid ervan, van het Zelf zelf. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de verschrikking van het Zelf zelf er in bestaat dat de afgrond opengaat die het Zelf zelf in zichzelf kan beschouwen wanneer het tot zichzelf keert en geen Niets, maar de verschrikking tegemoet gaat.

WETTIGING. En Het Zij zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de diepte van het Zelf geen Niets maar verschrikking wacht, aangezien het diepste zelf in zijn woord niet kan begrepen worden zonder de Liefde Gods die het woord ervan spreekt en geeft als Zijn Gave meteen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de verschrikking die optreedt in het Zelf zelf niet moet begrepen worden als angst voor het Niets of als wanhoop of als duisternis waarin het niets optreedt, maar integendeel *een Licht is dat verschrikkelijk is* en niet begrepen wordt als zodanig. Dit licht, verre van aantrekkelijk of verleidelijk te lijken, schrikt af en doet de mens de ogen sluiten ervoor. Tot hij of zij door het Woord Gods in de Zoon gesproken als Zijn Woord, gewekt wordt en de ogen opent en het licht tegemoet treedt als in Liefde gegeven.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat verre van een niets te zijn of te lijken, de verschrikking van het Zelf zelf zich aandient als licht dat niet begrepen wordt en duisternis blijft tot het Woord van het Woord het wekt in de mens en hem/haar uitnodigt in te treden in dit licht. (&) En Het Zij Zo!

§ 5. Nabeschouwingen en een Nawoord van de Heer Jezus Christus Zelf

14.06.2009

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*, dat u thans *Johannes de Stoutmoedige* kunt aanhoren en vragen stellen i.v.m. de hierboven gesproken woorden van *Het Woord Zelf*, zoals hij, *Johannes de Stoutmoedige* ze gehoord heeft van de *Heer Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*. Hij zegt: gegroet, *Sam*. Andermaal zullen we u de *toegevoegde waarde* niet

ken u zelf, kom tot u zelf, luister naar u zelf, wees u zelf enz. Dat Het Zelf zelf en dus ook U Zelf veel gecompliceerder van samenstelling en leven is dan we dachten en zelfs tot “verschrikking van ons zelf door ons zelf” kan leiden, is ongewone taal en op zich al bangelijk. Toch heb ik – anno 2015 – het vermoeden, de bijna-wetenschap dat dit woord hierboven waar is en waarachtig en ons zal verrassen in de komende jaren op nooit gehoorde of geziene wijze. Gedenk mijn woorden als u ook zo ver zult gekomen zijn en “de verschrikking van U zelf” meent ontdekt te hebben... DE PADVINDER (2015).

onthouden die een *uitspraak van de Heer Jezus Christus* u van harte meegeeft. Het is namelijk zo dat de gesproken woorden in de volle betekenis van hun werkzaamheid zichzelf zullen ontplooien en verwezenlijken. Het is daarom niet aangewezen om ze van veel commentaar te voorzien, vooraleer de werkelijkheid ze zal achterhaald hebben en duidelijk gemaakt hebben. Het is echter van des te meer belang dat u deze woorden gehoord en begrepen zult hebben in uw hart, om nadien, als de werken ervan voor uw ogen zullen verschijnen, ze te kunnen verbinden aan de werken. Dit zal op zichzelf geschieden, zonder dat u bijzondere inspanningen ervoor hoeft te doen. Dit gezegd zijnde, laat ons nu toe om verder te gaan met de eigenlijke uitspraken van Het Woord Zelf, zoals Ik Zelf ze gehoord hebt in de Geest ervan door Jezus Christus Zelf uitgesproken en naar u toe bedoeld. *De Heer Jezus Christus* zegt mij dat u helemaal niet hoeft te vrezen voor onverwachte toestanden die uw leven of uw werken zouden overhoop gooien, maar dat u op een geleidelijke wijze ingeleid zult worden in Zijn Werken zoals Hij ze bedoeld heeft en wenst door te geven aan de mensen rondom u. Het is dus aangewezen dat u steeds en altijd op rustige en nuchtere wijze alles in beschouwing neemt en u op geen enkele wijze van uw stuk laat brengen door wie of wat dan ook. Hij kent u zegt Hij en gij kent Hem, zegt Hij. Dit is genoeg.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit alles blijkt dat u steeds in de rechte lijn van David en in goed vertrouwen en samenhang met Johannes de Stoutmoedige, Vif Piscoul, David, Geborah en ook Paracelsus kunt verder werken, zonder u van de wijs te laten brengen door wie of wat dan ook. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *Vif Piscoul*. ⁽³⁶⁾ Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*, dat u thans ook de gevolgen die er eventueel zouden zijn van tussenkomsten van derden en die wegen op uw omgeving of uw levensomstandigheden kunt opschonen, op de wijze en onder begeleiding van Vif Piscoul en Johannes de Stoutmoedige. Deze opkuis in de materie kan gebeuren op een wijze die alles duidelijk maakt, ook voor u, wat moet duidelijk gemaakt worden bij een dergelijke operatie. Dit zal u toelaten om nadien op eigen wijze deze procedures verder te zetten en ze zullen een preventieve werking toelaten aan U Zelf, voor U Zelf en uw omgeving. Deze procedures zullen u door Johannes de Stoutmoedige en Vif Piscoul tezamen en op duidelijk hoorbare wijze, opgedragen worden. Gelieve ze precies uit te voeren en steeds ter goedkeuring en wettiging ervan door Het Zij Zo te laten voorafgaan en vergezellen nadien.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de noodzakelijke procedures van opschoning en opruiming van materiële gevolgen van intrusies thans aan de orde zijn en door Johannes de Stoutmoedige en Vif Piscoul te samen aan u zullen uitgelegd en vervolgens onder hun begeleiding uitgevoerd worden. (&) En Het Zij Zo!

³⁶ “in overleg met Vif Piscoul”: hier ontbreekt de anders overal aanwezige “in overleg met Vif Piscoul en U Zelf”: dit is echter geen fout in de opname van de mediale informatie, maar zo gewild: de informatie die volgt is aan mij gericht en betreft, betreft Mij Zelf. Het is logisch dat ik deze informatie aan mij, Mij Zelf enkel krijg van mijn beste vriend Vif Piscoul en niet ook “van Mij Zelf”. S.L.

17.06.2009

AANHEF/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt. Zij zegt, in overleg met *U Zelf en Vij Piscoul* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat u thans kunt leren van *Vij Piscoul en Johannes de Stoutmoedige tezamen*, hoe u de achtergebleven gevolgen in de vormgeving van de materie dient op te schonen en op te ruimen, als daar zijn gevolgen van ingrepen door derden op u zelf en op uw naaste omgeving en ook gevolgen, bij procuratie toegebracht, aan degenen die u hebben ontmoet en gevraagd hebben hen te helpen bij de bestrijding van dit soort van ingrepen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat op deze wijze alle achtergelaten gevolgen van ingrepen van astrale en subterrane aard in U Zelf en in uw naaste omgeving of bij degenen die U Zelf om hulp hebben gevraagd, teniet gedaan worden en opgeschoond in al hun materiële aspecten ervan. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en het is *Johannes de Stoutmoedige* die spreekt. Hij zegt: vooreerst gegroet, *Sam*, en met onze excuses voor de langdradige uitleg die we hier dienen te geven en *nu pas kunnen geven nadat* de intrusies zelf opgeschoond zijn geworden door ons in de etherische en laagastrale gebieden ervan. Dit werk hebben we met alle kracht en voldoening tegelijk voor u volbracht en de uitwerkingen ervan beginnen zich al te vertonen bij talrijke mensen. Ze zullen u, een voor een, er komen over vertellen en het zal u dan pas duidelijk worden hoe ver strekkend deze ingreep wel geweest is...

Wat blijft er dan nog wel te doen, zult u zeggen. Vooreerst dit: een intrusie voltrekt zich, zoals u weet op *verschillende vlakken van de ervaringswereld* van de mens: het *materiële vlak* of de materiële sfeer, genoemd naar de *fysische* betekenis ervan, is daar één van. De andere vlakken zijn de *etherische* lichamen en de etherische Umwelt als dusdanig en het *astrale vlak* van waarnemen, vooral en voornamelijk het *laag - astrale* gebied. Ook de *subterrane gebieden en krachten*, waarvan de *vormkrachten van de aarde* deel uitmaken, worden dikwijls hierbij gebruikt en misbruikt. Dit alles is u min of meer in theorie althans bekend. Een intrusie brengt op zichzelf geen directe schade aan in de materiële sfeer, de fysica en de biologie zoals u ze kent. De schade ontstaat via inwerking op andere vlakken. Dit is echter *geen projectie* van het ene vlak in het andere. Het is de nawerking van het ene vlak op het andere, omdat deze vlakken van ervaring *interactief met elkaar* verbonden zijn

³⁷ *Intrusies*: DE PADVINDER spreekt: Intrusies zijn de ongepaste tot regelrecht misdadige inbreuken op de menselijke integriteit in een van zijn lichamen. Het gaat altijd om ongevraagde, misleidende of overweldigende inbraken en ingrepen in de lichamen van de mens. Ze hebben zware gevolgen op de functies ervan en zijn niet altijd zo maar te verwijderen. Door de nog niet gekende materie is het vooralsnog moeilijk tot onmogelijk om aan de wetenschap deze intrusies voor te leggen ter behandeling ervan, want naast de kennis is er ook nog de wijze van hanteren, wegnemen, vervangen en oplossen van hun gevolgen en dit alles behoort te gebeuren onder deskundige leiding en opleiding ter zake. Iets wat ontbreekt en bijgevolg nog altijd door ook onze bronnen dient te gebeuren, waarbij de mens in kwestie en zijn deskundige helpers slechts helpers zijn en geen operatoren of chirurgen ter zake. Zie ook de volgende voetnoot. DE PADVINDER (2015).

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de operatie van intrusies, zijnde het wegnemen of anderzijds handelen of behandelen ervan voorlopig dient overgelaten te worden aan de bronnen van de geesteswereld zelf, waarbij de mens ter zake slechts optreedt als slachtoffer of helper bij de operatie die uitgevoerd wordt. (&) En Het Zij Zo!

en *elkaars pendant* zijn, om het zo te zeggen. Wat zich afspeelt op etherisch vlak, een verwonding van de arm bvb, zal zich in de zichtbare wereld van de fysica uiten als een pijn in de arm (op die plaats die overeenstemt, inderdaad, met de plaats op de etherische “arm”). Later wordt die pijn zelfs een letsel, door de veranderde voeding en besproeiing van het bloed ter plaatse: denk aan ontsteking, verharding, allergische of auto – immuunreacties, enz.

We nemen een concreet voorbeeld. Stel dat we een plant in haar etherische vormgeving vernietigen of stevig beschadigen. Deze plant, hoe gezond op fysiek – biologisch vlak ze ook was, zal nu beginnen te verwijnen. Het zal onduidelijk zijn voor de mensen waarom en waarvan. Allerlei oorzaken zullen gezocht worden, simpelweg van uit de gewone, evidente redenering die er is en moet zijn van de mens op aarde: wat is er mis met de grond, de voeding, temperatuur of vocht, ev. de bemesting of besmetting van deze plant? Verder gaat of kan uw redenering op aarde niet gaan. Deze plant zal dus verwijnen en zelfs afsterven als er niet op het etherische vlak ervan ingegrepen wordt. Maar zelfs als daarop ingegrepen wordt, als er dus geheeld wordt aan die plant, zullen ondertussen de materiële gevolgen nog niet weggenomen zijn: de blaren zijn ondertussen verwelkt, de wortels zijn gedeeltelijk afgestorven, de takken verdord enz. Men moet dus ook op het materiële vlak iets doen ter genezing. Maar wij hier, ik Johannes de Stoutmoedige en hij hier, Vif Piscoul kunnen wel heel veel, maar iets moeten we door jullie laten doen: de materie en haar wetten en de manipulatie ervan is aan jullie toebedeeld. Let wel: er is niet veel te doen, maar de minste korrel zand optillen of een takje afbreken is er bij ons niet bij. Dat begrijp je wel. Dat is jullie taak dus.

Kunnen we dan spreken over het feit dat er bij iedere manipulatie - wat een intrusie toch steeds is en blijft – een materiële vector of taak of opdracht of teken of wat dan ook altijd en steeds nodig is, bij de uitvoering ervan en dus ook bij de heling ervan? Zo ver gaat het eigenlijk niet: het is niet zo dat noodzakelijk, wetmatig of dwangmatig dus, de materie moet ingeschakeld zijn. Het is wel zo dat de materie en het etherische dubbele en subterrane wereld en ook nog de laag – astrale sferen interactief zijn en blijven met elkaar, zij het elk met eigen verschijningsvormen (fenomenologie) wetten en afbakeningen, dat wel. De grondige kennis en studie ervan, van deze interacties en het gebruik ervan, behoort toe aan de magie, u wel bekend als te mijden en te vermijden. Niet iedereen mijdt of vermijdt echter de magie of pleegt er respectvol mee om te gaan. Vandaar dus de “oorlog der schimmen”, om het zo eens te benoemen.

In deze schimmige wereld van schijnbaarheid en maar al te werkelijke gevolgen van schijnbaar niet bestaande wetmatigheden is het moeilijk voor de mens om zijn weg te vinden. Moeilijk en gevaarlijk tevens. Wegblijven er uit en ervan is dus maar de beste oproep die we kunnen doen. Als er echter schade toegebracht is geworden en als er dient ingegrepen te worden dan moet er op al die aangedane, aangetaste of aangesproken vlakken ingegrepen worden. Uw vlak, het materiële is dan het laatste, voor u echter soms nog het meest betekenisvolle vlak dat dient aangepakt te worden. Vandaar dus deze lessen in opschonen van gevolgen van intrusies op en in het fysische vlak van waarnemen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de uitleg van Johannes de Stoutmoedige blijkt dat de mens op aarde slechts in te grijpen heeft in de intrusies nadat al de andere sferen die aangedaan werden opgeschoond en terug in ere hersteld en geheeld zijn geworden, en dat het materiële vlak van handelen voorbehouden dient te worden aan

mensen die daartoe opgeleid werden en in collegiale samenwerking behoren te werken met de dienaren van Jezus Christus Zelf, zij die op andere vlakken dan het fysieke het nodige werk met deskundigheid en efficiëntie hebben volbracht en de medewerking van de mens op aarde vragen het definitieve eindpunt van de helende handeling mee te bepalen. (&) En Het Zij Zo! ⁽³⁸⁾

§ 7. De Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie geplaatst. Mijd en vermijd elke leugen, valse verklaring en onterechte commentaar op wie dan ook en waar dan ook en eis dit op voor u zelf evenzo. *Of: dat niet liegen, niet bedriegen, niet stelen, geen roddel of achterklap allemaal geboden zijn die de evidentie zelf zijn als men er het slachtoffer van wordt, maar niet zo vanzelfsprekend gevonden worden als men er profijt mee denkt te doen aan zichzelf.*

22.06.2009

AANHEF/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt, in overleg met *Geborah en Vif Piscoul* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u thans *Johannes de Stoutmoedige* oproept en hem vraagt u te helpen bij het formuleren van *een volgend onderdeel van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie er mee geplaatst*, namelijk over *het vermijden van elke leugen en bedrog naar anderen toe en naar zichzelf toe evenzeer*, al was het maar dat men er op staat zelf niet op die verkeerde manier aangesproken te worden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat niet liegen, niet bedriegen, niet stelen, geen roddel of achterklap allemaal geboden zijn die de evidentie zelf zijn als men er het slachtoffer van wordt, maar niet zo vanzelfsprekend gevonden worden wanneer men er profijt mee denkt te doen aan zichzelf. (&) En het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt verder over de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in Juxtapositie er mee geplaatst. Hij zegt: de leugen en de diefstal zijn rap gepleegd, maar heel moeilijk te herstellen. De energie die men gebruikt om ze te plegen putten de mensen van uit hun begeerte tot zelfbehoud en zelfwaardering, in een verkeerde beweging echter van kortzichtigheid en zelfbedrog. Want de leugenaar en ook de dief bestaat vooral en in de eerste plaats zichzelf van de waarheid en scheidt zich af van het geheel van de menselijke gemeenschap.

Geen dief of leugenaar wordt ooit de vriend van een andere dief of leugenaar. Integendeel, de afscheiding die zich al voltrokken had naar hun slachtoffers toe, wordt nog meer bevestigd en 'institutioneel' als het ware, naar elk van hun mogelijke kompanen: ze worden bondgenoten in de

³⁸ *Opschonen van de materiële gevolgen van intrusies*: DE PADVINDER: Dit ook is een moeilijk kapittel en bestemd voor deskundigen: dokters met kennis van zaken, d.i. met een spirituele scholing op de achtergrond, helers, priesters en monniken enz. Van alle slag en belijdenissen, om even duidelijk te zijn... Veel wordt echter vergemakkelijkt door ad hoc en stand by informatie van uit de geesteswereld tijdens het hanteren van deze procedures. Zelfs de intuïtieve vermogens, bewuste of onbewuste, worden hier ingeschakeld en mede als kanalen van informatie gebruikt door 'Onze Bronnen Verenigd'. Geleidelijk aan nochtans dient een echte vorming te gebeuren in de talrijke specialismen van de heling en de begeleiding van karmische en andere spirituele problemen en dienen daartoe de nodige instituten opgericht te worden (en buiten de invloedssfeer van geperverteerd kapitaal en winstbejag gehouden te worden) DE PADVINDER (2015).

afscheiding van elkaars belangen. Hoe graag ook we zouden willen zeggen dat “de leugen om bestwil” bestaat en dat de kleine diefstal van eigendommen of goederen niet ernstig dient genomen te worden, het is niet waar en het is vooral en allereerst niet waar voor de daders, afgezien nog van elke bestraffing of repressie van de daden. Is de diefstal van goederen of van de goede naam van een ander dan erger dan een poging tot zelfverweer die mislukt? Waarom is leugen, diefstal, roddel, beschadiging van iemands naam en eer dan een zo kwaadaardig ding dat het de samenleving vergiftigt en ondermijnt?

Op het eerste zicht zou men geneigd zijn dit alles overdreven te vinden en dus niet te aanvaarden. Welke Belg besteelt niet zijn land of zijn landgenoten met een valse, zogenaamd een wat ‘creatieve’ verklaring op zijn aangifte van belastingen? Welke Belg draait er zijn hand voor om zijn buur of kennis zwart te maken op een receptie, bij een babbel over een andere haag, op een familiereünie? Welke Belg kiest met zorg zijn woorden als hij het heeft over politieke vijanden of tegenstanders, zakelijke tegenstrevers, geloofsgenoten van een andere belijdenis of religie? Welke mens is zo zorgzaam met de waarheid als met het geld dat hem toevertrouwd wordt op de bank, in de vereniging zonder winstgevend doel, de clubkas, de parochieschaal? Hoeveel Belgen gaan zelfs met dat geld niet zó zorgzaam om als verondersteld wordt dat ze doen? Enz. We zijn dus laks, rap van tong, onzorgvuldig van spreken, te vlug gereed met onze vingers en onze tong. En collectief - dat vooral doen we dan echt collectief - vergoelijken we half lachend, half ernstig “al dat gesjoemel”. We genieten nog eens na van de effecten ervan in krant en op Tv. We vinden dit eigenlijk banaal en onvermijdelijk, als zowat behorend tot ‘de menselijke existentie’. Tot het ons zelf overkomt.

Leugen, diefstal, roddel en aantasting van de goede reputatie van iemand wordt pas ernstig genomen en gevoeld als iets zeer kwaadaardig als men zelf het slachtoffer ervan is. Hoe voelt dat dan? Akelig, smerig, afschuwelijk, schrikverwekkend, woede wekkend, misselijk makend, wraakroepend, vijandschap scheppend, afscheiding op afscheiding creërend. Heel diep gaat dat!

Tiens! Wat klein gesjoemel heet op een ander brengt ons in alle staten bij onszelf!

“Doe niet aan een ander wat u niet wilt dat men u aandoet”, is er gezegd en staat er geschreven. Dat zou dan moeten volstaan. Maar het volstaat hoegenaamd niet.

Hier worden duidelijk “twee maten en twee gewichten” gebruikt in de moraal van dit verhaal. Een meter voor onszelf, een meter voor een ander. Hoe verder die ander van ons afstaat, hoe minder erg en meer gewoon wij die zaken gaan vinden. Laten we dit toch even, ter illustratie trouwens van nog andere zaken, van meer nabij bekijken. (WETTIGING: ontbreekt!)

III. HOE IS HET ALLEMAAL ZO VER KUNNEN KOMEN?

DE MENS TEGENOVER ZICHZELF - HET ZELF ZELF - DE PERSOONLIJKE DIMENSIE VAN DE ETHICA (Johannes de Stoutmoedige).

§1. Woord vooraf door DE PADVINDER. (22.01.2015)

DE PADVINDER: In het nu volgende gedeelte van dit hoofdstuk (22.06.2009) is vooral Johannes de Stoutmoedige aan het woord. We hebben hem onder die naam leren kennen in het tweede hoofdstuk van deel C van Boek Een als de "identiteit voor de eeuwigheid" ("U Zelf") die ik ook ben en waarin ook werd aangekondigd "hoe hij zichzelf zal positioneren tegenover u zelf als degene die u kent als uw aardse identiteit ("u zelf"), Sam Landuyt, de dokter, de vader, de echtgenoot en de trouwe vriend van ons allen".

Johannes de Stoutmoedige zal hier nu vooral de persoonlijke, 'wezenlijke' dimensie van de ethica belichten. In een tweede gedeelte dat pas een jaar later geschreven is (14.12.2010) en deel uit maakt van deel C – vierde hoofdstuk, ben ik het die spreek: "U Zelf", zoals ik aangesproken wordt en optreed als bron van "ik, Sam Landuyt (S.L.)". Ik bespreek daar die zelfde items meer van uit een maatschappelijk, sociaal gezichtspunt. Een gedeelte van de ondertitels zijn identiek.

Vanaf hier tot op het einde van dit derde hoofdstuk (Johannes de Stoutmoedige) en in een gedeelte van het vierde hoofdstuk worden de geldende procedures van introductie en wettiging door Het Zij Zo slordig en met de natte vinger toegepast door Johannes de Stoutmoedige. Het zal later blijken, in Boek Een, deel C, vierde hoofdstuk (hernomen in Boek Twee als deel A, eerste hoofdstuk) dat gaat over de opsporing van de OERZONDETOESTAND, dat dit euvel niet zonder reden is of zonder gevolgen blijft.... Ook de alinea's over intrusies en de opschoning ervan horen thuis in dit problematische gedeelte dat een proeve 'in vivo' is van wat er kan gebeuren met de mediale informatie als ze door 'ongenode gasten' met intrusie bedacht wordt. Daarom is de gegeven informatie niet noodzakelijk fout, maar ze is niet gewettigd en is verder ook niet verifieerbaar. (³⁹)

Het gaat hier echter om een didactisch gedeelte, dat pas op het einde van het vierde hoofdstuk zijn 'plot' volledig zal tonen. Tussen opschrijven van deel 1 en deel 2 ligt meer dan een jaar tijd! In die tussentijd ontstond o.a. het moeilijke, zelfs mogelijk misleidende gedeelte, onder redactie van Johannes de Stoutmoedige en anderen, over de oerzondetoestand. DE PADVINDER voegt er nog aan toe dat deze twijfelachtige passages van Johannes de Stoutmoedige met het nodige zout moeten genomen worden en pas nadat alles gelezen en herkauwd is mogen beoordeeld worden. Kwestie van de spanning er in te houden en zelf niet verloren te lopen in de eigen verwickelingen van de oerzonde. DE PADVINDER (2015).

³⁹ *niet gewettigd en dus niet verifieerbaar. Laat u echter niet ontmoedigen of in de war brengen omtrent de waarde, waardigheid en waarheid van deze informatie: alles zal wel geleidelijk aan getoond en duidelijk gemaakt worden. S.L.*

WETTIGING. En *Het Zij Zo* erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de gelegenheid te over zal geboden worden om aan de hand van de teksten en de toegevoegde bedenkingen van DE PADVINDER zich doorheen de wirwar van interpretaties en valse verwachtingen door te worstelen en dat op het einde het vergezicht van de Verlossing in en door JEZUS CHRISTUS een voldoende en meer dan voldoende compensatie zal zijn voor de moeite die men zich hier heeft moeten getroosten en voor de terughoudendheid die men moet betrachten in zijn oordeel van vroegtijdige aanmatiging van de waarheid ervan. (&) En *Het Zij Zo!* ⁽⁴⁰⁾

§ 2. De mens tegenover zichzelf – het Zelf zelf – de persoonlijke dimensie van de Ethica (Johannes de Stoutmoedige) 22.06.2009.

- De stelende ekster

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder ⁽⁴¹⁾. *Johannes de Stoutmoedige* zegt: ook dieren stelen en ze bedriegen hun rivalen en tegenstanders. Zelfs hun prooi laten ze in de val lopen. Vrouwtjes van merels bedriegen met zwier en zonder schroom hun mannetje. Terwijl hij, het mannetje, hoog in de boom gezeten zijn buurman aan de praat houdt en uitscheldt is er alle kans dat een derde stille verleider een afspraakje heeft met zijn vrouwtje op de grond. Is het dan niet echt gewoon aards van aard dat mensen dat ook doen? Jawel en ja neen. Inderdaad biedt het 'onbewuste van de aarde' aan de levende wezens een variatie van tactisch gedrag om te overleven, hun prooi te bemachtigen, hun rivalen van zich af te schudden, de eigen soort te verbeteren en te beschermen of zelfs zich 'voor dood te houden' als geslaagde tactische camouflage, ter redding van het eigen vel. De emotionele aard van de menselijke natuur zal dan ook allerlei tactische gedragingen aanbieden om eveneens dergelijk 'dierlijk' gedrag te gebruiken ter overleving. Veinzen dat men onderdanig is; beweren dat men iemand een dienst bewijst en hem/haar eigenlijk laten opdraaien voor de gemaakte onkosten... De trucs van de marketing, als wetenschap gedoceerd aan universiteiten en hogescholen. Deze wetenschap is echter geen stelen, liegen of bedriegen. Het afweren en weerstand leren bieden eraan is het al evenmin!

Er is het beroemde voorbeeld van de stelende ekster. Een ekster, tam groot gebracht, kan het niet laten om allerlei blinkende voorwerpen van overal in de woning te verzamelen en te verstoppert voor de mensen. Men heeft dit fenomeen 'stelen' genoemd omdat onder die verstopte, blinkende voorwerpen al eens waardevolle juwelen, geld, goud of zilver te vinden waren. Het is echter evident

⁴⁰ *Het vergezicht van de Verlossing door Jezus Christus zal een voldoende en meer dan voldoende compensatie zijn:* Het is hier en ook verder, in de volgende alinea's, duidelijk dat de wijze van doorgave anders is dan gewoonlijk, onder meer en vooral omdat er geen Wettiging door *Het Zij Zo* gegeven wordt. Daardoor, beste lezer, zijn deze teksten 'maar evenveel waard' als wat u en ik of gelijk welke auteur dagelijks schrijven, beweren en voor waar en waarachtig verkondigen... Is dit fout? Neen, niet noodzakelijk. Maar het is wel een andere wijze van doorgave van deze informatie. S.L.

⁴¹ *"We gaan verder. Johannes de Stoutmoedige zegt"* : Hier ontbreekt de verplichte aanhef en die luidt: "We gaan verder, *Het Zij Zo* zegt en het is Johannes de Stoutmoedige die spreekt. Hij zegt:..." Dit vraagt om bijzondere waakzaamheid. Er is ook op het einde niet de vereiste wettiging door *Het Zij Zo!*". Is hier sprake van misleiding, intrusie van de informatiebronnen, usurpatie van de naam Johannes de Stoutmoedige of is het Johannes zelf die het niet zo nauw neemt met de regels en dus met de waarheid? Dit kan een "gecontroleerd toegestane manipulatie" zijn "ter lering"; het kan ook een opzettelijke poging van intrusie en misleiding zijn. Wat zeldzaam is, maar niet onmogelijk. We zullen het aandachtig dienen in het oog te houden. S.L. (2014).

dat de ekster 'steelt' om een heel andere reden dan de mens geld of goud steelt en verbergt voor een medemens. Dit gedrag heeft niets, maar dan ook niets te maken met de daad van stelen. De ekster hecht een heel andere 'waarde' aan die voorwerpen dan de mens. Wel is het verstoppertje van de voorwerpen heel handig en slim ontwikkeld tactisch gedrag. Niemand zal echter ooit woedend worden omdat hij of zij door zijn ekster 'bestolen' is geworden. Het is geen belediging van het zelf, geen aantasting van de integriteit, geen schending van de privacy.

Om een daad een diefstal te noemen is blijkbaar veel meer nodig dan het wegnemen van dingen en deze verstoppertje voor eigen gebruik. In heel de natuur komt geen enkele daad voor, geen enkel gedrag dat als stelen, liegen, bedriegen gekwalificeerd kan worden, tenzij het gebeurt door een mens. Het siert alleen de mens, zij het in negatieve betekenis.

- De dierencamouflage

Johannes de Stoutmoedige gaat verder. Hij zegt: dieren camoufleren hun gedrag en doen dat zeer bedreven. Dit is echter *geen ethische keuze of morele daad*. Alleen de mens kent dat en het onderscheidt hem/haar van al zijn soortgenoten onder de dieren, zoogdieren inclusief. De mens echter camoufleert op zijn beurt graag zijn onethisch gedrag als een soort van 'dierlijk gedrag': primitief, onweerstaanbare drift, animale vrijbuitery enz. "Het dier in ons" kortom... De mens valt echter al onmiddellijk door de mand: hij camoufleert onmiddellijk dit gedrag door middel van... pseudoredelijkheid, namelijk door rationalisatie, voor eigen ogen en die van de medemens. Hij camoufleert zijn onethisch gedrag door een tactische wending en voert die uit met iets dat alleen de mens eigen is: hij wendt zijn *redelijkheid* aan om dit te doen. De cirkel is rond.

De mens stijgt zelfs met zijn misdaden en zonden direct boven het dier uit, zoogdier of niet. Het misdrijf van stelen, liegen, bedriegen, beledigen, roddelen, laster kan niet ontstaan zijn van uit de lagere, primitieve emotionaliteit die we gemeenschappelijk hebben met de zoogdieren. De emotionaliteit, waarvan we elders gezegd hebben dat ze de voedsterouder is van onze ethische handelingen en morele daden, is niet, kan niet de voedsterouder zijn van onze misdaden, misdrijven, wandaden of zonden. *Het dier in ons is onschuldig*. Zoals trouwens geen van alle dieren schuld treft aan hun daden.

Maar kan misschien *onze reactie op de misdaad of zonde*, ons terechte verweer er tegen, oorspronkelijk van dierlijke afkomst zijn? GEEN WETTIGING (2014).

- Van ons of niet van ons

23.06.2009

AANHEF. We gaan verder. (GEEN INTRO DOOR HET ZIJ ZO!) *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *Vijf Piscoulen en Geborah*. Zij zeggen, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u thans *Johannes de Stoutmoedige* kunt aanhoren die verder vertelt over *de oorzaken van de daden* van stelen, liegen, bedriegen, beledigen, roddelen en lasteren of eerroof. Hij zegt: *de kern van de zaak is hier de menselijke zingeving, zoals ze ontstaat van uit het Zelf zelf*.

Immers, zonder een ethische keuzemogelijkheid is er geen schuld mogelijk en geen aantasting van de integriteit die er het pendant van is in het menselijke gemoedsleven. We verklaren dit nader. ⁽⁴²⁾

GEEN WETTIGING! (2014)

GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO! Hij zegt: er moet iets zinvol en waardevols zijn dat door een van deze wandaden aangetast wordt in ons, zo niet is er geen “offense”/belediging en dus ook geen kwalijk te nemen daad, geen misdaad dus, geen zonde. Alleen waardevolle gegevens zijn de moeite waard trouwens om te stelen of er om te liegen. Alleen waardevolle gegevens schenden bij een tegenstander kan een gevoel van wraak voldoen, schijnbaar althans. De waarde die gekwetst of aangevallen werd, bepaalt de ernst van de misdaad, de ernst van de schuld meteen.

De mens heeft tijdens zijn leven in zijn emotionele gebieden en vooral in zijn gedifferentieerd gevoelsleven een ganse hiërarchie van waarden en waardevolle objecten verzameld en heeft ze benoemd. Hij/zij heeft ze “*een naam gegeven*” ⁽⁴³⁾. Door iets te benoemen, het een naam te geven geeft de mens het een waarde, maakt het tot iets waardevols van en voor zichzelf. Dit blijft ook waar in negatieve zin: iets verwerpen, het gaan verachten, willen vernietigen is evengoed en dikwijls dit object “een naam geven”. Hij/zij heeft het zich, hoe dan ook, eigen gemaakt, hij identificeert er zich mee. Hij/zij is het genoemde, benoemde a.h.w. geworden. Een naam geven is echter een typische en exclusieve eigenschap van de mens. Het dier kan geen naam geven aan iets of iemand ⁽⁴⁴⁾.

⁴² Zie voorgaande voetnoot over de slordigheid, opzettelijk gewild en/of toegestaan ter lering, door de bronnen verenigd en Het Zij Zo! Aandachtig te volgen!, S.L. 2014.

15. *Naam geven*: we kunnen ons ook voorstellen dat er wandaden zijn die “geen naam krijgen”: hetzij dat we zelf ontkennen dat er iets fout is, hetzij dat we het wel aanvoelen, maar niet kunnen uitmaken van waar het ons precies overvalt. Dit fenomeen leidt regelrecht naar psychische pathologie: we kunnen de onaangename, storende werkzaamheid van dergelijke dingen in ons niet lankmoedig verdragen – want ze zijn en blijven wel werkzaam in ons, ondanks het feit dat we ze niet bij de naam kunnen noemen, zegge “bij de staart kunnen pakken”! We zullen deze ongekende, onbenoemde want praktisch onbenoembare storende velden van gevoelens dan een pseudo - naam moeten geven: een naam van een niet bestaande lichamelijke ziekte, een fobie, een paranoïde angst of agressie enz. Over deze specifiek pathologische ontwikkelingen hebben we het – hopelijk geraken we zo ver - in het gespecialiseerde deel dat volgt op deze algemene bespreking. S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de onbenoembare sferen van werkzaamheid van wandaden zich in de mens uiten als pseudo – vormen van ziekte en hun energieën ontlenen aan andere aanwezige vormen van wandaden of stoornissen. (&) En Het Zij Zo!

⁴⁴ Dat een dier – een huisdier bvb – “geen naam zou kunnen geven”, op een eigen wijze weliswaar, kan betwist worden. Het dier mist de spraak en dus ook het uitspreken van namen zoals wij dat doen. Maar het kan aan iemand, zijn baasje bvb of een persoon die het dier gered heeft van de dood of een zwerversbestaan, wel een bijzondere waarde gaan toekennen en daar zich ook naar gedragen. Talrijk zijn de voorbeelden van honden die op bijzondere wijze optreden als hun baasje zelf in nood verkeert. De hond is ook zeer genuanceerd in zijn bejegening van individuen. Dit alles, samen met het vermogen tot echt kunnen spelen, d.i. uit de onmiddellijkheid van de aangeboren patronen kunnen treden om ze in symboliek en reflectie aan te wenden voor een ander doel, lijkt me toch een begin van naamgeving, zijnde de toekenning van waarde en waardering aan iets of iemand en niet meer volledig opgesloten zijn in de natuurlijk aangeboren en tactisch aangeleerde gedragingen. Een begin van ethische ontwikkeling bij de (huis-)dieren. En dan hadden we het nog maar over de hond. In een later werk van mij richt ik specifiek mijn aandacht op deze mogelijkheid van ontwikkeling van ethica bij de huisdieren: zie “Het Huisdier Sam en Ethica van de Honden”. S.L.

(Een naam *krijgen* is wel bevatbaar door het dierlijke bewustzijn, want begrijpelijk voor vele dieren: ze kunnen gehorig worden aan een roepnaam die geuit wordt door mensen of soortgenoten – zie voetnoot en zie verder).

Deze naam/namen schenden is/wordt aangevoeld als een belediging, een trauma, een misdrijf, misdaad, een zonde. Een mens van wie iets gestolen wordt, al is het nog maar zijn portemonnee, voelt zich vies en bevuild achtergelaten. Zijn naam is geschonden. Dat is het ergste. De gestolen twintig Euro die er in zat is pas het tweede ergste.

Het is dus van kapitaal belang hier, bij dit gebod van ontvreemding van goederen en/of schending van de naam (en liegen is daar maar een variant van) de *subjectieve impact* als voornaamste, doorslaggevende factor te zien in het ganse gebeuren en de waardering ervan te erkennen (schuld, onschuld, zwaarwichtigheid enz.). Weer eens is de dader doorslaggevend in het beoordelen, niet de daad zelf. Toch kan de daad ‘an Sich’, in haar gevolgen, zwaarwegend worden, afgezien van de dader en zijn subjectieve intenties. Immers de daad gaat, zoals elke daad, een eigen leven leiden, heeft gevolgen. Maar toch blijft ook deze daad wel een kind van de dader en het ouderschap zal de dader niet verlaten. Loontje komt toch om zijn boontje dus...

Wat van ons is blijft van ons. Wat is, van de geboorte af, van meet af aan dus, vergezelt ons tot aan onze dood of overgang. Wat we tijdens het leven verworven hebben door het een naam te geven en het ons op die manier rechtmatig (of zelfs onrechtmatig!) toe te eigenen, blijft ook van ons. Van dat moment af tot aan onze dood. Bij het sterven is er dan de grote schifting en laten we vele, de meeste zelfs van al die benoemde en onbenoemde objecten achter... Wat blijft er over om mee te nemen? Wat en vooral wie blijft er over om over de grens mee te gaan, na het passeren van de douane des doods?

Het moet duidelijk zijn dat bij de dood of overgang de biologisch gefundeerde faculteiten van het ik afsterven, samen met zijn verstand en de lichamelijke uitingen van emoties en gevoelens. De zogenaamde eigendommen kunnen niet in het graf meegenomen worden. Zelfs de farao moest het doen met slechts een pover gedeelte van al zijn bezittingen. En levende wezens, zijn echtgenote of kinderen, kon hij al helemaal niet meenemen in het graf, laat staan dat ze hem konden vergezellen op zijn tocht doorheen het dodenrijk. Er zijn in het verleden van andere culturen wel gruwelijke pogingen geweest om de familie mee te sturen met de overledene (India?). Maar behalve dan dat in de daad van ultieme overgave – al of niet gedwongen hiertoe – een binding kan ontstaan die onlosmakelijk over de dood heen verder haar uitwerking heeft, kan men toch niet spreken van ‘zich toe-eigenen’ van die persoon door de andere. De vrije wil, van uit de zielsvermogens gegeven, zal ook hier beslissen en zelfs met meer soevereiniteit dan op aarde, welke de gevolgen zullen zijn en blijven voor de betrokkenen, hier genomen in de faculteiten van elk hun Zelf zelf.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit het relaas van Johannes de Stoutmoedige en u zelf blijkt dat de naamgeving beslissend is voor de daad en de dader in één en dezelfde beweging en dat bijgevolg de *samenhorigheid van daad en dader* niet mag opgeheven worden of als dusdanig beschouwd worden. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. (GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO!). We gaan verder en het is *Johannes de Stoutmoedige* die spreekt. Hij zegt: Dit is het punt: al datgene wat we tijdens het leven 'benoemd' hebben – al onze waarden dus of zogenaamde eigenschappen en gebreken – en wat niet kan meegenomen worden over de grens heen van de dood (en dat is onder meer al de materiële dingen die we 'slechts' hebben en niet 'zijn'), moeten we achterlaten. Het sterft mee af met ons aardse lichaam of wordt verdeeld onder onze erfgenamen. Dit is een hele massa waardevolle objecten en virtuele eigenschappen die achterblijven, dit is ook een massa gebreken en tekorten en fouten. Gelukkig!

Omdat we dit alles bij het afsterven dienen achter te laten is het niet het ego, het bestaansik, dat *uiteindelijk* inzake de zingeving van goed en kwaad zal beslissen - hier specifiek met betrekking tot leugen en diefstal en eerroof - maar het Zelf zelf, de enige drager van de waarden van ons aardse leven (levens) die over de grens toegelaten wordt en die deze meegebrachte waarden in de geest ervan benoemd heeft, kent, bekent en herkend heeft... Alleen het Zelf zelf is, in de geest ervan, eeuwig levend en overlevend. Het is opgebouwd uit de eeuwig levende zielsvermogens en de wil ervan. Het wordt tevens gevoed en gedocumenteerd - 'gekostumeerd' kunnen we zeggen - met in de geest ervan opgenomen en aanvaarde waarden van elk van onze bestaanslevens. Deze waarden en eigenschappen werden door het aardse ego tijdens zijn bestaan opgebouwd. Het worden aldus erkende, 'bekende' ⁽⁴⁵⁾ en dus benoemde waarden. Het Zelf zelf is de ontmoetingsplaats van alle waarden van alle levens, vorige en het actuele, samengebracht en in samenspraak gebracht met de zielsvermogens, de zielsgevoelens en de wil ervan. Tot daar de uitleg over de transfer van de waarden van ons aardse leven. Tot daar ook de verantwoording van de wet die zegt: ge zult niet liegen, niet schenden, niet stelen. Want deze wet *houdt de benoemde waarden van ons actuele leven tegen het licht van de eeuwigheid* en haar maten en gewichten. Dit is alles daarover.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de gesproken woorden van Johannes de Stoutmoedige en van u zelf niet zonder er aan toe te voegen dat uit alles blijkt hoe het aardse bestaan van kapitale inbreng is voor de ontwikkeling van de zielsvermogens en van het Zelf zelf dat er de drager van geworden is. (&) En Het Zij Zo!

- Wat hoort er gedaan te worden en wat staat er te doen?

24.06.2009

De aardse dood of overgang: dies irae, dies illa voor het Geweten Zelf en het Zelf zelf? Een voorlopig oordeel, want het eindoordeel, staande vóór de troon van God, is nog niet gevallen, voor geen enkele mens.

(GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO!). Oei, oei, ik hoor zuchten, zegt *Johannes de Stoutmoedige* en hij kijkt even om naar de gevolgen die zijn woorden hebben op de daden van de actuele mens op aarde. Wat staat er dan te doen? Wat hoort er gedaan te worden? Hoe te ontsnappen aan deze *dies irae, dies illa* van zichzelf aan zichzelf toegebracht en hoe te eindigen op een goed blaadje, niet bij Sinte Pieter dus, maar bij het Zelf zelf: zichzelf dus, voortaan opgenomen in de eeuwig mens die het Zelf zelf is en die op dat moment rechter en beschuldigde is, tevens en tegelijk.

⁴⁵ *Bekende*, hier van 'in bekentenis nemen', zich toe-eigenen als iets dat toebehoort aan U Zelf. S.L.

Laten we *terugkeren naar de dagelijkse praktijk*, waar we ons het veiligste en op vaste grond menen te voelen: “ge zult niet liegen, niet bedriegen, niet stelen, geen achterklap doen, geen laster, geen eerroof”.

We weten nu dat de impact op ons Zelf als slachtoffer *de juiste maatgever* is van de impact die alle slachtoffers ondergaan, ook de slachtoffers dus van onze eigenste wandaden. We weten ook dat niet de daad, maar de dader de grootste verliezer is en de grootste schade lijdt, want hij straft zichzelf al in de wandaad en in haar gevolgen. We weten dat niet alleen de objectieve, materiële en morele schade op te meten is en eventueel vergoed moet worden, maar dat de subjectieve, emotionele en gevoelsmatige context van dader en slachtoffer onlosmakelijk er mee verbonden blijft en veel belangrijker is in de beoordeling dan de objectieve schade alleen. En veel moeilijker te verwerken is (vergeving, verzoening...) of te vergoeden valt!

Eén vraag dient hier toch vooraf gesteld te worden: vervallen we hier niet in een vorm van subjectivistische, bijna postmodernistische behandeling van deze wandaden? De daders zullen er maar goed mee wezen! Mijn geld ben ik wel kwijt. En mijn reputatie ook.

Om dit euvel te vermijden is het best “eerst te geven aan Caesar wat Caesar toekomt en aan God wat God toekomt” ⁽⁴⁶⁾. Of anders gezegd, eerst het er over eens te zijn dat de daden zelf materiële gevolgen hebben gehad die om schadevergoeding en/of rechtzetting, letterlijk om ‘ver-geld-ing’, vragen, hoe dan ook. Om dan vervolgens over te gaan tot het veel moeilijker proces van vergiving en/of verzoening, ten einde niet met een bezwaard gemoed de grens over te moeten, de dader niet en evenmin het slachtoffer, dat ook geen rust zal kennen vooraleer verzoening en vergiving geschied is.

Terecht zal een snuggere lezer opmerken dat we *de rechtbank*, behalve voor de schadevergoeding, hier buiten beschouwing laten. Moet er dan geen recht geschieden? Is er dan geen straf uit te spreken? Moet de volkswoede niet gesust worden, het rechtsgevoel geen strafmaat bepalen? Moeten staat en maatschappij niet beschermd worden? Inderdaad, we laten bewust de rechtbank als correctionele en strafrechtbank hier buiten beschouwing en beperken ons tot de essentie van de zaak: *de vergoeding van de aangerichte schade* en de *vergeving, resp. verzoening* van het aangedane onrecht of geleden schade aan de persoonlijke integriteit. Beteugeling van de misdaad is er hier niet bij, omdat dit geen zaak is van repressie. Om één eenvoudige reden: repressie of de terreur van de staat is een zeer zwak middel ter heropvoeding van misdadigers en schenders van iemands privacy of eer. Het is zeer de vraag of iemand als gewezen slachtoffer zich ooit echt beter gevoeld heeft omdat de dader in de gevangenis zit voor jaren. En het slachtoffer is er zeker niet echt beter op geworden! We moeten bijgevolg, als we dan toch tot de kern willen gaan van een moderne benadering van ethiek, moraal en de maatschappelijke consequenties ervan, de zaak anders aanvatten en resoluut de oorzaken aanpakken en niet zozeer de wraakgevoelens sussen van de slachtoffers of de nood voldoen aan ‘voorbeelden stellen’ van een staat en maatschappij die enkel repressie kennen als opvoedingsmiddel.

⁴⁶ *Evangelie: Geef aan Caesar wat Caesar toekomt en aan God wat God toekomt*. Jezus antwoordt hier op een strikvraag van de Farizeeërs over het betalen van belastingen... De moeite waard om de volledige tekst even te lezen... Matth. 22, 15 – 21.

De hic et nunc benadering eerst dus. Het bepalen en sanctioneren van de zogenaamde objectieve schade is zelf ook alweer een zo subjectieve, zegge zo relatieve zaak als maar mogelijk is. Anders waren er geen politieambtenaren, experts, advocaten, rechters, verzekeringen, wetgevers of... beklaagden nodig.

Dit hele apparaat van zogenaamde 'derden' wordt eerst en vooral en veiligheidshalve *tussen* dader en slachtoffer ingebracht ten einde de directe wraakneming te voorkomen: geen oog om oog zou het anders zijn, maar twee ogen voor één bloedneus soms. Met andere woorden: actie roept om reactie, maar hier, bij de schending van de integriteit en eigenwaarde, gebeurt het in een verhevigde vorm van *wraakneming*. Vergelijk hier met de *Wetten van de Subjectiviteit* (apart essay) en meer bepaald met de *Wet van de Meerwaarde*. Ik citeer:

Wet van de Meerwaarde:

Wet van actie en reactie in de subjectiviteit gebeurt altijd met een meerwaarde: de reactie is altijd heviger dan de actie, gevoed als de impuls is door de *vitaliteit* van het levende wezen in actie en reactie. Poets, wederom poets, maar geef een kwade mep aan iemand en je krijgt er gegarandeerd een terug die steviger en heviger is. Of betuig van harte je liefde aan iemand en ho! wonder je krijgt liefde dubbel en dik terug! Dit is de tweede formulering van de wet van oorzaak en gevolg – wet van Karma – die enkel van toepassing is bij levende wezens in de subjectiviteit ervan en die de wet van oorzaak en gevolg van de fysica overstijgt. Hoe meer het zelfbewustzijn ontwikkeld is, hoe genuanceerder en subtieler de reactie van meerwaarde verloopt. Vergelijk de impact van de ethica, ideologie en religie op onze daden/reacties.

NB. Hierbij aansluitend is het de moeite waard om even te mediteren over het woord van Jezus bij leven:

JEZUS CHRISTUS zei in zijn bekende Bergrede: "Biedt geen weerstand aan degene die goddeloos is, maar slaat iemand u op uw rechterwang, keer hem dan ook de andere toe" ([Mattheüs 5:39](#)).

Dus "als iemand je een kaakslag geeft, biedt dan je andere wang aan". Kwestie van doorbreken van deze wetmatige 'vermeerdering' telkens en telkens weer van de wet van meerwaarde en toepassing van de wet van omkering (zie verder)

Men houdt hier dus niet op bij de juiste maat van 'in het midden'. De pendel slaat door in de andere richting en treft de dader dubbel en dik terug. De wraak zou groter worden dan de misdaad zelf. Dit is eigen aan de dynamiek van de woede en de wraakgevoelens die het onvermijdelijke gevolg zijn van een kwetsuur van de integriteit en zelfwaarde. Zie ook de specifieke dynamiek van geweldpleging of overweldiging en de reacties of gedragingen van het slachtoffer er tegenover. Deze inter-positie van de rechterlijke macht tussen dader en slachtoffer is bijgevolg daarom een zeer gewettigde zaak.

Vervolgens zal heel dit apparaat zijn 'maat van de vergelding' bepalen volgens tijd en omstandigheden: tijdperk en land, maatschappelijke, filosofische, culturele ontwikkeling, wetgeving, gewoontewet, politieke context enzovoort. Een goede, zij het nog niet universeel aanvaarde regel is daarbij dat de vergelding - hier de strafmaat - altijd milder moet zijn dan de misdaad: God de Barmhartige, de wijsheid van de Thora, de Sharia en de Bijbel - Oud & Nieuw Testament, de humanistische beschaving, de christelijke mildheid, het boeddhistische mededogen, ze hebben allemaal deel gehad aan de modellering van deze wijze maatregel.

De hele eeuwenlange kruisweg van uiterst moeizame menselijke ontwikkeling komt hier te berde. We zijn nog niet ver gevorderd! We hoeven hier niet te herhalen hoe de mensheid op technologisch vlak de planeet aarde al achter zich kan laten, maar op ethisch en moreel vlak nog bijna in de prehistorie vertoeft, althans wat de achterliggende, bedwongen, maar sluimerende emoties en

gevoelens betreft. We hebben er ook de oorzaken van trachten te achterhalen, door de ‘achterstand’ en de onderdrukking van de ontwikkeling van de emotionaliteit en gevoelens in het licht te stellen. Iets waaronder onze gehele beschaving op aarde lijdt en in *sur place* blijft vertoeven. Zie Deel A.

Het sensibiliseren van de innerlijkheid van de mens, de opvoeding van de emotionaliteit, de gevoelens en de daaruit spontaan opgroeiende ethische en morele gedragingen bij de jonge generaties zijn de sleutel tot ontsluiting van deze geblokkeerde ontwikkeling. Van daaruit en alleen op die wijze is een evolutie mogelijk evenals een herijking van de maatschappelijke processen betreffende adequate ‘verging’ van aangerichte schade. Niet door repressie of staatsterreur. Niet door verfijning van de bestaande wetgeving of door oprichting van nog meer gevangenissen en heropvoedingskampen.

Het moet echter volledigheidshalve gezegd worden dat het niet alleen de emoties en gevoelens van onze ‘sterfelijke mens’ zullen zijn die vrijgemaakt en op de juiste, genuanceerde wijze opgevoed dienen te worden, maar dat ook en evenzeer de zielsvermogens en de gevoelens die er uit gekweekt worden nadrukkelijk aanwezig en werkzaam moeten worden, om samen met de ‘gevoelens van de aarde’ de motor te zijn van de komende evolutie van de menselijke beschaving. Zie daarvoor dan weer elders en verder in dit werk.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de woorden van U Zelf en van Johannes de Stoutmoedige samen ⁽⁴⁷⁾ genomen een juiste weergave zijn van de opdracht die de mensen wacht in de toekomst, namelijk het recht en de rechtspraak over de verging van aangedaan leed en onrecht te vernieuwen. (&) En Het Zij Zo!

- Op weg naar verging en verzoening – het voorlopige antwoord van de mens van uit zijn vermogens - een werk van de Genade

INFORMATIE. We gaan verder. (GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO!) Het is *Johannes de Stoutmoedige* die spreekt. Hij zegt: verging is dan geschied, zijnde onder de vorm van verrichte rechtspraak van schadeloosstelling naar de daders en slachtoffers toe. Geldelijke, maar ook zogenaamde morele schadeloosstelling is denkbaar: openlijke correctie van de leugen, het bedrog, de eerroof enz. Maar zijn we dan al terug verzoend? Kan hiermee de zaak vergeten worden en is ze ook vergeven? Wat gebeurt er in de innerlijkheid van de dader die wel spijt heeft, misschien zelfs berouw, maar geen verzoening of vergeving verkrijgt voor zijn daden door het slachtoffer? Wat gebeurt er in de zielsvermogens van het slachtoffer dat er maar niet kan toe komen de dader vergiffenis te schenken en er zich mee te verzoenen, d.i. de omgang in wederzijds respect hersteld te hebben?

Gewoonlijk lossen mensen onderling dit dan op door elkaar voortaan te mijden: ze plaatsen tijd en ruimte tussen hen beiden. Dit is een voorlopige, zij het een onvolledige oplossing.

⁴⁷ *Woorden van U Zelf en Johannes de Stoutmoedige samen genomen*: zie verder in de volgende paragraaf over de maatschappelijke dimensie in de ethica, sociale leer, waarin ik, als *U Zelf* opschrijf wat ik als Ik Zelf gehoord heb. S.L.

Eerste vraag en een belangrijke: waarom is het zo nodig om nog verder te gaan in eerherstel en verzoening? Want eerherstel en verzoening, vergeving is praktisch gesproken niet haalbaar in vele gevallen. Moet de tijd de wonden niet helen en is dat niet voldoende? Moeten we zelfs niet in een bewuste keuze elkaar daarover leren gerust te laten en is dat al niet een doenbare vorm van vergevingsgezindheid?

Het is zeker een begin tegenover de opponent, de dader. Respect door vermijden van elkaar te moeten ontmoeten. Soms is het ook een vorm van respect tegenover het slachtoffer. Laten we dus het voorlopig, tussen dader en slachtoffer daarbij houden.

Maar wat met de dader tegenover de dader in zichzelf? Wat met het slachtoffer tegenover het slachtoffer in zichzelf? Dat kan niet vermeden worden. Deze virtuele, maar bestaande en benoemde aanwezigheid kan niet zo maar opgeborgen of verdrongen, niet gesublimeerd, niet buiten gezet worden, weg uit het bewustzijn. Dit betreft zelfs somatoforme, functionele tot organische stoornissen toe, die zich kunnen voordoen als gevolg van dergelijke overmatige en niet verwerkbare psychische trauma's.

Verzoening en vergeving blijken dus allereerst nodig, noodzakelijk zelfs tegenover zichzelf. Het is in de allereerste plaats een innerlijk proces waar dat men doorheen moet. Zelfs voor er sprake kan zijn van een nadere verzoening tussen de gewezen opponenten, is het innerlijke proces van opklaring, herkenning en 'bekenning tot zichzelf' vooraf nodig!

We verklaren dit even nader. Trauma's – we nemen als voorbeeld een ondergane grove belediging of een volgehouden leugenachtigheid – hebben, zoals we zagen, een 'naam gekregen' en zich daardoor genesteld in ons zelf. Waar? Overal. In onze hersenen (geheugen ervan), ja. Maar ook tot in onze cellen van de spieren, gewrichten, pezen, organen. Deze 'circuits' die over het ganse lichaam lopen en een actief organisch, zij het dan een pathologisch levend geheel vormen ⁽⁴⁸⁾, zijn als parasitaire kwallen die zich vastgezogen hebben in ons organisme: hoe meer we er aan wrijven of rukken, hoe erger ze zich verspreiden. Ze verbergen zich tot in de uithoeken van ons lichaam, verwekken er symptomen van ziekten en stoornissen. We dromen er van en verstaan de droominhoud niet. Deze vervuiling, tegelijk en zowel veroorzaakt door eigen schuldige daden als door het ondergaan van onrecht van daden van anderen, tegelijk en zonder veel onderscheid trouwens, is datgene wat ons blijft kwellen. We zullen later zien dat de kwellendheid zelfs meegebracht kan zijn over de geboorte heen. We benoemen dit dan als karma (geest) of familiale, genetische erfenis (epigenetica - biologie).

Er is dus meer nodig dan een formele biecht te spreken of een proces of boete op te lopen om bevrijd te zijn tot in ons wezen van wat ons aangedaan werd of door ons aangedaan is geworden...

GEEN WETTIGING!

⁴⁸ *een pathologisch levend geheel vormen*: hier is het inderdaad "een pathologisch levend geheel", maar in feite is het een natuurlijk proces dat enkel hier pathologisch verloopt. Inderdaad is dit de beschrijving van een natuurlijk proces, dat voor alle intense belevenissen geldt en een zelfde beloop/verloop heeft, maar *hier* een pathologische gang op gaat. S.L.

- De kwetsbare mens (Johannes de Stoutmoedige en ik Zelf/ onnauwkeurige aanduiding van auteurs en wettiging...)

INFORMATIE /GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO! *Johannes de Stoutmoedige* spreekt: het was ons al opgevallen dat de animale emotionaliteit – diegene die we delen met de zoogdieren, althans gedeeltelijk toch – niet de bron of ‘voedsterouder’ kan geweest zijn van al de misdaden, misdrijven, wandaden, zonden die de mensen begaan hebben/begaan. Niet in de ontwikkelingsgeschiedenis van de soort en niet in de bestaansgeschiedenis van het individu. De motor van al die daden is immers intrinsiek van menselijke aard: namelijk de gerichte menselijke instelling (intentionaliteit). Vandaar onze woede er tegenover en onze wraakgevoelens. Reacties welke we niet vertonen tegenover een natuurlijk gegeven: een orkaan, een neervallend rotsblok, een infectieziekte, een hondenbeet.

Onze reactie tegenover misdaad of zonde is ook niet van dierlijke aard of er toe te herleiden. We verweren ons eventueel wel tactisch, maar niet op de wijze zoals we ons verweren tegenover bvb een agressieve hond op straat, een woeste stier in de wei, een nijldige wespensteek. We ondergaan de misdaad, de zonde, het echte misdrijf ook niet op dierlijk stomme wijze en evenmin als noodlot. We vinden het onrecht en dat is het ook. Onrecht tegenover wat of wie? Het is onrecht tegenover onszelf begaan, getroffen als we zijn in onze eigenheid, onze integriteit en intimiteit en het onvervreemdbare recht er op. Van waar halen we deze reacties?

GEEN WETTIGING!

26.06.2009

INFORMATIE/GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO! *Johannes de Stoutmoedige* zegt: om te begrijpen van waar wij onze onmiddellijke en onvoorwaardelijke aversie en woede halen tegen wandaden en misdaden zoals leugen, diefstal, beroving, eerroof of gewone roddel, moeten we resoluut durven te stellen dat de wezenlijke mens in ethische zingeving zijn waarden ontleent, niet meer aan zijn biologisch substraat alleen, maar aan de typisch menselijke zingeving en dat hij/zij die betreft uit zijn zielsvermogens, in de geest ervan aanwezig en beschikbaar in zichzelf. Hoe gaat dat in zijn werk? Is dit echt aantoonbaar voor de leek die we ongeveer allemaal zijn op dat gebied? We zullen het althans proberen aan te tonen.

We beginnen met een voorbeeld van een betwisting die geen ethische is. Twee kinderen, broertjes bvb, betwisten elkaar een appel van op tafel. Ze hebben die daar ‘gepikt’, niet gestolen. Ze pikken die dan op hun beurt van elkaar af. De sterkste gaat er uiteindelijk mee lopen. De jongste of de zwakste slaat daarop aan het huilen en stampet uit kwaadheid met beide voeten het treintje stuk van de sterkere broer. Lap, lap van de moeder tegen hun oren, van beiden. We zouden dit een opvoedkundige situatie kunnen noemen, we kunnen dit ook een situatie noemen die zo weggelopen is uit de biologische emotionele wereld van de mens als dierlijke soort. We zien het twee mussen al doen, op hun manier en in hun leefwereld. Wat hier ontbreekt, opdat het een ethische of morele kwestie zou zijn, is de *volwassen intentie* om te schaden of de volwassen intentie om op een oneigenlijke wijze misbruik te maken van de goede trouw van de andere. Men zegt terecht dat een kind niet kan zondigen. Ook geen misdaden begaan of zich schuldig maken aan misdaden.

De faculteit tot ethisch of moreel handelen wordt slechts wakker of rijpt slechts vanaf een bepaalde leeftijd. En dan nog steeds geleidelijk aan, om in feite nooit helemaal 'af' te zijn. Voordien zit men in de kindertijd die een leertijd is en men leeft onder de voogdij en verantwoordelijkheid (ook de ethische en morele) van zijn ouders of opvoeders. De kinderen zijn slechts verantwoordelijk bij procuratie van de ouders of opvoeders. De ouderlijke zorg, hier als *ouderfiguur* aangeduid, vormt een beschermende mantel rond het kind en laat het kind toe te spelen en al spelende de volwassenheid in te oefenen. Binnen deze ouderlijke zorg passen de emotionaliteit en de gevoelens van het kind als de *voedsterouders* van zijn 'opgroeïende' ethische en morele akten (en de waarden en de waardering ervan). Net zoals de ouderfiguur bij het opgroeien tot een innerlijk gegeven evolueert en men er zich voortaan, onbewust meestal, mee identificeert – het wordt aldus een onbewuste veiligheidszone in de psyche van de mens – zo ook zal men de emotionele en gevoelsmatige gedragingen als voedsterouders van normerend gedrag later in zich opgenomen hebben. Zowel deze *ouderfiguur*, zoals ze in de psyche opgenomen is en de basis vormt van het zelfvertrouwen en veiligheidsgevoel, als de vroegtijdige emotionele en gevoelsmatige ontwikkeling die de *voedsterouders* van onze ethische en morele gedragingen en waardeoordelen zijn, vormen samen en met elkaar in één zelfde dynamische interactie en integratie de vaste grondslagen van onze volwassen menselijke gedragingen. Daarop, op deze al dan niet stevige en betrouwbare grondvesten wordt uiteindelijk het ganse gebouw van onze persoonlijkheid opgetrokken, ditmaal onder regie van de verantwoordelijke volwassene (een tautologie eigenlijk).

GEEN WETTIGING!

27.06.2009

INFORMATIE/GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO! ⁽⁴⁹⁾ *Johannes de Stoutmoedige* spreekt en *U Zelf* hoort toe in zijn naam. Hij zegt: het spreekt van zelf dat de grondslagen van de persoonlijkheid, zoals hierboven geschetst, niet gegarandeerd zijn of loepzuiver, omdat er zoveel is dat kan tussenbeide komen en het rustige, harmonische proces van opgroeï verstoren. Dit heeft als gevolg: 'de kwetsbare mens'. Het leidt onvermijdelijk tot 'de gekwetste mens' – zie de titels. Het is met deze onvermijdelijke realiteit dat we rekening moeten houden. Elke andere beschrijving is onrealistisch en inadequaat. En het gaat niet alleen over jong en dus 'onaf' zijn, of nog aan het groeien, het gaat om structurele stoornissen en gestoordheid al van het begin af ⁽⁵⁰⁾. Stoornissen die gedeeltelijk van uit de erfelijkheid mee toegeleverd worden. De Bijbel spreekt van erfzonde. Stoornissen die van uit de onvolkomenheden en bestaande stoornissen van de omgeving, de maatschappij regelrecht overgenomen (moeten) worden. De Bijbel spreekt van "deze wereld", waarvan Jezus zei dat "het niet Zijn Rijk was" ⁽⁵¹⁾. We zullen hier nader op ingaan later, ter gelegenheid van de bespreking van nog andere wetten en wetmatigheden en van geboden dus om er mee om te kunnen gaan.

⁴⁹ Hier en verderop geen intro's door Het Zij Zo en soms ontbreekt de wettiging door Het Zij Zo!

⁵⁰ Zie oerzondetoestand, verder in het vierde Hoofdstuk van Deel C van dit werk & Boek twee, Deel A.

⁵¹ *Evangelie: Mijn koninkrijk is niet van deze wereld.* Joh. 18: 33. Antwoord van Jezus op de vraag van Pilatus tijdens zijn proces: Bent u de Koning der Joden? Vanzelfsprekend is dit antwoord meer dan een technische precisering van al of geen koningschap van de Joodse staat. Het verstaan ten gronde van deze uitspraak is echter niet zo maar voor één interpretatie vatbaar. S.L. DE PADVINDER voegt er aan toe: deze uitspraak is hyperbolisch te verstaan, over de feitelijke betekenis heen, naar de universele waarde ervan: Mijn Rijk is van

INFORMATIE. We gaan verder. GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO! *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: keren we ons nu naar de *zielsvermogens* en vragen we ons af wanneer deze in interactie treden met de mens in wording en hun eigen stempel en impact laten gelden op de ethische en morele ontwikkeling. We moeten dan onderscheid maken tussen de *zielsvermogens* (de gevoelens van de ziel en de wilvermogens die er uit groeien) zoals ze *impliciet en onbewust* van meet af aan, van de geboorte af werkzaam zijn, in de geest ervan, tijdens het leven van elke mens en anderzijds de *zielsvermogens*, gevoelens van de ziel en de wil er toe die op een *bewuste wijze, als Gave d.i. Genade*, wakker gemaakt worden en actief optreden en zich gaan meten met de overige gevoelens en wilvermogens die het ego al actief beleeft. Deze laatste ontwikkeling behoort het *volwassen geworden kind van God* toe en is niet vanzelfsprekend op aarde of bij iedereen. Het onderscheid ervan, de inwerkingstelling, de uitwerkingen ervan zullen u geleidelijk aan duidelijk gemaakt worden, bij wijze van commentaar en bespreking erbij zoals u ze zult zien actief worden en evolueren in U Zelf ⁽⁵²⁾.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de wilvermogens die uit de zielsgevoelens groeien op een wijze van voor u nog ongekende kracht en expansie zullen ervaren worden en dat de beschrijving ervan u thans nog in verwarring ermee zou brengen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE (*Johannes de Stoutmoedige?*). GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO! Welke *zielsvermogens* zijn dan bij elke mens "*ex officio*" *als mens werkzaam*, zij het impliciet en onbewust? Het gaat over de *zielsvermogens* - de gevoelens ervan - die een eigen dynamiek vertonen en deze in de geest ervan uiten naar de mens toe op aarde, de sterfelijke mens. Deze *zielsvermogens* geven, samen met de faculteiten van de geest en de daarin beschikbare informatie, aan het bewustzijn en leven van de mens onmiddellijk en van meet af aan zijn typisch menselijke vorm. Dat *de mens mens is* (en niet zo maar een gesofisticeerd zoogdier) heeft hij te danken aan de vormende, modellerende werking van zijn *zielsvermogens* in de geest ervan en aan de geestelijke vormgevende faculteiten en wetmatigheden en de daarin beschikbare informatie. Informatie en de werkzaamheid ervan van uit vorige levens bvb, maar ook van al de ontmoetingen van geest tot geest die hij – die geest – gekend

een gans andere orde dan deze orde van politieke indeling van de gronden in landen en koninkrijken. DE PADVINDER (2015).

⁵² *Het onderscheid tussen de zielsvermogens impliciet werkzaam of wakker gemaakt.* Door het feit dat deze geschriften gedagtekend zijn en geleidelijk aan ontstaan in de dialoog tussen mezelf en *Johannes de Stoutmoedige*, het benoemde "U Zelf voor de eeuwigheid", kan de lezer meteen ook kennis maken met deze ontwikkeling van de *zielsvermogens* in de gevoelens ervan en de wilvermogens die er uit groeien, zoals ze omschreven worden. Ik zelf heb dus, evengoed als de lezer, nu af te wachten wat deze ontwikkeling, als ze zich zal tonen, zal inhouden... S.L. (2014).

Storend alvast is de nonchalance - of is het vrijpostigheid - waarmee *Johannes de Stoutmoedige* de procedures van het schrift aan zijn astrale of hemelse laarzen lapt. Ter zijner verontschuldiging kan men inbrengen dat *Johannes de Stoutmoedige* niet behoort en nooit als dusdanig genoemd is als lid van "Onze Bronnen Verenigd". Deze zijn contractueel met elkaar en met mij verbonden en "bepalen hun antwoord overeenkomstig de gestelde voorwaarden door..." (volgen dan de namen van al de leden van deze bronnen verenigd, waaronder ik als U Zelf). Of zit er meer achter dat nog komen moet?? S.L. (2014)

heeft en waarvan hij onderricht heeft gekregen en in zich opgenomen. Elders hebben we al geschreven hoe moeilijk en niet zo vanzelfsprekend deze werking van de zielsvermogens en de geestelijke faculteiten wel is en hoe ze namelijk in conflict kunnen treden met de bewustzijnstoestand van het bestaansik en zijn daarin gemaakte keuzes.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de interactieve werking van geest, zielsvermogens en biologische krachtbronnen de mens een conflicterend bestaan kent, dat zowel zijn zwakte als zijn kracht uitmaakt. (&) En Het Zij Zo!

28.09.2009

INFORMATIE/GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO! *Johannes de Stoutmoedige* gaat verder en zegt: verre van de realiteit van de zogenaamde *erfzonde* te negeren of te onderschatten, is het toch zo dat de beginsituatie van de mens op aarde – d.i. de gegevenheid, de “geworpenheid op aarde” zoals J.P. Sartre het zou zeggen – niet eenvoudigweg gedictieerd wordt door zijn genetica of de daarin begrepen zogenaamde erfelijke kwalen. De erfzonde en haar gevolgen is veeleer *een zaak van de menselijke geest* dan van de biologie. Al dient gezegd dat ook in de biologische waarden en beginwaarden (degene die in de loop van het leven als even zo vele informatiebronnen van biologische aard zich zullen ontplooien, letterlijk ont-wikkelen) al heel wat mankementen, echte handicaps kunnen aanwezig zijn. Ook “de schepping zucht onder de gevolgen van de zondeval”. Zie de Bijbelse uitspraak ⁽⁵³⁾. De opvoeding zal dan maar zelden gelukkiger verlopen dan die handicaps laten voorspellen... Immers de genetische handicaps ontmoeten in de opvoeding dikwijls diegenen terug, in de persoon van de ouders, opvoeders en naaste omgeving, die er de zaaiers van geweest zijn. Het proces zal daardoor dus eerder versterkt worden dan afgezwakt of omgekeerd. We bedoelen hier wel vooral de morele en emotionele handicaps, genre gevoelsmatige verblindings, afstomping, bekrompenheid of bothheid van het empathische, ethische aanvoelen, egocentrisme tot uitgesproken egoïsme, onvolwassenheid van de psyche, enz., zoals we die later nog uitvoerig zullen beschrijven in het bijzondere gedeelte van deze reeks van artikelen.

Weliswaar krijgt iedere mens ⁽⁵⁴⁾ zijn kansen in het leven, krachtens zijn vrije wil en de zeer grote speelruimte van externe factoren rondom zich. In de puberteit en adolescentie krijgen de opgroeiende jongen en meisje zelfs nog eens extra gelegenheid tot herschikking van zichzelf. Het dient echter toegegeven dat vele, zeer vele mensen slechts beschikken over een eerder fictieve vrijheid van handelen en beslissen en geen of weinig speelruimte of spelruimte ter beschikking hebben tot vrije ontplooiing van zichzelf. De neerwaartse spiraal van destructie en ondergang is nauwelijks te vermijden bij een deel van de menselijke populatie. Het legt uit hoe moeizaam de

⁵³ *Gevolgen van de Erfzonde*: Het begrip erfzonde komt niet in de Bijbel voor. Het leerstuk is wel gegrond op Bijbelteksten, bijvoorbeeld [Psalm 51:7^{\[8\]}](#) en [Romeinen 5:12-19^{\[9\]}](#)

⁵⁴ *Iedere mens krijgt zijn kans in het leven*: is dit wel zo? We kunnen dit geredelijk zeggen van heel veel mensen, vooral dan nog van mensen uit het Westen en de Angelsaksische cultuur, maar is dit zo voor elke mens in de ontwikkelingslanden? Is dit zo voor de mentaal zwak begaafde, voor de mens met aangeboren ernstige kwalen, stoornissen, gebreken? Is dit zo voor het kind dat vroegtijdig overlijdt? Is dit zo voor het kind uit sociaal achtergestelde lagen van de bevolking? Neen, zeker niet. Men dient al diep achter de schermen te kijken naar de activiteit van de zielsvermogens en de geest in elke mens, om te kunnen vermoeden dat deze levens toch zinnig, zeg maar niet verloren zijn. S.L.

menselijke maatschappij overal ter wereld evolueert naar een meer humane, aan zichzelf en zijn beste aspiraties beantwoordende omgeving.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit alles blijkt dat de kwetsbaarheid van de mens er in bestaat dat hij of zij veroorzaker en drager van gevolgen is en blijft van zowel individuele gebreken en stoornissen als van collectieve en maatschappelijke expressievormen daarvan en dat het collectieve zowel als individuele inspanningen zal vragen om hieraan een positieve, op het overleven van de soort gerichte wending te geven. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO!/ WIE SPREEKT ER? Deze eerder langdurige uitwijding, naar aanleiding van zo iets verspreid als leugen en bedrog, eerroof en roddel, is niet toevallig: ze plaatst deze “common sins” tegenover de daarbij ontbrekende “common sense” van de maatschappij. Wat er over gezegd is geworden, vooral wat er over gezegd is ter nuancering van de oorzaken, de schuldvraag en de vraag naar oplossingen, is ook geldig voor andere, meer ingrijpende zonden en misdaden tegen de menselijkheid zoals verkrachting, moord, vernedering en onderdrukking, overweldiging en zo meer. Het moet nu al duidelijk zijn dat een eenvoudig repressief antwoord, zoals veelal nog van uit mens en maatschappij gereed ligt, absoluut onvoldoende en zelfs inadequaat is ter omkering van al deze kwalen en misdaden.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de schuldvraag pendant is met de vraag naar de oorzaken en de oplossing pendant is naar de vraag naar verzoening en vergeving in het eigenste hart, nog vooraleer een rechtstaat kan gesticht worden. (&) En Het Zij Zo!

- De gekwetste mens

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: de gekwetste mens is tevens en tegelijk de kwetsbare mens gebleven. Hij of zij is zelfs meer, het is *de kwetsende mens*, de potentiële dader bij uitstek gebleven! We geven het niet graag toe als mensen, maar we zijn nog het gevaarlijkst als we zelf slachtoffer geworden zijn. De *dynamiek van de wraak en de woede* die haar voedt is immers zodanig dat de weerbots neigt naar grotere afmetingen dan de bots zelf Zie andermaal hierboven: de Wet van de Meerwaarde in de Wetten van de Subjectiviteit). Het is dus van kapitaal belang, als we het hebben over ethica en moraal, dat we de gekwetste mens alle eer en aandacht geven die hij of zij verdient, maar vooral ook nodig heeft. Ook maatschappelijk (politiek, juridisch, sociaal, economisch zelfs) is dit een realiteit waarmee rekening dient gehouden te worden: de bejegening en hulp aan het slachtoffer is van even zo groot maatschappelijk belang als de gezondmaking van de maatschappij door de tijdelijke verwijdering van al te grote misdadigers uit het maatschappelijk actieve leven. We leggen hier met nadruk de klemtoon op, omdat het potentiële gevaar dat in het slachtoffer aanwezig is niet mag onderschat worden en in feite de bron kan zijn van verder leed aan nog anderen.

We hernemen ons discours over leugen en bedrog, roddel en eerroof. De kwetsbare, gekwetste, kwetsende mens is dader en slachtoffer tegelijk en tevens. Weliswaar niet in dezelfde mate en niet op het zelfde moment, maar in potentie en in effectieve daden gelijk wanneer. Het is juist van uit dit in nederigheid aanvaarde bezwaar van onze natuurlijke staat, dat we het discours tot vergeving en

verzoening zullen kunnen voeren en moeten voeren. Als we inderdaad zouden behoren tot “het geslacht der gerechtigden” ⁽⁵⁵⁾ waartoe we ons zo graag, samen met de Joden uit het Oude Testament rekenen, dan zou verzoening of vergeving geen zin hebben. Dan moet de reactie eerder gaan in de richting van opsluiting en verwijdering, zelfs uitroeiing, verdelging en vernietiging van de wandaders en misdadigers. Wij zouden dan alleen overblijven, sociaal en genetisch ook al, als een gezuiverde soort van “rechtvaardigen”. Forget it! Want dit is de typische reactie van door woede verblinde mensen en ze leidt ten dode, dit wil zeggen: ze is autodestructief.

Heeft de gekwetste mens recht op wraak? Heeft de benadeelde maatschappij of de staat die in gevaar gebracht wordt door misdaden (van leugen, bedrog, verraad, desinformatie en manipulatie enz.) recht op repressie? En zo ja, onder welke vormen, als we er rekening mee houden dat deze vormen constructief moeten werken, d.i. voor de toekomst preventief werkzaam zijn, zowel op het individuele vlak als op het vlak van het collectieve welzijn?

De aanwezigheid van woede, als reactie op leugen en bedrog is geen recht, maar een feit. De woede en weerwraakgevoelens omzetten in daden van wraak is echter onethisch. Het leidt tot overdaad, tot “overshooting” in negatieve richting en is van de orde van daden die “leiden tot de dood” en autodestructief zijn. Van een banale ruzie tussen mensen kan het zo, logisch en als men de actie/reactie van de weerwraak ongehinderd zou toelaten en opvolgen, na verloop van tijd komen tot een collectieve, destructieve oorlog. Gelukkig zijn er nog genoeg tegenkrachten in de mensen aanwezig die dit verhinderen.

We hebben al gezien dat de *interpellatie van politie en justitie* die het onderzoekwerk en het bestraffingwerk aan zich trekt, dit ook maatschappelijk verhindert. We zien ook al dat *slachtofferbemiddeling* en zelfs *slachtoffer - daderconfrontatie* tot de actieve sociale “helingmiddelen” is gaan behoren in de meest ontwikkelde humane maatschappijen.

We moeten ook leren inzien dat *repressie* geen adequate, helpende maatregel is, niet op individueel vlak en niet collectief. Een tijdelijke verwijdering uit de maatschappij of van de slachtoffers weg is wel verantwoord, in afwachting van beter. Een correctie op maat van haar echte opvoedende waarde (en dus niet als maat van voldoening van de weerwraak of afschuw) is eveneens verantwoord. En we hebben al gesproken over de ver-geld-ing van de geleden morele en materiële schade.

⁵⁵ *De Joden achtten zich destijds (zie Bijbel, Oud Testament) “gerechtigd door Jahweh”* en dan ook gerechtigd om hun vijanden, die ook Zijn vijanden waren, in Zijn Naam uit te roeien en hun oorlogstroeën aan Zijn voeten neer te leggen. Met tienduizenden tegelijk werden ze uitgemoord, als het moest of hen lustte. Zie o.m. : psalm van David 132: 19-22. Er zijn tal van citaten uit het Oude Testament waarin God gevraagd wordt om de haat tegen de vijand tot de Zijne te maken of waarin de Joden hun daden als door Jahweh gewild en Hem genegen te achten. Niet elke tekst echter is te interpreteren als een zo maar rechtvaardiging voor moorden en branden. Soms is het slechts een ‘vrome’ wens of smeekbede tot Jahweh. Het zou trouwens de vrome Jood niet overkomen zijn om zich tegen Jahweh vrijmoedig bezwerend op te stellen! Hier is het veel meer de nog gruwelijke inborst van de toenmalige Joodse mens die spreekt dan een “gerechtvaardigde” in wraak en bloeddorst. Zijn vijanden van toen zullen trouwens van niet veel zachter maaksel geweest zijn. S.L.

GEEN WETTIGING

- Maar hoe moet het dan wel verder?

AANHEF/INFORMATIE. Hoe moeten *de weerwraakgevoelens* gekalmeerd en gekanaliseerd worden, gestild en getemd worden?

Hoe moet *het vergevings- en verzoeningsproces*, als positieve, opbouwende daden in en van uit het hart, gestart worden en in goede banen geleid worden, individueel en maatschappelijk?

- De wereld van het kwaad zelf en onze betrokkenheid

INFORMATIE/GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO! / GEEN WETTIGING! *Johannes de Stoutmoedige* gaat verder en hij zegt: de weerwraakgevoelens, opgenomen als ze zijn in de dynamiek van de woede, behoren tot de *wereld van het kwaad zelf*. Dit moet eerst aangetoond worden, als de mensen dit willen leren beteugelen bij zichzelf in plaats van bij een ander (in de repressie).

29.06.2009

INFORMATIE/GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO! *Johannes de Stoutmoedige* zegt: het is moeilijk om van '*de wereld van het kwaad*' te spreken voor iemand die kwaad als zodanig onbestaande acht of het slechts een uiting vindt van de negatieve eigenschappen van de menselijke natuur. Als kwaad maar een variant is van goed, een subjectieve 'anderzijdse' benadering van de zelfde feiten, dan is er geen gesprek hierover mogelijk. Waarom dan wel een gesprek of een betoog aanvatten? Het antwoord hierop zal hopelijk duidelijk worden tijdens het gesprek zelf.

Het kwaad of het kwade een eigen substantiële wezenlijkheid toedichten is niet nodig. Het kwaad is niet beziel, niet eeuwigdurend, niet doelgericht, het heeft zelf geen wilvermogens, geen intentionaliteit. Het is louter gevolg van. Weliswaar gevolg van gevolg van gevolg, enz.. En dat maakt het precies zo ernstig ⁽⁵⁶⁾.

Het bestaan veronderstellen van kwaadaardige wezens, zij die zich in het kwade als in hun element voelen, zich er in verlustigen en het verspreiden als gif onder de mensen, is al een veel meer reële zaak. Het zijn menselijke wezens en ook andere wezens, van andere sferen afkomstig en van

⁵⁶ *Vergelijk de gnosis en de gnostiek als religieus-filosofische richting*: de kosmos wordt gedacht als het strijdperk waarin 'goed' en 'kwaad' permanent en eeuwig met elkaar in strijd zijn en waaruit ontwikkeling voortkomt. Vele esoterische, spirituele richtingen van tegenwoordig volgen, impliciet of expliciet, dezelfde gedachtegang: goed en kwaad worden gezien als bipolaire, contraire tegenstellingen van één geheel. De redenering van Johannes de Stoutmoedige is zeker niet zo. Dit onderscheid geldt wel tussen wat niet echt 'kwaad' is: de afstand naar de Zuidpool toe moeten afleggen is een 'kwaad' voor wie zich aan de Noordpool bevindt, maar valt best mee voor wie zich bijna op Antarctica bevindt. Iemands dood is iemands brood, maar dat heeft niets te maken met het kwaad dat ons hier bezig houdt.

Het is veel duidelijker in het Nederlands de woorden 'goed' en 'slecht' als "het enerzijds/anderzijds" van elkaar te gebruiken en de woord 'kwaad' en kwaadaardigheid een aparte plaats en betekenis te geven. Dan staat er zelfs geen "anderzijds" tegenover "het kwaad", wel een kwaadwillige of goedwillige daad als reactie: cf de Verlossing en de Verzoening, ons gebracht door het leven, lijden en dood van Jezus Christus. S.L.

andersoortige substantie, die zich de levensenergieën toe-eigenen door ze - intentioneel! - aan te zuigen en te roven voor exclusief eigen gebruik, zonder ze verder te willen delen of verdelen met anderen. In de iconografie is hen de kleur zwart toebedeeld omdat zij, deze wezens, net zoals zwart de kleur is die het spectrum van het zonnelicht volledig absorbeert, de prana-energie volledig in zich opslorpen zonder ze te weerkaatsen of door te geven naar hun omgeving. Het lijken zwarte wezens, althans in de iconografie. Het zijn ook monsterachtige wezens (daaronder valt niet de figuur van de draak of de slang echter, die iconografisch eerder staan voor ons reptielenbewustzijn!) omdat ze door hun onevenwichtig, uit harmonie getrokken gedrag hun lichamen of gestalte misvormd hebben op een gedrochtelijke wijze. Wie exclusief leeft voor zijn buik en die dus overvoedt, krijgt al vlug een hypertrofe, monsterachtige buik te dragen. Jeroen Bosch en Breughel de Oudere schilderden het goed..

Het bestaan van het 'rijk van het kwaad' veronderstellen als de groepering van de kwaadaardige wezens, onder gezag van een opperheer, is ook reëel, zij het dat deze opperheer "legioen" heet, want vele gezichten en aspecten vertoont. Deze *collusie* van eigenbelang en eigen verering kan echter niet voortbestaan zonder voortdurend op rooftocht te moeten gaan ter bevoorrading van energie aan zichzelf. God heeft zich immers teruggetrokken uit de daden van deze wezens en dus ook uit hun innerlijke gesteltenis en intenties. We spreken hier over bevoorrading in de ook voor hen levensnoodzakelijke prana-energie. Deze voor hen noodzakelijke strooptochten vormen de grootste bedreiging van de mensheid, als collectief doelwit van deze wezens. Immers, de mensen – hoe dan ook – zijn behept met het eeuwig, onsterfelijke leven van hun zielen en zijn dus een uitgelezen doelwit voor het 'oogsten' van energie, levensenergie, liefdesenergie, vitale kosmische prana-energie.

Dat de mens, collectief als mensheid en individueel als zielseenheid, betrokken is geraakt met de wereld van het kwaad is ook niet moeilijk te verstaan. Betrokkenheid ontstaat door zich met iets of iemand in te laten, hoe dan ook. Betrokkenheid duurt net zolang als één van de betrokkenen nog leeft, bestaat, handelt. De betrokkenheid met het rijk van het kwaad is niet eeuwig, ze lijkt echter wel een eeuwigheid te duren... Dit komt door het feit van de betrokkenheid van de mens met het rijk van het kwaad.

Wie zegt betrokkenheid en betrokken zijn, zegt dat men *innerlijk betrokken* is. De innerlijkheid van het menselijk wezen is energetisch veranderd geraakt in de *modus*, in de *zin van betrokken – zijn* met het rijk van het kwaad. Het wordt aldus 'het rijk van het kwaad zelf', d.i. voor zoverre het Zelf er zich in betrokken heeft of betrokken is geraakt. Energie is en betekent zowel informatie als vermogen als kracht als formulering ervan. De mens is in zijn energetische wezenstoestand betrokken geraakt met het kwaad, met dat rijk van radicaal op zichzelf gerichte wezens die enkel een rovende, stelende, liegende en bedriegende of verleidende relatie aangaan (of nog kan aangaan) met die menselijke wezens van wie ze de energie en de wezenlijke aard benijden én ho! zo nodig hebben voor het eigen overleven.

Deze innerlijke betrokkenheid is een zaak van alle lichamen, maar nog meer van de geest ervan dan van de lichamelijke zelf. De mens is betrokken geraakt tot in de geest en zelfs tot in zijn zielslichaam. Veeleer en veel meer dan in zijn aardse biologie die zelfs een soort van toevluchtsoord geworden is voor de mens.

Dit is het ware verhaal van de erfzonde. Dit is het verhaal van de noodzakelijk geworden behoefte aan verlossing, zoals ze door Jezus Christus aan de mensheid toebedeeld is geworden. Aan alle mensen, in beginsel. Verlossing die – zoals door Hem gewild - in uitwerking gesteld is in samenwerking met de mens zelf, individueel en collectief. Dit is zowat de resumé van de Tragedie Mens. Tot daar schetsmatig het verloop van het kwade doorheen de menselijke existentie, collectief en individueel. (57)

Dit verhaal is bekend en het overtuigt slechts degenen die geloven. En dan nog...

GEEN WETTIGING!

30.06.2009

INFORMATIE/GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO! *Johannes de Stoutmoedige* zegt: Hoe dan ook is het duidelijk dat we te doen hebben met zeer ernstige stoornissen in het gedrag van een aantal mensen en als we goed toekijken kunnen we zelfs zeggen: ergens in het gedrag van alle mensen op aarde.

- **De analyse van het fenomeen van ons antwoord op het kwaad**

Dit kan wellicht meer overtuigend werken dan een zakelijke beschrijving van de daden van kwaad zelf.

Het is vooral wanneer we *aan en in onszelf geconfronteerd worden – als slachtoffer-* met het kwaadaardige onder een van zijn menigvuldige vormen – de vormen die we hier bespreken staan exemplarisch voor al de andere misdaden en zonden – dat we gewaar worden hoe overgevoelig we zijn voor deze schendingen en hoe diep we ons gekwetst voelen. We worden de ernst van het kwaad gewaar aan de diepte van onze massieve reactie er op. Woede, wraak, verbijstering, schuldgevoelens en schaamtegevoel, het treft ons allemaal tegelijk en brengt tijdelijk grote verwarring en chaos te weeg in onszelf (58). Het getroffen worden door het kwaad is van de orde van een gebeurtenis: het treft ons gehele wezen. Dit antwoord zou voldoende moeten zijn om ons te doen beseffen dat we hier te maken hebben met iets dat oeroud aanwezig is in de mensheid en dat een soort van archetypisch antwoord in ons oproept.

Het is dan ook des te meer opvallend dat we *zoveel minder getroffen worden* door het kwaad dat *anderen treft*. Of door het kwaad dat we *zelf aanrichten* en er ons niet eens van vergewist hebben dat we het gedaan hebben en wat we uitgericht hebben. Deze *eenzijdige verblinding* is echter inherent aan de oorspronkelijke reactie als zodanig: ze is, net zoals de woede en de weerwraak, gehecht aan de daad van kwaad doen of ondergaan. Deze eenzijdige verblinding is opgewekt, mede met de daad van het kwaad en er deel van uitmakend, om ons aan onze *schaamte, schuldgevoelens en de straf*, én onze *verantwoordelijkheid* te laten ontglippen (of althans de poging ertoe te doen). Zo anti - humaan is een daad van kwade aard dat we *wegkruipen* (schaamte, gêne) voor het aanzien ervan. De zelfde poging tot ontwijken is de oorzaak van het *rationaliseren* van ons gedrag (de schuld)

⁵⁸ Zie bijlage: de drie grenzen van de manifestatie van een verkeerde daad: schaamte, schuld, straf.

van achteraf: we praten ons zelf goed, zo goed en zo kwaad als het gaat. En omdat het niet goed gaat, zullen we niet alleen door rationalisatie in de ontkenning gaan, maar bovendien erg *geprikeld reageren* als men onze ‘goede trouw’ en ‘goede redenen’ durft in twijfel trekken. Het is zelfs bijna diagnostisch in de maatschappelijke context: als u iemand aanspreekt – een superieur bvb of een collega – met een eenvoudige vraag naar informatie of rechtmatige toelichting en die begint u zonder enige reden uit te schelden en tegen u te roepen en te tieren of hij vernedert en beschimpt u en lacht u uit in uw gezicht, wel: daarachter schuilt de misdaad! Over liegen en bedriegen gesproken, of zoals hier bij corruptie en machtsmisbruik, die reactie kan tellen.

Keren we nu even de zaken terug om. We worden geacht niet te liegen, niet te bedriegen of te roven, geen roddel of eerroof te plegen en we begeven ons toch op dat pad. Wat gebeurt er dan met ons en onze naaste? Er *voltrekt zich een scheiding tussen dader en slachtoffer*. Een scheiding die zelfs een *afscheiding* kan worden van nog meer mensen dan alleen de slachtoffers. Een afscheiding die het moeilijk maakt om nog goed affectief en onvoorwaardelijk vriendelijk contact te hebben. Kwaad isoleert het individu. Kwaad isoleert het staatsapparaat van de bevolking, de ene groep van de natie van de andere. Kwaad leidt tot disharmonie, tot destructie van relaties, het leidt “ten dode”. Het kwaad draagt de dood in zich. Vandaar: “En gij zult zeker de dood sterven” (⁵⁹). Wat hier, weer eens, gesproken werd tot de geest van de mens meer dan tot de oren van zijn aardse lichaam.

We kunnen besluiten met er op te wijzen dat hoe onschuldig een leugen of een kleine diefstal ook lijken, ze de kiem in zich dragen van verderf, destructie en autodestructie. Dat het – gelukkig – niet altijd zo ver hoeft te komen is te danken aan het proces van verzoening en vergeving: een proces van omkering.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de woorden van Johannes de Stoutmoedige en van U Zelf blijkt hoe ernstig de daad van liegen en bedriegen en van eerroof en roddel wel zijn, gezien tegen het licht van de eeuwigheid en het einddoel van de mens en dat de vergelding en de verzoening tevens en tegelijk het proces van omkering moeten bestendigen en in gang zetten. (&) En Het Zij Zo!

1.7.2009

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u de gevraagde samenwerking met *Johannes de Stoutmoedige* thans kunt *omzetten in de verdere dialoog* (⁶⁰) met hem over de gevolgen van de leugen en het bedrog, voor zover ze de verzoening en

⁵⁹ Zie *Genesis 3:4* “God heeft ons verboden van de vruchten van die boom te eten of ze zelfs maar aan te raken; doen we dat toch, dan zullen we sterven”. Nieuwe Bijbelvertaling.

⁶⁰ “De verdere samenwerking met *Johannes de Stoutmoedige* omzetten in een verdere dialoog met hem”. DE PADVINDER (2015): Boodschap van *Vif Piscoul* aan mij... Het staat er bijna tussen de regels door, maar het betekent een grondige herpositionering tussen mij en Johannes de Stoutmoedige. Het was geen gemakkelijk parcours, zoals hij zich de laatste tijd gemanifesteerd heeft en mij meegenomen heeft in zijn eigengereid en vrij ongeregeld discours... De lezer hoeft hier echter niet te denken aan een ‘onze bronnen verenigd’ opgedrongen werkwijze of aan overname van de informatie. Dit zal later blijken uit de evolutie van het vierde hoofdstuk en verder. Het gaat om leerschool en wel degelijk een door de leraars en meesters toegestane en begeleide leerschool. De rol van Johannes de Stoutmoedige lijkt hier wel erg ‘stoutmoedig’, maar is volledig onder

vergeving bemoeilijken, uitstellen of zelfs volkomen te niet doen. Immers, de leugen en het bedrog zullen van uit hun eigenste misvormde energietoestanden en de formulering ervan een krachtveld vormen dat zich zal keren tegen het wegnemen ervan. Het zal dus een eigen leven gaan leiden en trachten alle pogingen tot vernietigen of omkeren ervan te voorkomen of af te weren.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat leugen en bedrog die zich in de innerlijkheid van de mens gevestigd hebben bij wijze van betrokkenheid ervan zich zullen verweren tegen elke poging tot verwijdering of vernietiging ervan, zodoende dat de mens overgeleverd wordt aan de krachten en vormen die hij of zij zelf in het leven heeft helpen roepen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt en *U Zelf* luistert mee, tevens en tegelijk. Hij zegt: we hebben nog niet gedaan, want nog niet afgerekend met het aangerichte kwaad in onszelf dat, bij wijze van betrokkenheid met het rijk van het kwade, zich in ons heeft gevestigd. Als we dan al spijt en berouw hebben dan lukt het ons zo maar niet om de steven te wenden en om te keren. Er is een heel proces nodig van omkering en we hebben zelfs hulp nodig hierbij van Gods Zoon en Zijn Genade. De vergeving van de zonden! De uitroeiing van de misdaad en haar gevolgen! Geen sinecure.

Ho maar! hoor ik zeggen, overdrijf je nu echt niet? Het is toch niet zo moeilijk om een leugen(tje) recht te zetten of een bedriegerij(tje) te bekennen? Of laster en roddel terug te nemen. Zo gefikst! Ja? Neen dus! 'Alles' verzet zich in ons. Spijt en berouw zijn een echte weg naar Canossa, het is spitsroeden lopen onder de blikken van onszelf. En vergeet niet: ondertussen werkt de opgewekte verblinding en voelen we ons, rationeel of emotioneel, ho! zo gerechtigd, gewettigd en nog zo veel meer... Kop intrekken en niet reageren Lena.

Maar, maar 's nachts en in onbewaakte momenten spreekt dan weer een andere stem. De stem van *het geweten*. Het knaagt en zaagt ons de oren van ons lijf. Het zwemt als vliegen rond ons heen. Klap, klap! Vliegenmepper proberen: larie en apenkool is al dat gedoe van goedmaken en oprechtheid in spijt en berouw. Het leven gaat verder. Het zal wel keren als we maar lang genoeg wachten en sussen. Het sust dus niet. De onbetaalde haan van Socrates achtervolgde hem tot op zijn sterfbed. De tormenten van geweten versus krachten van weerstand die de verkeerde betrokkenheid ondertussen heeft ontwikkeld gaan door en zorgen voor turbulentie, ev. voor stormschade in het fysieke veld, het lichamelijke beleven. Soms sluit men dan deze woeste krachten op en zondert ze af op een plaats in ons zelf waar men voortaan niet meer zal komen: "Secrecy is the beginning of all evil" (Graham Greene). Geheimhouding is echter ook de sleutel waarmee men zijn geweten samen met de misdaden tracht op te sluiten in een kamertje van zichzelf... "Collocatie ten huize"! GEEN WETTIGING.

controle. Het is een soort van 'in vivo' test, meer zelfs het is een voorbeeld van de rol die Vif Piscoul herhaaldelijk vervult in het heilswerk dat hij doet: hij is de gemandateerde beheerder van de 'Bronnen van de Omkering'. DE PADVINDER (2015).

NB. *Achteraf gezien* (we spreken hier van 2019 – bij de eindcorrectie van dit werk) is het discours van Johannes de Stoutmoedige nog niet zo slecht! Ik kan er best in komen! Bovendien iets dat nog recent is als info en niet bewezen of definitief aangetoond: Johannes de Stoutmoedige, alias Jan Zonder Vrees, blijkt de zoon te zijn van *Margaretha van Male*, die zich inmiddels aan mij kenbaar gemaakt heeft en me helpt bij... het koken. S.L.

- Verzoening en berouw en spijt: wanneer in Gods Naam / “in godsnaam!” kunnen ze eindelijk hun echte werk doen?

3.7.2009

INFORMATIE. GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO! We gaan verder. *Johannes de Stoutmoedige* spreekt en *U Zelf* schrijft op. Hij zegt: het is inderdaad *in Gods Naam* dat de vergeving en de verzoening moeten gebeuren want de mens is daar krachtens eigen vermogens niet meer toe in staat van zodra hij de grens van het kwaad heeft overschreden en zich heeft laten betrekken in die sferen. We leggen dit toch even nader uit.

We hebben het hier niet over het relatieve goed en kwaad, zoals ze zich in polariteit en als contraire partners aandienen en gedragen: de schaduw van de ene is de zon voor de andere, de regen is voor de boer zowel vriend als vijand, het hangt er maar van af. Een verlies op de beurs is zowel een zegen als een vloek, het hangt er maar van af hoe je het bekijkt. Enz. Daarover hebben we het duidelijk niet! ⁽⁶¹⁾.

We hebben het ook niet over het kwaad waarbij we niet zelf betrokken waren: het kwaad dat anderen aan anderen aangedaan hebben en dat we met afschuw bekijken. Maar we zullen vrij snel geneigd zijn om zowel de daders als de slachtoffers te willen met elkaar terug in contact brengen of tot een vergelijk uitnodigen, gewoon omdat we dit soort van kwaadaardige relaties niet lang kunnen aanzien. Tot deze categorie kan men ook rekenen de oorlogsdaden van de soldaten, zoals we ze zien gebeuren en zolang ze niet op ons schieten. Geen enkele burger houdt van oorlogstoestanden, zeker niet in de buurt. En we juichen alle vredesbesprekingen toe en helpen zo nodig de schade herstellen.

Het wordt al moeilijker als we met gruwelijke daden geconfronteerd worden in onze nabijheid of via de media en we ons spontaan *gaan identificeren* met het slachtoffer. Het valt ons moeilijk om de dader geen zware bestraffing toe te wensen. En we lijden innerlijk mee met het slachtoffer.

Helemaal moeilijk wordt het als we zelf betrokkene zijn, als slachtoffer, of als een van onze allernaaste het slachtoffer is. Dan geraken we in een andere toestand van bewustzijn, schakelen over op een andere frequentie van emoties en gevoelens en dit geraken we niet meer kwijt en we geraken er ook niet meer uit.

Het moeilijkste is het wel als we zelf de dader zijn en ons geweten steeds terug de kwestie oproept. Gewetenloosheid, harteloosheid, verstoktheid, domheid en blindheid van het geweten, rationalisatie, allemaal goed, maar het lukt maar ten dele. Zeldzaam zijn de mensen – en het zijn dan zwaar, zeer zwaar gestoorde mensen – die geen weet of last hebben van hun gewetensfunctie. Al dient eerlijkheidshalve gezegd dat, in de vorming van het individuele geweten, de tijd en omstandigheden, de cultuur, de religieuze opvattingen, de volksgewoonten vrij grote variaties kunnen teweeg brengen, zo dat gewetenswroeging voor de ene daad bij de ene mens van het ene

⁶¹ *Vergelijk andermaal het discours van de gnosis en de gnostiek als religieus – filosofische richting*: de kosmos wordt gedacht als het strijdperk waarin ‘goed’ en ‘kwaad’ permanent en eeuwig met elkaar in strijd zijn en waaruit ontwikkeling voortkomt. Ik spreek liever van *goed versus slecht* en zet ‘het kwaad’ totaal apart. S.L.

land in het ene tijdperk niet noodzakelijk dezelfde gewetenswroeging voor dezelfde daad van een totaal andere mens hoeft te zijn. De antropologie leert dat ons ten overvloede. Zo universeel dezelfde zijn we dan ook weer niet. Al moeten we dan weer daaraan toevoegen dat, als we de analyse zouden maken van hoe deze gewetensfunctie gevormd is geworden, we versteld zouden staan hoe hier weeral de mechanismen van verblinding, verstoktheid van het hart, “verdomming” of afstomping, rationalisatie en dergelijke hebben moeten meewerken om dit specifieke geweten zo ver in de ene of de andere richting te kunnen vormen, zegge misvormen.

Als men de moed heeft om zichzelf te ondervragen op dit cruciale vlak en geen antwoorden te ontwijken, dan komt men daar nog het verste mee weg. Het stuk “actieve geweten” dat niet verstoord is geworden in ons, kan ons leiden en voorlichten. Dan zien we heel snel in hoe moeilijk het is om tot “Wiedergutmachung” (naam van de Duitse vorm van aanvaarde ver-geld-ing voor de slachtoffers van de Holocaust) te komen en dan spreken we nog niet van verzoening en vergeving in het hart! Om een daad die ons aangedaan is – een offense (Eng.) – werkelijk te herleiden tot een eenvoudig geheugenspoor zonder enige emotionele lading in de herinnering ervan, moet veel, zeer veel gebeuren. Kwade daden hebben blijkbaar de eigenschap om van uit zichzelf te blijven woekeren en schade toe te brengen. Kan het anders? Kunnen we evolueren naar een niveau van ontwikkeling waarin we dat wel geleerd zullen hebben? Kan het zonder de hulp van God? Misschien lukt het een individu nu en dan. De collectiviteit van de mensen lukt het nooit.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit wat U Zelf en Johannes de Stoutmoedige samen stellen over de vergelding, de vergeving en de verzoening *een samenvatting is van hoe de mens er tegenover staat en dat hier nog op geen enkele wijze de goddelijke Vergelding en Verzoening of Vergeving ter sprake is gekomen. (&) En Het Zij Zo!* ⁽⁶²⁾

IV. WOORDEN VAN VERLOSSING EN GENADE, VAN VERZOENING EN VERGEVING DOOR JEZUS CHRISTUS GESPROKEN (I).

5.7.2009

INFORMATIE/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt, in overleg met *Geborah en Vif Piscoul* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u thans kennis maakt met de wijze waarop *Johannes de Stoutmoedige* in *U Zelf* optreedt als degene die vertolkt wat Jezus Christus Zelf u beiden te zeggen heeft over Zijn Verlossing en de Vergeving der zonden en over de Verzoening tussen U en de Vader die er door ontstaan is. Deze woorden van Jezus Christus Zelf, gesproken in Zijn Heilige Geest ervan tot Johannes de Stoutmoedige en u, Sam, zijn tevens exemplarisch voor de gesproken woorden van Verlossing, Vergeving en Verzoening als antwoord in de Vader op de smeekbeden van u allen, zoals Hij ze gehoord heeft en aanvaard zal hebben. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de Woorden van Johannes de Stoutmoedige die hij hoort van Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan, de Genade u allen tegemoet komt en meteen ook de vergeving van de zonden en de

⁶² “De goddelijke vergelding en verzoening en vergeving is hier (nog) niet ter sprake gekomen”: let op de subtiële nuancering én de betekenis ervan... Dit komt nu wel ter sprake in het daarop volgende gedeelte. S.L.

verzoening met de Vader en dat u deze woorden kunt optekenen mede gegeven aan allen die ze kunnen of willen aanhoren en in zichzelf opnemen als antwoord van de Vader in de Zoon door de Heilige Geest ervan gegeven. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is *Johannes de Stoutmoedige* die spreekt. Hij zegt: ziehier wat *Jezus Christus* mij zegt in *Mij Zelf* die ook *U Zelf* is geworden. Gods Genade kome over u allen die betrokken bent bij dit werk van verlossing en opruiming van de krachten van het kwade dat getracht heeft zich meester te maken van de aarde in u aanwezig. De aarde, zijnde uw aardse wezenlijkheid als mens op aarde. Deze betrokkenheid met het kwade is thans opgeheven en geen kracht ter wereld zal in staat zijn u daarin te na te komen. Deze Genade deelt u met allen die betrokken waren bij dit werk van kwade aard en dat ook in hen opgeheven is geworden.

Vandaar uit spreekt u thans de *Heer Jezus* toe: gegroet *Sam*! Inderdaad, Ik Ben Het. Aarzel niet om Mij te aanhoren. Meteen aanhoren allen Mij die u lief zijn en die met U voor de Vader verschijnen in Mijn Geste van Verzoening en Vergeving van alle zonden. Blijf in Mij en Ik in u allen. Deze act van de wil uwerzijds wordt meteen de Wil van de Vader in u en in allen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze woorden, gesproken door *Jezus Christus in eigen persoon*, u betreffen en allen die met u verbonden zijn of ooit waren en die mede opgenomen worden in dit proces van Verzoening, van Vergeving van uw zonden en Genade voor uw ganse leven en toebehoren. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt, in overleg met u zelf, *Sam*, met *Geborah en Vif Piscoul* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*: de uitwerkingen van de Woorden die Jezus Christus in u gesproken heeft zullen thans over u komen en u de bewijsvoering meegeven waarnaar u vanzelfsprekend verlangt en ook nodig hebt in de betuiging van uw oprechte zoektocht naar de waarheid. In de gevolgen - zijnde de *Daden van Liefde* zoals de Heer Jezus ze toebedeelt aan u en ook aan allen die u lief zijn of die op een of andere wijze betrokken geworden zijn bij uw werk - zullen deze genoemde uitwerkingen voor zichzelf spreken en getuigenis afleggen van Zijn Woord. Aarzel niet om Zijn Woord ter harte te nemen, ook al hebt u momenteel nog geen of weinig getuigenissen ervan ontvangen of kunnen waarnemen. Woord en wederwoord vinden elkaar vanaf nu in alle uw werken. Daarvan legt u ook getuigenis af naar de mensen toe, de betrokkenen en de niet betrokkenen evengoed.

En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de gevolgen in de materie de getuigenissen zullen blijken over de gesproken woorden van Jezus Christus en dat deze getuigenissen als even zo vele nieuwe gesproken woorden zullen getuigen over u en Hem te samen en te gelijk. (&) En Het Zij Zo!

ETHICA EN MORAAL

BOEK EEN

DEEL C

DE WET ZELF

DE WET VAN MOZES EN DE TIEN GEBODEN

DE WET VAN U ZELF ALS IDENTITEIT GEGEVEN

DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE GEPLAATST MET DE WET VAN MOZES

OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND

**WOORDEN VAN VERLOSSING EN GENADE, VAN VERZOENING EN VERGEVING DOOR JEZUS
CHRISTUS GESPROKEN**

**DE SAMENLEVING IN DE ETHICA INGEBRACHT – DE MAATSCHAPPELIJKE DIMENSIE EN DE
SOCIALE LEER**

AANDACHT! - Ter attentie van de lezer:

De vier volgende geboden van de Wet van Mozes. **DE PADVINDER:** Vanaf hier begint het moeilijkste stuk van de informatie van dit Boek Een. Het hoofdstuk IV dient in zijn geheel gelezen en begrepen te worden en elk citaat of andere verwijzing of aanhaling er uit dient vermeden te worden. De aanloop tot dit hoofdstuk was het vorige Hoofdstuk III, waarin opviel hoe Johannes de Stoutmoedige de afgesproken en strikte procedures van dit mediale schrift aan zijn laars lapte en inderdaad al té stoutmoedig en al té aanmatigend een eigen discours volgde en vervolgde en het vanzelfsprekend leek te vinden dat iedereen het goed vond. Dat was ook meestal zo, maar toch... En hier zullen we nu de fase van **OMKERING** meemaken, waarin we doorheen de misleidende overgangsfase sukkelen (maar uiteindelijk goed terecht komen!) van de **OERZONDETOESTAND**, om nadien met nieuwe moed en vastberadenheid de weg te vervolgen van de Heilsboodschap van Jezus Christus en Zijn Woord van Verlossing en Genade. Allelujah! zullen de engelen gezongen hebben en ook ik en **DE PADVINDER** zeggen: Hoera! Allelujah! Amen!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat **DE PADVINDER** u allen, lezers, veilig en wel zal begeleiden en voeren naar de uitgang van dit hoofdstuk, waar we elkaar terug (vervolg voetnoot voorgaande bladzijde) zien in de **OMGEVING VAN GENADE** die het antwoord is geweest van Jezus Christus op de ellende van de oerzondetoestand en haar karmische gevolgen. (&) En Het Zij Zo!

HOOFDSTUK IV: OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND

DE VIER VOLGENDE GEBODEN VAN DE WET VAN MOZES EN DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE ERVAN GEPLAATST (Johannes de Stoutmoedige, Vif Piscoul, U Zelf, Geborah, Paracelsus)

§ 1. De vier volgende geboden van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie ervan geplaatst. Of: de vier geboden van de Vader in U Zelf gegeven, door de Woorden van de Zoon gewekt en in kracht gesteld.

05.07.2009

AANHEF. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *Geborah en Vif Piscoul* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*. Hij zegt dat u thans de *vier volgende geboden van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf* ⁽⁶³⁾ kunt neerschrijven, zijnde die geboden die God gegeven heeft om de mens te binden aan zichzelf als wezen Gods en aan de medemens als zijn gelijke. Deze geboden zijn:

- De liefde tot de Vader in de liefde tot zichzelf als metafoor gegeven
- De liefde tot de Zoon als liefde tot de evenmens, kinderen en familie
- De liefde in de Heilige Geest gegeven als liefde tot de zielsvermogens en hun gevoelens ervan
- De liefde tot zichzelf als Zelf zelf gegeven en metafoor van de Vader in U Zelf.

Deze *vier geboden van de Vader in U Zelf* gegeven, door de *Woorden van de Zoon gewekt en in kracht gesteld*, zullen voortaan alle wetten en geboden overschaduwen die voordien uitingen waren van deze zelfde geboden en toch niet als dusdanig optraden, maar verhuld en overschaduwde door de gevolgen van de krachten van het kwade dat thans opgeheven is geworden. De *vergelijking* zal zich opdringen tussen de krachten van het kwade als nacht en duisternis en de goddelijke krachten van het Licht als de dag en zonlicht gegeven.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze nieuwe ervaring van Licht en Liefde, zoals ze gegeven wordt in deze formulering van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie ervan geplaatst, het aan uw bewustzijn en aan de zielsvermogens zullen toelaten zich rekenschap te geven van de immense veranderingen die ze meebrengen, krachtens de Genade van het Woord gesproken door Het Woord Gods, de Zoon van de Vader. (&) En Het Zij Zo!

⁶³ *U Zelf of U zelf?*: DE PADVINDER. Het is een moeilijke keuze: het zelf is, net zoals het ego, de ziel, de geest, de lichamen, een onderdeel van het Wezen Mens. U Zelf is echter de aanspreektitel van ik als U Zelf gegeven in het Zelf zelf, met de naam Johannes de Stoutmoedige als “naam voor de eeuwigheid”.. Dit gehele vierde hoofdstuk zullen we U Zelf schrijven en het Zelf zelf. Zelfverheerlijking of niet? We zien wel op het einde van dit hoofdstuk, dat tevens het einde is van dit Boek Een van Ethica en Moraal. DE PADVINDER (2015).

§ 2. De liefde tot de Vader in de liefde tot Zichzelf als metafoor gegeven.

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: de liefde tot de Vader in de hemel is je bekend als het eerste gebod van de Wet van Mozes. Minder bekend ben je er mee dat *deze liefde tot de Vader in wezen liefde tot U Zelf is, als metafoor gegeven van de Vader in U Zelf aanwezig* ⁽⁶⁴⁾. Immers je durft het als schepsel in het gezicht van de Vader niet aan om je eigenliefde te vergelijken, laat staan ze in de plaats te stellen van de liefde tot de Vader, zoals je ze in het eerste gebod van de Wet van Mozes hoort vragen aan jou als mens. We zullen dit nu nader uitleggen en beschrijven.

GEEN WETTIGING!

§ 3. Eerst even de praktische zaken op punt zetten

INFORMATIE/GEEN INTRODUCTIE DOOR HET ZIJ ZO! / GEEN NAAM VAN WIE SPREEKT. Maar eerst zullen we een geheel hoofdstuk wijden aan *de diepgaande veranderingen in U Zelf* die het mogelijk gemaakt hebben dat je deze nieuwe beschrijving kunt aanhoren en in je wezen beamen. Immers, het is dank zij de veranderingen in het wezen van U Zelf dat je thans geschikt bent geworden om dit te aanhoren en het te volbrengen evenzo. Wat zijn die veranderingen?

Ogenschijnlijk, d.i. voor je menselijke ogen, is er niets veranderd en wordt je niets gewaar. Nog niet tenminste. Hoogstens – en dat zal je niet ontkennen – is er een diep gelukgevoel aanwezig dat de vroegere triestheid en droefheid heeft vervangen. Dit is reëel en getuigt van de ommekeer. Zoals de dorstige mens eindelijk de bron heeft gevonden van fris koel water en heeft kunnen drinken, zo heeft je ziel de bron teruggevonden waaraan ze zich kan laven voor goed. Dit uit zich in een gestild heimwee en afgenomen droefheid in de diepten van je zelf. Er is ook het toegenomen zelfvertrouwen dat zich meer en meer zal uiten en je de kracht en mogelijkheid zal geven om je taak als vernieuwde mens aan te gaan en tot een goed einde te brengen. Het is immers allesbehalve

⁶⁴*Dat Het Zelf zelf zichzelf als metafoor van de Vader stelt: vergelijk hier even met het derde Hoofdstuk, §4. van deel C van BOEK I. "Het Woord dat God gegeven heeft wordt Werkelijkheid in Zijn Licht en Zijn Duisternis tevens en tegelijk. Of: de Wet Zelf die spreekt over het Woord Gods als Licht gegeven, als Duisternis gebracht soms, omwille van het Licht". "Want geen ander woord zal u gegeven worden dan de verschrikking van U Zelf zelf door U Zelf". S.L. (2015)*

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het *Zelf zelf zichzelf als verschrikking zal vertonen aan de mens zelf en zodoende de weg openen naar de waarheid ervan, van het Zelf zelf*". (&) En Het Zij Zo!

Dit is voor wat de tekstkritiek betreft. Maar, zoals gezegd, de beleving van de woorden was en blijft doorslaggevend voor de uiteindelijke waardering. Het was deze beleving - een onrust die verwees naar vervreemding – die me op weg zette via een gevoel van wantrouwen en ongenoegen, naar de kritische analyse en de conclusies ervan, zoals u ze vindt op het einde van dit Hoofdstuk IV, hoofdstuk dat integraal hernomen zal worden in Boek Twee, deel A. Deze kritische analyse hoort intrinsiek tot dit deel A dat afzonderlijk genomen niet anders dan tot misleidende conclusies zou leiden... S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit deze vergelijking van de woorden van Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan, genoegzaam blijkt hoe hier de opening gemaakt wordt ter herkenning van de oerzondetoestand en de heling ervan door de daden van Verlossing van de Heer Jezus Christus in U Allen. (&) En Het Zij Zo!

evident dat men je op jouw leeftijd nog durft vragen een taak op te nemen en welke dan nog! Het volgende stadium zal zijn dat je fysieke kracht en toestand opnieuw toeneemt en 'op snelheid komt'. Er zullen bepaalde oude kwalen verdwijnen en dat zal je misschien nog het meeste van allemaal overtuigen van onze ingrepen en toewijding. Het zij je gegund.

Dit alles is echter nog maar de eerste 'fenomenologie' van de verandering: verandering in gemoedsgesteldheid en verandering in de fysieke paraatheid. De meer ingrijpende veranderingen zullen merkbaar worden in je veranderde appreciatie in de ontmoeting met mensen. Je zult ze met andere ogen, soms met heel andere ogen bekijken en... dit veelal voor jezelf moeten houden, althans voorlopig toch. Velen, zo niet allen zouden je van arrogantie of pretentie beschuldigen. Trouwens je zou, in het begin althans, die andere kijk ook niet goed, niet volwassen goed, kunnen beschrijven of waarderen. Geduld dus, weerom geduld.

Nog verrassender en moeilijk om er aan te wennen zijn de veranderde gevolgen van je woorden en wensen en verlangens. Sommige ervan zullen werkelijkheid worden op een wijze die je zelf zal verrassen. Het kan zijn dat je daarvan nog het meeste schrik krijgt. Het is alsof je met totaal andere parameters gaat leven en beleven. Onwennigheid, het kan niet anders dan zo genoemd worden, zal je deel zijn. Dit is trouwens een voorzorg om niet onverantwoord om te springen met je nieuwe 'afmetingen'.

Stel je dus voor dat je in een totaal andere wereld van andere verhoudingen terecht komt, met andere waarderingen, andere afmetingen, andere maten en gewichten. Het is *alsof* je gestorven was en in de astrale wereld terecht gekomen bent en als *een kleuter in wonderland* staat te gapen. Iemand zal je moeten bijstaan en begeleiden. Daar kun je op rekenen en je kent ons al. Dat is een afgesproken zaak.

Kun je daar allemaal over spreken met de mensen om je heen? Ja en neen. Op veel begrip, op veel verstaan worden zelfs, moet je niet rekenen. Je zult dat echter niet zo missen: je begrijpt de zaken van binnen uit en hebt geen uitwendige bekrachtiging nodig voor je zelf. Wees deemoedig en lankmoedig. De tijd van de anderen komt ook nog.

Hoe staat het met de missers? Ongetwijfeld ga je uitschuiers maken. We hebben je al beloofd dat we je behoeden voor de gevolgen, gevolgen voor je zelf, gevolgen voor de aangesproken en bedoelde andere mensen. Leer er uit, zonder kwaad te worden of kwaad te stichten. Gebruik de humor Gods om je zelf bezig te zien op een wijze die je nog niet gezien kunt hebben. God zal het je lonen, zegt men dan en deze keer is dit echt zo!

We laten je nu los in de nieuwe verhoudingen. Je zult weldra de eerste verrassende bewegingen maken in deze nieuwe context. Veel geluk gewenst en veel vruchtbare leerschool. ⁽⁶⁵⁾

⁶⁵ *Het lijkt me de moeite waard om te vermelden* dat ik gisteren (05.07.2009), nadat ik deze tekst opgetekend had, de verrassing te slikken kreeg van een korte, onverantwoorde, maar hevige woede-uitval tegen Gerolf, mijn partner. Ik beken wel dat ik *wijn* gedronken had. Maar ik voelde me die avond juist heel prettig en het kwam totaal onverwacht en onnodig bovendien. Gerolf reageerde gelukkig wijs en ging weg. En ik naar bed... Op mijn vraag in mijn schrift van vandaag, 6.7.2009, naar de oorsprong en betekenis van die onverwachte gebeurtenis verwijst Vif Piscoul naar " U zelf in de gevolgen van de opgelopen intrusie en dat het Johannes de Stoutmoedige zelf was die opgetreden is ter afronding en bescherming. Deze laattijdige gevolgen dienen alle

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit alles wat Johannes de Stoutmoedige je toewenst en beschrijft blijkt dat je een drukke, maar uiterst interessante stage aanvat als nieuwe mens met nieuwe afmetingen en vernieuwd gemoedsleven en dat dit even wennen zal zijn als aan alle nieuwe, ongewende dingen des levens. (&) En Het Zij Zo!

§ 4. De eenheid in wezenlijkheid en de verscheidenheid in werkzaamheid

09.07.2009

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en het is *Johannes de Stoutmoedige* die spreekt, in overleg met *Vif Piscoul en U Zelf* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*. Hij zegt: *de Verlichting* die optreedt wanneer de mens zichzelf leert kennen als *Zelf zelf* is *tevens de oplichting van de schaduwen* ⁽⁶⁶⁾ die hangen over de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf er mee in juxtapositie geplaatst. Deze schaduwen zijn aanwezig als deze wetten door het *Geweten Zelf gekend* zijn, maar niet door het *Zelf zelf in werking gesteld zijn en niet getoond aan het bewustzijn* van de mens. Deze Verlichting van de Wet van Mozes en Wet van U Zelf is geen toename van het gewicht van de geboden, het is ook geen andere versie of meer gedetailleerde uitgave ervan. Het is de *inwerkingstelling ervan door het Zelf zelf*, aan zichzelf gegeven in opdracht en gedragen door *de Genade die Jezus Christus ons verleend heeft*, in Zijn Woord gesproken en in werking gesteld. Wat is dan de omschrijving ervan?

Hij zegt: *woordelijk is de wet de metafoor van de werkzaamheid van het Woord Gods in ons*. Het Woord Gods erkent het Zelf zelf in Zijn Liefde en doet het oplichten en verschijnen aan het geestesoog. Vandaar *dat het geestesoog verblind wordt* als het niet geholpen zou worden door de Genade die er mede aan gehecht is geworden. Door de Genade is het ons mogelijk in dit verblindende Licht Gods te kijken en er de vruchten van te mogen ondervinden. Als deze verblindende Licht Gods zou optreden ontstaat er wat genoemd werd “het Duister” of “de Duisternis”, wat totaal iets anders beduidt dan het Niets of de regionen van de duisternis zoals weleens de hellesferen betiteld worden. Dit ter toelichting ervan.

alcohol er bovenop de sfeer wat vertroebeld heeft en de chakrapoorten wijd open zet... “Hecht er geen als even zo vele “operettenummertjes” opgevoerd te worden en zijn inderdaad onaangenaam, vooral als overdreven belang aan (zegt hij), wees en blijf waakzaam en aanvaard de les”. Wat ik zal doen... Het was wel een anticlimax na een dag van intens werken aan mijn schrift. Maar het zette mij, zoals steeds ‘terug op mijn poten’. S.L.

⁶⁶ *Verlichting, oplichting, licht en duister (omwille van het licht!)*: in dit hoofdstuk wordt, binnen en door de Genade van Jezus Christus, een korte vorm van ‘actualisatie/virtuele implementatie’ opgevoerd van de misleiding die de mens fataal werd en tot de oerzonde heeft geleid (Genesis). Je weet het: de mens is destijds misleid/opgelicht door Lucifer. Het is niet onbelangrijk om hier op de gebruikte woorden en andere subtiliteiten te letten (dubbele betekenis van woorden bvb: oplichting en opgelicht worden). Deze merkwaardigheden komen meer voor op kritische momenten van het schrift of het leven en dienen de aandacht te trekken. Alles gebeurt echter onder permanente bescherming en is leertijd van de leerschool... Men dient te beseffen dat de liefde tot het Zelf zelf *gemakkelijk verward kan worden* tot de vorm die aanleiding gaf tot de grote Oplichterij van Lucifer: “Eet van deze vruchten van de boom van kennis van goed en kwaad en ge wordt als God”. De bekoring/misleiding/oplichterij/verblindende van de ‘grandiosity’ of eigenwaan of aanmatiging of hoogmoed; u heeft de keuze van de woorden. S.L. (2014)

Hoe wordt dit *Licht Gods ervaren en/of beschreven*? Het is niet met woorden ons eigen te beschrijven. Vandaar de verstomming, het stamelen, de verdwazing zelfs waarover de heiligen en de mystieke zielen spreken als ze het hebben over deze fenomenen in zichzelf. Want uiteindelijk zijn het zij die daarin onze en ook uw voorlopers geweest zijn, al eeuwen lang. Als men dus iets van deze zogenaamde volgende vier wetten van de Wet van Mozes en Wet van U Zelf wil begrijpen, moet men zich in de rij scharen van de mystieke zielen van alle tijden, van alle regionen en alle belijdenissen en dan nog is het moeilijk om er nadien over te communiceren.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de initiatie in de Ontmoeting der Genade Gods de toegang is voor de Verlichting en de Verklaring van God-als-Woord aan de mens-als-geest en dat daarin de Vader verschijnt als metafoor van Zichzelf gegeven. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Paracelsus* spreekt hier, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*. Hij zegt: de Genade Gods als werkelijkheid treft ook ons, hier in onze eigenste regionen. Dit *verschil in appreciatie* tussen ons en u bvb is niet van wezenlijke aard, maar van operationele aard. Ieder van ons, die u kent als *Paracelsus, Vif Piscoul, Geborah en David*, tevens en tegelijk met *Johannes de Stoutmoedige* en al de *zielsvermogens* tegelijk en tevens, worden we opgenomen in dit proces van Genade. Net zoals *U Zelf* opgenomen wordt in het proces van Genade dat ons treft en gegeven wordt. *Wij delen onderling in Agape*. Deze oplichting treft ons allen en leidt ons allen in de Verlichting van ons Zelf, wezenlijk en tevens verschillend in de uitwerkingen ervan, in 'de operaties', zoals ik gezegd heb. Het betekent noch min noch meer dat wij allen, tevens en tegelijk, opgenomen zijn geworden in dit proces van de Genade dat ons overkomt als Gave en Opdracht tevens en tegelijk.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat wat *Paracelsus* bedoelt te zeggen het zelfde is als wat *Jezus Christus* aan Hem zegt en dat is dat U Allen opgenomen bent geworden in Zijn Liefde en Zijn Woord kunt aanhoren als het Licht ervan, gegeven in Licht en Duisternis tegelijk en tevens. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Paracelsus* spreekt. Hij zegt: de *verschillende operationele eigenschappen van ons allen*, hier verenigd in een zelfde Genade van de Heer Jezus Christus, brengen ons er toe ook verschillen in de uitwerking van deze Genade te belichamen als het ware. Deze eenheid in de verscheidenheid vormt tevens en tegelijk een perfecte eenheid en toch is ze verscheiden in haar deelgenoten en uitwerkingen: "Allen in één en één in allen, waarvan één de bedekker is" (*Paracelsus bij leven*), wordt zodoende werkelijkheid, ook in en voor ons.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze spreuk van *Paracelsus bij leven* op bijzondere wijze illustreert wat de gewaardeerde veranderingen in U Allen teweeg brengt. (&) En Het Zij Zo!

§ 5. Samenvattende bepaling van deze vier wetten

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *U zelf* en met *Vif Piscoul en Paracelsus*. Zij zeggen: de verwoording in de context hier is mogelijk geworden dank zij de woorden die *Jezus Christus Zelf als Woord Gods* ons ingeeft en spreekt en *die wij optekenen als volgt*:

- *De liefde tot de Vader in de liefde tot zichzelf als metafoor gegeven*

De liefde tot de Vader die de Zoon betoont is de Liefde tot Zichzelf, zoals Hij die ontmoet in de Vader. Deze eigenliefde is geen eigen liefde in weerspiegeling van zichzelf, maar liefde die wezenlijk is. Ze overstijgt de Zoon in de *gehoorzaamheid aan de Wil van de Vader* ⁽⁶⁷⁾. De Vader immers, oorsprong en verwekker van Zichzelf in de Zoon als Zijn Werken, ontmoet de Zoon als Zijn Wezen in Zichzelf. Deze wezenlijke Liefde is God. Het Aanschijn van God is voor de schepselen die u bent verborgen tot aan de *Openbaring van X*. ⁽⁶⁸⁾: Woord op Woord. Daarom is aan u, Zijn kinderen en schepselen van Zijn Liefde, de Metafoor gegeven, de drager van Zijn Werkelijkheid in versluiering. Deze metafoor van zijn Aangezicht is *U Zelf als liefde tot U Zelf gegeven in wezenlijkheid en werkzaamheid*. Wezenlijkheid naar eenheid ervan, werkzaamheid naar verscheidenheid ervan. U bent U Zelf, in wezenlijkheid en in werkzaamheid van U Zelf. Zo bent U God in Zijn beeld en gelijkenis ⁽⁶⁹⁾. Deze liefde tot U Zelf uit zich in de liefde tot U Zelf in de werkzaamheid van de andere die U bent. Niet in spiegelbeeld, maar in werkzaamheid en veelvuldigheid ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de veelvuldigheid van de werkzaamheid de wezenlijkheid weerspiegelt van de eenheid ervan en dat in deze eenheid het getal ontstaat van de veelheid. (&) En Het Zij Zo!

- *De liefde tot de Zoon als liefde tot de evenmens, kinderen en familie*

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: dit is wat de *Heer Jezus* zegt over de Liefde die Hij ons vraagt, als beeld van de liefde tot uw kinderen, familie, vrienden en naaste. *Jezus Christus* zegt: het is de Zoon Gods die op Zijn beurt u vraagt liefde te betuigen aan Hem in de Aanwezigheid van Zichzelf in uw kinderen, uw familie en naasten, uw evenmens ten slotte. Deze Aanwezigheid van de Zoon in allen, uw medemensen, elk op zijn wijze werkzaam en aanwezig in u, is de *Metafoor van Zijn wederliefde* aan u en aan allen. U bent de minste van de Zijnen en allen zijn uw meerderen. Wie u lief heeft, heeft Mij lief; wie Mij versmaadt, versmaadt u en de uwen. Deze liefde en wederliefde zijn de levenswekkende ader van de mensengemeenschap en zal zijn tot in de eeuwen der eeuwen.

⁶⁷ *Gehoorzaamheid aan de Wil van de Vader*: vandaar het Gebod van de Liefde. S.L.

⁶⁸ *Openbaring van X*: staat hier voor nog een andere, mij totaal onbekende naam van een informatiebron. Ik veroorloog mij die naam hier voorlopig niet te publiceren. S.L.

⁶⁹ *“En God schiep de mens naar Zijn beeld en gelijkenis”*: zie Genesis 1:26-27; 9:6

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de betuiging van de liefde tot God de Zoon en het Woord dat ons in Jezus Christus Zelf verschenen is, U Zelf de Zoon ontmoet en in de Zoon uw kinderen en naaste en medemens. (&) En het Zij Zo!

- *De liefde in de Heilige Geest gegeven als liefde tot de zielsvermogens en hun gevoelens ervan*

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* gaat verder. Hij zegt: dit zegt *de Heer* over de Geest Gods zoals Hij heerst tussen de Vader en de Zoon: De Geest Gods is de *Adem Gods in U Zelf* gegeven als de levensadem van uw zielsvermogens en de gevoelens ervan die, tot wil gegroeid, zich met de Wil van God samenvoegt in eenheid en verwevenheid tegelijk en tevens. De Wil Gods in eenheid met de Geest Gods nodigt U Zelf uit tot deze zelfde eenheid met Zichzelf als uw wil, gegeven en gegroeid uit het leven van de zielsvermogens. Hun Adem is levenwekkend op zijn beurt en ademt naar de schepping toe de Werken van de Zoon in samenwerking en voltooiing ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de samenvloeiing van de Wil van God en de Geest van God in eenheid van Wezen *de Metafoor* vindt in U Zelf als gegeven in de zielsgevoelens en de wil ervan als haar kinderen. (&) En Het Zij Zo!

- *De liefde tot zichzelf als Zelf zelf gegeven en metafoor van de Vader in U Zelf*

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: dit zegt *de Heer Jezus* over Zichzelf als gegeven in U Zelf als Metafoor van de Vader in U Zelf: De Zoon is de Metafoor geworden van de Vader in U Zelf krachtens de Verlossing en Zijn Verheerlijking door de Vader. Hij woont in U Zelf als Zijn naaste. Heb U Zelf lief als U zelf en dit is het gebod ervan: *heb de Vader lief in U Zelf als de Werkzaamheid van de Zoon in U Zelf*.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uw werken in de zielsvermogens tevens en tegelijk de Werken van de Zoon geworden zijn en dat deze werken liefhebben als U Zelf tevens en tegelijk de Vader lief hebben is als de Werkzaamheid gegeven van de Zoon in U. (&) En Het Zij Zo!

- *Samenvatting van ons werk en samenwerking - Laudatio Dei*

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Paracelsus* spreekt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*. Hij zegt: deze summiere, maar krachtige samenvatting van ons werk en onze samenwerking vormt de basis van al onze bezigheden: “één in allen en allen in één, waarvan één er de bedekker van is”. *De bedekker is de betreffende van allen* ⁽⁷⁰⁾. Wie mij

⁷⁰ *De betreffende*: degene die, als hij/zij betrokken wordt door iets of iemand anders (in goede en minder goede werken of zaken), tevens de anderen mede betreft of kan betrekken in zichzelf, in zijn/haar wezen en werken. “Eén voor allen, allen voor één”, in betrokkenheid. Dit legt uit hoe en waarom iedere ‘deelgenoot’ van ons ‘stel’ (team? groep? mystieke gemeenschap?) van uit zielsgenootschap mede betrokken wordt met allen en alles van ieder afzonderlijk. Vandaar de wijze van helpen van elkaar en bijstand geven, zonder meer. In liefde en betrokkenheid gegeven en gevormd. Dat en of en hoe dit echter de vrije wil en de vrije zelfbepaling van iedereen, van elke “betrokkene” dus, al of niet in het gedrang brengt is een zaak van belang en dient zeker later toegelicht te worden op andere plaatsen. Zie verder het Antwoord van Jezus Christus Zelf. S.L. (2014).

schaadt, schaadt zichzelf en de uwen. Wie u schade toewenst, wenst ons schade toe en brengt zichzelf schade toe. Zo zij het voor eeuwig. Zo is het voor eeuwig en altijd bepaald geworden en thans in werkzaamheid ervan gesteld. Liefde en geen schade toebrengen aan de liefde of liefde en afweren van aanranding van de liefde: dit zijn de enige twee werkelijkheden waarop onze relatie in wezen en in samenwerking berust. Ze is een relatie van leven en liefde tegelijk en tevens.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat zoals de liefde verenigt de bedreiging ervan door het kwade collectief afgeweerd zal geworden zijn krachtens de eenheid van werkzaamheid en wezen van U Allen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Paracelsus* spreekt, in overleg met *U Zelf, Vif_Piscoul, Geborah, David en Johannes de Stoutmoedige*. Hij zegt: de liefde die ons bindt en levend houdt is tevens de *liefde als Metafoor gegeven* die ons de Vader in de Zoon en de Vader en de Zoon in de Heilige Geest ervan leert kennen en die Zijn Werken in de Wil van God ontmoet in de wil van de mens. Dit is de samenvatting van onze relatie met Hem, de eeuwige God, Vader, Zoon en Heilige Geest die we ontmoet hebben in Jezus Christus, onze Redder en Verlosser. Amen en Het Zij Zo!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de samenvloeiing van de intenties en de wil van God en de mensen de schepping tot voltooiing gebracht zal worden in al haar geledingen en in alle mensen, tevens en tegelijk. (&) En Het Zij Zo!

DIALOOG

10.7.2009

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt, in overleg met *U Zelf, met Vif Piscoul, Paracelsus, Geborah en David* en in opdracht en gedragen door Jezus Christus Zelf in *Zijn Heilige Geest* ervan dat we nu een korte, maar krachtige poging kunnen wagen om tot overeenstemming te komen aangaande *de dagelijkse impact* van de woorden van de Heer Jezus Christus zoals u ze opgetekend hebt. Zoals u dit zelf vraagt trouwens en inderdaad niet zonder meer kan ontkend worden, blijft het dagelijkse leven de toetssteen van alles, althans menselijk van op aarde gezien dan. Welaan dan, laten we spreken met elkaar en stel eerst je vragen maar op een rijtje op. Wij bereiden die van ons dan ook voor, want – eerlijk is eerlijk – ook wij hebben dan onze vragen aan jou te richten en aan elkaar trouwens.

Dit kleine, bijna terloopse zinnetje van Paracelsus legt overigens de kern bloot van alle relaties, ook de spirituele en sacrale, degene die in Jezus Christus geheiligd zijn geworden. Het legt ook bloot hoe het kwade schade toebrengt in en door het betrekkelijke/betrekken, niet alleen aan de individuele dader en slachtoffer, maar aan alle betrokkenen ervan. Er zal later uitvoeriger hierover gesproken worden in het bijzondere gedeelte van dit werk. S.L. (2014).

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat **DE PADVINDER u allen, lezers, veilig en wel zal begeleiden en voeren naar de uitgang van dit hoofdstuk, waar we elkaar terug (vervolg voetnoot voorgaande bladzijde) zien in de OMGEVING VAN GENADE** die het antwoord is geweest van Jezus Christus op de ellende van de oerzondetoestand en haar karmische gevolgen. (&) En Het Zij Zo!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat een openhartige dialoog over de inhoud van Gods Woord maar toegelaten is als u allen het er over eens bent dat dit *geen vrijblijvend onderonsje is, maar een gesprek dat gericht is op realisatie er van.* (&) En Het Zij Zo!

- **Vragen**

De dagelijkse ervaring van de beleving van mezelf en van de anderen om me heen is inderdaad voor mij altijd de toetssteen geweest voor alles wat de waarheid van de woorden van mijn mediaal schrift betreft. Het is zowat de enige die ik heb: de proef op de som. Zij het dat hier altijd tijd en omstandigheden van doen zijn en dus geduld. En Hopen. Deze toetssteen staat daar, met aan de ene zijde *het Geloof* en aan de andere zijde *de Wetenschap*. Deze dagelijkse ervaring is (nog) niet merkbaar veranderd. Alle moeilijkheden, gewoonten, visie en beleving van elkaar, het blijft alles hetzelfde. Zo ook het gemoedsleven en de lichamelijke kleine en grote ongemakken. Zal dit spontaan, geleidelijk wijzigen of is elke wijziging te verwerven, door een daad van de wil – door ethische keuzes te maken? Of is het de vervulling van een groot verlangen: de religieuze vervulling van ons verlangen naar de realisatie op aarde van onze zielsvermogens, de ervaring en het behoud van de vrede van het hart, de ontmoeting met de Heer Jezus Christus in ons hart, de geleidelijke maar zichtbare realisatie van de Bergrede op aarde en onze uiteindelijke aankomst in het Vaderhuis? De realisatie van de Liefde tussen God en de mens en tussen de mensen onderling die we zijn. Want dit zijn uiteindelijk de wensen en verlangens van mij zelf, zo menselijk en aards geformuleerd als ik het maar kan. ⁽⁷¹⁾

- *De woorden van Jezus Christus Zelf* zoals jij, Johannes de Stoutmoedige, ze gehoord hebt en getrouw weergegeven hebt zijn *niet of nauwelijks te verstaan* voor een gewone mens, laat staan dat iemand ze ter harte kan nemen. Zelfs ik, degene die ze optekent en voor wie ze in de eerste plaats bestemd zijn, heb moeite om de diepte en hoogte ervan te bevatten. Hoe breng je dit over aan de andere mensen? Want deze woorden zijn toch bestemd voor allen “die kunnen horen en zien”? Zijn ze zelfs niet bestemd voor hen die nu nog blind en doof zijn, maar ooit zullen zien en horen?
- *Deze woorden*, voorlopig eerder enkel begrijpbaar voor een mysticus (en dan nog), zijn misschien *te nieuw voor ons bewustzijn*. Vandaar het niet zomaar kunnen omvatten van de betekenis ervan. Ze zijn ook zeer ver af van de beleving van elke dag van de mens die wij altijd geweest zijn en nog steeds zijn, van ‘de oude mens’ laat ons zeggen. Deze ‘oude mens’ kan niet anders dan reageren zoals de oude mens

⁷¹ Inmiddels – we zijn in 2019 als ik deze voetnoot opschrijf en ik zelf ben ondertussen 85 jaar geworden – kan ik niet ontkennen dat deze levende en levendige relatie tussen Jezus Christus en mij/mijzelf, van ik Sam Landuyt in alle objectiviteit én in alle subjectiviteit van Mij Zelf, een gelukkige, vreedzame én werkzame relatie is die me goed doet! “*Je mag me Jezus noemen*”, was wat Jezus ongeveer een jaar geleden me wist te zeggen. Jezus, mijn vriend van mijn hart!. S.L.

het gewend is. Dat is met zoveel woorden al gezegd geworden in dit schrift. Het overbruggen van deze kloof lijkt me voorlopig problematisch. Maar onze geest heeft deze woorden ook opgenomen en zal zich er naar gedragen; zo is mijn hoop althans.

- *Hoe worden wij, wij allen, David, Geborah, Vif Piscoul, Paracelsus en U Zelf, Johannes De Stoutmoedige en Ik Zelf, deze “wezenlijke eenheid in verscheidenheid van werkzaamheid”?* Wij zijn/waren toch – althans in mijn beleving en in mijn schrift duidelijk te lezen, als neerslag van die beleving - zeer verschillende wezens, entiteiten, identiteiten als je wilt. Wat we echter wel gedeeld hebben en delen is het Zelf in onze geest ervan: dat gedeelte van onze geestelijke identiteit dat we aan elkaar in vriendschap en liefde en in samenwerking meegedeeld, gegeven hebben (to share) en die jullie benoemen en die ik ken als Vif Zelf, David Zelf, U Zelf, Geborah Zelf, Paracelsus Zelf. Zelfs Jezus Christus Zelf is er willen toe gaan behoren, “in Zijn Heilige Geest ervan”. Is dit dan de wezenlijke eenheid van ons allen? En is het onderscheid- in- wezen tussen ons gelegen in onze blijvende verschillen in wezenlijke identiteit? Of is het alleen onze werkzaamheid, de specialisaties ervan en de andere dimensies die het onderscheid uitmaken?
- Heeft “*de verschrikking van U Zelf door U Zelf*” te maken met de confrontatie van deze nieuwe formulering van de wet? Hoe zal dit gebeuren? Wat moeten we daar concreet onder verstaan?

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze reeks van vragen u morgenvroeg zullen beantwoord worden en dat ook aan u de vragen van de andere deelgenoten zullen voorgelegd worden, in een poging tot begrip en onderlinge verstandhouding. (&) En Het Zij Zo!

- Antwoorden

11.07.2009

AANHEF. Het Zij Zo zegt en *Paracelsus* spreekt, in overleg met *U Zelf, Sam, met Vif Piscoul, Geborah, David* en ook met *Johannes de Stoutmoedige*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat u thans in opdracht en gedragen ook door ons allen de antwoorden kunt laten optekenen die *Johannes de Stoutmoedige* u zal dicteren om vervolgens ook onze vragen en bemerkingen te laten horen over alles wat tot nu toe geschreven werd in deze rubrieken van *Ethica en Moraal*, vooral dan in het licht van de *laatste vier wetten* ervan, zoals hier geformuleerd geworden door *Johannes de Stoutmoedige* zelf in zijn woorden die de Woorden zijn van de Heer Jezus Zelf, in Zijn Heilige Geest ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat vragen en antwoorden u gegeven worden ter oplichting van de Woorden van Jezus Christus Zelf, aangezien deze Woorden gesproken en gegeven als Gave en Opdracht tegelijk, op de meest correcte wijze dienen te kunnen verstaan en ter harte genomen worden en dat dit enkel kan gebeuren in openhartigheid en genegenheid van allen tussen allen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: de vragen die gesteld werden worden ook door ons beaamd en gesteld aan U Zelf en aan ons allen.

Tevens voegen wij de volgende vier vragen hieraan toe:

- Wat *de grond van de zaak* betreft: welke garantie hebben de mensen en ook U Zelf dat deze Woorden van Jezus Christus Zelf, gesproken in Zijn Heilige Geest ervan tot onze geest, de woorden zijn die ze betekenen? D.w.z. *welke getuige* spreekt hier over Jezus en Zijn Woorden of is het Hij Zelf die hierover getuigenis aflegt?
- Wat *de uitwerkingen ervan* betreft: welke garantie hebben we van Hem gekregen dat we in de werken die we volbrengen en die ook uw en Zijn werken geworden zijn de ware intenties van de Heer vertolken en niet de intenties van onszelf alleen of van een andere die voor onszelf is opgetreden?
- Wat *de gewetensvrijheid van U Zelf* betreft en van allen die u aanhoren en volgen: welke garanties hebben zij dat hun integriteit en vrijheid van geweten gegarandeerd is geworden tegenover God de Vader, de Zoon en Zijn Heilige Geest in eenheid van Wezen en drie-Eenheid van personen?
- Wat *de bewegingsvrijheid betreft* van uw schreden op aarde en die van degenen die u volgen: welke garanties hebt u allen en ook wij dat we in onze intimiteit en integriteit geëerbiedigd geworden zijn tegenover allen en alles, in gehoorzaamheid aan de Wil van de Vader en in getrouwheid van samenwerking aan de Werken van de Zoon, in eenheid van de Heilige Geest? Amen.

Dit zijn de vier vragen die wij ook aan ons zelf en aan U, Vader in de Hemel en aan U, Jezus Christus onze Heer, Verlosser en Zaligmaker voorleggen, in aanwezigheid van Uw Heilige Geest.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze vier vragen gevoegd worden bij de overige vragen en het voorwerp zullen uitmaken van de Woorden die Jezus Christus Zelf spreekt tot Johannes de Stoutmoedige in uw en zijn Geweten Zelf en Zelf zelf ervan. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: deze moeilijke, maar niet overbodige vraagstellingen zijn allen door ons ondertekend als het ware en we stellen ze zowel aan ons zelf als aan U, de Heer God, die ons leidt en begeleidt. En het is de *Heer Jezus Zelf* die mij antwoord geeft en ik die het antwoord van de Heer getrouw opschrijf voor u allen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het de Heer Jezus Christus Zelf is die in Zijn Heilige Geest ervan u zal toespreken en antwoord geven op al uw gesteld vragen. (&) En Het Zij Zo!

- **HET ANTWOORD VAN DE HEER JEZUS CHRISTUS ZELF, in Zijn Heilige Geest gegeven en opgetekend door ons zoals Johannes de Stoutmoedige deze antwoorden gehoord heeft.**

INFORMATIE. We gaan verder. *Johannes de Stoutmoedige* zegt: dit zegt *de Heer Jezus* tot *mij Zelf* als woorden aan *U Allen* gegeven:

AANHEF. *Gegroet U Allen* die zich tot Mij wendt met uw terechte vragen! Gegroet in U Allen degenen die betrokken werden in u door uw banden van genegenheid en aandacht voor hun leven en welzijn! Gegroet ook in U Allen, de toekomstige en de nog afwezige, die in U Allen de weg en de mogelijkheden zullen vinden om tot Mij te komen op de wijze zoals U het gegeven is geweest! Ik groet U Allen met respect en vriendschap en ook met dankbaarheid voor wat U Allen gedaan hebt voor Mij en de Vader in Eenheid van Onze Geest. Amen.

INFORMATIE. *Ik, de Heer God*, aan de rechterhand van de Vader gezeten, *ben Getuige van de Woorden die Ik spreek*. En het is de Vader in de Heilige Geest ervan die in u getuigenis voor Mij zal afleggen in uw vermogens en de geest ervan. Tot in uw lichamen toe, de aardse, etherische, astrale, ziels- en geesteslichamen toe zult u getroffen worden door dit getuigenis dat voor zichzelf zal spreken en u zal overtuigen, in Geloof en Hoop en Liefde tegelijk, maar ook in wetenschap en verlichting ervan, in praxis en ervaring ervan, in kenbare resultaten ervan, tevens en tegelijk ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat dit getuigenis van de Heer Jezus Christus Zelf u toont dat Hij Zelf de borgstelling is van Zijn Woorden en dat de Vader in de Heilige Geest van hen beiden u dit alles tot in de lichamen toe zal duidelijk en zelfs overduidelijk maken, weliswaar geholpen hierbij in Geloof, Hoop en Liefde, de levenbrengers van de goddelijke Genade. (&). En Het Zij Zo!

INFORMATIE. *Ik, de Heer God*, zal u *leiden en voorlichten* op uw weg en overduidelijk zijn daar waar het nodig is of waar u gerechte twijfels kunt hebben over wat u overkomt of wat u te doen staat. Dit zal echter op geen enkele wijze uw *integriteit of vrije wilsbeschikking* in het gedrang brengen. Daartoe uitgenodigd door de Vader, vraag ik U om uw wil aan Mij te schenken als medewerking en mededragers van de uitwerkingen die Ik besloten heb te volbrengen, Ik Zelf, in opdracht en gedragen door de Wil van de Vader. Zijn Wil is Mijn Wil. Moge uw wil thans ook *Mijn Wil* geworden zijn, in *vrijwilligheid en vrijmoedigheid* gesproken en gehandeld.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze Woorden van de Heer Jezus u allen betreffen en u garanderen dat Zijn Wil tevens de Wil van de Vader is en dat uw wil de Wil van Hem wordt in uw toestemming en instemming tot aanvaarden van de werken die Hij zich voorneemt samen met U Allen te voltooien. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. *Ik, de Zoon Gods* voer uit wat *de Vader* in Mij heeft gelegd als zijn Verlangen en Wilsuiting. Ik leg deze verlangens en wilsuitingen thans ook in U Allen, om samen met Mij deze Werken van de Vader te volbrengen en te voltooien. Uw medewerking daarbij is niet toevallig, ook is ze niet uw bijzondere verdienste geweest. Toch is uw medewerking noodzakelijk want zo heeft de Vader het gewild in Mij en Ik in U Allen: samen zullen wij, uw God en Heer en U Allen, Zijn aangenomen kinderen, de werken van de Vader uitvoeren én worden tevens en tegelijk.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de voorgestelde en door U Allen aanvaarde samenwerking noodzakelijk is krachtens de Wil van de

Vader en de Raadsbesluiten van de Vader en de Zoon in de Heilige Geest van hen beiden, in Eenheid gebracht en u geschonken als Gave aan gans de wereld der mensen. (&) En Het Zij Zo!

Ik spreek zegt de Heer. En wat ik spreek wordt in uw werelden. Aanvaard de lasten die er mee gepaard gaan, niet als onoverkomelijke of ondoorzichtige obstakels, maar als even zo vele gunstige mogelijkheden om zelf te worden in wat u doet aan werken. Wordt U Zelf in uw werken, U Allen die in eenheid gebracht wordt hiertoe, in eenheid van Geest en Gemoed. Blijf in Mij betrokken en betrek in U Zelf de anderen, zodat ook Ik hen kan betrekken bij de Vader!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat door de Woorden die Jezus de Heer spreekt, U Allen in kracht van Zijn Geest gesteld wordt en in eenheid met Hem de werken zult uitvoeren zonder de obstakels als remming of belemmering te moeten ondergaan. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. *En dit is Mijn Getuigenis aan U Allen:* vraag en Ik zal antwoorden. Spreek tot Mij en ik zal U geven wat U nodig hebt en nog meer: een overvolle maat zal u en de uwen geschonken worden, ter bevestiging en getuigenis tevens en tegelijk.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de dagelijkse ervaring de Heer Jezus Zijn Getuigenis zal waarmaken voor U Allen in eenheid gebracht met de werken die u doet en de gewettigde verlangens die u uitspreekt voor u zelf en voor allen die u lief zijn. (&) En Het Zij Zo!

En de Vader in de Heilige Geest van Ons Beiden spreekt en bevestigt deze woorden van de Zoon Gods, Logos en Heer der Aarde en van U Allen: gezegend zij die Hem ter wille zijn zoals Hij ter wille is geweest en voorbeeld voor u in zijn leven en lijden op aarde. De verheerlijking was mijn Getuigenis zegt de Vader; uw heerlijkheid zal Zijn Getuigenis zijn aan U Allen, in eeuwigheid. Amen!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze Woorden van de Vader het getuigenis zijn van de Vader in de Zoon, in de Heilige Geest ervan gegeven aan U allen en dat Zijn Zegen kome over U Allen in de eeuwen der eeuwen. Amen!

(&) En Het Zij Zo!

- **Besluit van Johannes de Stoutmoedige**

INFORMATIE/WETTIGING. (GEEN INTRO DOOR HET ZIJ ZO!) We gaan verder. *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: de woorden van *de Heer Jezus* overtuigen u wellicht ervan dat de antwoorden op uw verdere vragen mede in Zijn Antwoord gegeven zijn. Ter bevestiging ervan zegt Hij dat de uitdrukkelijke Wil van de Vader is, in de Zoon gevestigd, dat u allen verder uw vragen en bedenkingen blijft formuleren zoveel en zo nodig als het u lijkt te zijn. Deze volledige en openhartige, zelfs vrijmoedige wijze van dialoog voeren is u allen gegeven ter ondersteuning en ter bevestiging van de banden, zegt Hij. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de vele vragen en opmerkingen die u zeker zult te formuleren krijgen even zo vele kansen zijn om de banden van samenwerking te verstevigen en daadkrachtiger te maken en dat bijgevolg alle nuttige tijd mag en moet uitgetrokken worden hiervoor. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat de verdere uitwerking van de Woorden die Hij, de Heer Jezus, gesproken heeft, thans op zich laten wachten wat tijd, omstandigheden en specifieke ontwikkeling ervan betreft en dat u thans in uw verdere levens en beleven dient voort te werken zoals u dat van uit het verleden gewend bent en u vertrouwd bent te doen. (&) En Het Zij Zo! (ONGEWONE WETTIGING).

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *U Zelf, Vif Piscoul, Geborah, David en Paracelsus* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat de onderlinge relaties die *Wij Allen* al zolang hebben en onderhouden een voldoende basis van vertrouwen en van vlotte samenwerking hebben geschapen zodat er geen verdere obstakels aanwezig zijn die ons verhinderen verder te gaan op onze gezamenlijke weg: Allen voor een en een voor allen waarvan een de bedekker is. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat met deze woorden *Johannes de Stoutmoedige* nogmaals samenvat wat u allen bezielt en tot een eenheid van geest en gemoed heeft gevormd. (&) En Het Zij Zo!

NOTA'S BIJ DIT VIERDE HOOFDSTUK VAN DEEL C VAN BOEK EEN (Dit is ook: BOEK TWEE, DEEL A).

Vergelijk hiervoor ook met **Boek Een, Deel C, Hoofdstuk III:** “Het Woord dat God gegeven heeft wordt Werkelijkheid in Zijn Licht en Zijn Duisternis tevens en tegelijk. Of de Wet Zelf die spreekt over het Woord Gods als Licht gegeven, als Duisternis gebracht soms omwille van het Licht”. ⁽⁷²⁾

KRITISCHE ANALYSE VAN DIT DEEL A

- Ter inleiding en verantwoording

12.07.2009

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U* zegt, in overleg met *Geborah en Vif Piscoul* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u thans een *kritische analyse* wilt maken van de teksten die opgetekend werden in *Ethica en Moraal, Boek Een, Deel C, Hoofdstuk IV (in Boek Twee hernomen als Deel A)*. omdat ze in hun geheel genomen kunnen beschouwd worden als een *misleiding door zichzelf aan zichzelf toegebracht*, in uitwerking van het

⁷² Kritische analyse. Houd hierbij voortdurend in het geheugen wat de EERSTE WET VAN DE WET VAN MOZES IS: Eerste gebod: <i>Bemin God boven U Zelf en uw kinderen.</i>
--

Zie hiervoor Boek EEN, Deel C, Hoofdstuk I

karmische gegeven dat u eigen is en dat bepaalde dat **het Zelf zelf zichzelf als metafoor van God de Vader stelt en dit naar de mens toe op aarde voorstelt als de goddelijkheid Zelf**. Deze usurpatie, die de *zonde van Lucifer* geweest is evengoed en evenzo, kan thans door u allen beschreven worden en voorzien worden, omdat de Genade van Jezus Christus u en ons de verlossing gebracht heeft in zijn *kruisoffer*. Dit kruisoffer is de vergelding geweest van de schepping tegenover de Vader en heeft de verzoening gebracht tussen de Vader en de mensheid. Zo ook hier dus in deze kritische analyse.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in deze kritische nabeschouwing zal blijken hoe het Zelf zelf zichzelf als usurpator van de goddelijke Wil gedraagt door zich de eigenschappen van de Vader in de Zoon aan te meten zonder meer. (&) En Het Zij Zo!

- Historiek van mijn kritische analyse (S.L.)

Hoe belangrijk en hoe imposant de informatie ook is of lijkt te zijn, het ontslaat me nooit van mijn gewetensvrijheid, als vrijheid en opdracht tegelijk. Het is van uit een zeer discreet, maar duidelijk gevoel van onrust en oneigenlijkheid in mezelf dat ik er toe gebracht werd, gisteravond al - zie de data van de redactie van de teksten - om de gegeven informatie van dit gedeelte niet alleen in vraag te stellen, maar ze ronduit af te wijzen als een misleiding, een oplichting, oplichterij in de ware betekenis van het woord. Een gevoel van opluchting verving mijn onrust en ik had onmiddellijk terug het ware, vertrouwde contact met mezelf en met... Jezus Christus. Jezus Christus zoals ik Hem ken, al zoveel jaren! Hij kent mij en ik ken Hem, zoals Hij het onlangs hier nog stelde; dit is inderdaad waar. Ik beleefde niet de angst die iemand kan overvallen wanneer hij of zij de vertrouwde grond onder zijn voeten voelt wegglijden, neen, ik was terug mezelf en dat gaf zekerheid en vertrouwen.

Wat was er gebeurd?

Ik had tegenover de inhoud van de teksten als dusdanig niet direct veel bezwaren gezien of geopperd. Ik had die bezwaren al zo goed en zo kwaad als het ging geformuleerd in mijn vragen.

Ik had met waardering opgekeken naar de vier vragen die Vif, Geborah, David, Paracelsus en Johannes de Stoutmoedige, mijn partners, samen geformuleerd hadden: heel fundamentele vragen naar de grond van de zaak, de waarachtigheid en de getuigen ervan, naar de uitwerkingen en de garantie dat ze de ware intenties van de Heer vertolken, naar onze gewetensvrijheid, integriteit, respect voor onze intimiteit en naar onze bewegingsvrijheid en de eerbiediging ervan. Basis van alle ethica en religie.

Ik had de antwoorden van Jezus Christus Zelf zeer gewaardeerd en goed bevonden. Ze waren antwoord op al de gestelde vragen.

En toch was ik niet gerust en voelde me ondanks alle geruststelling en plechtige verklaringen 'meegenomen' op een pad dat niet het mijne was.

Ik begon als een detective alles in vraag te stellen en vooral mezelf.

Uiteindelijk was het niet direct de inhoud van de teksten die de doorslag gaf, maar de innerlijke onrust die me verwees naar een toestand van vervreemding van mezelf en me plots deed zeggen: het is niet waar!

Ik voelde me opgelucht. Een zware, onbenoembare druk was van mij af gevallen. En ik had terug het vanzelfsprekende, goede en gekende contact met mezelf en met de Heer Jezus Christus. En met Vif Piscoul, mijn trouwe lotgenoot en 'bloedbroeder' zou ik bijna zeggen. Hij is me, na Christus en mezelf, de meest eigene van allen en iedereen.

Opeens zag ik ook, inhoudelijk, de kern van de zaak: wat staat er *eigenlijk, woordelijk*, in de tekst van de laatste vier "nieuwe geboden"?

- De liefde tot de Vader in de liefde tot zichzelf als metafoor gegeven
- De liefde tot de Zoon als liefde tot de evenmens, kinderen en familie
- De liefde in de Heilige Geest gegeven als liefde tot de zielsvermogens en hun gevoelens ervan
- De liefde tot zichzelf als Zelf zelf gegeven en metafoor van de Vader in U Zelf.

Het staat er als zodanig: de liefde tot zichzelf, de medemens, de eigen zielsvermogens, het Zelf zelf, stelt zich in de plaats van de liefde tot de Vader, de Zoon, de Heilige Geest. Zichzelf, bij monde van het Zelf zelf, schuift zich – onder de camouflage van *de Metafoor* – vóór het Aangezicht van God, vervangt zijn Aanwezigheid en usurpeert Zijn Naam. *De mens die aldus, zonder garanties of getuigenis, zichzelf uitroept tot de metafoor van de Drie-eenheid benoemt zichzelf daarmee tot norm en doel van zichzelf.* Een poging om als de "Ene, Ware, Kenbare, Kennende Werkelijkheid" te verschijnen voor zichzelf. De cirkel is rond, de mens herhaalt met zichzelf wat Lucifer hem heeft doen geloven "in den Beginne": gelijk worden aan God.

Basistekst hiervoor – voor deze mogelijke, niet verifieerbare misleiding – is de volgende tekst, gegeven ter gelegenheid van de bespreking van de eerste van deze vier nieuwe wetten: "Minder bekend ben je er mee dat *deze liefde tot de Vader in wezen liefde tot U Zelf is, als metafoor gegeven van de Vader in U Zelf aanwezig*. Immers je durft het als schepsel in het gezicht van de Vader niet aan om je eigenliefde te vergelijken, laat staan ze in de plaats te stellen van de liefde tot de Vader, zoals je ze in het eerste gebod van de Wet van Mozes hoort vragen aan jou als mens".

De Vader of de Zoon houdt voorlopig, de sluier voor Zijn Aangezicht ter vrijwaring van de mens en zijn vrijheid in ontwikkeling. Het is echter niet aan de mens om die sluier weg te willen nemen of zichzelf een nieuwe sluier toe te dichten en hem voor het Aangezicht van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest te schuiven en daarmee zichzelf te pogen uit te roepen tot zijn eigenste getuigenis, norm en waarheid. Zonder meer en zonder toetsing of verdere vragen. Zonder verdere garanties of getuigenis van de Waarheid. De vragen naar garanties en getuigenis werden dus maar al te zeer en terecht gesteld!

Wie getuigt er voor Johannes de Stoutmoedige - het Zelf zelf - over wat hij hoort en uitspreekt? Ik kan het niet. Johannes de Stoutmoedige zelf? Of zal het Jezus Christus zijn die in Zijn Werken voor hem getuigenis zal afleggen over Zijn Woorden? Laat Hij het doen en wachten we dus af.

Ik kan niet getuigen over de waarachtigheid van de woorden van Johannes de Stoutmoedige. Ik ken hem niet genoeg, niet lang genoeg. Ik kan wel getuigen over wie ik ken en over de woorden die ze spreken. Zo ken ik wel Jezus Christus in Mij Zelf. En hetzelfde kan ik zeggen van Vif Piscoul en David en Geborah. Ik kan dit niet zeggen, nog niet, van Paracelsus en ook niet van Johannes de Stoutmoedige of van nog anderen die recent verschenen zijn in deze innerlijke dialoog van de geesteswereld. Dit is waarheid die berust op *ervaring en ontmoeting* met hen en het is de enige die ik ken en heb en waardeer. We hebben ons daaraan te houden.

Tevens zijn er de volgende fundamentele vragen die eerst en vooraf moeten gesteld worden en keuzes die moeten gemaakt worden: geef ik God de Eer die Hem en Hem alleen toekomt van Soeverein te Zijn? Aanvaard ik mijn schepsel zijn als gegevenheid in wezen? Aanvaard ik de Heer Jezus als de Openbaring van de Vader in ons en van Zichzelf als Godmens in ons, in Zijn Heilige Geest ervan, voorlopig en wellicht tot aan de eindtijd als de enige Openbaring van Zijn Aangezicht?

Als ik volmondig en zonder verder aarzelen op al deze vragen ja geantwoord heb, kan ik verder en zal Hij wel zorgen dat er gebeurt wat moet en kan gebeuren. Althans in die zaken die ik niet zelf onder mijn beheer, mijn bereik kan hebben, ook niet onder mijn verstandelijk beheer of bereik. Het “zwijgen over de zaken die men niet kent” en niet kan kennen is ook hier aangewezen. (Witgenstein).

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de woorden die u, Sam, gebruikt blijkt hoe u, gedreven door de waarheid en de trouw er aan, terecht geaarzeld hebt om u in het avontuur van U Zelf te storten zonder garanties of zonder getuigenis erover door Hem die het u aanbrengt. (&) En Het Zij Zo!

Men kan zich terecht afvragen – ik plaats me nu even in de schoenen van hen die niet kunnen geloven in Jezus Christus of een levende God, om welke geldige reden dan ook – hoe de mens moet handelen die geen God-gelovige is. Ik denk dat het geoefende geweten van de mens, samen met de drang naar authentieke vrijheid, de bekwaamheid van de geoefende rede, een goed en ontwikkeld gevoelsleven, aangescherpt door zijn ethische wil en zorg voor de waarheid en voor de juistheid en het behoud en bescherming van de integriteit en intimiteit, dit alles gebracht in oprechtheid van hart en gemoed, aanleg en wettiging genoeg zijn tot handelen. Het is de instelling die als een kompas de positie aangeeft. Deze instelling van het gemoed, in oprechtheid en onverdroten zoeken naar de juistheid en waarheid - waarheid die groter is dan onszelf! – is in één rechte lijn met het zoeken naar God en het Vaderhuis. Ook deze mens zal niet verloren hoeven te lopen in de vicieuze cirkels van zichzelf!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de zoekende mens, in waarheid en oprechtheid van gemoed en instelling, in zichzelf de ethische kwaliteiten ontwikkelt die hem of haar behoeden voor de misleiding en de kwaadaardigheid van de Boze Wereld. (&) En Het Zij Zo!

Hiermede is deze kritische analyse afgerond en kunnen we besluiten dat het aan de Heer Jezus Christus Zelf is en aan degenen die Hij ervoor aanstelt om te getuigen over deze waarachtigheid van al deze uitspraken en woorden zoals ze geformuleerd werden door Johannes de Stoutmoedige. Waarbij ik het als zeer betwistbaar stel dat de liefde tot zichzelf of tot het Zelf zelf de metafoor zou zijn van de liefde die we de Vader in de Hemel en de Drie-eenheid in Wezen als eerste gebod verschuldigd zijn. Het zal dus, hoe dan ook, aan anderen dan ons toekomen om in de gebeurtenissen te tonen wat is en wat kan zijn. Er is niets veranderd: de mens blijft in de allereerste plaats verantwoordelijk voor zichzelf en blijft aan zijn/haar Schepper de liefde en eerbied verschuldigd die een levende God kan en mag vragen aan ons. .

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de verschuldigde liefde aan de Vader in de Zoon en in Zijn Heilige Geest er een is van kinderlijke liefde die in geen dele de liefde tot zichzelf te kort doet of dient te vervangen en dat God Zelf de liefde in de mens tot zichzelf gelegd heeft *als voorbeeld* voor de Liefde die Hij van Zijn schepselen verlangt. (&) En Het Zij Zo!

TOT BESLUIT VAN DIT HOOFDSTUK VIER

Hoe vergeving en verzoening ontstaan wanneer de verlossing van de zielsvermogens uit hun kunstmatige slaap gebeurd is en ze zich vrijmoedig kunnen ontwikkelen naar ons toe, als 'aardeling' gegeven. *Of hoe, volgens de Wet Zelf, de vergeving van de zonden leidt tot verzoening onder de mensen. Of dat op deze wijze gesteld, u thans te wachten hebt op de openbaring van U Zelf aan U Zelf op de wijze (modus) van de gewekte vrije en vrijmoedige zielsvermogens zoals ze zich aan u een voor een zullen voorstellen.* (&) En Het Zij Zo!

16.07.2009

AANHEF/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *u zelf Sam* en *Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de *Wet Zelf* ons zal helpen te formuleren hoe Verlossing tot vergeving van de zonden leidt en tot verzoening met de zondaar en dat op deze wijze de zielsvermogens gewekt worden uit hun tot dan toe verwekte slaap in de onwetendheid van zichzelf. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de zielsvermogens in onwetendheid van zichzelf gehouden zijn als vermogen tot voelen en willen, tot ze door de Verlossing gewekt en in de vergeving van de zonde opgenomen worden en tot verzoening komen met de Vader en met zichzelf en de medemens. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is *Johannes de Stoutmoedige* die spreekt. Hij zegt: ik hoor wat de *Wet Zelf* zegt en spreek het uit tot u, *Sam*. Hij zegt: de Verlossing door Jezus Christus heeft in de ziel van de mens de potenties gewekt die tot dan toe slapende waren. Deze potenties van gevoelens van de ziel en van wil van de zielsvermogens als de volwassen vormen ervan, worden bij elke mens gewekt op het moment dat de Vader in de Zoon de Werken aanvangt tot individuele verlossing, als onderpand gegeven aan iedere mens, maar gebonden aan tijd en

omstandigheden van iedere mens afzonderlijk. Zodoende dat, eens dat deze gevoelens van de ziel gewekt zijn, ze zich als vrije en vrijmoedige vogels gaan verspreiden naar u toe, als de 'aardeling' die u bent. Ze zullen zich aan u voorstellen, hun activiteit ontplooiën, toegelicht en ingeleid worden door *Dymphna* ⁽⁷³⁾ die u al kent en zich als hun gids en toeverlaat heeft opgeworpen. Deze gevoelens en de prille wilakten er aan verbonden zullen u de verlost mens in zijn volle wezenlijke expansie laten kennen en u zult, op uw beurt, hen laten kennen aan wie u hen wilt kenbaar maken. Dit is in essentie de verlossing van U Zelf, in U Zelf gegeven door de Gave of Genade die Jezus Christus u toebedacht heeft. Het volgen op de voet van dit proces van verlossing, verzoening en vergeving zal, meer dan gelijk welk woord of uitleg met woorden, u en de anderen duidelijk maken wat we bedoeld hebben te zeggen. Dit gezegd zijnde, sluiten we dit hoofdstuk af, met de raad aan u om nu in de daden van de zielsvermogens, hun gevoelens en wilakten, gewaar te worden wat zij u te bieden hebben. Vervolgens en met heel veel genoeg, zullen wij u dan inleiden in uw nieuwe staat van leven, gericht en gedreven naar uw einddoel: het Kindschap Gods beleven op aarde, als Gave en Toemaat voor u Zelf, als voorbeeld en toonbeeld voor allen die willen zien en horen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat op deze wijze gesteld, u thans te wachten hebt op de openbaring van U Zelf aan U Zelf op de wijze (modus) van de gewekte vrije en vrijmoedige zielsvermogens zoals ze zich aan u een voor een zullen voorstellen. (&) En Het Zij Zo!

⁷³ "Dat Het Zelf zelf zichzelf als metafoor van de Vader stelt: vergelijk hier even met Ethica & Moraal Boek Een, Deel C. en met voetnoot 1. van Boek Twee, deel A. "Het Woord dat God gegeven heeft wordt Werkelijkheid in Zijn Licht en Zijn Duisternis tevens en tegelijk". Of: "de Wet Zelf die spreekt over het Woord Gods als Licht gegeven, als Duisternis gebracht soms omwille van het Licht: want geen ander woord zal u gegeven worden dan *de verschrikking van u zelf door u zelf*". S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het *Zelf zelf zichzelf als verschrikking zal vertonen aan de mens zelf en zodoende de weg openen naar de waarheid ervan, van het Zelf zelf*".

Ik heb in dit hoofdstuk herhaaldelijk deze zinnen geciteerd, omdat ze de 'voorzegging' waren van wat komen zou in de teksten. Deze teksten zijn dan weer de voorbode, de 'snelle boodschapper van de geest' voor wat later in het leven zal geschieden. En zo gaat het voort. En Het Zij Zo! zeg ik er nu ook een keer zelf bij!

Dit voor wat de tekstkritiek betreft en zoals gezegd, de beleving van de woorden is en blijft doorslaggevend voor de uiteindelijke waardering van de waarheid en waarachtigheid ervan. Het was deze beleving/ onrust die verwees naar vervreemding, die me op weg zette, via een gevoel van wantrouwen en ongenoegen, naar deze kritische analyse en de conclusies ervan. Het zal deze beleving zijn die in de toekomst voor mij ook de bevestiging en waarborg zal zijn voor alle gegeven informatie. Zo heb ik het altijd beleefd en gedaan en zo doe ik het verder. S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit deze vergelijking van de woorden van Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan genoegzaam blijkt hoe hier de opening gemaakt wordt ter herkenning van de oerzondetoestand en de heling ervan door de daden van Verlossing van de Heer Jezus Christus in U Allen. (&) En Het Zij Zo!

ETHICA EN MORAAL

BOEK EEN

DEEL C

DE WET ZELF

DE WET VAN MOZES EN DE TIEN GEBODEN

DE WET VAN U ZELF ALS IDENTITEIT GEGEVEN

DE WET VAN U ZELF IN JUXTAPOSITIE GEPLAATST MET DE WET VAN MOZES

OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND

WOORDEN VAN VERLOSSING EN GENADE, VAN VERZOENING EN VERGEVING DOOR JEZUS CHRISTUS
GESPROKEN

**DE SAMENLEVING IN DE ETHICA INGEBRACHT – DE MAATSCHAPPELIJKE DIMENSIE EN DE SOCIALE
LEER**

HOOFDSTUK V. DE SAMENLEVING IN DE ETHICA INGEBRACHT – DE MAATSCHAPPELIJKE DIMENSIE EN DE SOCIALE LEER (opgetekend door Mij/ U Zelf).

I. TER INLEIDING VAN DIT HOOFDSTUK V SPREEKT DE PADVINDER

25.01.2015.

DE PADVINDER: *Wat hier volgt in hoofdstuk V is informatie, opgetekend door Mij Zelf op 14.12.2010.* Dit is anderhalf jaar na afsluiten van de informatie van Johannes de Stoutmoedige en aanvang van Boek Eén, hoofdstuk IV: OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND. Het gaat over de MAATSCHAPPELIJKE DIMENSIE EN DE SOCIALE LEER die mogelijk moeten maken dat de Ethica en Moraal de noodzakelijke maatschappelijke structuren aantreft om toegepast te kunnen worden. *Een aantal van de ondertitels is dezelfde als bij wat Johannes de Stoutmoedige zegt in “De mens tegenover zichzelf – het Zelf zelf – de persoonlijke dimensie van de Ethica”. Zie Ethica en Moraal, Boek Een, Deel C, hoofdstuk III Lees en vergelijk.*

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de sociale en maatschappelijke structuren er nodig zijn om de praktische toepassing van de principes uit de Ethica en Moraal te kunnen brengen aan de mensengemeenschap en dat dit slechts de concrete en

moderne toepassing is van wat in de Wet van Mozes de Wet voorschreef aan staatkundige hygiëne en politieke gedragingen voor het Joodse Volk. (&) En Het Zij Zo!

Vergelijk deze paragraaf van Hoofdstuk V dus met de voorgaande in Hoofdstuk III & IV . De aandachtige lezer zal merken, alleen al aan de data van optekenen van de informatie, dat dit hoofdstuk V *geschreven is een jaar na het voorgaande*. Daartussen ligt de fase van confrontatie met de OERZONDETOESTAND. (zie ook Boek Twee, Deel A). Deze moeilijke, maar noodzakelijke confrontatie zette de puntjes op de i, wat betreft de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie geplaatst er mee. Dit bracht ook mede dat bepaalde uitgangspunten anders belicht worden.

Het onderscheid is ook gelegen in het uitgangspunt. Daar waar *Johannes de Stoutmoedige* uitgaat van het *Zelf zelf*, ben ik het hier - ik, Sam Landuyt in zijn existentie - die als *U zelf* dit aanhoor en schrijf. Mijn uitgangspunt is eerder de *maatschappelijke dimensie of sociale leer*, om van daar uit dezelfde gegevens te bespreken. We – ik, samen met de onderscheiden Bronnen van Informatie uit de Geesteswereld – komen hierop terug in Ethica en Moraal, Boek Twee, wanneer we ons afvragen of het altijd de individuele mens/persoon toekomt om de gehele Ethica te formuleren en of het dan nooit een groep, een volk, een ras, een religie, een ideologie kan zijn die een specifiek ethisch handelen en de begrippen ervan kan of mag formuleren. DE PADVINDER (2015).

II. DE SAMENLEVING IN DE ETHICA INGEBRACHT – DE MAATSCHAPPELIJKE DIMENSIE EN DE SOCIALE LEER (opgetekend door Mij/U Zelf).

14.12.2010

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* ⁽⁷⁴⁾ schrijft op. *U zegt*: we vangen thans aan met het bespreken en optekenen van het verdere gedeelte van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie geplaatst, daar waar we deze Wet verlaten hebben voor het meer dringende werk van toen ⁽⁷⁵⁾. We hadden toen namelijk als eerdere taak op het spoor te komen van wat in de zielsvermogens aan de oorsprong ligt van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf. Immers, door de *Oorspronkelijke Zonde* is de Oerzondetoestand ontstaan in de zielsvermogens en deze heeft als gevolg gehad dat de Wet van Mozes, van U Zelf, van ieder en van allen, gesteld is geworden naar en in de zelfde zielsvermogens.

We keren nu terug naar de zondige mens die in zich de Wet van Zichzelf draagt als richtsnoer en licht tegelijk, om hem/haar te begeleiden in de terugkeer naar het Vaderhuis. Dit wordt de tocht op de weg van de Verlossing, zoals Jezus Christus ons allen gebracht heeft en die enkel nog wacht op haar

⁷⁴ *U Zelf en u zelf en jezelf*: DE PADVINDER zegt: als we spreken over *U Zelf* dan bedoelen we te spreken over u zelf zoals u verschijnt, deel hebt, bent wie u bent in *het Zelf* van *U Zelf*. Deze eigenaam van U Zelf dient ter onderscheid van u zelf, Sam Landuyt, zoals u aangesproken wordt op aarde in uw aardse zelf. DE PADVINDER (2015).

⁷⁵ *Zie de data van optekenen van de teksten*. Zie ook Boek Twee, Deel A, Hoofdstuk I: “Op het Spoor van de Oerzondetoestand” dat *voorafging* aan het optekenen van de hierboven staande teksten.

concrete realisatie in elk van ons en tevens het begin is van *het praktische gedeelte* (de praktijk!) van toepassing van de Ethica en Moraal . Dit zal de inhoud van *Boek Twee* worden.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat, geholpen door de *Wet Zelf* die als *Wet van U Zelf* aanwezig is in *U Zelf*, u thans de verdere bespreking kunt aanvatten van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf voor zover ze betrekking hebben op de volgende geboden, zoals ze aangeduid werden in de oorspronkelijke indeling van dit Hoofdstuk Drie van Deel C. (&) En Het Zij Zo!

- De stelende ekster

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de stelende ekster van dit hoofdstuk is de ekster die van natuur uit er toe komt blinkende voorwerpen naar haar nest te slepen. De mensen echter die zo hun zilverpapier, maar ook juwelen kunnen kwijt geraken, spreken van stelen. De ekster zelf is zich van geen kwaad bewust, integendeel.

Wat heeft dit met ons onderwerp te maken? Heel veel, als men bedenkt dat wat voor de ene mens 'nooddrift' of onvermijdbare daden van behoefte en levensnoodzakelijke handelingen zijn, door de andere mens, het slachtoffer van die daden, beschouwd wordt als misdaden, gangsterdom, stelen en zich toe-eigenen van wat toebehoort aan de 'wettige eigenaar'.

Maar wat is wettig en wat is de wet? Wie heeft die wet gemaakt? Voor wie is hij bestemd? Bestaat er een universele wet of ingebouwde wetmatigheid die bepaalt wat een mens mag bezitten en wat hij mag stelen, als een stelende ekster? Is het onwettig, zegge zondig, als men zich de noodzakelijke goederen (voeding, kleding, behuizing, gezondheid, onderwijs) toe-eigent, zij het ten koste van het bezit van anderen? Is dit werkelijk een misdaad of zonde tegen Gods Wet? Dat is maar de vraag, al hoeft het geen betoog dat het 'er maar op los stelen' van bezittingen ook weer niet gedekt wordt door deze vragen en hun patente waarheden van antwoord erop. De ordening van de staat kan geen afdoende antwoord bieden op deze vragen, omdat veel staatsordening zelf een vorm is geworden van stelen en onteigenen aan zijn burgers van wat hen rechtens toekomt. Toch is het via de staatsordening en de politieke bevoegdheden die er aan gebonden zijn dat gestreefd zal moeten worden naar een rechtvaardige verdeling van de aardse goederen. Dit gebeurt dan in het besef dat deze goederen oorspronkelijk van iedereen zijn en dat geen moeite of arbeid die er voor verricht werd een voldoende rechtvaardiging, zegge wettiging, biedt om zich deze goederen of bezittingen definitief te mogen toe-eigenen. Gelijkmatische verdeling van wat algemeen gesproken van iedereen is en aan iedereen toebehoort is dus de wet van U Zelf, ook in de Wet van Mozes terug te vinden als "Geef aan de arme wat hem toebehoort". Ook Christus Jezus vermeldde: "Geef aan Caesar wat Caesar toekomt en aan God wat God toekomt" ⁽⁷⁶⁾. En wat aan God toekomt is veel, want het zijn Zijn Kinderen die Hem allemaal toebehoren!

⁷⁶ *Geef aan Caesar wat Caesar toekomt en aan God wat God toekomt*; Matth.. 22, 15- 21. De tekst van het evangelie gaat als volgt: *De Farizeeën trokken zich terug om zich erop te beraden hoe ze Hem met een uitspraak in de val konden lokken. Ze stuurden enkele van hun leerlingen samen met een aantal Herodianen naar hem toe, met de vraag: "Meester, wij weten dat u oprecht bent en in alle oprechtheid onderricht geeft over de weg van God. We weten dat u zich aan niemand iets gelegen laat liggen, u kijkt immers niemand naar de ogen. Zeg ons daarom wat u vindt: is het toegestaan de keizer belasting te betalen of niet?" Maar Jezus had hun boze opzet door en zei: "Waarom stelt u me op de proef, huichelaars? Laat me de belastingmunt zien." Ze reikten*

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de verdelende rechtvaardigheid van de aardse goederen volgt dat geen enkele mens er zich mag op beroepen de eigenaar te zijn geworden van wat in oorsprong en bedoeling de gedeelde eigendom is van de ganse mensheid en dat in de wijze van politieke en maatschappelijke verdeling van de macht over de goederen de oplossing ligt voor de rechtvaardiging van hun gebruik en tijdelijk bezit. (&) En Het Zij Zo!

- De dierencamouflage

16.12.2010

AANHEF. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de gegevens die in deze termen opgeschreven worden zijn alle afkomstig van de *Wet van U Zelf*, in juxtapositie geplaatst met de *Wet van Mozes*. Ervan uitgaande dat de *Wet Zelf* in *U Zelf* gesproken heeft als *Wet van U Zelf* zult u in deze teksten steeds geconfronteerd worden met *U Zelf*, als opdracht gegeven aan *U Zelf* én aan het eigenste zelf van uw aardse ik. Dit betekent nog niet dat u deze opdracht zo maar kunt of zult mogen uitvoeren in haar totaliteit. Het betekent wel dat u steeds en altijd zult werken in de lijnen ervan, gericht naar de voltooiing ervan, ooit, in de toekomstige ontwikkelingen van *U Zelf*.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de *Wet van U Zelf* als project van de *Wet Zelf* in *U Zelf* gereed ligt ter uitvoering ervan, maar dat dit slechts gegevens zijn die op de uitvoering ervan moeten wachten op tijd en omstandigheden van dit bestaansleven en van degene die er op zullen kunnen volgen. (&) En het Zij Zo!

AANHEF/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* spreekt. *U zegt*: gaat deze *Wet van U Zelf* op voor *U Zelf*, dan gaat hij, mits aanpassing aan ieders ervaring en project van Zichzelf, ook op voor gelijk welke andere mens. De *Wet van U Zelf* is immers slechts de concrete invulling van de *Wet Zelf* zoals hij door *U Zelf* geconcipieerd wordt en dit geldt dus evenzeer en evengoed voor gelijk welke andere mens die ooit zichzelf tegenkomt in zichzelf. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de *Wet Zelf* in iedere mens afzonderlijk zichzelf een projectie bezorgt in het Zelf, zodat iedere mens op zijn specifieke wijze deel heeft aan de *Wet Zelf*, zonder er de universele geldigheid van teniet te doen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U zelf* schrijft op. *U zegt*: de *camouflage* van het biologische gebeuren tussen de verschillende levende wezens is er niet gekomen als list voor de rooftocht of als gemakkelijke wijze om aan de rovers te ontkomen. De *camouflage* – we spreken wel degelijk over de aardse biologische wijze van leven en beleven en waarvan de biologische mens deel uit maakt – is er gekomen om zich *aan te passen aan de omgeving* waarin men leeft. Deze aanpassing aan de omgeving, de bomen, de bladeren, de lucht, het water, de aarde, het vuur en alles wat het omgeeft en omvat, is nodig om als het ware ‘in accordatie’ er mee te leven. Accordatie of aanpassing van hart tot hart is dus de reden van de *camouflage*, die eigenlijk een uiting van genegenheid is naar de omgevende natuur toe. Door op te gaan in de omgevende natuur betuigt het

hem een geldstuk aan. Hij vroeg: ‘Van wie is dit een afbeelding en van wie is het opschrift?’ Ze antwoordden: “Van de keizer.” Daarop zei hij tegen hen: “Geef dan wat van de keizer is aan de keizer, en geef aan God wat God toebehoort”. Ze waren zeer verbaasd toen ze dit hoorden.

levende wezen zijn sympathie, zelfs empathie met de omgeving. Dat camouflage later gebruikt geworden is door de roofdieren om hun prooi dichterbij te kunnen naderen zonder opgemerkt te worden of dat camouflage door de soldaat gebruikt wordt om de vijand te verschalken, is een afgeleide betekenis die ontstaan is door het ontstaan van deze activiteiten: roven, stelen, doden, gedood worden of beroofd worden... Dit is zoveel als zeggen dat de oorspronkelijke aarde niets te maken had met roven, stelen, doden of gedood worden, maar dat deze ontwikkelingen achteraf in de 'cultuur', of zogenaamde 'natuur' van de aardse wezens opgenomen zijn.

Was de aarde dan oorspronkelijk een oord waarin niet gedood, geroofd, gestolen werd? Ja. Delen de dieren mede het lot van de mens die zondigheid in zich draagt al van de oorsprong af of deelt de mens de ballingschap bij de dieren en heeft hij hun erfelijkheid van doden, roven, stelen, bedriegen slechts op cynisch menselijke wijze geperfectioneerd? Neen, de mens heeft de zondigheid die hij/zij in zich droeg, overgeplant naar de dieren toe. Dat sommige dieren elkaar doden (om zelf te overleven) of de nesten beroven of de kudde uitdunnen en verlossen van hun zieke en zwakke individuen, is niet de oorspronkelijke wijze geweest waarop de dierenwereld ontstaan is en zelfs lange, lange tijd geleefd en beleefd heeft!

Dat vraagt ongetwijfeld naar meer uitleg, want de moderne biologie zal dit niet kunnen aannemen.

Kort samengevat, maar daarom nog niet voldoende verklaard voor het beperkte begripsvermogen van de mensen, kunnen we zeggen dat de biologische wereld van klein tot groot, van hoog tot laag, te land, ter zee en in de lucht, *één groot, immens groot lichaam* is, waar de mens ook deel van uit maakt. Het is in dit lichaam dat de zondigheid door de schuld van de mens haar intrede gedaan heeft. De gevolgen ervan zijn verspreid geraakt over mens en dier: de *wet van Karma* geldt ook, als tweede wet van oorzaak en gevolg, voor de dierenwereld (⁷⁷). De biologische wereld is aldus een wereld geworden waarin de zonde, zegge de schending van deze wereld, zich genesteld heeft. Zo immens is de weerslag van de zonde van Adam ('Adam' als de naam van de eerste mensheid) geweest dat ze alles van zijn omgeving heeft besmet: de aarde zucht mede onder de zondeval. (⁷⁸). De aarde zal ook mede verlost worden door de Verlossing van Jezus Christus. De dieren tot de microben toe, delen in Zijn Genade. Ooit zal dit waar gemaakt worden in Genade en Vreugde van de Overwinning.

Het is dus niet omdat wij in onze huidige kennis van de aarde en van onszelf deze paradigma's van de eenheid van de biologische wereld op aarde ontkennen, dat ze niet waar (kunnen) zijn. Het is niet zo dat de wereld altijd geweest is wat hij thans lijkt te zijn. De paleontologie kan veel aantonen, behalve het leven zelf dat ze in de skeletten vermoedt. Toch vraagt dit om meer uitleg, want zo gesteld is dit wel een acceptabele theorie, maar ook niet meer dan dat. Hoe dit aan te tonen? Hoe dit tot een valabele onderzoeksmogelijkheid omtoveren voor een sceptische, maar vooral een zeer zelfvoldane en intellectueel zeer geboorneerde mensheid? Moeten we dat allemaal dan misschien 'geloven' (met

⁷⁷ *Wet van Karma of Tweede Wet van Oorzaak en Gevolg en de Wet van de Herhaling* er mee verbonden zijn bekend van uit het Boeddhisme. Dat betekent nog niet dat de reïncarnatie van een mens in een dier mogelijk is! Hoogstens – ik citeer de informatiebronnen van de Hiërarchieën – kan de geest van een dier als metgezel van een menselijke geest op aarde meegegeven worden als gezel. NB. De eerste wet van oorzaak en gevolg is de evidente wet van fysische oorzaak en gevolg. Stoot op de biljartbal en volg zijn traject en je ziet deze wet in haar toepassing. S.L.

⁷⁸ Het is trouwens op deze wijze dat men het woord van Paulus dient te verstaan: Paulus: Rom. 8: 20 – 22.

al de overige gegevens van de Openbaring) of is dit ook verifieerbare ‘wetenschap’, zij het op lange termijn? Het is wetenschap én geloof in premissen die te bewijzen zijn, echter niet zó maar en niet onmiddellijk. Laten we het zo stellen: we kunnen in onze wetenschap dit mogelijke *anathema* ⁽⁷⁹⁾ inbouwen en zien hoe ver we er mee geraken.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de biologische wereld de eenheid gewaarborgd werd in de structuur ervan, van het leven zelf, en dat door zijn eenvormige structuur er ook eenvormigheid is van informatie en overdracht ervan, zodoende dat wat de mens aangaat, hij zowel dader als slachtoffer geworden is van zijn eigenste, oorspronkelijke opdracht, namelijk degene te zijn die “de dieren hun naam gaf” ⁽⁸⁰⁾. (&) En Het Zij Zo!

- Van ons of niet van ons: territorium en bezit

18.12.2010

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de *territoriumdrift* of zogenaamde *bezitsdrang in de zin van ruimte innemen en verdelen*, is een oeroude, erfelijk aangelegde en in iedere cultuur eigenzinnig uitgewerkte drang naar veiligstelling van zichzelf en het gezin tegenover de vijanden van het leven: zowel de natuurlijke zoals natuurrampen en klimaatproblemen, als de door mensen ontstane en onderhouden vijandschappen en betwistingen. Beide categorieën kunnen duidelijk onderscheiden worden van elkaar, maar vloeien in de praktijk dikwijls in elkaar over.

Van deze eerste drang of drift heeft de mens een andere invulling voor zichzelf gefabriceerd, namelijk heeft hij door allerlei mystificaties een soort van natuurrecht geschapen waarmee hij zichzelf meer, veel meer toe-eigent dan hem/haar toekomt of nodig is ter wettige en noodzakelijke bescherming van zichzelf en naaste omgeving. Notarissen noteren en codificeren een deel daarvan nauwkeurig en gewetensvol. Alsof de loutere inbezitneming van een huis, straat of terrein door er voor te betalen een genoegzame reden zou kunnen zijn om zich eigenaar te noemen of te benoemen, voor eeuwig en altijd of minstens toch tot het moment dat men het zelfde goed weer te koop stelt. Een ander deel van deze ruimte hoort dan weer toe aan de gemeenschap of staat waarin men leeft, alsof de staat, op zijn beurt zomaar alle openstaande ruimte mag in bezit nemen, tot de territoriale wateren toe. Dit om maar te zeggen dat in bezit nemen en territorium afbakenen niet één en hetzelfde betekenen en dat in bezit nemen van grond niet alleen uit territoriumdrang ontstaan is, maar gedeeltelijk ook te maken heeft met de gevolgen van de fundamentele staat van ‘zondigheid’ die de mens eigen is. Hier is het dan een uiting van overschrijden van de grenzen en het zich aanmatigen ⁽⁸¹⁾ van bezit, zonder recht of titel: eeuwige betwisting tussen mensen en volken en die

⁷⁹ *Anathema*: is het woord dat ik in de redactie van het Schrift hier hoorde en dus neerschrijf. Het is mij echter niet direct duidelijk wat dit woord, met een geladen betekenis – zie encyclopedie – hier komt doen. Beter is wellicht hier de betekenis te gebruiken die het woord heeft in de archeologie (wij-geschenk) dan wel degene die Paulus er aan hecht (vervloeking).S.L.

⁸⁰ *Genesis 2: 19 – 20.*

⁸¹ *Aanmatiging*: of onterechte toe-eigening: een ondeugd, als dusdanig beschreven in DEUGDEN ALS STAPSTENEN VAN DE HELING. Zie verder in Boek Twee. S.L.

aanleiding is geweest tot alle oorlogen en tot zeer veel onrecht tussen arm en rijk, sluw en minder sluw, begerig en redelijk.

We zijn er hoegenaamd nog niet aan toe om dit wereldprobleem op te lossen. Het kan zelfs nauwelijks gesteld worden voor de geest van de mensen, tenzij van uit de negativiteit van de gevolgen: zal de mensheid (kunnen) blijven dulden dat oorlogen en onrecht, armoede en uitzinnige rijkdom haar lot bepalen en nu zelfs letterlijk kunnen leiden tot vernietiging van de ganse aarde en haar bewoners? Want laten we duidelijk en eerlijk zijn en de ogen openen: de gevolgen van deze uit de hand gelopen bezitsdrang en toe-eigenen van wat niet te verdelen is nemen thans zodanige, mondiale proporties aan dat de mensheid wel zal moeten deze vragen stellen aan zichzelf, hiertoe gedwongen van uit de niet meer te ontlopen of te miskennen dramatische gevolgen van dergelijke misgang van zaken. Globalisatie en haar wetmatigheden zijn ook van toepassing op alle gevolgen van de misdaden en zonden van de mensen...

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de mondiale reikwijdte van de gevolgen van uit de hand gelopen bezitsdrang en territoriumdrift de mensheid nu in het gezicht slaat op een wijze die niet meer door hen kan ontkend worden en dat een bezinning over de wijze waarop de aardse goederen gedeeld en verdeeld worden onafwendbaar te wachten staat aan de poort van elke mondiale besluitvorming. (&) En Het Zij Zo!

- Wat hoort er gedaan te worden, wat staat er te doen?

22.12. 2010.

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: Keren we ons nu naar de concrete, dagdagelijkse realiteit en haar opdrachten, dan lijkt het verre van eenvoudig om al deze hier beschreven ethische oproepen en opdrachten zo maar te beginnen uitvoeren. Immers, voor de mens van de oude wereld die we thans nog zijn is het bijzonder moeilijk, zo niet totaal onmogelijk om zich nog maar voor te stellen hoe een wereld er kan en moet uitzien die gebouwd is op de mens in zijn volwassen vorm van verlost en verlichte mens. Het is slechts onder de vorm van een naïeve droom of een verre toekomstverwachting dat we ons enigszins kunnen voorstellen wat voor wereld we dan zullen bewonen. Evenmin als we ons momenteel een aarde kunnen voorstellen welke door een klimaatwijziging totaal andere opdrachten en noden kent als degene die we nu gewend zijn te bewonen. We zullen nochtans trachten, geholpen door wie ons hier al die tijd bijstaan en voorlichten en door wie we de opdracht van Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan horen en vertolken tegelijk, deze opdracht te formuleren in een zo concreet mogelijke vorm, die toepasbaar is en toegepast zal worden bovendien.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de herhaalde oproepen van de Heer Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan, tot het ernstig nemen van Zijn Uitnodiging om de wereld te omvormen naar Zijn Verlangen en naar Wil van de Vader, thans in de fase van de realisatie gekomen zijn en zich, hoe dan ook, zullen doorzetten. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de concrete, aardse mens zal zich in zichzelf geborgen vinden wanneer hij /zij ontdekt dat niet de aarde als dusdanig, maar hij/zij *als persoonlijk individu* object is van omvorming en verandering. Niet een uiterlijke aanpassing

of omvorming zal de aarde treffen of veranderen, maar een *innerlijke omvorming* zal zich aandienen en doorzetten, geleidelijk aan en naar tijd en omstandigheden voor elk van ons. Van daar uit zal, spontaan en zonder meer, de uitwendige aanpassing van de aarde en van de maatschappij voltrokken worden. Deze verandering van de innerlijkheid - inderdaad gegeven door en in de confrontatie van de actuele mens met zijn innerlijkheid of *Zelf zelf* – zal optreden in het *Geweten Zelf* en zich aandienen als vertrouwd aan het bewustzijn en niet als vervreemdend. Ze zal als vanzelf de uiterlijkheid veranderen en de moed en kracht verschaffen om dit titanenwerk tot een goed einde te brengen. Het is in de onderlinge herkenning en erkenning van de zielsvermogens en de ontwikkeling ervan, dat de mens zal komen tot onderlinge hulpverlening en steun aan elkaars werk en inspanningen. Wat thans nog bijna ondenkbaar is kan over enkele jaren tot een paar generaties toe de normale gang van zaken geworden zijn.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de innerlijke processen van verandering gepaard zullen gaan met uiterlijke pogingen van hulp en samenwerking, die elkaar zullen vinden in gemeenschappelijke aanpak op de vernieuwde wijze van doen, zoals gewenst en geprogrammeerd geworden is in de menselijke omgeving ervan. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de innerlijke verandering die, uitgaande van de zielsvermogens de wil ervan zal betrekken, betreft tevens ook het bewustzijn van de mogelijkheden die aan de aarde gegeven zijn in vernieuwde vormen van energie en van samenleving, gebaseerd op overleg en samenwerking, in respect voor diversiteit en verscheidenheid van ontwikkeling en culturen. Immers, zoals het aan het individu gegeven is zijn eigenste persoonlijkheid te ontwikkelen is het aan de menselijke gemeenschappen, grote en kleine, gegeven om hun idealiteit te ontwikkelen naar eigen goeddunken en verlangen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de idealiteit van mens en gemeenschap berust op vrije keuze en uitwerking binnen de gegevens en wetmatigheden die eigen zijn aan de aarde en aan zijn bewoners en dat de vrije wil van de mens als individu en gemeenschap of volk mede bepalend zal mogen worden voor elke van deze ontwikkelingen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de *idealiteit of vormelijkheid van de wil in de realisatie ervan* is gegeven binnen de bepalingen van de *Wet Zelf*, zoals iedereen deze in zichzelf zal ontmoet hebben en zal communiceren met de anderen. De *Wet Zelf* zal bepalend zijn voor wat de beperkingen betreft van iedere poging tot realisatie ervan, maar tevens richtinggevend voor de ongekennde en nog openstaande mogelijkheden die de mensheid zal ondervinden en vinden in de aardse context. Immers, wat nu nog bedekt wordt en ligt te wachten als op te graven schatten, wordt dan vrij gegeven aan een maatschappij en volkengemeenschap die besloten heeft dat ze zichzelf als eenheid en lichaam zal eren en respecteren.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de oorspronkelijke gedachten van de mens in zijn/haar optimale uiting ervan, terug te vinden zijn in de pogingen die de mensen zullen ondernemen om de aarde aan zich beschikbaar te maken, maar dat in de *Wet Zelf* de beperkingen van de realisatie gegeven worden, als even zo vele geboden en richtlijnen van de Vader aan zijn geliefde kinderen. (&) En Het Zij Zo!

- Op weg naar verzoening en vergeving – een voorlopig antwoord van de mens van uit zijn eigen vermogens.

22.12.2010

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de menselijke vermogens, zoals ze zullen aangesproken worden in de zielsvermogens en de wil ervan, zullen zich manifesteren al naargelang het bewustzijn van de mensen groeit op het gebied van hun mogelijkheden, maar ook van hun fouten en beperkingen die ze zichzelf hebben aangedaan. Deze kolossale metanoia van de menselijke gemeenschap - thans nog maar bespreekbaar onder de vorm van utopie - wordt mogelijk gemaakt door de grondige energetische veranderingen die op til zijn binnen de organische, biologische natuur van de aarde en die hun weerslag zullen hebben op het menselijke individu als dusdanig en zijn omgang met de wereld en met elkaar even zo goed. De veranderingen die komende zijn, zullen in golven van bewustwording en catharsis over de mensengemeenschappen trekken en zich aandienen als even zo vele crisissen van het beleid als van het politieke en maatschappelijke bewustzijn dat ervan ondersteld is. Dit proces van groei in oprechtheid en bereidheid tot beschouwen van zichzelf in een vernieuwde wijze van kijken naar elkaars gedrag, zal niet van de ene dag op de andere of zonder slag of stoot gerealiseerd worden. De menselijke samenleving, eenmaal zijnde wat ze is, dient zich bijgevolg te omvormen bij wijze van een proces. Dit zal goedschiks, kwaadschiks gebeuren, maar alleszins in een onomkeerbare vorm en voortgang ervan. Het is belangrijk voor degenen die betrokken zijn en actief deelnemen aan dit proces dat ze zich helder en klaar bewust worden van de betekenis ervan en van de richting die ingeslagen is. Deze richting of doelstelling genaamd, zal voldoende voorgelicht en voorgesteld zijn om te kunnen aanvaard worden door iedereen, maar zoals meermaals in de geschiedenis te zien is geweest, duurt het lang vooraleer de mens als hardleerse leerling van zichzelf, begrepen heeft waar zijn redding en geluk gelegen is.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de geduldige werkzaamheid van velen aan de maatschappelijke, structurele uitwerking van wat in iedereen wakker geworden is, er zal voor zorgen dat de gevolgen voor de mensen niet dramatisch overkomen en geen slachtoffers hoeven te maken daar waar het niet nodig is. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de *weg tot verzoening en vergeving* zal de weg zijn die gegaan dient te worden, als men wil komen tot een omkering van de menselijke verhoudingen. Immers, de wetmatigheid van het Karma, evenzeer als de wetmatigheid waarbij gewelddadigheid of overschrijding van de grenzen van de integriteit altijd gepaard gaan met tegenreacties van wraak en vergelding, hadden tot nu toe steeds tot gevolg dat er maar geen einde kwam aan de zich altijd weer opbouwende, steeds voortschrijdende spiraal van vernietiging en zelfvernietiging. Deze noodlottige ontwikkeling die uiteindelijk tot vernietiging van de aarde en van de menselijke soort moest leiden, dient thans omgekeerd te worden. Dit kan niet anders dan door het introduceren van vergeving en verzoening, naast de al bestaande vergelding en rechtspraak. Om van de inadequate of misdadige antwoorden als oorlog, burgeroorlog, terrorisme, moord en andere misdaden tegen de menselijkheid niet te spreken. Deze omvangrijke en niet mis te verstane metanoia van de menselijke beschaving zal vanzelfsprekend tijd en geduld vragen. Ze zal voor de nodige beroering en zelfs omwentelingen zorgen. Ze is echter noodzakelijk en onvermijdelijk.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat zonder vergeving en verzoening de noodlottige wetmatigheid van vernietiging van de aarde en van de

menselijke beschaving niet kan tot stilstand komen, maar dat deze omkering in de harten en het bewustzijn ervan, van de mensheid gegeven is en in Genade toegekend aan de huidige mensheid door onze Heer en ook uw Verlosser Jezus Christus. Amen. (&) En Het Zij Zo!

- De praktische gevolgen van de daad van verzoening in vergeving en de manier van benaderen van het verleden bij daders en slachtoffers.

23.12.2010

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de praktische gevolgen van de wil tot verzoening en vergeving zijn niet denkbaar zonder de realisatie ervan (in wilsbesluiten en uitvoering ervan). Dit vraagt als vanzelf een *benadering sui generis van het verleden* bij de daders en slachtoffers, collectief zowel als individueel. Immers, als het verleden, verleden blijft en dus ontoegankelijk voor verwerking en integratie in een vernieuwd bewustzijn van het heden, is elke daad van verzoening onbespreekbaar en onuitvoerbaar. Op een of andere wijze zal dus het verleden ‘opgeroepen’ dienen te worden of in ere hersteld onder de vorm van een proces van verwerking, vergelding en verzoening tevens en tegelijk. Dit vereist bij daders en slachtoffers, of het nu personen betreft of gemeenschappen, of zelfs volkeren, een wil tot ‘in bekentenis nemen’ van deze daden van het verleden, samen met een aanvaarden van het *nieuwe adagium van samenhorigheid en verbondenheid in betrokkenheid met elkaar*. Het is immers op basis van betrokkenheid, inherente betrokkenheid van dader en slachtoffer, dat beiden, zo niet uitwendig dan toch inwendig, in hun gemoed en vooral daar, *een proces van heling zullen doormaken*, door vergiffenis te vragen en te krijgen, van vergelding te geven en te aanvaarden, van verzoening te beogen en te ontvangen. Ze zullen er moeten doorheen gaan, willen ze elkaar weer kunnen ontmoeten als vrije, verlost en eindelijk aan elkaar gewaagde medemenssen. Dit proces van ‘in bekentenis nemen’, van aanvaarding en verwerking en dat vooral van innerlijke aard en natuur is, is tot nu toe stelselmatig vermeden of onbekend gebleven. Het krijgt hoogstens zijn beslag in een rechtszaak of onder de vorm van een schadevergoeding (“Wiedergutmachung”) ⁽⁸²⁾. Het zal echter de boventoon moeten gaan voeren, boven de vroegere, vooral repressieve benadering van delicten, misdrijven of misdaden, groot en klein. Daartoe dienen ongetwijfeld de nodige instanties opgeroepen te worden en de nodige voorzieningen opgericht. Dit is een zaak, mede aan de orde gesteld en veroorzaakt door elk van deze crisissen, die voor de toekomst de veiligstelling moet garanderen: want al kunnen we hopen dat door verzoening en vergeving de aarde een veel leefbaardere plaats wordt dan op heden, toch zal het niet mogen ontbreken aan de nodige maatschappelijke, politieke, sociale en culturele structuren en apparaten, om telkens weer ‘de vloer te vegen’ en ‘de muren wit te kalken’.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat door het proces van verzoening en vergelding tevens en tegelijk zowel de uitwendige orde als de innerlijke vrede hersteld wordt en dat beide tevens en tegelijk in aangepaste en humane structuren ingebed dienen te worden, ten behoeve van de mensheid, individueel en als groep genomen. (&) En Het Zij Zo!

⁸² *Er is toch wel al een begin van denken en werken in deze richting*: denken we aan de ‘Waarheidscommissie’ van Zuid-Afrika en nader bij ons hier, de pogingen van het Justitieel welzijnswerk om structuren op te zetten die de dialoog tussen daders en slachtoffers mogelijk maken. De ‘bemiddelaars’, zoals slachtofferbemiddeling, schuldbemiddelaars en echtscheidingsbemiddelaars, zijn daar even zo varianten op. S.L.

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de patiënt wordt verzorgd, de gevangene zit zijn straf uit, maar de dader blijft achter met een schuldvraag die onopgelost blijft: ben ik door het ondergaan van deze straf of verzorging, nu verlost van mijn daad? En het slachtoffer blijft achter met een schuldgevoel: ben ik de dader iets anders verschuldigd dan mijn wraking? Dit is thans de situatie, wanneer de verzorging zowel als de bestraffing een zaak blijft van het individu, zonder erkenning van de reciproque betrokkenheid en verweving van elkaars lot, van dader en slachtoffer. Het valt echter vooral het slachtoffer moeilijk zich betrokken te blijven voelen met iemand die men in haat of in woede zou kunnen vermoorden, ondanks de bestraffing van de dader. Het is echter ook voor de dader moeilijk om zich innerlijk weer vrij te voelen 'omdat en nadat men geboet heeft voor zijn daden'. Deze ultieme vrijmaking van de zielsvermogens, deze uiteindelijke dialoog tussen de ziel van dader en het slachtoffer ligt in een verder verschiet dan de vergeving en verzoening die een mens in zijn vermogens kan opbrengen. De mens kan de aanzet geven ertoe, tot dit ultieme verlossingsproces. Het zal echter *de Genade van de Heer Jezus Christus* zijn die de integrale vernieuwing, zeg Verlossing, brengt aan zowel de dader als elk slachtoffer. We verklaren dit nader.

De menselijke vermogens zijn in staat tot verzoening en vergeving, voor zover zij zich bewust zijn van de ultieme waarde en waardigheid van zichzelf en van de andere betrokkene. Maar deze ultieme waardigheid, over de generaties en eeuwen heen, kan niet gerealiseerd worden zonder dat zowel dader als slachtoffer in zichzelf de ultieme eerste oorzaak herkennen en erkennen van de toestand van oerzonde, waarin zij beide solidair verwikkeld zijn. Het was en is uiteindelijk de toestand van oerzonde en zijn gevolgen die hen tot dader en slachtoffer gemaakt hebben en het lot over hen voltrokken hebben. Maar dit gaat het begripsvermogen, zegge het bewustzijn van de mensen te boven, geneigd als ze zijn om 'la condition humaine' te herleiden tot wat ze ervan kunnen zien, geworden als ze is doorheen de mensengeschiedenis. Dat het anders gekund had, dat deze geschiedenis niet onvermijdelijk fataal moest verlopen zoals het is en geweest is en dreigt te worden, is weer een stap te ver echter voor het menselijke bevattingvermogen. Toch is juist deze werkelijkheid de kern van de Verlossing zoals Jezus Christus ze aan ons gebracht heeft en die uiteindelijk geen andere betekenis heeft dan een antwoord te zijn op deze oerzondetoestand: is er geen oerzonde, dan is er ook geen komst van de Zoon Gods nodig om deze toestand op te heffen. Maar dit brengt ons tot het volgende hoofdstuk (⁸³) en volgende vraag: is ook de toestand van oerzonde vatbaar voor onze betuiging van vergeving en verzoening in een actuele concrete realisatie ervan, elk voor zich genomen als individu of groep?

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de toestand van oerzonde de uiteindelijke oorzaak geweest is waardoor dader en slachtoffer elkaar ontmoet en benoemd hebben en dat de ultieme verlossing, in de Heer Jezus Christus gegeven, hen beiden terug opneemt in de gemeenschap der Heiligen, zoals de Verloste mensheid genoemd wordt. (&) En Het Zij Zo!

⁸³ *Volgende hoofdstuk en volgende vraag*: dit is te lezen in het *bijzondere gedeelte van toepassing van Ethica en Moraal dat u vindt in Boek Twee*.

III. EEN JAAR LATER... TOT BESLUIT VAN ETHICA EN MORAAL BOEK EEN

26.12.2010

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan dat de tijdelijke opschorting door Johannes de Stoutmoedige van zijn informatie* niet betekende dat hij onwerkzaam geworden was en evenmin dat andere bronnen u niet hebben voorgelicht en/of geholpen. Integendeel. Maar nu pas is de kring rond en hebben wij het voorrecht om terug aan te sluiten bij Johannes de Stoutmoedige die u ondertussen in dit hoofdstuk ingeleid heeft in de dialectiek van de oerzondetoestand. U vindt deze informatie integraal terug in Boek Twee, Deel A, Eerste Hoofdstuk.⁽⁸⁴⁾

Het moment is nu gekomen om, uitgaande van de erkenning van de oerzondetoestand, de historiciteit van de mens als individu en als gemeenschap van de mensheid te schetsen en in dit bijzondere gedeelte van toepassingen u allen de nodige informatie te geven die zal toelaten in te grijpen en te helen daar waar nodig is. Dit praktische deel is gebouwd en stoelt op het eerste, algemene gedeelte dat er de introductie van is. Het tweede gedeelte zal u van heel veel nut zijn, maar zou onmogelijk verstaanbaar overkomen als het niet begrepen kan worden in de geest van het algemene gedeelte dat hierbij afgesloten wordt.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het praktische gedeelte toelaat om in de praktijk van het leven de nodige hulp te kunnen bieden en dat hier voor de nodige maatschappelijke en sociale structuren ontwikkeld dienen te worden. (&) En Het Zij Zo!

IV. WOORDEN VAN VERLOSSING EN GENADE VAN VERZOENING EN VERGEVING DOOR JEZUS CHRISTUS GESPROKEN II ⁽⁸⁵⁾.

24.12.2010

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan: gegroet Sam. Andermaal, en met zeer veel genoeg is het aan ons om u te begeleiden naar de Heer Jezus Zelf, in Zijn Heilige Geest ervan die thans uw geest aanspreekt en toespreekt. Hij, de Heer Jezus zegt u: gegroet ook van Mij, Sam. Op deze kerstavond zal Ik u toespreken in de Woorden die de Vader Mij*

⁸⁴ *Dialectiek van de Oerzondetoestand*: dit gedeelte van de informatie dat ook in extenso in BOEK TWEE, DEEL A opgenomen is, gevolgd door een kritische analyse ervan, is een soort van louterend keerpunt geweest. De lezer die niet gewaarschuwd zou zijn zou heel gemakkelijk misleid kunnen worden door de teksten en pas achteraf vaststellen dat hij of zij misleid werd. Er is daarom in de voetnoten en verwijzingen voldoende commentaar ad hoc toegevoegd door DE PADVINDER om dit euvel te vermijden. De voetnoten en de daaropvolgende dialoog behoren dus OOK integraal tot het hoofdstuk I van Boek Twee Deel A, waarin de aanmatiging 'live' ten tonele gevoerd wordt... Zie verder in dat BOEK TWEE. S.L.

⁸⁵ *Woorden van Verlossing en Genade, van Verzoeningen Vergeving door Jezus Christus gesproken*: zie dezelfde titel, maar andere tekst in de weergave van Johannes de Stoutmoedige in Boek Eén, Deel C derde Hoofdstuk, op datum van 04.07.2009.

ingeeft en die bestemd zijn voor U Zelf, maar door U Zelf ook aan allen die u lief zijn en aan alle mensen van goede wil, zoals geschreven staat in het Boek van Lucas. Mijn geboorte, leven, lijden, dood en verheerlijking zijn u allen in grote lijnen bekend, genoegzaam om te kunnen geloven en aannemen dat Ik het ben die spreek en handel doorheen de geschiedenis, om u allen terug te leiden naar Mijn Vader die thans ook uw aller Vader geworden is. Van heden af zal mijn stem in u weerklinken, in Mijn Heilige Geest ervan, en u op niet mis te verstane wijze begeleiden in uw werk in de wereld dat niet anders is dan de concrete dading van Mijn universele Daad van Verlossing van Golgotha. Volg mij zoals ik de Vader gehoorzaam ben geweest, hebt elkander lief zoals Ik u allen lief heb gehad en nog steeds bemin. De tijden van lijden zijn voorbij, de tijd van Verlossing, Vertrouwing door Genade is aangebroken. Dit keerpunt, dat door u allen in David, Geborah, Vif Piscoul, Paracelsus en U Zelf, samen met Dymphna, Theresia (van Lisieux) ⁽⁸⁶⁾ en Johannes de Stoutmoedige voorbereid is, is thans gekomen. De wereld draait open voor u en voor Mij, op een wijze die ontvankelijkheid en verstaanbaarheid zal kenmerkend maken voor deze stap in het Verlossingsproces. Al te lang hebt u allen moeten wachten op deze nieuwe kans en nieuwe bocht op de weg die thans het grote Werk en Einddoel helder en klaar zal stellen voor uw ogen. Belijd Mij voor de mensen, spreek met de mensen en Ik zal spreken door U in Mijn Heilige Geest van Mij en de Vader, Eén en dezelfde.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze bijzondere *kerstboodschap* u allen gegeven is via U Zelf en dat de Genade van de Heer ze mogelijk maakt en uitsprekt in de Woorden van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest ervan, van Beiden. En Het Zij Zo! Het Zij Zo! Het Zij Zo! Amen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan. En Het Zij Zo!

EINDE VAN BOEK EEN

⁸⁶ *De Heilige Theresia van Lisieux*: heeft zich inmiddels ook gevoegd bij 'Mijn Bronnen Verenigd' en begeleidt me sindsdien in mijn werk. Zij heeft zich getoond als een fameus goede en geëngageerde psychotherapeute die de mensen leert spreken én luisteren tevens en tegelijk... S.L. (2014).

|

|

ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING

ALGEMEEN BESLUIT VAN BOEK EEN

Deel A-B-C

1. Het doorlopen parcours (S.L.).

Het in Boek Een beschreven parcours doorlopen we retrograde, van het heden naar het verleden, terug naar 'In den Beginne'. In den Beginne staat evengoed voor een individueel begin van een menselijke existentie als dat het het begin was van de mensheid. Onze zoektocht begint met de vaststelling dat momenteel de communicatie via onze emoties en gevoelens – de voedsterouders van onze ethica en moraal - rampzalig dreigt te worden, onderontwikkeld en onopgevoed als ze zijn en gediscrimineerd tegenover onze rede en intelligentie; wat leidt tot versplintering en vervreemding onderling tussen mensen en groepen – *de Babelse spraakverwarring*.

Onze emotionele en gevoelswereld gaf ooit vorm aan ons eerste, primitieve, prelogische bewustzijn. Daartoe behoort ook een eerste laag van morele en ethische gedragingen en gedragsregels, waarvan de biologische mens de voedsterouder is. Maar we ontdekken al vlug dat de mens meer is dan enkel een biologisch organisme en dat hij behalve een superontwikkeld zoogdier, een wezen is met een eeuwige natuur en bestemming, geroepen van uit de – zijn/haar - toekomst tot de voltooiing van zijn bestemming, met zielsvermogens en de wil er aan verbonden en met een geest die het platform is van ontmoeting met alle interne en externe levensbewustzijn, biologisch en geestelijk, om het even. Zelfs in de ontmoeting tussen God en de mens is de geest het platform, forum van Ontmoeting en dus van Communicatie, met de goddelijke Heilige Geest. Wetenschap en Wijsheid is er de vrucht van. Er is de ultieme menselijke wetenschap en wijsheid en er is de goddelijke Wetenschap en Wijsheid, waaraan de mens in Genade mag deel nemen. Dit noemen we als christenen dan de door Geloof en Openbaring Verlichte Rede en de werking/instorting van de Heilige Geest Gods in ons.

De mens is als de 'hermafrodiet' uit de aloude esoterie. Alleen gaat het niet om een man/vrouw hermafrodiet, maar om een vlees/geestelijk wezen, waarvan de ziel de onsterfelijke inspiratiebron is en blijft én om verdere ontwikkeling schreeuwt... Dat is in het boek de wereld van *Dymphna*, de naam van de ziel, mijn ziel... Dymphna - niet te verwarren met de Heilige Dymphna uit Geel - stelt zich voor in het boek en verhaalt over haar sfeer en werkinggebied: de zielsvermogens en de wil er aan verbonden en de geestelijke hartstocht, emoties en gevoelens die de ziel eigen zijn.

Moraal en vooral ethica blijken aldus een dubbele oorsprong en een dubbele 'voeding' te hebben. Hun waarden, leven en dynamiek worden gevoed en onderhouden van uit zowel de biologie als van uit de zielsvermogens/geest en de wil er aan verbonden. De existierende mens is er de ontmoetingsplaats van, het forum en mede de conflictoplossende actor.

De aanwezigheid van de geschapen geestelijke mens, de eeuwige, wezenlijke mens, wordt in onze geest vertegenwoordigd, spreekt in ons als het woord van *'De Wet van U zelf'*. Daarvan is de *Wet van Mozes*, als de 'Wet van U Zelf' zoals de mens Mozes die in zich gehoord heeft én gehoorzaam was, de meest bekende bij Joden en Christenen, nog beter gekend als *'De Tien Geboden'*. **De eerste en voornaamste Geboden van de Wet van Mozes, degene die voor het doel van ons werk nodig zijn en geschikt worden uitvoerig en op een originele wijze voorgesteld.** Voor het doel van ons werk worden uitvoerig de eerste en voornaamste Geboden van de Wet van Mozes op een originele wijze voorgesteld. Nadien volgt dan de confrontatie van *"de Wet van Mozes en de Wet van U zelf in juxtapositie er mee gesteld"*. Wat de genetische inprint is voor de biologische mens is de Wet van U Zelf voor de geestelijke mens: wetmatig agerend. Mijn naam voor de 'Wet van U zelf' - zoals Dé Wet in mij aanwezig is – is *Johannes De Stoutmoedige*. Door Johannes De Stoutmoedige wordt de Wet van U Zelf en de Wet van Mozes dan verder toegelicht en besproken.

Geleidelijk aan en bijna terloops zien we in het laatste deel C, de hoofdstukken III en vooral IV, een aanmatigende toe-eigening ontstaan in de verdere bespreking van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf en die culmineert in de zogenaamde *"vier volgende geboden van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie ermee geplaatst"*. Dit blijkt niets anders te zijn dan een in vivo voorstelling van hoe we op het spoor komen van de... *Oerzondetoestand* (Erfzonde/Genesis) en hoe die zich *het Zelf toe-eigent*. Onderwijl hebben we besproken hoe de mens, op eigen krachten en nog zonder de Genade te kennen van de Verlossing en Verzoening van Jezus Christus, met zichzelf en met zijn medemens leert te leven en hoe die menselijke ethica en moraal kan geformuleerd worden.

Maar de gewekte onrust in mij, door de voorstelling van het gebod van "de Liefde tot de Vader in de liefde tot zichzelf als metafoor gegeven" (Deel C hoofdstuk IV, pag. 2) brengt me in een existentiële crisis, gewetenscrisis zeg maar. Tegen alles en allen in kom ik er toe te zeggen: "Dit is niet waar!" En op slag gaan me de ogen open en zie ik de misleiding, de verleiding en wat ze kan veroorzaken... En ik ben opgelucht en herken terug *Jezus Christus in mij*, zoals ik Hem al heel mijn leven ken en herken en erken. Het was wel even spannend. Op het moment van de beslissing stond ik er alleen voor. Ik had me vergist; ik zag het ineens en het was over. Mijn 'bronnen verenigd' zullen toch wel even hun astrale of hemelse adem ingehouden hebben, zo vermoed ik.

2. De praktische gids van ethica en moraal (S.L.)

Het eerste boek besluit daarop. In het tweede boek zal hopelijk het Antwoord van God op de Oerzonde en de Verlossingsdaad van Jezus Christus in Zijn Leven, Dood en Verrijzenis verhaald worden. Daar hoort de Verzoening tussen God en mens bij en de Voltooiing van de Verlossing in ieder van ons. Daartoe behoort ook de noodwendige Heling van de gevolgen van de oerzonde in ieder van ons. Concreet en pragmatisch. Met aanwijzing van alle hulpmiddelen en wegen daartoe.

Deze voltooiing van de Verlossing gaat elke mens op aarde aan. Ze wordt gebracht in en door de samenwerking van de individuele mens en Jezus Christus en van al wie Hij daartoe zendt en opdracht geeft, evenals de Heling van de mens van de gevolgen van de zonde – van elke zonde "waarvoor vergeving mogelijk is". Ze betreft niet alleen degenen die zoals ze genoemd worden 'het zout der aarde' zijn. Het is het doel van het leven op aarde van elke mens afzonderlijk én van de mensengemeenschap als één geheel. Over de eigen religie en intelligentie heen. Over de generaties en reïncarnaties en hun karmische verwickelingen heen. Het is de weg terug van *De Verloren Zoon*

naar *Het Vaderhuis* en het verwerven van *het Volwassen Kindschap Gods*, ook nu al op aarde. Dat is wat verstaan wordt onder '*de ontwikkeling van een nieuwe dimensie in de mens*' en wat zich daarvan aan de einder van de toekomst aanbiedt aan wie het kan of mag zien. Ondertussen lijdt en verglijdt de oude wereld in zijn eigen assen van ondergang en zelfdestructie. Dat ook lijkt wel meer en meer duidelijk te worden.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de Voltooiing van de verlossing door Jezus Christus, zoals ze door de Vader in de Hemel aan Hem toevertrouwd en opgedragen werd, zich in elke mens thans voltrekt en geleidelijk aan de mens zal verlossen en helen van de gevolgen van de Oerzonde die in elk van hen nog welig tieren en aanwezig zijn en beletten dat de mens zijn toekomst ziet en begrijpt in haar ware gedaante, opdracht en betekenis. (&). En Het Zij Zo!

3. Het Woord van Geborah tot besluit van Boek Een

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en het is *Geborah* die spreekt tot u, *Sam* en tot *al de lezers* van uw meesterlijk werk dat Boek Een van *Ethica* en *Moraal* genoemd is door u. Zij zegt: gegroet Sam, gegroet u allen die door Sam dit werk lezen en deelachtig worden aan de boodschap ervan. De Genade van de Heer Jezus Christus zij met u allen. Amen! En Het Zij Zo! Het Zij Zo! En Het Zij Zo!

We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt tot *u allen, hier aanwezig als lezers en aandachtige toehoorders* van wat Ik, *Geborah*, bij monde van Sam Landuyt u wens toe te voegen aan wat hij als algemeen besluit heeft gesteld. Het is immers bij wijze van samenwerking tussen hem en wat hij terecht noemt '*Onze bronnen verenigd*' dat dit werk over *Ethica* en *Moraal* ontstaan is en geschreven werd ten behoeve van al degenen die kunnen en wensen toe te horen en in de praktijk van hun leven toe te passen wat ze hier horen; in alle vrijheid van hun geweten en kritische zin. Amen!

De gevolgen van de oerzonde zijn u inmiddels bekend als vormen van genetische of erfelijk (biologisch) en karmisch (geestelijk) overgedragen stoornissen van het menselijke gedrag. Ze zijn ook niet alleen of singulier. Hij of zij is allereerst en vóór alles een mede-mens, verwekt door mede-mensen en opgevoed en onderwezen door mede-mensen. Hij of zij gedraagt zich dan ook, meer dan hij of zij vermoedt als een medemens en niet zo maar als een eigenzinnig of koppig individueel gegeven. Al dient gezegd dat één van de grote ontwikkelingslijnen van de menselijke historiciteit er in gelegen is uit de gemeenschappelijkheid uit te groeien tot een individualiteit, met eigen vrijheid en wendbaarheid en de verantwoordelijkheid ervan. Op deze weg ontmoet de mens, elke mens, echter een rits van moeilijkheden waar hij of zij niet om gevraagd heeft, maakt hij uit gebrek aan inzicht of intelligentie fouten en zelfs meer dan dat: hij of zij maakt zich schuldig aan eigen zonde en/of misdaden of misdrijven allerhande, een encyclopedie vol. Zo gewend geraakt is de mens aan deze verstoorde persoonlijkheid dat hij/zij ze als de 'normale' status is gaan beschouwen, als eigen aan de menselijke soort... Liegen, bedriegen, usurperen, misleiden, overheersen, het wordt alleen overtroffen door... zichzelf beliegen en bedriegen, zichzelf misleiden en overheersen naar wat het ego gebiedt of aanbiedt, van uit de opvoeding en de biologische gegevens. Meer en meer tracht de mens zichzelf te herleiden tot 'maar een organisme', dat heer en meester speelt over dit wezentje dat hij enkele decennia te wezen heeft. Een schouwspel, tragikomisch soms, soms gewoonweg dom en dubbelzinnig genoeg om er hopeloos van te worden.

Maar dit is enkel de donkere zijde van de mens, die hij/zij evenzeer koestert als dat hij of zij er onder lijdt, zonder er tegen te ageren of te rebelleren, want... het is nu eenmaal het Lot dat heerst en beheerst en niet de mens die soeverein zichzelf bestuurt of zin en betekenis geeft aan zijn leven. Zo weze het echter niet voor wie wil luisteren naar *de inwendige stem van zichzelf*, zichzelf durft te ontmoeten in het *Geweten Zelf* en de *zielsvermogens en de wil er aan verbonden* toelaat zich te manifesteren en te ageren als wezenlijke actoren in elke mens, in het Geweten Zelf en de innerlijke stem er aan verbonden. Hoe zo?

Tot nader order was en is de mens vergeten dat er, op de weg naar de innerlijkheid een aanwezigheid is van zichzelf als Zichzelf, u zelf, aangesproken als U Zelf. Dit eerste boek geeft de aanzet tot de dialoog en de ontmoeting ermee. Ethica en Moraal, Forum van Ontmoeting.

In het tweede Boek - Ethica en Moraal Boek Twee - dat hierop volgt zullen we *praktisch en concreet* zijn en deze praktijk – in de praktijk en dagelijkse ervaring gebracht dus – zal de proef op de som zijn van wat er in het eerste boek met zoveel woorden gezegd is. Geen Woord zonder Tegenwoord. Geen ernst zonder realisatie ervan in de existentiële beleving.

We wensen u van harte welkom dus in wat het Tweede Boek zal zijn van Ethica en Moraal: een weg van Hoop en Verlossing, van Heling en Ontmoeting van u zelf met U Zelf én met uw Verlosser die Jezus Christus is. Hij is er voor U. Hij is er voor iedere mens! Amen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de levenservaring de weg zal tonen van de gegeven woorden en informatie van uit het Eerste Boek van Ethica en Moraal en dat deze ervaring, in de diepte van het Zelf van iedere aandachtige en welwillende mens gegeven tot verlichting en oplichting tevens en tegelijk, de weg zal vrijmaken naar de voltooiing van de verlossing en heling van de lichamen en de ziel van elkeen die deze weg inslaat en volgt, dit gegeven in de Naam van God, uw en onze hemelse Vader, Jezus Christus Zijn Zoon en de Heilige Geest ervan van beiden. Amen! En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan. En Het Zij Zo!

EINDE VAN ETHICA EN MORAAL – BOEK EEN

Kopie uit HELING EN HEILSWERK

RESONANTIE EN SUBJECTIVITEIT - WETTEN VAN DE SUBJECTIVITEIT

Subjectiviteit is privacy en daar hoort ook de spirituele wereld in thuis. Echte zorgzaamheid vraagt of vereist GEEN schending van de privacy, behalve indien het voor de verzorging/genezing strikt noodzakelijk is als ingreep. Maar dan is er *de ethica en de deontologie van ons beroep* die de grenzen bepaalt en mede ons gedrag binnen die (steeds functioneel gebleven) grenzen.

“Omgaan met de mens in de subjectiviteit ervan” vereist wel een hele opvoeding van zichzelf. Die opvoeding is ethisch en voor velen onder ons ook religieus van aard. Om dit beter te verstaan hier een poging tot definitie van enkele van:

De wetten van de subjectiviteit.

Vooraf: De wetten van de subjectiviteit zijn het gemakkelijkste te verstaan in hun toepassing op het *individu en zijn/haar naaste*, d.i. degenen die haar/hem het meest nabij zijn: partner, ouders, kinderen, vrienden, vijanden, burens, rivalen en concurrenten. Ze zijn niet direct begrijpbaar in hun dimensie van de grotere groep, groepsbewustzijn of groepsbewust zijn. Daarin lijkt het individu eerder te verdwijnen in de anonimiteit van een specimen of, volgens de wet van het getal, in optelbaarheid en uitwisselbaarheid. Daar zullen we hopelijk later nog kunnen op terug komen.

Wet van de Wederkerigheid.

“Al wat ge zegt over een ander zijt ge zelf”. Dit volkse spreekwoord zegt ongeveer wat de Wet van de Wederkerigheid betekent. In tegenstelling tot de wet van de fysische massa en energie $E = mc^2$, die door Einstein in de relativiteitstheorie geformuleerd werd en waarbij de loop van twee botsende objecten op precies voorspelbare wijze kan beschreven worden, is de wet van de wederkerigheid een wet van de wederkerige relatie van levende subjecten die kunnen kiezen en verkiezen en van uit voorkeur handelen. Ze reageren over en weer op elkaar in een veld van emotionele energie dat ze met elkaar delen *in resonantie*, die we empathie noemen en die een subjectieve voorstelling van elkaar aan elkaar veronderstelt.

De resonantie of de energetische aard van deze empathie in wederkerigheid is echter voorlopig niet in kaart gebracht, nog niet “ontdekt” door de fysici. Ze behoort nochtans evengoed tot “de schepping” en is wetenschappelijk onderzoek waard en waardig. De fysici hebben zich voorlopig beperkt tot de causale eerste wet van oorzaak en gevolg (zie de botsende biljartballen). De Wet van de Wederkerigheid is een illustratie van het feit dat op aarde existierende mensen evenwaardig en gelijkwaardig zijn en zich ook aldus tegenover elkaar verhouden: in wederkerigheid met elkaar omgaan (ethische verplichting dus). Mede hierbij is deze hieraan gehechte *wet van de meerwaarde* (zie hieronder) steeds hierbij betrokken in de actie/reactie, die zegt dat bij elke actie van een mens tot mens de reactie er een is van meerwaarde, d.w.z. dat de reactie van dezelfde aard en natuur is, maar meer en heviger zal zijn als de actie zelf was.

De wet van de wederkerigheid wordt in de zelfreflectie gehinderd door de pertinente neiging (geen obligate wet!) van de mens *tot* projectie van de eigen intenties en gevoelens in de subjectiviteit/persoon van de andere tegenover zich. Hij of zij (pardon) “schijt uit” op de andere datgene wat hij of zij niet graag van zichzelf is of ziet of hoort... Het is de vermaning daartegenover die de uitspraak meebrengt “Al wat ge zegt van een ander zijt ge zelf”.

Een meer natuurlijke variant en een zeer werkzame en vruchtbare bovendien van deze wet van de Wederkerigheid is de wederkerigheid zoals die aangetroffen wordt in de huwelijksrelatie van man en vrouw en in de tribulaties ervan. Ik heb er een spreekwoord voor, dat ik zelf bedacht heb en destijds meegaf aan de mensen in de psychotherapie, als troost voor de koppels: “De vrouw is voor de man en de man voor de vrouw een spiegel waarin zij zichzelf niet herkennen”... Daarmee bedoelde ik te zeggen dat de ziekelijke neiging van echte projectie zoals hierboven beschreven (“de uitwerpselen van je zelf schijten op een ander”) niet direct van toepassing is bij het liefdevolle koppel dat ruziet met zichzelf en de gebreken, onvolkomenheden, rationalisaties van en over zichzelf smijt op de andere partner, om er vervolgens dik troef op te geven. Het wel zeer duidelijke fysieke verschil tussen een man en een vrouw zorgt er mee voor dat “men zichzelf niet herkent in de ander/de partner”. De man uit trouwens zichzelf en zo ook de vrouw op de eigen wijze van elk hun geslacht: mannelijk of vrouwelijk. En dit maakt altijd toch wel een verschil. Maar het is precies dit duidelijke verschil die de echte projectie – als in voor zover die er is - tussen de man en vrouw als partners mee helpt onzichtbaar te maken. Echter, zo heb ik persoonlijk ondervonden, het is ook net het zelfde spelletje tussen man-man en vrouw-vrouwrelaties... Dusse, weer niet zo simpel.

Wet van de Meerwaarde:

Wet van actie en reactie in de subjectiviteit gebeurt altijd met een meerwaarde: de reactie is altijd heviger dan de actie, gevoed als de impuls is door de *vitaliteit* van het levende wezen in actie en reactie. Poets, wederom poets, maar geef een kwade mep aan iemand en je krijgt er gegarandeerd een terug die steviger en heviger is. Of betuig van harte je liefde aan iemand en ho! wonder je krijgt liefde dubbel en dik terug! Dit is de tweede formulering van de wet van oorzaak en gevolg – wet van Karma – die enkel van toepassing is bij levende wezens in de subjectiviteit ervan en die de wet van oorzaak en gevolg van de fysica overstijgt. Hoe meer het zelfbewustzijn ontwikkeld is, hoe genuanceerder en subtieler de reactie van meerwaarde verloopt. Vergelijk de impact van de ethica, ideologie en religie op onze daden/reacties.

NB. Hierbij aansluitend is het de moeite waard om even te mediteren over het woord van Jezus bij leven:

JEZUS CHRISTUS zei in zijn bekende Bergrede: “Biedt geen weerstand aan degene die goddeloos is, maar slaat iemand u op uw rechterwang, keer hem dan ook de andere toe” (Mattheüs 5:39).

Dus “als iemand je een kaakslag geeft, biedt dan je andere wang aan”. Kwestie van doorbreken van deze wetmatige ‘vermeerdering’ telkens en telkens weer van de wet van meerwaarde en toepassing van de wet van omkering (zie verder)

Wet van de voorspelbaarheid of wet van de toegankelijkheid tot kennis van de toekomst in de subjectiviteit.

We hebben elders gezien dat de toekomst niet voorspelbaar is, tenzij in de berekenbaarheid van bepaald fysische wetten die aan zichzelf gelijk blijven en van het verleden over het heden naar de toekomst meetbaar, berekenbaar blijven.

Er is echter in de subjectiviteit toch de voorspelbaarheid aanwezig van sommige gebeurtenissen. De zintuigen daartoe noemen we helder-horendheid, helderziendheid, intuïtieve waarneming. Het resultaat is het helder-weten. Ze geven toegankelijkheid tot het toekomstig gebeuren, voor zoverre dit waarneembaar is in de sferen die de fysische werkelijkheid vooraf gaan of te boven gaan (energetisch). Onbekend terrein echter voor de meeste van ons.

Is het toeval, loutere toeval, voorspelbaar? Neen. Als het al bestaat trouwens...

Is het lot, noodlot, uw lot voorspelbaar? Ja, voor zoverre de voorbereidingen van deze lotsgebeurtenissen gebeurt in het subjectieve zelf van zichzelf en kan waargenomen worden in en door de helderziende en horende zintuigen. Og kan meegedeeld worden in mediale informatie of religieuze, sacrale Openbaring en profetieën. En dit is enkel bestemd voor wie de begaafdheid, bestemming daartoe bezit of als bijzondere Gave en mandaat daartoe gekregen heeft. En zichzelf daarin opgevoed, geoefend heeft, ter juiste, waarheidsgetrouwe en waarachtige verwoording ervan.

Er bestaan echter twee ‘velden’ van helder-waarnemende informatie:

Het mentaal-emotionele veld, onderdeel van, verbonden met en gehorig aan de biologisch-fysische wetten. Deze waarnemingen zijn als het ware een uitbreiding van de fysieke zintuiglijke waarneming die elk biologisch wezen in zijn bewustzijn ontwikkelt, elk op zijn niveau. Deze eerste vorm van helder-weten is dus ook aanwezig bij dieren bv. en bepaalt trouwens veel van hun gedrag bij het overlevingsgedrag, paringsgedrag, jagen en verschalken van de jager of de belager.

Het zuiver geestelijke, spirituele veld, verbonden met en gehorig aan de wetmatigheden van de geest als onderdeel van de levende wezens. Ook hier zal het niveau, zijnde de dimensie van de geest, bepalend zijn over de orde en soort helder-waarneming. Tot en met de Openbaringen van goddelijke oorsprong toe en gegeven aan profeten, afgezanten en... aan de Messias. Hier is altijd een ‘delay’ van een tijdsperiode aanwezig tussen de helder-wetende uitspraak (profetie bv) en de gebeurtenis zelf. Daarom noemt men de mediale bron “de snelle boodschapper van de geest”. Deze delay-periode is zelden of nooit in concrete tijd van uren of dagen uit te drukken, eerder in termen van context en contextueel verloop (als... dan). Hier speelt ook de instelling of intentie van degene die waarneemt en zijn specifieke ‘eigenheid’ en vertrouwdheid met wat waargenomen zal worden een zeer belangrijke rol in

wat en hoe en wanneer men zal waarnemen. Opzettelijkheid, doelgerichtheid is zeer dubieus als instelling en blokkeert de meeste pogingen. De magiërs weten er alles van of zouden het moeten weten (hebben). Misbruik is niet onmogelijk, zo hebben we in de loop van de mensengeschiedenis overduidelijk kunnen vaststellen. Zelfbedrog komt minder voor, aangezien helder-weten, als gevolg van helder-waarnemen, gebeurt in een bijzondere vorm van bewustzijn en aandacht die de geoefende waarnemer bekend is en als een vorm van waarborg aangevoeld wordt door de ingewijden. Toch is het Nazisme uiteindelijk het slachtoffer geworden van zijn eigen Zelfwaan daaromtrent en heeft zichzelf en het ganze Duitse Volk meegezogen in deze grootheidswaan. Voor de rest is deze 'spirituele' kennis en kunde van de tempelordes, loges, sjamanen, derwisjen en heksenkramen door de eeuwen heen in diskrediet geraakt en ook actief bestreden geworden door de gangbare religies, die er – terecht of onterecht – gevaarlijke concurrentie in zagen voor hun eigenste Openbaringsgegevens. De bijna rituele of sacrale sfeer van geheimhouden is daarvan het gevolg geweest.

Wet van het enerzijds/anderzijds of Wet van het Getal Twee of dualiteit in deverschijning van de aardse existentiële werkelijkheid.

Polaire tegenstellingen. Geen enerzijds zonder een anderzijds. Geen noordpool zonder zuidpool. Geen bovenkant zonder onderkant. Geen binnen zonder buiten. Geen hoger zonder lager, geen warm zonder koud. Geen man zonder vrouw, geen leven op aarde zonder sterven. Deze algemeen geldende 'dimensie' van dualiteit van de aardse werkelijkheid betekent, voor wat de subjectiviteit betreft, haar eigen maat vanruimtelijkheid-in-subjectiviteitgegevens. Deze evidentie betekent niet minder dan dat de aardse verschijningsvorm of de fenomenologie van alle zijnden op aarde er een is van *het getal twee* dat pas te samen één eenheid vormt. Daardoor ontstaat in de subjectiviteit niet alleen de vrijheid van keuze en van handelen/bejegenen van elk object en subject, maar ook *de* diversiteit van ontwikkeling van elke mutatie van levende wezens tot en met de groei en ontwikkeling van de menselijke persoonlijkheid in haar existentie én haar eeuwigheidsdimensie.

Wet van de contraire tegenstelling tussen constructieve en destructieve geesteshouding

Constructieve en destructieve geesteshouding verlopen elk in een spiraal van subjectieve oorzaken en gevolgen (zie Wet van Karma bv) waarbij de constructieve houding leidt tot creatie, de destructieve tot destructie van de ander/het ander en tot auto-destructie. Deze contraire tegenstelling van de dynamiek ten opzichte van *het behoud van het leven zelf*, is eigen aan de mens en de vrijheid van keuze en handelen die hij of zij telkens heeft, zij het dat deze keuze niet aan het moment of aan het toeval gebonden is, maar uiting is van een diepe, diepere, diepste grond van "zich verhouden tot" het leven en de levenden, zichzelf inbegrepen.

Deze natuurlijke, levenseigen contraire tegenstelling van constructie en destructie wordt pas kwaadaardig door mogelijke betrokkenheid (ook in en door verleiding) met kwaadaardige of kwaadwillige levende wezens, waarbij deze oorspronkelijk natuurlijke contraire tegenstelling

ontaardt in allerlei vicieuze cirkels van ontrouw, perversiteit, corruptie en dwaling tot stelen, liegen en bedriegen tot oplichten toe, van anderen én meteen van zichzelf.

Wet van de Omkering.

Wet waarbij de immer groeiende vicieuze spiraal van destructieve meerwaarde (van het kwade) in de relaties tussen levende wezens door het berouw en spijt én door verzoening en vergeving van de zonde omgekeerd kan worden. Deze wet verhaalt het hele historische verhaal van de mensheid vanaf de oerzondeval tot de Verlossingsdaad van haar Redder en Heiland Jezus Christus, de Zoon Gods die hiertoe geroepen en gezonden werd door de Vader in de hemel. Al dient deze Verlossing en Verzoening uiteindelijk ook door elke mens individueel mee gerealiseerd te worden en dit met zijn/haar medewerking er aan!... De Wet van Karma is daar de Boeddhistische versie van, zij het dat deze versie van het Boeddhisme mist wat de christen centraal beleeft en weet en stelt: *de Tegenwoordigheid* Gods in dit ganse avontuur van de Subjectiviteit van de mens op aarde.

Wet van de Ontmoeting in Gelijkwaardigheid.

Een echte ontmoeting tussen levende wezens is enkel mogelijk mede door erkenning van de eigenwaarde en waardigheid van de ander die men ontmoet. Tussen mensen is dit mogelijk door de gelijkwaardigheid te erkennen van de ander, van alle mensen overigens. Ongelijkwaardigheid of ongelijkheid, ontstaan en/of gevoed door macht, overmacht, dominantie, gewelddadigheid leidt tot vernietiging van de ander en tot onmogelijkheid van echte ontmoeting.

De ontmoeting van de mens met God – schijnbaar onmogelijk te beleven in “gelijkwaardigheid” - is wel mogelijk krachtens de in de Schepping door God aan de mens toegekende vrijheid van de wil. Dit precies stelt de mens in staat God te erkennen in Zijn Waardigheid of dit te ontkennen, in de vrijheid van zijn zielsvermogens en de wil er aan verbonden. God respecteert deze vrijheid van de wil van de mens ten gronde, al zijn de gevolgen voor rekening van de mens, althans dat zou zo zijn als niet de Verlossing in Verzoening tussen God en de mens plaats gevonden had in en met en door Jezus Christus. Het is aan de voltooiing van deze Verlossing en de verwerking, bevrijding, opheffing van al deze gevolgen (Karma!) dat de actuele heling en het heilswerk op aarde gewijd is, bij alle volken en disciplines van hulp en zorg voor elkaar en waar ook Jezus Christus ‘in-der-daad’ aan meewerkt.

De ontmoeting van de mens met een dier/huisdier gebeurt ook slechts dank zij de herkenning en erkenning van de specifieke eigenwaarde van het dier (zijn naam!) door de mens. Dit ontbreekt bv gewoonlijk in de veeteelt (massaproductie/geen eigen naam van het dier). Ontmoeting gebeurt tussen identiteiten en het is de eigennaam van het huisdier dat het dier zijn identiteit geeft en zijn opwaardering tot een begin van individualiteit en waardigheid én subjectiviteit in ontwikkeling. De mens is daarbij de mediator van de geestelijke ontwikkeling van deze dieren en met name eerst en vooral van de huisdieren met wie de mens het dichtste samenleeft en waarin een begin van *subjectieve relatie-in-affectie-*

en-empathie zich kan ontwikkelen. Wat echter nog weinig mensen blijken te beseffen of te durven waarderen.

Wet van Karma of tweede Wet van Oorzaak en Gevolg en de Wet van de Herhaling er aanverbonden

Dit zijn beide wetmatige ontwikkelingen in de geest. Deze wet van karma drukt op eigen wijze - zie Boeddhisme, Hindoeïsme! ⁽⁸⁷⁾ - de tweede wet uit van de oorzaak en gevolg in desubjectiviteit. Het karma, zijnde niet verwerkte gevolgen van onze wilsakten van vorige of van ons huidige leven op aarde worden in de geest opgeslagen als *opdrachten* die de betrokken mens zullen toe-komen in een *wetmatig* bepaald geestelijk proces van herstel dat gaat van idee tot gebeurtenis. Om echter van geestelijke idee tot gebeurtenis te ontwikkelen en als zodanig ‘geboren te worden’ in de aardse fenomenologie’ is zelfs voor de karmische wetmatigheid vereist dat deze karmische idee bevrucht wordt “in de geest ervan”, door ontmoeting met een andere geest. Op aarde is er man en vrouw nodig om een kind te verwekken. In de geest is ontmoeting nodig van geest tot de geest “waartegenover de geest gesteld is” (Kierkegaard) om als idee in een vruchtbare gebeurtenis geboren te worden op aarde, in de fenomenologie van de existentie van de betrokken mens en medemens.

Het kan zijn, is mogelijk dat deze “bevruchting” van de idee tot wetmatigheid van karmische aard, reeds gebeurde tijdens een vorig leven, tussen de geest van twee of meerdere mensen en als het ware in een “uitgesteld relais” pas in een toekomstig leven leidt tot de vereffening onder elkaar. Met andere woorden, we zijn nog niet “van elkaar voor goed van af” bij de dood van iemand... Als we dat even goed gaan beseffen, verandert er wellicht veel, zeer veel in onze benadering van elkaar... Het is dan wél zo – en dit kan een goede zaak zijn – dat men elkaar weer zal en kan ontmoeten binnen een meer gunstige context dan de vorige en men in de tegen-match een fair spel kan spelen.

In Het Ei van Paracelsus Zelf wordt deze ontwikkeling van idee tot gebeurtenis beeldrijk beschreven door Paracelsus. Zie hieronder: V. 4. het Ei van Paracelsus Zelf.

De Wet en de Wet van U Zelf – De Tien Geboden.

Het levend skelet waaraan en waarop de subjectiviteit en de overige wetten van de subjectiviteit gehecht zijn en zich recht houden is wat Onze Bronnen Verenigd noemen: Dé Wet. Zie ook dezelfde betekenis in de evangelies, wanneer Jezus spreekt over “De Wet”. Daarvan is de Wet van U Zelf de eigenste toepassing voor uzelf. U Zelf u als naam gegeven van de Subjectiviteit van de Eeuwige Mens die we ook zijn.

Wat we overigens “De Wet van Mozes” noemen of De Tien Geboden, is bijgevolg niets anders dan De Wet zoals Mozes die in zichzelf, in zijn Subjectiviteit van het religieus en politiek genie die hij was en nog is, leerde kennen en aanhoren (in de Openbaring ervan!). Hij gaf vervolgens deze Wet door aan zijn volk van Israël die hem “De Wet van God” noemde.

⁸⁷Wet van Karma, betekenissen van het woord Karma in de verschillende religies én continenten. Hier wordt de betekenis gebruikt die “Onze Bronnen Verenigd”, de mediale bronnen uit de geesteswereld waaraan ik schatplichtig ben, er aan hechten. S.L.

Het is overigens deze Wet waarvan Jezus bij leven zei “dat Hij er geen jota aan zou veranderen”.

ETHICA EN MORAAAL BOEK EEN & TWEE

BIJLAGE II

DEUGDEN ALS STAPSTENEN VAN DE HELING

PRAKTISCHE GIDS

22.12.2014.

AANHEF. Het Zij Zo zegt en het is de Heilige Theresia van Lisieux die spreekt tot u, Sam. Zij zegt: andermaal gegroet! Hier zijn we dan om *u en de medewerkers van KREA* een kleine, praktische gids aan te bieden ter toepassing van *de deugden als stapstenen in de heling*. Deze gids kan u en uw vrienden van KREA dienstig zijn in de dagdagelijkse detectie van ondeugden en de gevraagde, nodige reactie er op als je wil gespaard blijven van de nadelige gevolgen van deze pesterijen van de oerzondetoestand.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u thans een eerste deeltje van de praktische gids voor toepassing van de deugden als stapstenen in de heling van elke dag kunt optekenen om het nadien aan ons voor te leggen ter wettiging ervan door Ook Ons Het Zij Zo in uw schrift. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en het is de Heilige Theresia van Lisieux die spreekt. Zij zegt: deugden zijn als cultuurgewassen: ze groeien niet van zelf, dienen gezaaid te worden in vruchtbare teelaarde, gewied, gesnoeid en pas dan worden ze volwassen vrucht van de menselijke activiteit in het brede kader van zijn pogingen mee te werken aan de Verlossing van zijn ziel en de wil er aan verbonden en zo het KINDSCHAP GODS in zijn volwassen vorm te mogen ontvangen. Maar laten we hier vooral praktisch zijn en in eenvoudige, voor iedere mens geschikte taal spreken over ons gemeenschappelijk menselijk erfgoed van de klassieke deugden, weliswaar gebracht in moderne versie van toepasbaarheid en heldere voorstelling van zaken.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de praktische toepassing van de kweek van deugdzaamheid door beoefening van de deugden een zaak is die iedere mens op aarde aangaat en dat ieder volk en cultuurgemeenschap deze toepassing naar eigen vermogen en aard dient in te vullen, zoals ook de Wet van U Zelf (⁸⁸) dit voorschrijft

⁸⁸ *Wet van U Zelf*: of de Wet die iedere mens aangeboren is en gegeven in de vermogens van de ziel, van waaruit ze de gewetensplichten voorlichten en de aandrang tot menswording in de Genade Gods voeden en vorm geven. Deze Wet van U Zelf is de vormgeving, *in iedere mens individueel aanwezig*, van de *universele Wet* of *Wet van God* die de mens toegemeten is als eerste reactie op de tragedie van de Oerzonde, ten einde de gevolgen ervan in iedere mens potentieel te bestrijden en zo in te perken en waarbij de Verlossing van de Heer

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en de Heilige Theresia van Lisieux spreekt verder. Zij zegt: de ondeugden zijn de compost voor de deugden. Ze zijn de eerstgeborenen in de mens op aarde omdat ze overgeërfd worden – zie erfzonde (⁸⁹). De daarop ontstane deugden, als verweer en tegenactie, staan als even zo vele schilden vol met eretekens en symbolische verwijzingen naar het Wezen Mens (⁹⁰) dat iedere mens, van hoog tot laag, van Oost tot West, van Noordpool tot Zuidpool is en steeds wordt, iedere generatie terug meer en beter, ondanks alles. Laten we nu de schilden een voor een bekijken en bewonderen.

Mateloosheid is aangeboren en in de biologie bekend als *de orale fase*, kort na de geboorte. De grens tussen de biologisch natuurlijke huid en de omgeving is nauwelijks aanwezig in het bewustzijn van de baby. Maar de moeder (en de vader als hij tijd heeft) wast en schrobt, doet pampers aan, geeft eten en drinkbare melkachtige producten aan haar kind; de kou, de natte doeken, de kakelende zusjes en broertjes, tantes en oma's doen de rest: de zintuigen van tastzin, gehoor en zicht ontwikkelen zich, de smaak en de reuk niet het minst. Er is voortaan innerlijkheid en uiterlijke wereld.

Jezus Christus de voltooiing ervan gegeven heeft aan de mensheid. S.L. WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de Wet van U Zelf de naam is die *De Wet van Mozes* in *elke mens afzonderlijk* geworden is als gevolg van de Verlossing en de Genadevolle Redding die Jezus Christus, de Zoon Gods ons gebracht heeft door Zijn geboorte, leven, sterven op het kruis en verheerlijking door Zijn Vader in de hemel, van waaruit Hij leeft en heerst in de Heilige Geest ervan van beiden. Amen. (&). En Het Zij Zo!

⁸⁹ *Erfzonde*: erfzonde of oerzonde is de naam in de Bijbel voor de oorspronkelijke zonde van de mensheid, gebracht en voorgesteld in een beeldverhaal van Genesis. Het beeldverhaal of verhaal in beelden gebracht is, net zoals elk beeldverhaal – zie hiërogliefen bvb – een verhaal dat woordelijk dient ingevuld en geïnterpreteerd te worden. Het is het verhaal van de verleiding door de aartsengel Lucifer/Lichtdrager, degene die door God aangesteld was om de mensheid op te voeden en haar het goddelijk Licht te bemiddelen. De verleiding betrof een aanzet tot aanmatiging en hoogmoed: “Gij zult geenszins sterven, maar God weet dat de dag dat ge daarvan (van die verboden vrucht) eet, uw ogen geopend zullen worden en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad” (Gen.3, 4-6) Op die manier geïnterpreteerd is de oerzonde als verhaal van Adam en Eva in het aardse Paradijs een beeldrijk verhaal dat niet misverstaan kan worden. WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de oerzondetoestand en de beschrijving ervan in het Boek Genesis getuigenis aflegt van de oorspronkelijke verleiding die door de aartsengel Lucifer aan de mensheid aangeboden werd onder de vorm van vervroegde volwassenheid en dat deze tragedie de mensheid aan hem, Lucifer, verplichtte en verwijderde van haar Schepper en zo de intrede verwekte van de zondigheid als realiteit van afscheiding van het Wezen Mens van zijn oorsprong en eindbestemming die in God ligt, in de Vader, de Zoon en de Heilige Geest ervan van beiden. Amen. (&) En Het Zij Zo!

⁹⁰ *Wezen Mens*: er wordt steeds onderscheid gemaakt tussen de tijdelijke, sterfelijke, aardse, biologisch bepaalde mens en de wezenlijke, eeuwige mens die zielsgebonden is en onsterfelijk van geest, want verlost van de ‘indrukking’ in zijn/haar ziel en geest van de Oerzonde door de Genadevolle Verlossing die Jezus Christus ons gebracht heeft, als de Eniggeboren Zoon van God de Vader, die leeft en heerst in alle eeuwigheid met de Heilige Geest ervan van beiden. Amen. S.L. WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze wezenlijke mens geroepen is tot het VOLWASSEN KINDSCHAP GODS, als eindbestemming en voltooiing van zijn verlossing, hem/haar gegeven in de Genade van onze en uw Heer Jezus Christus. Amen; (&) En Het Zij Zo!

Matigheid of aanvaarden van noodzaak en begrenzing is het doel van elke eerste opvoeding. En ze mislukt of lukt maar half... Het kind is woest, huilt, krijst en stampst met de voeten. Zo doet de mens ook, volwassen geworden, als hij/zij de mateloosheid in zichzelf terugvindt en ondervindt en niet geleerd heeft ze door begrenzing in zijn innerlijke wereld te aanvaarden als het begin van alles, van waaruit alles groeit (dynamiek), maar niet kan groeien als het niet de kans krijgt. De mateloosheid is de moeder van alle dingen, maar ze dient haar kinderen los te laten en zelf achter te blijven in het gemoed als potentie/mogelijk vermogen. Meer niet. Althans zo zou het moeten zijn in de opvoeding van het menskind.

26.12.2014. vervolg

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en het is de Heilige Theresia van Lisieux die spreekt tot u, Sam. Zij zegt: gegroet Sam! We vervolgen ons betoog over de matigheid met *de noodzaak aan te tonen van de oefening* van de deugd ervan. Een deugd – gelijk welke deugd overigens – zal slechts vruchten dragen als men ze behandelt als en koestert als een kostbare *verworven schat die door aanhoudende cultuur en zorg dient onderhouden te worden*. Men doet dit geredelijk omdat men ondervonden zal hebben dat de deugd - van matigheid bvb - opweegt tegenover het gebrek er aan en bovendien haar eigenwaarde voortdurend zal bewijzen in de praktijk. Maar de deugd wordt, op aarde althans, nooit een verworven eigenschap of natuurlijke gewoonte; ze dient onderhouden, gekoesterd, verzorgd te worden net zoals men een woning, een beroepsleven, een gezinsleven, een auto onderhoudt, verzorgt, kuist en opfrist. Dat is tegelijk de waardigheid ervan en haar zwakte of zwak punt: de deugd is nooit een eigenschap of natuurlijke behoefte of expressie. Dit zij gezegd om later alle misverstanden te vermijden en zich altijd bewust te blijven van de energie die men investeert en moet investeren in het stappen op de stapstenen van de deugd.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de matigheid, die ontstaat als *oefening in de opvoeding van het kind en van de volwassene*, steeds onderhouden moet worden voor wat haar energetische lading betreft en frisse, waakzame werkzaamheid. (&) En Het Zij Zo!

KWAAD - VERKEERDE DAAD STELLEN

DRIE OMGRENZENDE BEVEILIGINGSWALLEN VAN DE INTEGRITEIT VAN DE MENS

Korte Nota

08.04.2019

Om een verkeerde daad te stellen moeten drie omgrenzende beveiligingswallen overschreden worden door en in de mens, in de subjectiviteit ervan, van het geweten Zelf:

- de schaamte,
- de schuld,
- de straf

De schaamte = gêne : 'rood worden' Het is een natuurlijk fenomeen van de subjectieve mens tegenover zichzelf en nog meer tegenover andere mensen (die hem of haar bekijken).

De schuld = culpabilité, zich schuldig maken aan en daarna ook voelen = de verantwoordelijkheid voelen als 'schuld hebben aan', 'schuldig zijn aan' en dragen: is een al evengoed natuurlijk fenomeen als gêne hebben, van de subjectieve mens (tweede wet van oorzaak en gevolg). Dit gevoel van schuldig maken/schuldig zijn is echter doorgaans niet actief aanwezig tijdens het stellen van de daad zelf, wel dikwijls vanaf onmiddellijk erna = spijt en berouw.

De straf = punition. De bestraffing wordt het best gevoeld als ze gebeurt door anderen, individu of gemeenschap (rechtsorde van de staat bv). Soms, als er geen bestraffing is van de andere mensen, bestraft de mens zichzelf. Een voorbeeld is de automutilatie na seksuele aanranding in de kinderjaren.
